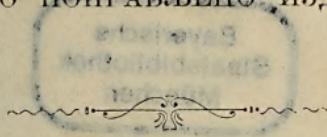

НОВА
ХАРФА СИОНА
—
ЗБИРКА
ПОЈАЊА И СЛАВОНОЈА
ЗА СКУПШТИНЕ
ВЕРУЈУЋИХ У ХРИСТА.

ДРУГО ПОНРАВЉЕНО ИЗДАЊЕ.

У НОВОМ САДУ
СРПСКА ШТАМПАРИЈА ДРА СВЕТОЗАРА МИЛЕТИЋА
1886.

(Jovanović, Arsenije)

„Говорећи међу собом у исалмима и
појању и пјесмама духовнијем, по-
јући и прицјевајући у срцима сво-
јијем Господу.“

Ефесцима посл. Павлова
гл. 5, ст. 19.

20 | 88 | 2237
Digitized by Google

САДРЖАЈ

УДЕШЕН ПО АЗВУЧНОСТИ.

	Број
Алилуја, Богу појте	1.
Алилуја, красно јутро	255.
А мој душе, стани мало	226.
Ах, да не беше с' нама Бог	109.
 Баци бригу, јад	46.
Благо оном, кој' не ходи	82.
Блажен и свет час је нама	218.
Блажен је час ми онај	222.
Бог за спасење избра нас	128.
Бог изволи свет стварати	40.
Бог је међу нама	68.
Бог је с' нама, не бој се	100.
Бог, који све управља	234.
Бог, к'о отац нашег Спаса	31.
Богу и Исусу цели	159.
Боже, Ти си ми утеша	93.
Бор' се, бори непрестано	39.
Бор' се, када милост Бож'ја	47.
Браћо и сестре Бож'ја реч	142.
Браћо сложно, једнодушно	237.
Буди веран до смрти	105.
 Велики Царе у Сиону	158.
Вера је покој жиљу мом	102.
Вера, љубав, над јесу	78.
Вечности, речи радосна	103.
Видите ли Божијм пољем	15.
Ви пута мога блаженог	173.
Води нас Ти, па ћемо сви	125
Воду нама благосиља	162.
 Где љубав братска хладнит' почне	76.
Где налази душа мир, постојбину ?	253.
Гле, како је умилно	181.
Голготи идем ја	89.
Господа хвали, силног Цара славе и чести	5.
Господе, Боже наш	13.

Господе, како ј' мио стан	129.
Господе мој, Ти си светлост, Спас мој	110.
Господе силни, славно ј' име Твоје	118.
Господе, Твоја реч нас спаја	63.
Господ је веран Пастир мој	116.
Господ је добри Пастир мој	153.
Господ је мој Пастир	212.
Господ је подн'о сам	44.
Господу пој, Господу пој, душо моја	208.
Господ ће доћи који час	56.
Готов сам и ја и мој дом	160.
Град је Божиј аграђен крепко	194.
Даница нама дивно сја	223.
Дан овај, Боже, буд' посвећен Теби	193.
Даруј ми вери светлост, снагу	62.
Да слушамо, да ћутимо	217.
Добро дош'o, дан радосни	126.
Дома ј' добро, ту ће већ путник сваки	170.
Дођи к' нам, Поглавицо наша Ти	24.
Дођи, Спасе, сам к' мени	77.
Душе вере и јачине	175.
Душе славе, Душе свет	140.
Ево нас к' Теби, Оче	85.
Ево смо чули савет	138.
Ево часа красног, који	81.
Живот је тако тужан	83.
Заклано јагње, печат мом спасењу	184.
За милост Твоју, о Господе	75.
Захвалне прими сузе наше	25.
Захвалности наше подигнимо глас	165.
Захвалите Богу сад	236.
Зашто ће ме јад морити?	151.
Знате л' ко је украс мој?	225.
Имаде света земља, знам	254
Има јоп један покој блажен	211.
Испитујте све духове	127.
Исусе, погледај	45.
Исусе, Спасе наши одсвуд	14.
Исусе, сунце моје	178.
Исусе Христе, слава Ти	123.
Исус живи и ја с' Њим	120.
Исус, ту ноћ кад ће издан бити	26.
Исус Христос к'о цар влада	190.
Јагње Бож'је, кнез мирни	240.
Ја се поклањам љуб'ви Бож'јој	74.
Један тек је за ког' знамо	61.

	Број
Једина је љубав тек	243
Једино је од потребе	65.
Једно стадо и Пастир	119.
Је ли радост каква	149.
Јехова, Јехова	251.
Јуначе, добро дош'о	121.
Кад дође смрт, што к' Богу нас	147.
Кад се с' милим Богом почне	166.
Кад се срце к' срцу	79.
Како ћ' нам бити, кад свршимо тешку	146.
К' Богу се диж' мој славошој	7.
К' Богу се диж' славошој мој	8.
К' небу, к' небу смерно ми	91.
К' о деца око светлости	216.
Којд Тебе ћу, Спасе, остат'	205.
Ко је као Ти, Исус мир слатки	19.
Ко је тај, што с' за нас труди	18.
Који љубите Христа свог	210.
Ко л' су пред Божијм престолом	249.
Ко милог нашег Цара зна	230.
Ко с' на ново сад не роди	187.
К' о Христјан крштен сам	43.
К' о што јелен за извором	157.
Ликуј, Божиј граде ти	133.
Љубав нек вас спаја	69.
Љубав нек не престаје	137.
Љубав света, неба пламе	72.
Љуб'во, која с' мене сликом	80.
Љубиш ли ме, питапе Спас	117.
Ми идемо, с' вами Бог	252.
Ми, који се овде сакуписмо	11.
Милост Господа нам Исус-Христа	213.
Мир у Бож'јем срцу траж'те	33.
Младежки витка, ти наде будућих нам дана	168.
Мог' се Спаса држим ја	228.
Мог' Спаса љубит' душа ми је рада	232.
Може л' што лепше бити	139.
Мол' се Богу, скунштино	174.
Муке си горке Ти	224.
Мучи ли вас бол	86.
Највећи је дарак љубав	37.
Најпосле није тешко сад	169.
Нама је љупка срећа дата	145.
На молитву, Господе	144.
Напред, жур' се за метом	92.
Напред поћимо, децо	185.
Напредуј, напредуј	20.

На Твоје име крштен ја сам	41.
Наш је живот на небеси	198.
Небеса трубе Божју власт	3.
Нек је кол'ко пут наш дуг	88.
Нек на све милост лије	134.
Немојте плакат' тако	155.
Не туж', душо моја	241.
Нећу се ја бринут'	196.
Нећу тужит' у невољи света	90.
Нит' за небо, нит' за земљу	231.
Нојев ковчег љубљо с'	148.
О благо нама, Отац наш	206.
Обудите се у оружје Божје	115.
Овде смо сада у тихој дружини	114.
О велики посредниче	29.
О Вишњи Боже, ми падамо	250.
Овчица сам Спаса мог	17.
О да би скорим разбукт' се	73.
О Душе снаге, Дух Христов	200.
О Исусе, славо наша	55.
О Исусе, сунце правде	28.
О Исусе, Ти једини	197.
О Исусе, Ти си један	189.
О Јерусалиме дивни	53.
О кад бих слабо дете ја	164.
О какви је плод вере	70.
О како сам у страху	242.
О како се радујемо	203.
О како сз ту радују	161.
О простото, невиности	246.
Опет мину ноћа једна	48.
Опет прође данак један	49.
О свети, Господ Саваот	22.
О свети, Јемануиле славни	23.
О Сионе, не брини се	38.
Остав'те овај варљив свет	107.
О стражари, смело зов'те	112.
Отвор'те широм врата сва	4.
О Ти Пресвети, Премилосрдни	130.
О Ти Пресвети, Премилосрдни	131.
О трпи, трпи рад	156.
О Христе Господе	201.
О Христјани устаните	27.
О Оче драги, што ме чуваш верно	180.
Паа'те на реч ево ту је	104.
Плашећ' се људи зар да ја	113.
Погледај доле на нас, Спасе	219.

Појте нову песму сад	71.
Помилован сам од Господа	220.
Понизност је дар најлепши	186.
Посеј сузе, жњећеш радост	36.
После врелог преташања	245.
Пођите за Мном, Христос Спас	57.
Пођ'те за Мном, живот кличе	95.
Праизвор љубави	202.
Првих сведока диж' се, душе	111.
Првосвештеник благи	215.
Премда нужда опкољава	94.
Приправите Сион-харфе	214.
Приступите сви народи	54.
Пркосе л' душмани	96.
Пробуд' се, срце моје	154.
Пробуд' се сад, о Дух сведока	192.
Пробуд'те с' ви, побожни	50.
Пролази време, смрт ће доћ'	188.
Растанка, браћо, приспе час	143.
Речи жића чист изворе	176.
Реч из Божијих уста	97.
Сабери се, мало стадо	51.
Сам' верно, верно	172.
Само ти не стрепи	98.
Светлило с' Ти	122.
Сви у бој, браћо хајт' у вере бој	21.
Свршено је сада	209.
Сећам Те се, радости безкрајна	182.
Силници, Богу хвалу дајте	67.
Силно се дрво крста шири	171.
Сионска чеда диж'те глас	2.
Скупљени овде зборе	207.
Слава Богу у висини	9.
Слава буди вишњем Богу	34.
Слава Христу, кој' оживи	60.
Славно л' је Твојом овчицом постати	16.
Славопој чуј нам, Христе, Ти	199.
Слатко л' је нама к' Оцу с' приближити	235.
С' милошћу остај вазда	135.
Спасе, кој' лежа у гробу	124.
Спаситељу, приближ' се	238.
Спаситељу, с' хвалом ми	132.
Страх се боји сад	87.
Там' живим, где и љубим	84.
Творче мог' живота	167.
Тебе ћу љубит', љуб'во вечна	227.
Теби ја овде, Боже мој	163.

	Број
Темељ, што сидро моје држи	221.
Ти владаш, Спасе благ	12.
Ти, што разби све окове	35.
То је љубави верност права	179.
То мене боле и тишти	229.
Трнован је, мучан пут	99.
Тужно срце, што се тако	150.
У Господњој сам руци ја	177.
У Исусу ћу умрет' моме	247.
У миру жив'те, реко ј' Спас	195.
Унутрашњи живот Хришћана се цјаје	58.
У сеници ко мож' Твојој	32.
Устај, срце, дреши свезе	183.
У Твој покој уничи, Господе	10.
Учи ме, Спасе, место тужит'	66.
У чудној бањи тој	42.
Х вала Т' за увек	141.
Хвалимо Тебе душом целом	64.
Хвалимо Те, Боже наш	101.
Хвалимо Тебе, Спасе благ	204.
Хвалите Бога, кој' љубите Христа	191.
Хвалу Богу нашем појте	233.
Хитај, спаси душу своју	52.
Христе, животе мој и надо и веро моја	6.
Ходи, Спасе и узми ме	239.
Ходите, децо, појте	136.
Христјански је живот јоште	59.
Ч екање је школа, што се овде	244.
Човече, два су места ту	106.
Човече, какво ти ј' срце	108.
Чуј ми глас, о Исусе, чуј ми глас	152.
Чујте добро и разум'те	30.

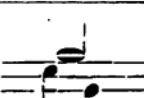

ПОПРАВКЕ ШТАМПАРСКИХ ПОГРЕШАКА.

I. У НОТАМА:

У појању	редуј нота	Гласу	Код слога	Сада стоји:	А треба да стоји:
1.	4.	3. и 4.	на		
5.	3.	3. и 4.	те		
9.	1.	1. и 2.	у		
9.	4.	1. и 2.	ла		
15.	2.	3. и 4.	хо- или зу-		
15.	5.	3. и 4.	знај	нема паузе —	
16.	2.	3.	у или без	нема тачке •	
41.	2.	3. и 4.	ја сам или јан сам		
42.	4.	3. и 4.	Гу-		

X

У појању	реду нота	Гласу	Код слога	Сада стоји:	А треба да стоји:
57.	2.	3. и 4.	80- или 0-		
60, и 250.	2.	3. и 4.	Из- или Сил-		
135.	2.	3. и 4.	Спа-		

II. У СЛОВИМА И РЕЧИМА:

У појању	стиху	реду	Сада стоји:	А треба да стоји:
12.	2.	1.	еванђела	еванђеља
19.	11.	2.	целивати	целивати
27.	3.	2.	с' будућношћу	с' будношћу
31.	5.	3.	по роду	по реду
43.	4.	2.	љубаве	љубави
53.	6.	2.	О Исуса	О Исусе
97.	4.	3.	векно,	вечно
149.	7.	4.	Алилујв	Алилуја
164.	4.	4.	радост	ревност
174.	13.	3.	Да затвори друкћу	Да злотвори дркћу
188.	4.	4.	са крепост	за крепост

ПЕВАЧКА ШКОЛА К ХАРФИ СИОНСКОЈ.

1. Сваки је глас, по свом дужем ил' краћем трајању, или дугачак, или кратак.

2. Гласове меримо ударцима; поједини гласови могу звучати 4 удараца, 3, 2 или 1; ал могу пасти на 1 ударац два, и до четир гласа.

3. Поједини гласови означују се овако: (•) или (○):

4. Један глас на 4 удараца чини целу ноту, која се бележи оваким знаком:

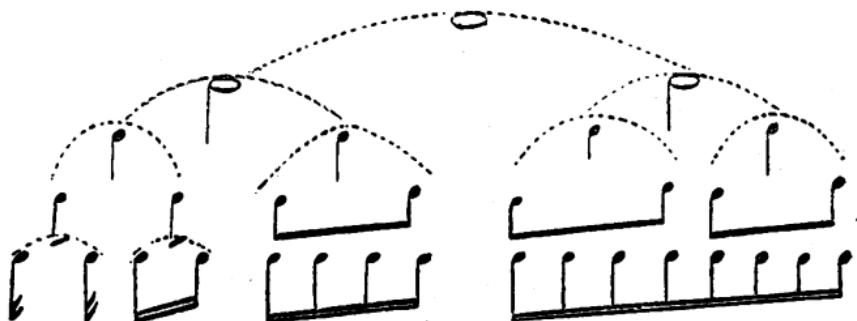
Један глас на два удараца чини по ноте, која се бележи оваким знаком:

Један глас на 1 ударац сачиња четврт ноте, која се бележи оваким знаком:

Два гласа на 1 ударац сачиња осмину ноте, која се бележи оваким знаком:

Четир гласа на 1 ударац чини шеснајстину једне целе ноте с оваким знаком:

5. Једна цела нота вреди 2 по ноте; једна по нота 2 четвртине; једна четвртина 2 осмине; једна осмина 2 шеснајстине, као што се то из ове слике видити може:

6. Ноте, кад су једна до друге написане, разделе се по извесној мери. Знак разделења је усправљен потез; ноте, које се међу овака два потеза налазе,

сачињавају један такт (меру), потези пак ови зову се тактни потези. Последњи тактни потез је двострук, и означује крај ил' једног одсека, ил' целине. Ако стоје пред или за таковим потезом две тачке једна над другом, онда се захтева, да предидући или следећи део повторимо, и у таком случају назива се потез са таким двема тачкама знак повторавања, на пр. у песми 241.

7. Такт (мера) може бити од два, три или од шест удараца, т. ј. двострука, трострука или шестострука, и то по томе, колико се удараца наброји између два потеза. Двострука мера може се састојати из две целе ноте, и означује се овако: т. ј. у почетку 5 нотних потеза међе се оваки знак с тога, да се зна, да у целој песми треба бројати такте од два удараца, и да на сваки ударач једну целу ноту треба узети, на пр. песма 14. Друга врста двоструког такта може се састојати из две по ноте, и означује се овако: н. пр. 1. и 7. песма. Може се састојати још и из 4 по ноте, и онда је знак његов: н. пр. песма 17.; ил на послетку из четири четвртине нота, и означује се: н. пр. песма 16. — Троструки такт може се састојати из три по ноте, и знак му је: на пр. песма 58; или из три четврт ноте, са оваким знаком: н. пр. песма 212. — Такт шестоструки може се састојати из шест четвртина нота, и знак му је: н. пр. 116. песма; или из шест осмина нота, са оваким знаком: н. пр. песма 15.

У осталом може песма бити и мешаног такта, од чести двоструке, од чести троструке мере, као на пр. песма 65.

8. Сваки поједини такт мора бити потпун; само први и последњи може бити непотпун и кръ; но у

таком случају ова два такта заједно треба да сачињавају један потпуни такт.

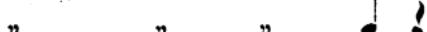
9. Ако се који такт не може ил' не сме испунити са нотом гласном, због тога не може остати онај такт крњ, него се на место једне ил' више нота, које баш фале, међе једна ил' више одговарајућих немих нота, које се зову паузе, т. ј. знакови одмора. Свакој ноти одговара нека извесна пауза.

Целој ноти одговара пауза овако

по ноти

четврт ноти

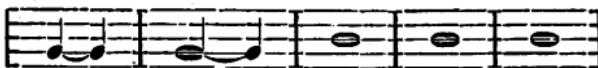
осмини

шеснаестини

10. Трајање или вредност какве ноте (и паузе) може се повећати, и то двоструким начином: или се додаје ноти друга, исто тако гласна, и то знаком свезе овако:

или тако, да се после ноте (или паузе), која треба да буде повећана, дometне тачка, која предњу ноту или паузу о половину повећава, т. ј. тачка ова продужује целу ноту за по ноту, једну по ноту за четврт ноту, четврт ноту за осмину, једну осмину за шеснаестину на пр. на крају песме 227. и 15., и 212. песме.

11. Ако је цео скуп нота везаним знаком (—) скопчан, то значи, да се све овако скопчане ноте једним слогом попевају, н. пр. 212. песма.

12. Високе и дубоке гласове показује састав (уређење) потеза.

13. Састав потеза сложен је из пет потеза, од којих се најнижи узима као први, а највиши као последњи; и унутрашњи потези броју се од доле.

14. Осим и изван ових пет потеза употребљују се још и помоћни потези, који пресеку ноти час главу час врат, или пак једно и друго.

15. За определење дубоког и високог гласа служе још и кључеви. Има два кључа: који се назива виолин- или **g**-кључ, и значи да се песма може само са децијим или женским гласом певати (људи га певају за осам гласова ниже, дакле не тако високо као што треба,) — и: бас- или **f**-кључ, по коме су ноте удешене за дубоки мушки глас.

16. Потези, означени бројем, овако изгледају:

1 2 3 4 5   1 2 3 4   пом. потези

17. Имена нота: а) у **g**-кључу:

g a h c d e f g a h c d e f g a

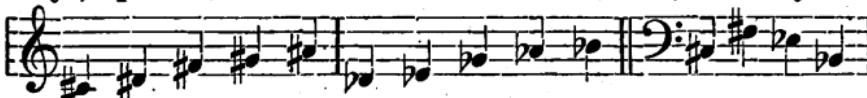
б) у **f**-кључу:

c d e f g a h c d e f g a h c d e f g

18. Има осим тога још и других гласова, но ови се могу означити само помоћу особених знакова; таки су знаци: крстич (#), знак узвишајући; и ♭ (♭), знак падајућег гласа. Ови се знакови могу ма пред коју ноту ставити, но свака нота онда добија ново име. Ако стоји пред којом нотом знак крста (#),

то додајемо њеном имену слог *ис*; тако од *и* биће *ис*, од *ф* — *фис*, итд.; напротив, ако стоји пред нотом **b** (♭), онда се њеном имену додаје *ес*, те тако ће од *ицес*, од *д* — *дес*, итд. Од *х* било би по томе *хес*, но место *хес* каже се у опште *бе*.

Знакови ови, т. ј. знак узвишавајући и знак падајућег гласа, опомињу, да нота, пред којом стоје, треба да се за по гласа или подигне, или спусти.

цис дис фис гис аис, дес ес гес ас бе, цис фис ес бе.

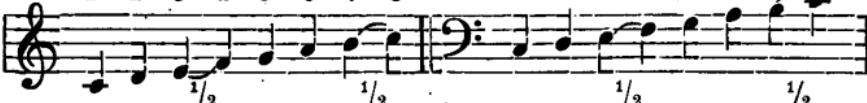
19. По осам гласа, који правилно један за другим иду, сачињавају мердевину гласа, или скалу.

20. Правилни степени на мердевини гласова овако следују један за другим: први и други глас чини један цели средњи глас, т. ј. између овог првог и другог гласа може се појати још и једно по гласа; други и трећи глас је такође један цео, али трећи и четврти сачињава само полуглас, т. ј. међу трећим и четвртим гласом не може се појати више никакав глас; четврти и пети сачињава опет цели, пети и шести такође цели, и шести и седми цели, ал седми и осми опет само полуглас.

21. На овај начин састављена скала зове се по имену првог, или основног гласа.

22. На **c** основана, или це-скала:

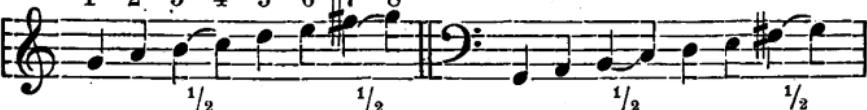
1 2 3 4 5 6 7 8

23. Код осталих скала, које се у Харфи Сионској налазе, мора се употребити знак ♯, за по гласа дизава, и знак ♭, за по гласа падања, да се обележе дотични средњи знакови.

24. На **g** основана, или ге-скала:

1 2 3 4 5 6 7 8

25. На **f** основана, или еф-скала:

26. На **d** основана, или де-скала:

27. На **b** основана, или бе-скала:

28. На **a** основана, или а-скала:

29. На **s** основана, или ес-скала:

30. На **e** основана, или е-скала:

31. На **as** основана, или ас-скала:

32. Свака је песма написана по једној или другој скали, и то из два узрока. Прво с тога, да песма, ако се први глас започне у правој висини, не пређе

висину гласа оних, који поје; друго с тога, — пошто свака поједина скала има свој извесни карактер, — да садржај песме и овај карактер скале један другоме узајмице одговарају.

33. Кад би се узвишујући и падајући знаци пред сваку поједину ноту писали, онда би песме изгледале врло шарене. Да то не буде, с тога се сви узвишујући или падајући знаци, који у песми долазе, међу само једаред и то одмах с почетка песме непосредно за знаком кључа. Кад дакле хоћемо да започнемо коју песму, ове знакове на челу песме треба добро да узмемо на ум.

34. Код це скале, као што је речено, нема никаквог знака напред, (н. пр. у песми 10. 16. итд.) — У осталим скалама написане песме имају оваке знаке у почетку:

35. Често се догоди, да знак на челу песме у течају несме где год постаје излишан, т. ј. захтева се код дотичне ноте њен и рвобитни глас, у том се случају међе пред ноту особити знак, који даје на знање, да је узвишени или спуштени глас повраћен или решен. Облик таког знака је $\natural$, и зове се решавајући или знак успостављања. И тако постаје од *ас* опет *а*, од *фис* опет *ф*, и т. д.

36. Овај знак важи увек само за један такт, т. ј. ако је у ком такту један глас већ одрешен и за њиме следује још један или више подобних гласова, онда се и ови сматрају као одрешени, али у следећем такту не више. То исто важи и за знакове узвишујуће и падајуће, кад се налазе где год у среди песме (на пр. у песми 5.).

37. Удаљење једног гласа од другог зове се даљина гласа.

38. У песми не следује глас за гласом тако лепо степенито, као што се то код скала видити може. Гласови скале иду увек близу један до другог. У песми скчују гласови онамо-овамо, даљина дакле гласова је час мања час већа. Ко ову даљину гласа на први поглед зна погодити, тај зна по нотама добро појати.

39. Удаљени гласови добили су туђа имена. Први или основни глас на скали зове се прима; други глас од овог секунда; трећи, терција; четврти, кварт; пети, квинта; шести, секста; седми, септима; осми, октава; девети, но на; десети, децима. Последња два почињу већ на ново скалу и ретко долазе.

40. Из следећег веџбања треба научити, прво: у колико је свака поједина нота удаљена од основног гласа или од приме; друго: колико је удаљен један глас од другог, (овде се претпоставља, да сваки већ зна, на ком месту стоји који глас у дотичној скали).

The image shows four staves of musical notation. Each staff begins with a G clef. The first two staves are in common time (indicated by '2' over '4'), while the last two are in simple time (indicated by 'C'). The notes are represented by vertical stems with horizontal dashes indicating pitch. The first staff consists of eighth notes. The second staff consists of quarter notes. The third staff consists of eighth notes. The fourth staff consists of eighth notes. The music is divided into measures by vertical bar lines and ends with double bar lines at the end of each staff.

41. Песме не почињу се увек основним гласом (примом), него често и са другим удаљеним гласовима, понадвише са квинтом и терцијом. С тога, кад очемо коју песму да почнемо појати, пре свега морамо

испитати: по којој скали та песма иде, који је основни глас, и после, у којој даљини лежи прва нота.

42. Ово нека буде веџбања ради:

43. Ноте могу стојати не само једна за другом, него и једна над другом, те по томе и гласови не само један за другим, него и на једанпут се сви могу чути.

44. Два, три, четири ил више гласова, који заједно пријатно звоне, сачињавају милу слогу гласова, која се зове обично акорд, т. ј. сагласност. У Харфи Сионској има понајвише акорда од три и четири гласа. (Акорд од два гласа налази се само у **g**-песмама.)

45. И од три гласа акорд треба да певају четири певача; ако поједина нота има два потеза, један горе, други доле, то значи, да су се две ноте слиле у једну. Ако се слију у једно целе ноте, које немају никаквог потеза, то се онда обе ноте испишу, на пр. у 1. песми.

46. Песме са акордима пишу се или само за мушке, или за мушки и женске, т. ј. за мешовите гласове.

47. Песме у Харфи Сионској удешене су за мешовите гласове. У песмама, које су састављене у **g**-кључу, први и други глас, певају женске, у **f**-кључу, трећи и четврти глас, мушки.

48. Гласови не стоје увек круто и усправљено, т. ј. не стоје увек заједно један над другим једнаки гласови. Док један глас у по нота, дотле може други у четвртинама или осминама звонити, н. пр. песма 96.

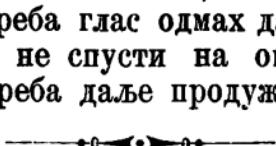
49. На крају свакога стиха је обичан мали одмор. То се означује са круном $\textcircled{7}$, која може и изостати тамо, где каква дугачка нота (као у 90. и 227. песми) или пауза (на пр. у 7.) већ сама по себи показује, да је тамо одмор.

50. У песми 212. налазе се још неки знаци, које треба да разјаснимо:

mf читај мезо-форте, значи: умерено-јако;

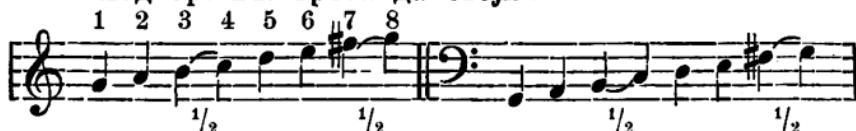
f „ форте, значи: јако;

p „ пијано, значи: тихо.

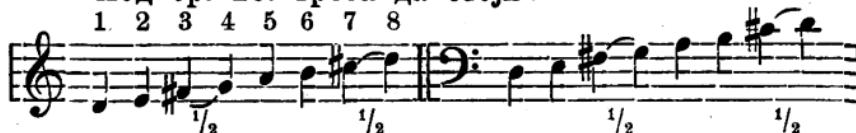
Овај знак означава, да гласове под њим треба певати убрзаном снагом; али ако оваки знак почне се узити, треба глас одмах да буде све слабији и слабији, док се не спусти на онаку снагу, којом следеће гласове треба даље продужити.

ИСПРАВАК У ШКОЛИ:

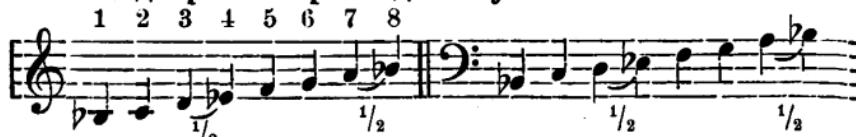
Под бр. 24. треба да стоји:

Под бр. 26. треба да стоји:

Под бр. 27. треба да стоји:

У 68. појању на стр. 102. у 3. гласу треба да стоји: узвишајући знак $\sharp$ мало ниже.

СЛАВО ПОЈИ.

1. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 210.)

1. { А- ли- лу- ja, Бо- гу пој- те!
  { у све- ти- њи Ње- га хвал'- те,

Псал-тир, хар- фу ви уз- ми- те, Сла-
На сла-ву Го- спо- ду пој- те, Из

ви- те Га по- бож- ни! } Хва-
ва- ших ср- ца слож- ни! }

ли- те Га, У- дру- же- на, Сва скуп-

шти- на, Пе- сму но- ву Шаль- те

пре- сто- лу Ње- го- ву.

2. Њега прославља неба вис,
Море и зрак, и земље низ,
И што на земљи живи ;
Месеца сјај и сунца жар
Хвалу Му носи на олтар,
Све се то Њему диви.

Светлост, Милост, Свуд Он дели ; Свет тај цели
Ког гледамо, Тек од Њега живи само.

3. Чеда Сионска Њег' хвал'те !
Њег'вој се слави радујте,
У скупштини Га слав'те,
Узмите трубе, гласите,

Реч Бож'ју свуда јављајте,
Његову славу траж'те.

Реч Му трчи У јаснини : И истини,
Побеђује, Лаж Сотоне уништује.

4. Дух Бож'ји ради словом тим,
Победа ћ' наша синут' с Њим;
Даница већ се јавља :
Све јој се већма шири сјај,
А сотониној влади крај
Од свуд се веће справља.

Сјај њен Светли У срцима, С' виделима
Благодати, А на правој вере стази.

5. Па Дух тај јеком јечи сад,
И Давидове харфе склад
Одзива с' тој милини ;
Том се весели сваки жив,
Дух над нам' лебди Милостив,
Срце нам' харфом чини.

Мили, Славни, Лепи њежни То су гласи :
Браћо рад'те ! И нобедну песму појте !

2. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 1. и 210.)

1. Сионска чеда, диж'те глас,
Нек' Спаса сваки измећ' вас
Велича, слави, хвали !
Јагње је то у тужне дне
Заклано било за нас све —
Слав'те Га вел'ки, мали !

Хвал'те, Слав'те, Појте Цару На том дару
С' оданости, За дјела Њег'ве милости.

2. Над сунцем и под сунцем тим
Шта би се сравнит' могло с Њим ?
Гласници Њег'ве славе
Сав обилазе бели свет,
Науке Њег'ве трубећ' цвет
И пут милости праве ;

Они Зову Свеколике Те грешнике,
Да похите, Стазом среће истините.

3. О јагње Бож'је, чуј нам глас:
Нек' Ти је слава, хвала, част
Животе наш и снаго!
Завет нам очуј: Кроз сав век
Теби, о Спасе, једном тек
Служит' је нама драго.

Са Твојима О Господе! Молимо Те;
Ти нам јави Пут познања Твога прави.

4. Радост ће бити, Спасе мој,
На небу гледат' образ Твој;
Сладост ће бити нова,
Кад Твој велики свршиш рад
И верно Твоје стадо тад'
Сабереш из гробова!

Неће завист Владат' тада Оног света,
Међу нама Владати ће љубав сама.

3. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 1. и 210.)

1. Небеса трубе Бож'ју власт,
Земља Му труби хвалу част,
Куд само сврнем оком;
Ал' благо земљи, месту том,
Где с' Бож'јој речи зида дом
У свету том широком

Реч је Бож'ја Света, Снажна, Пуноважна,
Наша душа Заповести Бож'је слуша.

2. И кад пропадне овај свет,
Слово ће Бож'је нам донет'
Небесне миле хране;
Оно ће нам олакшат' труд,
Оно ће, браћо, нама пут
Осветлит' на све стране.

Стална Вера, Вера права, Што спасава,
Из смрти ће Нас у ново довест' биће.

3. Жив Иисус Христос Господ Спас,
Вечног Му јеванђеља глас
Чуће се целим светом !
С' анђелским крил'ма лети већ,
И слатким гласом зове свет
Да се помире с' Богом !

Амин, Амин, Људи поћте, Спаса траж'те,
Да вам земља, Кроз Њег' буде облик неба.

4. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 1. и 210.)

1. Отвор'те широм врата сва !
Цар иде ком на лицу сја
Истина, љубав свака ;
Који за греха незна стан,
Који је стрес'о мртви сан
Тај му тек види зрака.

Он куд Светом Ногом стаје, Светлост шаље,
Таму сваку, На овоме гонећ свету.

2. Које је тишт'о оков љут,
Ти сви Му ево сљеде пут ;
Слободу Он им даде.
Слепи су били, виде сад,
Хроми су били, и тај јад
Мину их ево саде.

Мртви Бише, Ал' сад живе, Те се диве,
Јер мелема Он милосно свима спрема.

3. Из Христовог дома кој' сте
Доћ'те, с' радошћу склопите
Завет у Њег'во име ;
На Христа се угледајте,
У Њег'во с' царство 'зидајте :
Реч Му је Да и Амин.

Ид'те Мол'те, Царства траж'те, Насљедите,
Бор'те с' стално ! Иисус вам помаже снажно !

4. Који си грехе спрао с нас,
Кад ли ће Твоје хвале глас

По целом трубит' свету?
 Кад ће свак народ, сваки крај
 Тражити Твога сунца сјај,
 К'о једну жељну мету?
 Гдећ' Исусом Сваки знати Тебе звати;
 Теби рођен, Као Тобом ослобођен!

5. Тебе чекамо сретни ми,
 С' Тобом смо утешени сви,
 Док свако зло не мине;
 Што ј' сада пустош, рај ће бит',
 У сласт ће јад се претворит'
 Кад Твоје слово сине.

Бури Збориш, Нека ћути, Сјај нек с' јави!
 Тмино бежи! Сазиђуј се, доме Бож'ји!

5. ПОЈАЊЕ.

1. { Го- спо- да хва- ли, сил- ног ца- ра
 Ду- шо мо- ја из све- га ср- ца

сл- ве и ча- сти, } О до- ћи- те!
 Он ће те спа- сти,

Псал-тир, хар- фу уз- ми- те, С хва- лом ца-
ра про- слав- ља- ти!

2. Господа хвали, кој' управља све тако славно,
Он ти је штит једин, Он и пристаниште главно,
Једин те Он. Држи још на свету том, —
Еда л' не знаш то већ давно?
3. Господа хвали, кој дивно и вешто те сазда,
Здравља ти даје и мудрот' руководи вазда,
У беди злој Поглед на те спушта свој,
Велећ' да те чека мазда.
4. Господа хвали, који ти све даје што треба,
Који ти љубав и благослов пошиље с' неба;
Сећај се тог Шта учинит' може Бог,
Да те кушач не увреба.
5. Господа хвали, и име прослављај Му лично,
Семену Аврамовом хвалу приноси слично;
Он ти је све, Не заборав душо, не,
Славит' Му име трилично.

6. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 5.)

1. Христе, животе мој, и надо и веро моја,
Заповест ми је Твоја слађа нег' сласт икоја,
Вођа ми буд' Да те могу славит' свуд
И хвалу Ти слат' без броја!
2. Ђубезниче мили, Теби тек душа ми поје,
Са свим ћу ја сада притећи под крило Твоје,
Немој се Ти, препун благе милости,
Маленкости одрећ' моје.
3. Једно што ј' нужно дај нам нека траје до века:
Спокојство душе; нека злоба мине нас прека.
Једину нек' Исусе од Тебе тек
Срде наше помоћ чека.
4. Војводо живота! Самном владај, мене води
Нек ја блажен и свети живот проводим овди.
Духа ми дај, Што је Бож'је мен' пружај,
Помоћ душе моје буди.

7. ПОЈАЊЕ

о рођењу Христовом

(На глас бр. 199.)

1. К Богу се диж' мој сла- во-пој! Ком с' и ан-

ће-ла о-ри пој, Ви-сок је дан ра-до-сти
 ту! Сви а-ли-лу-ја пој-те
 му! А-ли-лу-ја!

2. С неба је ноћом дош'о Спас,
 Светлост је дон'о међу нас,
 Сјајан се нама каже знак
 Кано у дољи зорин зрак. Алилуја!

3. Он дође облик Отца сам
 У тужном руху дође к нам:
 Благом нас руком води Он,
 К'о веран пастир к дому свом. Алилуја!
4. Он, кој там' славно царује,
 К'о човек међ' нам' бијо је,

- Да би Му равни били ми
На земљи, и у Небу сви. Алилуја!
5. Некад ће к небу водит' Он
Нас, браћу своју, у свој дом,
Путно ћ' рухо претворит' нам
У звездан сјај и славу, знам. Алилуја!
- 8. ВАСКРСЕНИЈЕ У КРШТЕЊУ.**
- (На глас бр. 7. и 199.)
1. К Богу се диж' славој мој!
Од кога имаш живот свој:
Из гроба уста Христос Спас,
Од свуда нек се ори глас: Алилуја!
  2. Чудно се тресла земља сва,
Анђ'о се јави у тај ма,
С' гроба с' одвали камен љут
Спас кад из гроба узе пут. Алилуја!
  3. Одевен славом Очином
Која ј' од века Његов дом,
Заробљенике изводи
И у дом Божиј' доводи Алилуја!
  4. Јак злотвор смета сувише,
Ал' вера наша постиже
Да крвљу својом Христос Спас
Јемац је био за све нас. Алилуја!
  5. За нас Он свет тај победи,
Да кад смо Христу покорни
Сотона, грех, смрт, нема власт;
Свом цару, Христу, дајмо част! Алилуја!
  6. Сотопин јарам нам је срам,
За Христом поћи пут је нам.
На жића сјај смо рођени,
Те греху нисмо покорни. Алилуја!
  7. К'о Спас што умре за наш грех,
Тако судружник Његов тек
Крштењем прима живот млад,
Нити ће за смрт знати кад. Алилуја!

8. Па из рођења, Спасе, тог
 Чланови ми смо тела Твог,
 Кроз љубав, веру слову Твом
 Послушност нама ј' дужност к' том'. Алилуја.

9. МИР И РАДОСТ.

1. Сла- ва Бо-гу у ви- си- ни! У да-

љи- ни и бли-зи-ни, Њег'-ва вла- да љу- бав,

моћ; Ње-му хва-ла дан и ноћ! Ње-му

хва-ла дан и ноћ! А-ли-лу-

ja! А-ли- лу ja!

2. Мир и радост сад на земљи!
Њег'во стадо нек с' весели;
Сав род стада нека сад
Творцу своме поје рад! :,: Алилуја! :,:
3. Појте, појте рода синци,
Његови сте ви љубимци;
Кличите у један глас:
Богу слава, Богу част! :,: Алилуја! :,:.

10. ПРЕД КРШТЕЊЕ.

1. { у Твој по кој у ни Ѯи, Го-
Спри-дру- жи ме на ро- ду Тво-

спо- де, Жељ-но го- ри ср- це ми. }
 је- му, У Твој за- вет прим' ме Ти. }

 { О- бе- Ѯа вам са Тво- ѡом по- мо- Ѯи,
 Да Ѯу ста- зом а- по- сто- ла по- Ѯи,

 Под- но- си- ти му- ке срам, По- ко-

 рит' се сло- ву Твом.

2. Еванђеље Твоје, о Госноде !
 Ја ћу роду казат' мом,
 А који се покајат' не усхте,
 Судом ћу попретит' том,
 Да зарођен у таласу овом.
 И ја пређем том животу новом,
 Да ја умрем свету том,
 Да с' преместим у Твој дом.
3. Да препород, као дело Духа
 Заједницу може дат',
 Са ранама Спаса и Господа,
 Кoj' изволи пострадат',
 Ал', Господе, ма шта ја чинио,
 Ма колико ја овде трпио,
 Укрепи ме само Ти
 Духом Твоје милости !

11. СПОЈЕЊЕ НА СМРТ ИСУСОВУ.

(На глас број 10.)

1. Ми који се овде сакулисмо,
 Руку дајућ брату брат,
 На смрт Спаса спајамо се жељни
 Њему вазда верни бит',
 Тај спој срца свога милог стада
 Пастиру сё нашему допада,
 „Амин! Кличе наш Пастир,
 Нек' међ' вами влада мир !“

12. СЛАВА ГОСПОДЊА.

(На глас бр. 42. 79.)

1. { Ти вла- даш. Спа- се благ, Од
   Ан- ћел- ски Т' по- је лик, Без

десне стра-не О-ца, } Ти си за ће-о
кра-ја и без кон-ца. }

свет На кр-сту стра-д'о Твом, По-

мо-зи све-ту сад, У ја-ду ње-го-вом!

2. Твог Еванђела глас, нек чују сви народи,
Твој нека сине зрак, Нека се од њих роди
Заветни народ Твој; Говор и језик свак
Нека Ти диге пој, У славе Твоје знак.
3. Нек није створа тог, Што данас хтео неби,
Пред Тобом пасть у прах, И клањати се Теби;
Нек нема уста тих, Што неће признат' дар
Ти да си Христос Ђог, И спас наш и наш Цар.
4. О, свани данче леп, Којег' желимо давно,
Којим ће с' испунит', То обећање славно,

- По ком је царство, моћи, Слава и сила к' том',
Својствена Богу тек, И Христу љубезном.
5. Славно ће владат' Он, Краја му с' неће знати
У величанству свом, Ипак ће мир нам дати,
Народи диж'те клик, Слав'те Му име сви,
Достојну хвалу, част, Приносите Му ви!
6. Анђелски Њему лик, Небесне песме поје,
Херувим, Серафим, Спајају гласе своје,
И харфе мили звук, На мору с' чује там',
Јагњету Бож'јем свуд, Славопој ори сам.
7. И око престола, четири створа стоје
Старешине крунене, Полажу пред Њим своје,
Богу и Јагњету, Одају хвалу, част,
Кој' вели: „Бијах сам, и биљу и јесам.
8. Нека је хваљен Бог, И син к'о Отац исти,
И хваљен свети Дух! Појмо из груди чисти;
Избрано стадо чуј: До конца жића Твог,
Непрестај величат', Тројнога Бога свог.

13. ЗАХВАЛНИЦА ЗА БОЖИЈА ДОБРОЧИНСТВА.

(На глас бр. 12. 42. 79.)

1. Господе Боже наш, Хвалимо Тебе дивно,
Што си прошење нам, Саслуш'о милостивно,
Што верно нас љубиш, Добра нам многа даш,
Храну, пиње дајеш, за тело и дух наш.
2. Тако си и сад Твог Посл'о нам благослова,
Дајући за освештај, Животна Твоја слова;
За добочинства та, Прими нам хвале глас,
С којима верне све, Ситиш и нојиш нас.
3. Бож'ју нам дајеш реч, За наше душе храну,
Да срцем и уст'ма, Дајемо Теби хвалу,
На живота нам пут, Изливаш сјај и моћ,
Руком нас водиш Ти, Све ближе к небу доћ'.
4. Захвални глас нам чуј, За Твоју благост, Боже,
Дај да те ум наш слаб, И болje хвалит' може.
Срца Ти на олтар, Приноси збор наш сав,
Духа нам пошљи Твог, Да пут нам каже прав.

14 ПАСТИР И СТАДО.

1 И- су- се Спа- се наш од свуд, Хва-

ље- на Тво- ја bla-гост буд'! Ра- ду- је с' Те- би

на- род Твој, За- то Ти ши- ље хва- ле

пој, Би- о си ту и би- ћеш за у-

век, У- те- ха на- ша Ти с' је- ди- ни тек.

2. Господе! прим' се сам стада,
Ког Ти сам пасти знаш свагда;
Ко лута каж' му правца Твог,
Ко двоји царство, казни тог;
Искушенику буди у помоћ,
Видјелом својим разведри му ноћ.

3. Укроти вучију пакост!
Овцама дај лавску храброст,
Што на пут лажни зађе там'
Приведи к' себи опет сам.
Тако нас к' себи скучи уједно!
Кад ли ће бити све стадо једно?

15. ВЕРНИ ПАСТИР.

(На глас бр. 33. 36. 51. и 205.)

1. { Ви- ди- те ли За ов- чи- це Бож- јим ка- ко с' по- љем,
тру- ди,

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano range, and the piano part is in basso continuo style. The lyrics are in Russian. The score consists of four systems of music. The first system starts with "Где-но хо-да па-стир благ?" and ends with a repeat sign. The second system continues with "Па-стир-ска му та па-ли-ца, Нов жи-". The third system continues with "во-ту да-је сјај, От-ку-пље-но Њег'-во". The fourth system concludes with "ста-до, У ви-дје-лу сад је, знај."

2. Једна овца залутала, Ал Он хити срцем рад,
Остављајућ' цело стадо, — Да ту једну нађе тад;
Па к'о верни добри Пастир. На руке је прима Он,
Недопушта да пропадне, Већ је води стаду свом.
3. За добријем тим Пастиром, Као што је Христос Спас,
Пођите ви чеда људска, Слушајте Му радо глас;
Он нека вас упућује, И приводи к стаду свом,
Пут је Његов пут к' радости, Ко Му слједи, благо том!
4. Желите ли Христу говет', Познајте Га да је Спас,
Буд'те овце ви Његове, Јер Он проли крв за вас. —
О Господе, Твоју пашу, И студенац дај ми Твој.
Кроз радости и жалости, Ти ме води Спасе мој!

16. П О Ј А Њ Е.

(На глас број 184.)

1. { Слав-но л' је Тво-јом ов- чи- цом по-
{ На зем- љи ве- ћег ста-ња не мож'

sta- ti, И у ми- ло- сти тог Pa- сти- ra
bi- ti Нег' без об-зи ра сад Spa- су сле-

бит'! } Свет це- о не- ма бла- га тог Што
дит'. }
и- ма ов- ца та у Теб' Па- сти- ра свог.

2. Овде ће наћи најбоље пољане,
Нов и нов извор увек тече ту ;
Ни једно око немож' ону милост
Прегледат', која лије радост сву.
Живот се рађа овде млад,
Што с неба долази, нити ће проћи кад.
3. Овца у руку свог Пастира стоји,
Па нека пропаст ма колика ја ;
Вук ни ајдаја наудит' јој не ће
Јер Свемогућег верује она.
И не пропада за навек,
Не боји с' падежа, ни страха никојег.
4. Ко живит' жели, имат' добре дане,
Добром Пастиру нек' се преда том,
Место горчина, што му свет их даје,
Залаган биће храном небесном ;
Добра ће сваког наћи ту,
Где благи Спаситељ излива милост сву.

5. Ал' то још вису подпуне радости,
 Јер ће још доћи дуга вјечност нам';
 Тамо ће јагње Своје славно пасти,
 Гдено кристална река тече там';
 Сваки ће чисто тад' видит',
 Да ј' славно овцицом Христовом овде бит'.

17. РАДОСТ У ХРИСТУ.

1. { Ов- чи- ца сам Спа- са мог,)
 { До- бро- тво- ра ве- ли- ког,)

Ра- ду- јем се мом Па- сти- ру, Од ког до- бра
 сва из- ви- ру, Кој' ме љу- би, кој' ме зна;

Од ког и- мам bla- га сва.

2. Жезал Његов кротак, благ, Штит је мени вазда драг,
Исус мени паше спрема, Оскудице у Њег' нема;
Ожедним ли, тад ме Он, Ка извору води свом.
3. Овчица сам сретна ја, Душа у мен' пева сва;
А кад доће крај животу, Угледаћу сву красоту,
Анђели ће носит' ме, У пастира наручје.

18. ИСУС НАЈВОЉИ ПРИЈАТЕЉ.

На глас број 47. и 72.

1. Ко је тај, што с' за нас тру- ди, Да бу-
де- мо bla- же- ни? Ко је што нас ву- че

к' се- би? То с', И- су- се, је- дан Ти!

2. Пре нег' на свет родисмо се, На уму си им'о нас;
Да ми неби пропанули, Ти претрпље крст за нас.
3. Људи љубе пријатеље, Даље љубав не иде;
Ти душмане Твоје љубиш, У смрт за њих с' предаде.
4. Милост Твоју искусимо, Светлост, снагу, крв и Дух;
Од грехова Ти нас чистиш, Обнављаш нам срце, ум.
5. Колико л' си већ блаженства, Приправио за нас Ти,
За страдањем дође радост, — Овде и у вјечности.
6. Спаситељу, крвца Твоја, Срце наше дира сво,
Нека Тебе уживамо, Ко Те има благо ј' то.
7. Ти приправи душе наше, Да годимо Теби тек,
Кроз свет овај Ти нас води, Не остављај за навек!
8. Водиш ли нас мрачном стазом, Светлост си нам
ипак Ти.
9. Зато, јер си љуб'ве вредан, Љубимо те душом свом;
И у смрти и мукама, Душа жели за Тобом.
10. Свете, никад од Господа, Одвојит' нас нећеш ти;
Нек је стална љубав наша, Док с' у сјају Он јави.

19. НЕСРАВЊЕНИ.

1. Ко је ка- о Ти, И- сус', мир слат-

ки? За нас сви- ју и- за- бран си,
Из- губ- ље- ним жи- ват Ти си, Ви- дје-
ло им Ти, И- сус' мир слат- ки!

2. Душам' женик си, Јагње Бож'је Ти!

Хвала Ти за љубав Твоју

Кој' избављаш душу моју;

За ме с' даде Ти, На крст распети!

3. Чашу горку Ти, Моро с' испити,

Да из нужде нас избавиш,

Наше грехе да уништиш,

Из смрти спасеш, К Богу приведеш.

4. Твоје кротости, И понизности

Усели у срце моје,

Гњев и понос нек ту није;

Теб' је угодно, Што ј' Теби слично.

5. Твог нам Духа дај, Души уљевај,
Да стражимо, Теб' молимо,
Да Т' радосно приступимо,
Праву љубав Ти, У срца улиј!
6. Јуначку храброст, И постојаност,
Дај нам, да Ти се предамо,
Тела сласти да мрзимо;
Да све презремо, Да Теб' љубимо !
7. Овде подсмеј, срам, Славе венац там';
Овде вера и надање;
Там' вјечито уживање;
Јер за подсмеј, срам, Биће венац там'.
8. Храброст дај нам Ти, Да јуначки ми
Свуд победу одржимо,
Да незгоде све рушимо,
Као што си Ти, Да тако и ми.
9. Сјају славе Ти! Пре векова би
К'о Спаситељ нам одређен.
И у телу овде рођен,
Када време би, На свет дође Ти.
10. Јуначе велик! Што свет, смрт и грех,
Силну снагу љута змаја,
Ти надвлада све до краја,
Када крвљу Ти, Стадо откупи!
11. Величанство си, Цар и пророк еи!
Твој ћу скиптар целивати,
Код ногу Ти почивати,
К'о Марија тад', И ми ћемо сад!
12. Са Тобом ме спој, Нек' сам свагда Твој,
Нек' се топи срце моје,
Нека слави дело Твоје ;
Да невоља ту, Згуби снагу сву.
13. Пробуди ме Ти, Да тежим к' правди;
Нек је живот мој у Теби,
Да ме сотон' не побједи ; —
Води мене Ти, Путем смерности.

20. НАПРЕДУЈ!

1. На- пре- дуј! На- пре- дуј! У ви-

дје- лу, Си- о- не, Свет- њак ја- сан нек ти

бу- де, Не о- став' љуб'-ве пр- ве, Из- вор

жи- ћа тра- жи сваг-да! На у- зац- ка вра- та

2. Трпи све! :,: Без стра, Сионе, трпи
Тугу, муку, срам и ругу;
До смрти веран буди,
Гледај на живота круну!
Осетиш ли ујед змије зле —
Трпи све! :,:;
3. Не слушај :,: О Сионе, свет овај,
Кој' те увелиичат' жели,
Новац, благо, не поштуј,
На ајдаје стол не сједи,
Ма да обећава велик сјај,
Не слушај! :,:;
4. Испитуј! :,: О Сионе, духа злог
Кој' ти шапље с' обе стране,
Ти не слушај речи тог;
Речи слушај Богодане;
Сион', што ј' криво и зло туј,
Испитуј! :,:;
5. Наваљуј! :,: О Сионе, к Богу Ти!
Јачај духом и животом,
Не буд' мртав к'о други,
Раван буди младим лозам';
Место лицемјерја оснажуј. —
Наваљуј! :,:;
6. Продирај! :,: Сионе, у снази свој!
Јер братинска љубав гори,
Покаж' ко је Пастир твој,
За невесту Он теб' створи;
Сион'! кроз позната врата знај —
Продирај! :,:;

7. Храбро стој! :,: О Сионе, храбро стој,
 Ти се немој слаб показ'ти —
 Спас долази ево Твој,
 Ти презири светске сласти!
 И последњи ти издржи бој —
 Храбро стој! :,: :

21. В О Ј Н И Ц И М А.

(На глас бр. 20.)

1. Сви у бој! :,: Браћо, хајт' у вере бој!
 У Господу буд'те јаки;
 За победу вод'те бој,
 С' тим тражите венац части;
 Опаш'те се, браћо, снагом свом
 Стазом том. :,: :
2. Сваки брат! :,: Нек' похита узимат'
 Оклоп Бож'ји на себека
 Да мож' врагу одпор дат',
 Да јуначки њег' дочека;
 Јер враг гледи да нам у час љут
 Спречи пут! :,: :
3. Бор'те се! :,: Против лукавства, моћи,
 Против војске злих духова,
 Који у тами, ноћи
 Борбу воде против Христа;
 Јер кнез tame не мож' видити
 Видело. :,: :
4. Заиста :,: Не води с' на земљи бој
 Против тела или крви;
 Не, већ дивља пакла моћ
 Сотонина, да се смрви;
 Поглавице се свога држ'те;
 Верујте! :,: :
5. Чврсто сви, :,: Стојте ви у боју том;
 Опашите бедра своја

Савести са истином,
Не гине вам тад' победа,
У оклопу правде пођ'те сви
У бој ви! : , :

6. К томе још : , : Понес'те и вере штит,
Да се с њиме заклоните ;
Кад вас душман проба бит',
Стреле њег'ве с' тим одбијте ;
Против душа баца ватрене
Стреле те! : , :
7. Метните, : , : Наду вашег блаженства
К'о шљем, главу за покрити,
Кад душман покушава
Борбом срце уплашити.
Нека је над и видело вам
Господ сам! : , :
8. Узмите : , : Браћо, мач у руке ви,
Мач је нама реч Господња ;
Ако вам је при руци,
Разбиће с' сила ћавоља ;
Враж'ја снага, где мач Бож'ји сја —
Пада сва. : , :
9. Нађ'те се, : , : Браћо, у видјелу сви ;
У љубав' се сједините ;
Не остав'те пут прави ;
Плачућем брату помоз'те !
Господу се мол'те, Он ће знат' —
Помоћ дат'. : , :
10. И од сад' : , : Реч казујте Бож'ју сви,
Мир трубећи свуд казујте,
Гласници сте мира ви —
Духом мртве пробуђујте ;
Еванђеља нек обасја зрак
Народ свак. : , :

22. П О Ј А Ђ Е.

(На глас бр. 20.)

1. О свети, : , : Господ Саваот' свети !
Ком' небо и земља служи,

Боже, који све створи!
 Кој' верне с' Тобом помири,
 И освети крвљу, Исуса
 Спаса нам. : , :

2. Част, хвала : , : Теби нека је вјечна,
 Што си к нама посл'о Сина
 Твојим родом назва нас;
 Који рад' нашег спасења,
 За опростит' наша дела зла —
 Пострада. : , :
3. Зато нек : , : У скупштини там' и ту,
 Коју он крвљу искупи,
 Дању, ноћу хвала Му ;
 Да из себе живот вјечни
 Даде нам, Бог поста човек ту —
 У тјелу. : , :
4. Спасе наш ! : , : Сиону се позпат' дај,
 Нек светњаци златни сјају!
 У руци Ти звезда број,
 Све скупштине нек запоју:
 Част ти пред Очним престолом
 Спасе наш ! : , :
5. Отче наш ! : , : Саваоте Отче наш.
 Нек нам јасност Твога сина
 Ђарко сјаје чак у смрт;
 Он је милост и истина; —
 Тамо ћемо Њег'во лице ми
 Гледат' сви. : , :

23. ПОГРЕБ С ХРИСТОМ.

(На глас број 20.)

1. О Свети : , : Емавуиле славни !
 Отче свију праведника,
 Просветли ми ум и дух,
 Ти помилуј и грешника,
 Даруј души мојој Бож'ји лик
 Благ и тих ! : , :

2. Спуштен ја, :,: У ту воду и у крв
С' Исус Христом сад у гробу
Од злотвора Њег'вих прост —
Лежим ево ја у гробу ; (Рим. 6, 7.)
Себ' умрвши, да крштењем сад
Васкрснем. :,:
3. Оживљен :,: И са Христом васкрснут'
Опроштен сам греха сваког,
Од света сам отргнут',
И од њег'вог мрака црног.
И од греха и поноса свог, —
Слављен Бог! :,:
4. Огањ, дух :,: То је нова снага та
Што ми природу обнавља,
Духа живот мени да,
И с' Христом ме сједињава ;
С' тим то дело у мен' има моћ
Дан и ноћ. :,:
5. Спасе мој :,: Душу моју срећиш Ти,
Јер си вечност обећао ;
Следићу Ти вазда ја,
Који си ме изабрао ;
Христе, ја ћу служит' кроз сав век
Теби тек. :,:

24. ПОЈАЊЕ О ВЕЧЕРИ.

(На глас број 20.)

1. Дођи к' нам :,: Поглавицо наша Ти
Ми смо жељни с' уста Твоји,
Оне речи : „Мир вам“ чут':
Ти који нас овде споји.
Дођи с' нама — свак Те моли брат —
Вечерат! :,:
2. Собом Ти, :,: Освети и ломи хљеб
Нам' за живот унутрашњи !
Ти изволи поднет' смрт,
Жртву, тело, за грех дати, —

Снаж' нас, нек буде дух Теб' сличан
Небесан! :,: :

3. Дођи к' нам', :,: Реком благослова Твог
Душе наше да с' напоје!
Претрпио с' страшну смрт,
Да искупиши верне Твоје;
И свој живот свак је готов брат
За Те дат'. :,: :
4. Ђупко Он :,: Чујете л' Му корак тих —
У дружину иде нашу,
Носећи нам хране дар
И напитка светог чашу;
Још благослов сад народу свом
Дели Он. :,: :

25. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 41. 76. 145. 220. и 227.)

1. { За- хвал- не при- ми су- зе на-
{ За љу- бав Тво- ју, јер Ти за

ше, Што их ли- је- мо, Хри- сте ми, }
нас Гроз-но на кр- сту рас- пет би. }

Да- ро- ва ј' Тво- јих ве- лик' број, За-
то Те сла- вим, Спа- се мој.

2. Хлеб ћу сад ломит' Твој, Господе,
Вино завета пит' ћу Твог;
С' браћом ћу овде обећати,
Веран Ти бит' до гроба мог,
Милост ми Твоју, Спасе, дај
Да ја испуним завет тај.
3. Ти, који умре за род људски,
Ти ћеш ми снагу дати сад:
Утјеха моја једна Ти си,
Кад ме савлада бол и јад,
Исусе Христе Спасе мој,
Дај да останем вазда Твој.
4. Исусе сдруж' ме с' Тобом ближе,
К'о што си сдружен с' Богом Ти;
Христ'јанин прави желим бити,
И Теби, Спасе, живити.
То тражим овде сваки дан.
О Ти сагради у мен' стан!
5. Чланови ове заједнице,
Сви сте ви драги срцу мом,
Браћа сте моја ви у Христу,
Спремљена за небесни дом;

Хљеб један овде сити нас
И једна чаша поји нас.

6. К'о што ј' у име Исус-Христа
Народ му пред Њим скупљен сад,
Тако ћемо се састават' негда
Велик број искупуљених тад',
Славит' ће пред Божјим троном
Сина Спасом и Господом.
7. Од Тебе нек ме не отрgne
Никаква радост, руг, ни част,
Ни бол, ни туга, нити претња,
Нити икоја светска власт;
Вечно с' Ти и остајеш мој
И ја сам вечно, вечно Твој!

26. П О Ј А Њ Е.

(Лук. 22, 7—22.)

1. { И- сус, ту ноћ, кад ће из- дан би-
Где ће стра-дат', а за гре- хе на-
ти, И кад за- вет нов о- сно- ван би,
ше, Пун љу- ба- ви и пун ми- ло- сти,

Ве-чे- ру је тај- ну, знак за- ве- та,
 За чла- но- ве тог но- вог за- ве- та,
 При-ре- ди- о- ка- о вер- ним свим, Ко- ји
 је- су ис- ку- нље- ни Њим.

2. Ту када су пасхе јагње јели,
 Узе лебац наш Спаситељ драг,
 Преломи га, благослови, даде
 Апостолом к'о јагњета знак.

Ев' примите, рече, тело моје,
 Које за вас овде ломљено је;
 Мука моји нек је спомен то,
 Вама спомен за спасење сво.

3. А када су лебац преломили,
 Захваливши милом Оцу свом,
 Што их љуб'ве своје удостоји
 Милошћу их обли богатом:
 Господ чашу у руку узима,
 Апостолом додаде ју свима,
 Говорећи: „Примите је ви.
 Примите је и пите је сви!
4. Та је чаша крв Мога завета,
 Што је за грех проливена мног';
 У њојзи је знак новог завета,
 Крвљу Мојом запечаћеног“,
 Та је крвца на спасење пала;
 Кад је крсту корен покапала;
 Та је чаша свима нама знак,
 Да је са нас грех очишћен свак.
5. Заједницу своје деце драге
 Крвљу својом ев' искупи Он,
 О њој велећ' 'вако: „*Tu si moja*“.
 Милошћу је обасипа свом;
 Он је њојзи узданица права,
 Из нова је красом украсава,
 Поклони јој печат Духа свог,
 Као залог обећања тог.
6. Зато с' нађ'те код заветног јела
 Уди јединства, захвал'те том
 Оснивачу новога завета,
 Чашом, коју вам наточи Он.
 Руке, срда ваша сви сложите,
 И љубави пламен сједините;
 Заједничке нек се љуб'ве глас
 К Богу диже, на хвалу и част!

7. У љубави чланови су сложни,
 У љубави спајају се сви ;
 Који љуби, члан је заједнице,
 Ко не љуби, не признајмо г' ми ;
 У љубави вечера с' ужива,
 Љубав права све госте сједиња,
 Многи уди једно с' тело тек,
 К'о што с' многа зрна један хљеб.
8. Желите ли вечер вечерати
 У част Спасу и светињи тој,
 Бож'ји наук морате слушати
 И чланова пригрлiti број ;
 Гдено љубав жарка срца спаја,
 Где не влада мрзост ни издаја,
 Где с' чланови једно тело тек,
 А Он њима глава за увек :
9. Ту је живот, ту је мир и сладост,
 Ту је сваког задовољства знак,
 Ту наш Исус светом просијава,
 Срцем смирен, и кротак и благ ;
 О, ко неби тамо похитао,
 У Господњем дому с' задржао,
 Где се светли од милости зрак,
 Новим жићем где оживи свак.

27. У БОЈ.

1. { О Христ- ја- ни у- ста- ни- те,
 { у- стај- те, те с' об- но- ви- те

По гла-ви-це с' држ'-те свог! } Јер нам он,
Пре нег' душ-ман згра-би ког', }

Сна- гом свом, На- ва- ју- је сад на дом.

2. За крстном заставом Спаса
Поћ'те у Њег' с' уздајте,
Нек с' душмани на боишту
Силни, ви се не бојте;

Христов збор, Јачи ј' с' тог', Кад се држи Спаса свог.

3. Реч Христову свето слушат'
С' будућношћу и молитвом!
То нас једно оснажује
Борит' се за Божиј дом;

Крвљу нас Брани Спас, Противнику на ужас.

4. Ту су снагу осетили
Многи свети, верни туд,
Кад јагњета Бож'јег крвцом
Добише победу свуд.

Па свак брат Зар да сад, Не бори с' за Христа рад.

5. Ком' је мило робство греха
Нерадо се тај бори;
Ко се служби греха преда
Губи време милости;

Греха ноћ, Врага моћ, Из сна њему не да поћ'.

6. Ал' ког мудрост поучава:
 „Слобода је дијел том“,
 Који срцем к Богу тежи
 Свом спасењу вјечитом,

Тражи сам, Бити там', Христов слуга слободан.

7. Јадан ли је ко без Христа
 Свој проводи цео век!
 Ко се Богу свом не преда
 У страху је за навек.

Свак наш брат, Мора знат', Светској сласти супрот стат'.

8. Крвљу, речју Исусовом
 Старајмо се победит',
 Он страх од нас одгоњава,
 Остаје нам јаки штит;

Он свагда, Надвлада, Од света нас одваја.

9. Нек нам живот буде с'кривен
 Овде с Христом у Богу,
 Да би некад оног јутра
 Гледали Му красоту,

Где ће јад, Века сад, Бити сама слава тад.

10. Бог ће тамо слугам' верним
 Обилато платит' труд.
 У дворима праведничким
 Победа ће с' орит' свуд;

Божиј збор, Красно ћ' гор' Стати там' у Христов двор.

28. ИСУС НАША ПОГЛАВИЦА.

(На глас бр. 93. и 186.)

1. { О И- су- се сун- це пра- де
 Хо- диш ме- ћу скуп- шти- на- ма

Ду-ша при-ја- тель пра-ви! }
На служ-би Ти при-прав-ним'; }
До- ћи к' на- ма
ску-пље- ни- ма, Из- ли Тво- га Бож'-јег
пла- ма, Из- ли свет-лост, жи- вот к'том На Твој
Бо- жиј', о- ваяј дом!

2. Доћ', оживи све удове, Света главо скушигини,
Све истерај Теб' противно Чим се благослов губи!
Доћ', откри нам у јасности Бож'је срце пун благости!
Дај нам' осећат' свима, Да си Ти међу нама!

3. Дај, да с' срца обраћају К Теби, сјају вечности !
Дај нам срцем да желимо, Што нам даје милости !
Светлост, живот Твој нек' с' лије, Нек се на нас сад
излије !
- Снажи завет милости, Спасе, у свим' срцам' Ти.
4. Дај и нашем учитељу, Поглед к' Теби дизати !
Нек' разуму слушаоци, Да си собом међ' нам Ти.
Што од Тебе не постаје, Па ма како лепо да је,
То угледат' неће Твог Светог царства небесног.
5. Усели се у све душе И у њима бирај стан,
Да ти буду све на броју, Када судни дође дан !
Што нам дари Твоји мили На ужитак не би били ?
Поглавицо, дај се Ти Удовима познат' свим.
6. Што од Тебе дође нама Мора дух и живот бит',
Што је душа уживала То ће правда очистит'.
Дођ' Исусе, сваки чека, Благослова од Тебека,
Да Ти веран буде свак И хвале Ти даде знак.

29. ПОСРЕДНИК.

(1. Тим. 2, 25.)

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. О велики посредниче С' десна седећ' Оцу Твом,
Бранећи Му верне слуге У том царству вечитом,
На престолу вечно трајном, А под царском круном
сјајном,
- Ког' збор гледи васколик, Покривајућ' рукам' лик.
2. Твоје дело искупљења Свршио си. жртва с' Ти;
Што ј' требало рад' спасења Свршио си силно Ти.
Кад на крсту страда за нас, Стекао си милост за нас;
И Твой ъаскре с' победом, Обдари нас слободом.
3. Сада ово дело Твоје У светињи горњој там'
И стечене жића снаге Твојим Еванђељем, знам,
Сваком треба објавити, Који к' Твом престолу хити;
Десница нам Твоја нов Даде дар и благослов.
4. Сва имена Твојих верни На грудима носиш Ти,
Ко Ти с' вером дође, тога Примаш препун милости;
Ко верује у Тебека, Ти му дајеш сваког лека,
И молиш се Оцу свом Да га прими у свој дом.

5. Ал' се сећаш и грешника Што још служе свету злом;
 Срце Твоје милостивно Жали њихов јад у том;
 Да им Отац по милости Грехе њине све опрости,
 Да одбаце грешну ћуд На то иде сав Твој труд.
6. Истина је, да с' на земљи, Кад су греси света тог
 На плећима Твојим били, СтАО Ти пред Оца свог,
 Са сузама у очима Опроштај си иск'о њима;
 О, у каквој нискости За грешника моли Ти!
7. Али сада молбу Твоју Потпомаже Бог живи,
 Јер у дому праведничком Преображен Син сједи;
 Сада ће Ти лако бити Тужбе врага оборити,
 Јер је Твоје крви млаз Све опрао грехе с' нас.
8. О велики посредниче! Приносимо Т' хвале глас,
 Што показа у светињи — Тол'ко верности за нас,
 Дај, да нас Твој Дух заступа, Кад пред Оца збор
 наш ступа!
 Води нас Ти десницом, Да стигнемо у Твој дом.

30. СЕДАМ ЦРКАВА.

(Откр. Јов. 2—3. — Огледало душе.)

(На глас бр. 28. 93. 186.)

1. Чујте добро, и разум'те, Што Дух учи, каже нам;
 И како се реч Његова Свагда јавља скупштинам'.
 Чујте! Господ ће сведочит', Ако ћете уши пригнут';
 Он познаје срца сва, На видјело открива.
2. Тако збори кој' у десној Седам звезда држи ту:
 „Ја знам Мојих слуга дела Постављених на стражу,
 Шта ли уче, трпе, чине, Па и у чем они скриве;
 Све ћу на суд изнет' ја На видело ставит', да.
3. Блажен је тај, ко победи Прве љуб'ве хранећ' плам,
 Мрзи света наук лажни Истине се држећ' сам;
 Том ћу дати јести плода Од дрвета животнога,
 Што г' усади Творац сам: На сред раја за вас там'!" —
4. Тако збори Исус, који Први и последњи би,
 Који као кнез живота Он устаде из мртви:
 „Знам ти дела, знам ти боље, Сиромаштво и невоље,
 Богат си и трпи све Незаслужно хуљење!"

5. Блажен је тај, ко победи, Ко до смрти веран јест,
Ко невољу заборави, А задржи ову свест:
Да ћу верно уз њег' stati, Живота му венац дати, —
Ко издржи бол и јад, За смрт другу неће знат'!“
6. Тако збори, ком' у усти С' обе стране оштар мач:
„Знам ти дела, знако ми је Да с' у вери одржан.
Обитаваш где ј' сотона; Ал' имаш и њег'вих слуга,
Кој' с' Валама науком Моју децу кваре, к' том.
7. Блажен је тај, кој' победи, Срде од зла сачува,
Кој' налази покајање, Валамово не прима:
Добити ће тај од мене Јести мане сакривене,
Камен ћу му бeo дат' С' именом му изрезат'.“
8. Тако збори син Божији Ком су очи огњен плам,
Те утробу сву провиди; „Благо теби, борче, знам,
Сачув'о си љубав, веру, Остао си у трпљењу,
Твоје љуб'ве горе жар, Служба ј' Твоја мени дар.
9. Али једно имам на те: Што допушташ жени тој,
По имену Језавељи, Да ми вара слуга број,
У дубину сотонину Да се дају и да гину,
Да с' клањају Валу, к' том, Света овог кину злом.
10. Блажен је тај, ко победи, Истине се држи к' том,
Кој' се срце не да варат' Света овог преваром:
С палицом ће он гвозденом Незнабожје пасти са Мном;
Који служи Богу свом Даницу ће добит' он“. —
11. Ко духова има седам, Седам звезды, тај збори:
„Где је сада ревност твоја, Зашто т' љубав не гори?
Мртав си, а жив се зовеш И друге снажити имаш.
Устај! не стој мирно ту! Снажи, кој' ће да умру!
12. Блажен је тај, ко победи И држи се спреман ту
За дан, који сједињава Сачуване у Христу;
Који верни биш' у малом Свагда са Мном, својим царом:
Имена су њихова У живота књизи сва.“ —
13. Збори свети истинити, Кој' има кључ Давидов,
С ким отвара Он једини, Са премудрим саветом:
„Гле, пред тобом ја сад радо Отворена врата дадо,
Јер уз мало снаге већ Одрж'о си моју реч.
14. Из зборнице сотонине Да ћу ти и оне, гле!
Кој' се кажу истинити, А овамо лажу све:

Ови морају познати, Да си ти мој, и признати,
Да си мени драг, мио, Да си веру сачув'о.

15. Блажен ли је, ко победи И задржи венац свој,
Против многи искушења Ко издржи верно бој;
Војника ћу чинит' тога Стуб у цркви Бога свога;
Јерусалим нови тад', Ново ће му име знат'." —
16. Тако збори Амин, верни, Истинити сведок тај:
„Знам ти дела, из уста ћу Изблјуват' те својих, знај!
Хладан ниси, ни врућ, слуго, О да с' једно или друго!
Што у љуб'ви не гориш, О којој само збориш.
17. Гордо велиш: „Ја сам богат, Ништ' не требам“, —
мана то,
Несрећан си и невољан, Сиромах си, слеп и го;
Већ да нађеш томе лека: Злата купуј у менека,
Јошт' и очне масти к' том, Бело рухо духу свом!"
18. Блажен ли је, ко победи И Спасово кој' прима
Из љубави сво карање, Кад Спас կуца, отвора.
Јер Спас за се такве бира И с' њима се сједињава,
На престолу Њег'вом тад': Њина ће се плата знат'.

31. ИСУС КАО ЦАР-СВЕШТЕНИК.

(Псалам 110.)

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. Бог, к'о Отац нашег Спаса, Ком је престол неба свод,
Кој' је искон свему створу И живота свега Бог,
Рече Христу, Сину своме: „На престолу седи Моме
С десне стране, докле зле Не предам Ти враге све."
2. Па на небу сад царујеш Велик царе света свег',
Докле славно не побједиш И душмана последњег;
К' подној'у ће ногу Твоји Морат' пасти сви душмани,
Кад у своју силу ту Обучеш се, Спасе сву.
3. Над злотвор'ма владај својим, Силај пружи скриптар
свој,
Твоја гора Сион биће И одјако дом ти Твој;
Кад душмане све победиш, На народ ћеш Твој да
лијеш
Обилату милост тад', Јер ти служи срцем рад.

4. Тад ће гора Твоја Сион Дечице ти родит' рој,
Без болова и без суза — Не ће им се знати број ; —
Као роса с румен-зоре, Кад цвет диже главу горе,
У пролећу вјечитом, Када преће бура, гром.
5. За то с' Господ и заклео Нити ће се кајат' кад':
„Себи сам Те Ја избрао, Свештеник си за свакад, —
Од сад вели — па до века По роду Мелхиседека,
Свештеник си стаду мом, Пророк па и цар још к' том.“
6. Дело ј' Твоје: Твом народу У невољи помоћ' дат';
Из горњега светилишта Благослов му доле слат',
И тако си штит му био, Крвцу своју зањ пролио —
Ко ј' покајник истинит', Тај крштењем чист ће бит'.
7. Једном када Господ буде. Народима судит' свим,
Када главу на тој земљи Духовима смрви злим:
Господње ће тада круне Светлости се блистат' пуне,
А народ ће његов тад' Служити Му за свакад.

32. КО ЂЕ ОСТАТИ?

(Псалам 15.)

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. У сеници ко мож' Твојој Седити, о Спасе мој?
Ко л' на Твојој светој може Наставати гори тој?
Ко без мане правду твори, Ко истину срцем збори.
Тај ће само бит' наш брат. Тај ће Салим угледат'.
2. У сеници ко мож' Твојој Седити, о Спасе мој?
Ко л' на Твојој светој може Наставати гори тој?
Ко језиком не опада, Нит' задаје ближњем јада,
Тај ће само бит' наш брат, Тај ће Салим угледат'.
3. У сеници ко мож' Твојој Седити, о Спасе мој?
Ко л' на Твојој светој може Наставати гори тој?
Лукавости ко с' не преда, На грешника с' не угледа.
Тај ће само бит' наш брат, Тај ће Салим угледат'.
4. У сеници ко мож' Твојој Седити, о Спасе мој?
Ко л' на Твојој светој може Наставати гори тој?
Ко поштује сваког који, Господа се вазда боји,
Тај ће само бит' наш брат, Тај ће Салим угледат'.

5. Ко остане у сеници На Господњој гори тој, —
 Том ће Господ мир, утјеху И благослов дати свој;
 У светости који живи, Који мита и не гледи,
 Тај ће само бит' наш брат, Биће блажен за свакад.

33. ЗАЈЕДНИЦА СВЕТИТЕЉСКА.

(На глас бр. 15. 36. 51. и 205.)

1. { Мир у Бож-јем ср- цу траж'-те
 Па и ва- ше љуб-ве пла- мен

Сје- ди- ње- на ср- ца туд', } Он је
 Нек се Спа- су ди- ж- ѕвуд!

гла- ва, а ми у- ди, Он је свет-лост,

а зрак ми; Он у чи- тель, а ми
бра Ѯа; Он је наш, ми Ње- го- ви.

2. Од'те, прим'те чеда Бож'ја Милост у нов' завету!
Држ'те свом Победитељу Љубав, верност срдачну.
А љубави ваше сајуз, Ако није доста јак,
Мол'те с' Њему, за цело ће Ојачати у тај мах.
3. Љуб'те с' верно међу собом, О удови, свагда сад,
Нека сваки за свог брата Живот може дати рад'.
Тако нас је Спас љубио, Када проли крв за нас,
Тешко ће му срцу бити, Кад несложне види нас.
4. Један другог упућујте Детињски и понизно,
Да за Спасом ви пођете, Кој' на крсту пострад'о!
Један другог пробуђујте, Да све снаге дан за дан,
У Господу сакупите, Њему бити угодан.
5. Алилуја, какови је Неоцењен дарак тај,
Загледат' у срце опом, Кој' нам даде опроштај!
Знати: да је Цар духовна, Сада Отац свију нас,
У близини да је нашој Наш Учитељ и наш Спас.
6. Бранитељу мили! здружи Освећено стадо Ти,
Да учини, као Твоја Што последња воља би:
Ти си духом сав истина, У истини дакле тој
И сав Тобом просветљени, Сложи верни народ Твој!

7. Молба ће Ти с' испунити Да Ти Отац оне све,
Којим Њег'во срце откри, К' својој љуб'ви приведе;
К'о што си Ти с' Оцем једно, Да су једно с Тобом сви,
Да с' у правој љуб'ви служе, Једно другом радосни.
8. Царе мира, дај да мир Твој Вазда траје међу нам!
Дај да љубав себи створи У срцима нашим стан!
Љубав само, љубав жарка, Једини је овде пут,
Да се вера нам ослади, И земаљски терет љут.
9. Спаситељу, Ти нам даде Од љубави свети дар:
У духов'ма дај да мртвим Пробуди се нови жар.
Плам љубави Ти зажежи, Да увидит' може свак:
Да смо сви од једног стабла, А Ти да си корен јак.
10. Дај нам, нек смо сви сдружени, К'о што с' сдружен
с' Оцем Ти,
Док већ буду на тој земљи Уди нераздружими;
Наша светлост нека узме, Сам' од Твога огња зрак;
Да смо Твоји ученици, Бит' ће свету тада знак.

34. РОЂЕЊЕ ОДОЗГО.

(На глас број 15. 33. 36. 51. 205.)

1. Слава буди вишњем Богу ! Исус Христу буди част!
Из воде се диже сада Нова твар за Бож'ју власт.
Анђели се гле! радују, Што с' испуни Бож'ја реч;
Светитељи с' Њима кличу, Бож'је дете ту је већ.
2. К'о из гроба Исус Христос, Нов' се човек диже сад;
Падом Адам што изгуби То гле! Христос даје рад.
Мило чедо добро дошло У светом братском кругу;
Од дивљаке одкинута Пресађена с' грана ту.
3. Чедо, из Духа и воде Ти се роди овај дан,
Одрек'о се старог мрзца, Код Бога си сад примљен.
Један корен све нас носи, Глава нам је Христос Спас,
Место жучи сотонине, Својим вином поји нас.
4. Наша ј' љубав тако спојна Да смо једно тело, јест;
Наша ј' нада јединствена, Да ту завист нема мест';
Међ' собом се ми слажемо, Ал' слободан свак је брат
Љубав, слогу спроћ' све браће, Непрестано осећат'.

5. С' Тобом ћемо ми делити Страдања и радости;
 Боримо л' се за Господа: С' тим ће свеза јачати.
 Наша слога премашује Сваки простор, сваки век,
 И што ј' овде приправљено То ће остат' за навек.

35. О ДУХОВНОЈ БОРБИ.

(На глас број 15. 33. 36. 51. 205.)

1. Ти што разби све окове, Исус Христе, Спасе драг,
 Који штету, срам и ругу, Ти подносиш у свем' благ.
 Мир за тело не просимо, Ти за вечност приправ' нас!
 Како ј' нужно, тако чини, Пре нег' смрти куцне час.
2. Та воља је Оца Твога, Да извршиш дело то,
 У Теби је за то снаге И мудрости премнога;
 Да ј' потпуно све на броју Што Т' поклони Отац Твој,
 Стадо цело да приведеш Мети слаткој, вечитој.
3. Савршенство о Господе, За цело ћеш нама дат',
 У Твојим смо ми рукама, Ти ћеш Своје надгледат'.
 Ако и јест од свих страна Искушење снашло нас,
 И горчине крста нама Страх задају и ужас.
4. О укрепи, Спаситељу, Малаксалу нашу моћ,
 И у овом свету свагда Нама Твоју дај помоћ!
 Нек' страх људски од нас бежи, Људске мисли и
 разум!
 Нек нас није стид подносит! Нек не влада тела ум.
5. Недај скupo искупљеним' Да људима робују;
 Јер к'о што си умр'о за нас Чистићеш нас Ти свију,
 Да смо чисти, савршени, Твом обличју подобни.
 Прима милост за милотију, Ко с' из Тебе обнови.
6. Поведи нас у смрт Твоју, Уведи нас гор' у рај,
 Што Твог царства не мож' видит' С' Тобом
 разапети дај!
 Благо нама! Ти не доцниш, Ти нам недај оклеват'!
 Та биће нам као у сну, Кад слободе сијне зрак.

36. УСЕВ И ЖЕТВА.

(На глас бр. 15. 33. 51. и 205.)

1. { По- сеј су- зе, жье- ѯеш ра- дост,
     { А- ко зре- ла пло- да но- сиш

Ак' у Спа- су жи- виш свом, } Ве- па,
     Ти у Ду- ху Ње- го- вом:

ль- бав и но- низ- ност, Чи- сто- та и

до- бра тог', Још и ти- хост и стрп- љи- вост,

2. Настану ли страшни дани, Ти се немој плашит' њи;
Дани патње за Хришћане Блажени су, веруј, дни;
К'о што с' злато ватром проба И вера се тако, знај,
Злом гонидбом овде куша, Те нас води гор' у рај.
3. Привремне су тела патње, Привреман је душе јад;
Привремна је светска радост, Од тог' нема ништа тад;
За време се пати онај, Ко у Христу живи свом;
Зато Њему веран буди, Благодаћу с' зидај том!
4. На хиљаде муке снађу Исус Христа тело сво;
Непријатељ тим нам жели Хвалит' своје тело зло,
Које сија у таштини, Празној слави и части,
Од свег' срца зла се држи, Христјанина безчести.
5. Сотонино труло тело У мукам' ће проћи злим,
Исусово тело ходи Дворовима небесним;
Али ничим, душо драга, Збунити се не дај ти,
Смрт нека те не заплаши, Ни гробови редом сви.
6. Јер је Исус гњев поднио, Помирио с' Богом нас,
За то кад нас Отац кара То ј' љубави само глас.
Зато, путниче, не мало Поштуј Њег'ва карања;
Старај с' да тим напредујеш На путу посвећења.
7. Карање је за то дато За Божију децу сву;
Што ј' на лози Исусовој Више грожђа, Бог с' тим пре
Ножићем се више служи, Да очисти лозе све;
С' тим доспева плод све боље Што за Бож'је
царство зре.
8. К'о на земљи што-но брже Плод земаљски сазре свак',
Так' у беди и невољи Јаче блиста вере зрак;
И што више пали, пече, Тим Христјанин сваки пре
За предрагу на небеси, Постојбину своју зре.

9. Можда није већ далеко, Можда ћ' скоро куцнут' час,
 Да ћеш доспет' тамо, где се Бож'је харфе чује глас.
 Бор' се дакле и не дај се, Спас нек ти је нада сва,
 С' Њим ћеш прорет кроз мрак густи, Гдено вечна
 светлост сја.
10. Кад у срце Њега сместиш, Узданица т' буде Он,
 Тад' ћеш и ти одсјават' Милошћу му богатом;
 Ка'но светлост из дубине, Ка'но рујне зоре зрак,
 С' усана ће твоји тећи Спасенија мелем благ.

37. Ј У Б А В.

(І. Кор. гл. 13.)

(На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Највећи је дарај љубав, Коју нама даје Дух,
 Нек анђелски ја говорим: Без љуб'ве је празан звук;
 Без љуб'ве сам пусто звоно, И прапорац за навек:
 Чујеш гдено звони, звечи, Ал' ту срца нема тек.
2. Душе, Ти си дат' ми на то Да верујем Спаса мог,
 Научи ме љуб'вом горет', Јер је љубав вере плод;
 Љубав уме дуго трпит', Нит' завидит' коме зна,
 Понизна је, мила, блага, Те љубављу сваком сја.
3. Неће чинит' што не ваља, Нити своје тражи кад,
 Срдити се, о злу мислит'. Не зна она за никад;
 Истини ће срадоват' се, Ал' неправди неће, не!
 Све верује, свему с' нада, Сноси све и трпи све.

38. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 166. и 197.)

1. { О, Си- о- не, не бри- ни се,
     { Он је до- бар, нит' ће и- кад

у Тे- би је још- те Бог, } А кад
 На- ро- да с' од- ре- ћи свог. }
 ка- ра, тад' љу- би, Та- ко у- век Бог чи-
 ни; О Си- о- не, то ра- су ди! За- до-
 во- љан сваг- да бу- ди!

2. Потисне л' те талас бесни На широком мору том,
 Немој одмах клонут' духом, Спасењу се надај свом;
 Ак' и ћути Христос Спас, Почивајућ' који час —
 О Сионе, храбар да си! Стишат' ће се ти таласи.

3. Брег и стење нек се руше, Ма да чврсто стоје ту,
Па и свет сав нек се сруши У пропаст и страхоту;
Ипак немај страха ту У смрти, ни животу.
О Сионе, нек те ништа Не покрене с' твог станишта.
4. Морaju л' ти бити сузе Твоје пиће, јело ту,
Слаже л' ти се уздисање Са песмама твојим ту ;
Стеже ли ти боља груд ; Губиш ли имање туд':
О Сионе, не плаши се, Бож'ја помоћ даће ти се !
5. Прети л' ти се срамом, ругом, С' много муке и јада,
Нећеш се осрамотити, — Вечности с' сењај тада!
Буди храбар, духом јак, Јер то хоће Господ благ:
Сионе, на Бога пази, Он ће т' снажит' на тој стази.
6. Весели се, крај ће доћи, И већ веће прође, где !
У руке се предај Бож'је, Бог прекида патње све :
За ругу ћеш примит' ти Венац вечне радости ;
О Сионе, Богу слједи, Бранитељ је Он у беди.
7. Алилуја ! радост твоја Велика је тек онда,
Јер ће Исус твој ти доћи, Ком' на лицу милост сја ;
Он ће т' дати поздрав свој, Целив мира и покој:
О Сионе, бол ће минут', А радост ће теби сијнут'!

39. БОРБА КАЈАЊА.

(На глас бр. 189.)

1. Бор' се, бо-ри не- пре- ста- но,

За све- тло- шћу те- жи са- мо, Не о-

кле- вай дан и ноћ; Кроз нај- гу- шњи
мрак ће зна- ти И- сус те- бе да про-
пра-ти, Он сла- би- ма да- је моћ!

2. Ако мислиш да с' остављен, За руку ћеш бити вођен,
Веруј, недај сумњи доћ! Бор' се право, мол' се Богу:
Искусићеш радост многу, Даће ти се светлост, моћ!

3. Лик ће т' Његов скорим сјати; Ал' знај трпит' и чекати:

Бог с' за избор не каје, Он ће т' вери научити;
Бог те може тек љубити: Биће т' радост, јад што је.

4. Заварат' се светом не дај, Лево, десно ти не гледај,
Већ управо к' Богу свом! И к' Исусу по сто пути
Срце и ум свој упути, На престолу небесном.

5. Није ли те снага Спаса Мутној беди из таласа
Истргнула за навек! Без Исуса добра нема,
Његова ти рука спрема Узвељеном срцу лек.
6. Затвор' се у клијет своју. Иди, изли тугу своју
Бога Оца срцу тад'! Не умеш ли наћи речи
Да Му можеш све изрећи, Ти уздишућ' откри јад!
7. Бог разуме и ћутање; Прибавиће т' избављење:
Веруј Богу, чује т' глас. Исус ће те заступати.
Веруј, све ће Отац дати, К'о што с' моли за нас Спас.

40. СТВАРАЊЕ КАО ПРИМЕР КРШТЕЊА.

(На глас број 39. и 189.)

1. Бог изволи свет стварати, Из ничега речју звати,
Из вечности тихе гле! Земља беше пуста свугде,
Ал' Његово: „Свет нек буде!“ Ев' у славу засја све.
2. Земља беше тамна, празна, Док видело не изазва
Саваота Бога моћ! Дух Божиј ту дјеловаше,
И из воде се дизаше; Светлост наста, прође ноћ.
3. И Бог створи силним словом Што је год на свету овом,
И человека затим, к' том: Створи њега попут себе,
Па му рече: „Међем тебе Поглавара свету том.“
4. Ал' не оста човек на том Ублаженом стању таквом,
Већ погази Бож'ју реч; Бож'јег гласа нехте чути,
Па се на зло он упути, Огрезав' у греху већ.
5. Бог објави суд људима За све грехе и презрења
Њег'ве благе милости! И рад' земље очишћења
Од преступа и грешења Бању за лек одреди.
6. Сви грешници ту умиру У потопу и већ гину
У великому гробу том, Смрт та, која преступ роди
Дође, те им се освети Страшном својом палицом.
7. Један само остао је — Праведник! — послушни Ноје,
Јер верова Богу свом: Бог га знаде избавити;
И тад' с' децом он похити Завет склопит' с' Господом.
8. И за спомен оних дана Нас крштење сад спасава,
К'о што вели завет нов; Избављени сад живимо,
Друге с' смрти не бојимо, Вечни свет је нама дом.

(1. Петр. 3, 19. – 21.)

41. УСПОМЕНА НА ЗАВЕТ КРШТЕЊА.

(На глас бр. 25. 75. 145. 220. и 227.)

1. { На Тво-је и- ме кр- штен
 К'се-ме- ну Тво- ме при- бро-

ја сам, Бог О- тац, Син и Дух све-ти!
 ян сам, К'на-ро- ду ког' Ти о- све-ти!

Ja сам у Хри-ста спу-штен мог', Хри-

стос ми Ду-ха да-де свог.

2. За чедо Т' па и наследника
 Ти ме прогласи, Оче благ!
 Твог ми умрћа Ти плод даде,
 Исусе Христе, Спасе драг!
 У беди и невољи злој
 Тешитељ, Душе, Ти си мој!

3. Али сам јоште обећ'о Ти
 Послушност, верност, љубав, стра';
 Вољно сам Ти се заветов'о
 Да ћу на свагда Твој бит' ја;
 Службе се греха одрекох,
 Кад Ти се сасвим предадох.

4. На ново Т', Боже, ја жртвујем
 Тело и душу и дух мој;
 Обнови ме на нову верност,
 Нек ме умудри разум Твој!
 Природа моја, Спасе, сва
 Нек Твоју вољу вршит' зна!

5. Бежи од мене, кнезе tame!
 Другар ти ја не могу бит',
 Јер ту је савест очишћена —
 Крвљу сам Спаса очистит';
 Бежите греси и свет вас!
 Бог чује: ја с' одричем вас!

6. Не дај ми с' правца тога сврнут',
 Бог Оче, Сине, Душе свет!
 Држ' ме у свези Твог завета
 Докле ме не одредиш мрет'!
 Тад ћу Теб' живит' и умрет'
 И Тебе вечно там' хвалит'.

42. ВИТЕЗДА, ИЛИ ДОМ МИЛОСТИ.

(Јован гл. 5.)

(На глас број 12. и 79.)

1. У чуд-ној ба-њи тој, Где се за-жу-

ља во- да, Чим у њу ан-ђе- о Не-

ви-дим си-ће с'не- ба; Бо-лес- ник

тад' је свак Гу-би-о бо- лест злу, Ко-ји је

2. И око бање те Тремова пет је било;
Много се болесног Ту света сакупило:
И слеп и немоћан И раслабљен и сув,
И губав и узет. И кљаст и хром и глув.
3. Дођите, леч'те се Од боља ваших греха,
Грешници скупа сви : Ту ћете наћи лека,
Једину помоћ тек, Оздрављење за вас
У Бож'јој бањи тој; — Ту спуштајте и вас!
4. Жур'те, не дангуб'те, Да не лежите дуго !
Сам' Христа победа Ту не помаже друго;
Заветни анђел, сам Господ руком својом
Пере вас к'о слуга За нов милости дом.
5. К'о Адам пре пада У Христу опет ми смо
И ту је један сам' Ал' удови многи смо.
Ко верује тај ће Здрав бит' у бањи тој,
Чист, свет и без греха У жртви Христовој.
6. За сведочбу ће сић' Дух љубави и снаге,
К'о помазање Он, У Христу свети уде.
Ал' ко се после тог Поврати греху злом,
Двапут је гори тад', И двапут тешко том! —
7. Господе! Чуј нам глас, Милостив буди свима ;
Господе, Духа Твог Ти попљи свим' онима,
Што траже милост ту Да уђу у Твој дом,
Који се отимљу Сотоне јарму злом.

43. КРШТЕЊЕ.

(На глас број 12. 42. и 79.)

1. К'о Христ'јан крштен сам, Спасење ј' дато мени,
Да живим Теби ја, Исусе омиљени!

- Намера ј' света то, Ко њу напустит' зна
 Тай нека не рекне: Крштен сам Христјан ја.
2. Крштен сам на Тебе, Па и сарањен, Спасе:
 Како бих мог'o сад У служби греха чаh' се?
 Ти умре, ускрсну За ме. у слави свој;
 За то нек буде свет Ту цели живот мој.
3. Крштен сам, да могу Угушит' старе мисли:
 Јаде ћеш одгонит', Који ме буду стисли;
 О Боже, помози Нек на мен' види свак'
 Да ј' Твоје крштење Велик' и важан знак.
4. Крштен сам, и то баш На Твоју смрт, о Христе!
 С' тог примам благослов Ђубаве Твоје чисте;
 Помози сиротном, мом слабом срцу Ти
 На Тебе погледат' У туги, радости!
5. Крштен сам, нека зна То и сав свет охоли:
 Не живим као он У тами и невољи;
 Крштење гони ме Да свагда молитвом
 Могу ја на супрот Злотвору стати мом.
6. Крштен сам: да ту сад Ни мисли кад не буде,
 Што б' ново срце ми На грехе да наведе;
 Јер ћу и тајну сласт, Најмањи нагон тај
 Одмах, о Господе! На крест приковат' Твој.
7. Снагу ми дакле дај И верност ту до краја,
 Благослов нек ми да Спасовска рука Твоја,
 Тад' ћу на блаженом Остати путу том,
 И негда приспет' там' У вечног' мира дом.

44. ЈЕДАН ЗА СВЕ.

(На глас број 12. 42. и 79.)

1. Господ је подн'o сам Болести паших греха,
 На себи хтеде Оп Осетит' свију мука;
 Што б' душом и телом Мучило вечно нас,
 То смрћу својом све Отклони Христос Спас.
2. Држасмо да је Бог Покар'o Сина свога,
 А ми смо били тек Узроком свега тога;
 Јер с' наших грехова Бише те муке све,
 Наше Му злочинство Зададе ране те.

3. За нас Он казњен би Да мира ми имамо ;
Ранама Његовим Душа се лечи само.
Ал' без пастира ми — Лутасмо које, кам' ;
Бог на Њег' баци грех, Опрости свима нам'.
4. К'о јагње невино, Које на клање вуку,
И које ћутећи Издржа ножа муку :
Тако на крсту смрт Претрпти Христос Спас,
Те крвцом својом тад Искупи грешне нас.
- (1. Петр. 2, 23.)
5. Бој Твој је победа И смрт Ти живот нама,
У Твојим оков'ма Слобода ј' нама дана ;
Крст је Твој утеша, А ране нама лек ;
Крв Твоја откуп је За наш претешки грех.
6. Помоз' нам, нек радо Боримо с' и страдамо,
И нек под теретом Свог крста устрајемо !
Триљење даруј нам — К'о трња венац Ти —
Да поругу и срам Поднесемо и ми !

45. ПОКАЈАЊЕ.

(На глас број 12. 42. и 79.)

1. Исусе погледај, У помоћ ми притеци !
Осећам само смрт, Мора ми дух подлећи ;
Вољу ев' имам ту Ал' моћи немам ја,
Јер духу моме сад Нестаде снага сва.
2. Свез'о ме од свуд грех, Смрт ме је заробила ;
Кудгод се окренем Нигде ми нема мира ;
Ја мишљах да стојим. А сад у прах' лежим,
Мишљена ми хвала Ништ' је, — од ње бежим.
3. Бежим, ал' немир јак На све ме стране прати,
Није ми кадро ништ' Мелема срцу дати ;
Закон ми открива Само тек грех мој љут,
Ал' снаге не даје. Да узмем к' небу пут.
4. Исусе, Ти један Можеш ми јад отклонит' ;
Снага је моја сва У снажним рукам' Твојим ;
Ако ми не даш Ти Живота нову моћ,
И сам ће отпор мој На муку мени доћ'.
5. Зато се смилуј сад ! Пред ноге падам Твоје,
Улиј м' у слабу груд Реку милости Твоје !

Молит' не престајем У праху ту прострт':
Даруј ми живот нов, Победи у мен' смрт.

6. Ти си то обећо: Да ћеш ме поткрепити,
Кад се мој опак ум К' Теби, Спасе обрати,
Када се манем свег' Што мени би на сласт,
Да Твоја љубав тек Добије у мен' власт.
7. Па сад опрости све! Јербо се за све кајем,
Не живим себи, већ Теби се ја предајем;
Чврсто ме прихвати, Грех с' мене скини сам,
Да од сад срце ми Твој чисти буде храм!

46. ПОЈАЊЕ.

1. Ба- ци бри- гу, јад, Снаж-ном Спа- су
сад У спр- це Њег'-во ми- ло- стив- но.

2. Савлада л' те јад Ти из срца тад
Мол' се своме Милостивоме!
3. Он ће сваки пут Теби терет, љут
Олакшати рукама снажним'.
4. Он је тих и благ, Благослов Му драг,
Реч Му даје т' небесног мира.
5. Он те чуваjak, — Зато нек те мрак
Патње и смрти не застраши!
6. Њега држ' се тек, Виш да тече век
Све до мете вечног ти мира.

7. Зато трпи рад', — Код Господа сад
Крепићеш се реком милине.

47. БОРИ СЕ ПРАВО.

(На глас бр. 18. и 72.)

1. Бор' се, ка- да ми- лост Бож'- ја

Спу-сти на те по- глед свој, Да ти ка- ко

дух не кло- не у не- во- љи теш-кој тој.

2. Бор' се, јер су врата уска, И живота ј' узак пут;
Ту с' тек дође у тескобу, Сјен је смртни путем свуд.
3. Бор' се, да ти ревност пламти И да прве љуб'ве жар
Од света те тог' одвоји, — Полу-љу бав није дар.
4. Бор' се, до крви, живота, У царство Бож'је продри!
Сотона л' се усротиви, Не буд' мек', нит' сустани!

5. Са страхом се сети душе, С' дрхтањем спасења Твог,
Опасност ти вазда прети, Овд' у кући тела тог.
6. Држи мушки што имадеш, Држи чврсто венац свој;
Бој до краја јест најбоље; Пад је тешки терет твој.
7. Истинита верност с' грешком Све до смрти води рат,
По ветру се не повија, Те ћ' победу одржат'.
8. Права верност љуби Христа, Држи Његов свети пут,
Не зна за тог света сласти, Нити тражи добра туд'.
9. Права верност не ближи се Света овог вреви, знам;
На небу је њено благо, За то срцем тежи там'.
10. Добро паз'те то, ви борци, Бор'те се и бојте се;
Продирите дневно даље, Док у небо дођете.

48. ЈУТРЕЊЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 18. 47. и 72.)

1. Опет мину ноћа једна, А засија сунца зрак,
И све се је већ отело Гробу тамне ноћи так'.
2. И ми чеда Твоја, Оче, Узлећемо пред Твој трон,
Теби, Оцу, хвалу дајућ' И пресветом Сину Твом.
3. И ове си ноћи тавне Ти нам био стражар благ,
Те радосни сад гледамо Твог видела светли зрак.
4. За благост Ти Твоја деца Дижу сада хвале пој,
Јер на ново ноћаске је Чувао их поглед Твој.
5. Дај и данас да нађемо Лик Твој љубак и пречист,
Да слободне од грехова Обрадује Твој нас блист.
6. Мир и радост, — утјеху нам Поклони у Духу Твом,
Нек Он наша срца води, Нек нас учи путу Твом.
7. Кад тражимо, да нађемо, Кад молимо, Ти нам дај!
Поклони нам мир душевни И видела Твога сјај!

8. Дај да Твоју реч истине У јасности гледамо,
У виделу Твом истине Да радосно ходимо.
9. Дај нам помоћ осећати: Твој мир, милост и љубав;
Освећуј нам срце, вољу Снагом Духа Твога сад!
10. Дај да љубав у нам' тече. Да искрено љубимо;
Твојом свезом срца споји Нек вером победимо.
11. Нек је Тобом благословен Нама овај данак сад!
Нек над нама, о Господе, Мир Твој трепти за свакад!

49. ВЕЧЕРЊЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 18. 47. и 72.)

1. Опет прође данак један И сунца је заш'о зрак,
И данас смо осетили Од љубави Бож'је знак.
2. Њег'ва милост, верност, благост Очински нас чува туд;
Живот, радост и мир нама У детињску лије груд.
3. Благослов је свој нам слАО, Хвала Бож'јој верности!
Љубављу је нас пресрео, Помог'о нам у борби.
4. Гдено Господ дом не зида Залудан је сваки труд;
А где с' у Њег' поуздава Њег'ва волја влада туд.
5. Зато хвала Теби. Оче, Што си свагда с' нама Ти,
Јер си наш добри саветник, Наша верна помоћ Ти.
6. Па и овог сад вечера Ти оставит' нећеш нас;
Почуј дакле молбу нашу, Наш синовљи почуј глас!
7. Дај да реч Ти нам у срцу Буде слађа од меда!
И светлило Твог разума Нек нам светли свакада!
8. Молимо Те, о Господе, Сачувај нас ову ноћ!
Јер ако Ти дом не чуваш Узалуд је наша моћ.
9. Ти си нама сва обрана, Ти једини заклон, штит,
Ти и ове ноћи, Оче, Уз децу ћеш своју бит'.
10. К' Теби сад наш круг долази, Дај нам, Оче, помоћ Ти!
Штити нас на светом путу, Дај нам мир, утеху Ти!

50. БУДИТЕ ПРИПРАВНИ.

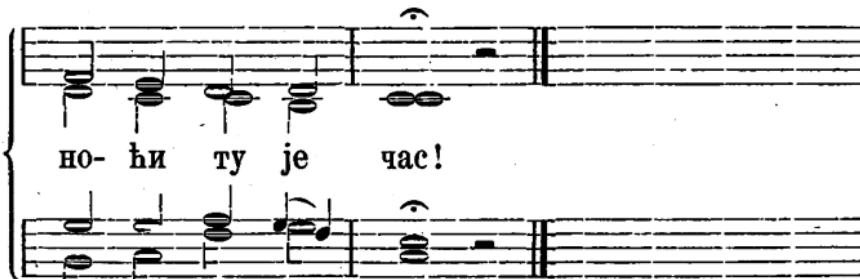
(На глас бр. 83. и 154.)

1. { Пробуд'те с'ви по божни, Пон-
Вече је веће дошло, На-

кажд'те жиш-ка зрак! } Женик се
стаје мр-кли мрак!

по ћи спре- ма, у сја- ју треп-тећ'

вас; у- стај- те, мо- ли- те се, Пон-

2. Приправ'те жишке своје, Уљем напуните!
Спасења се сетите, Душом се приправ'те!
Сион' стражари вичу: Женик је близу к' нам!
Појући! Алилуја! Хајте, на сусрет там'!
3. Ви мудре деве, појте, Нек с' ори песма та,
Са радосним ускликом На сусрет анђел'ма!
Врата су отворена, Свадба је готова:
Устајте, царства децо! Женик је пред нама.
4. Он тек што дош'o није, Терајте с' ока сан!
Дрвета виде с' цветат', И леп пролећа зрак
Обриче добро време; Вечерња црвен већ
Обриче красан данак, Од кога бежи ноћ.
5. Па ко би сада спав'o? Ко ј' мудар, тај ће бдит':
Бог ће осветом гњева Свет овај тад' казнит',
Свију, који не бдију, Звера жиг поштују,
И аждaju такоће; Зато нек устају!
6. Сретните Га на земљи, Кој' Сион љубите,
Са радосним ускликом, Жалосни не буд'те:
Дош'o је час радости Неве победнице,
Да прими венац славе, Од Њег'ве деснице.
7. Ви који претрписте, И с' Њиме умресте,
После крста, страдања У радостим' ћете
С' Њим' живит', царовати Пред јагњета троном,
Радосно веселит' се Са победном круном.
8. Тамо ј' бела хаљина, Там' победне палме,
У миру после боја Там' с' певају псалме.
За ове сузе, тугу Добије с' радост там',
И после зимњих дана Пролеће вечно ј' нам'.

9. Тамо је град радости Нови Јерусалим,
Где искупљени пасу, О нек буде скорим!
Где ћемо бит' сабрани Са нашом браћом свом,
Кад се наш Господ јави, За једним обједом!
10. Иисусе, сласти наша, Дођи нам скорим Ти!
Роди се жељно сунце, Што брже похити!
Иисусе, крај учини, Из борбе води нас.
Дињ' ћемо главу, руке Кад там' приведеш нас!

51. ПОБУДА НА БОРБУ ВЕРЕ.

(На глас бр. 15. 33. 36. и 205.)

1. Са- бе- ри се, ма- ло ста- до,

На Си- он- ској го- ри тој, Јер се е- во

кнез зе- маљ- ски За по- след-њи спре- ма бој!

Ko u мрач-ној но- Ѯи лу- пеж Го-спод-њи ѩе
до- Ѯи дан, Про-буд'-те се, о по- бож-ни!
Ра- зу- ман је сам' бу- дан.

2. Не касните, браћо моја, Јер је време све ближе,
Дајте срца и удове Вашем женику душе!
Успрати л' вас подсмеј лукав Духом не клоните ви!
Награда вас горе чека По Божијој милости!
3. Ако овде сузе теку, Оне ѩе се претворит'
У победне песме тада, Патње чаша у радост.
Да би вид'ли и сотонске Стреле, маче према вас,
Духом клонут' не требамо, Бож'је војске бране нас.
4. Ту нам ваља сејат' сузе, Сузе су нам вере знак;
Христ'јанина јади прате Док не дође к' небу чак;

Зато сузе приносимо Сада Христу Спасу ту,
Док у небу запојимо: „Алилуја јагњету!“

5. Благо, вама, слуге Бож'је! Вичу к' нама доле сви
Савршени праведници: Буд'те верни до смрти!
„Алилуја! држ'те с', браћо, У борби и боју том
Да би с' нама вечно могли Победу појат' с' песмом!“
6. Ах, ко неби избегао Вавилона света тог,
Сиону се обратио, Био житељ неба Твог?
Тамо смо ми сакривени Под заштитом Божијом,
Оног' ћемо јутра гледат' За све патње блажен дом.
7. Напред! Бор'те с', искупуљени, У кушању кратком том,
Нека нас Бог тад' потеши, Кад нам даде блажен дом!
Само победници носе Тамо живота круне;
Зато буд'те свагда будни, Трп'те, љуб'те, верујте!

52. НА ОБРАЋЕЊЕ.

(На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Хитај, спаси душу своју, Слово Бож'је слушај рад!
Хитај, царство Бож'је наћи, Да не познаш страшни ад!
Јер у злу је свет огрез'о, За ватру је зрео, знај!
Хитај, хитај, искупит' се, Док му није стиг'о крај!
2. Обрати се за времена Оном, кој' је прави Спас:
Сад се јоште можеш спремит' Пре нег' куцне
судни час;
Сад је јоште дан милости, А после је залуд труд;
Не оклевај, обрати се, Док ти с' није стврдла груд.
3. Не одлажи све на сутра: Можда ј' сутра касно ти.
Дреши срце од таштине, Од греха се одвој ти!
Приближи се к' ногам' Спаса, Признај своје грехе ти:
Покажања сузе проли, Тражи Њег'ве милости!
4. Сад је милост, сад похитај! Не задрж' се светом тим:
За спасењем својим тежи, Да у њему будеш жив!
Кад верујеш, наћи ћеш ти Милост у Спаса крви,
Која те од греха чисти У крштењу кроз Духа.

5. Кад се у Христа обучеш У крштењу кроз веру,
 Тад' се не бој туге, јада, Које ће те да смету:
 Јер ту злотвор притешњује Праве слуге Христове.
 И тражи их уловити, У свој јарам преваре.
6. Ти управи поглед вере, Напред к' небу Бож'јем там'!
 Не плаш' се злотвора злобе; Буди човек Божиј сам'!
 Бор' се храбро све у вери, У светости ходи сад,
 Не дај да ти с' благо отме, Да добијеш венац тад'!

53. ЖУДЊА.

(На глас број 80. и 183.)

1. О Је- ру- еа- ли- ме див- ни,
 Где се веч- но сла- ви Бог, Где се
 о- ри „Три- пут све- то“, у про- сто- ри

хра- ма твог, Кад ћу јед- ном до- спет ја
Там', где тво- ја сла- ва сја!

2. Овде у путничком стању. У кушању тешком том,
Овде ј' док се извојује Многа нужда, многи бој;
Ал' Бог храброст, снагу сву Даје вере витештву.
3. Ах, како сам жељан гледат' Лица Твога, Спасе наш!
Там' у Твоме царству мира, Где с' не чује тужба, плач;
Већ у правом видјелу, Лице Твоје гледају!
4. О Исусе, о Пастире, Кад ће доћи онај дан,
Да милосном руком Твојом Поведеш ме у свој стан;
Где Твој живи извор там' Тече, сву жећ гаси нам!
5. О избраних граде мира, Пун милине, красоте!
О да ипак имам крила Да се винем одавде,
У сазидан нови град, Ком је сунце Бог свакад.
6. Ак' остати још на мору Света овог морам ја,
О Исуса, тад' Те молим; Да ми Твоја милост да:
Да ми сидро буде пад. Да избегнем страшни пад.
7. Тада нећу потонути Нек је талас кол'ко јак;
Са обале светлиће ми Твог видела светли зрак,
У том зраку радосном Води ћеш ме у свој дом.

54. ПРОПОВЕД НА ГОРИ.

(На глас број 53. 80. и 183.)

1. Приступите сви народи, Чујте Спасов наук ви;
Сљед'те гласу Њег'ве речи, Ступ'те на пут истини:
Он отвара уста сад, Живот вама јавља рад'.
2. Блажени су ништи духом, Који хите Бога зват'
Да им даде милосрђе Он ће на њих погледат';
Јер ће од Њег' чути вест: „Неба царство ваше јест.“
3. Блажени су кој' се кају За множину греха свог,
Не треба им очајати, Милошћу је богат Бог.
Он ће грехе очистит', У срце утешу лит'.
4. Блажени су кој' су кротки, Те к'о јагње Бож'је ту,
Од поноса, гњева с' клоне, Сам' понизност траже сву:
Јер који је кротак ту Насљедит' ће нов' земљу.
5. Блажени су кој' су жељни, Гладни, жедни правде сви:
Јер ће им се то све дати, Што им срце, дух жели.
Ко сад жедни милости Заиста ће сит бити.
6. Блажени су милостиви Не гледајућ' ко је ко,
Сваком' овде милост чине И за дужност пазе то.
Који милост чини рад, Бог ће с' на њег' смиловаг'.
7. Блажени су чисти срцем. Искреност је у њима,
Где Дух свети срцу људском Божји чисти облик да.
И они ће негда с' тог' Лице гледат' Бога свог.
8. Блажени су деца мира, Кој' за миром иду свуд';
Кој' не чине к'о грешници Гњев, освету вршећ 'туд.
Ко мир јавља јасно сад Божијм ће се чедом зват'.
9. Блажени су кој' страдају За правду и истину,
Јер ће Господ њих приправит' За ту вечност блажену.
Ко ту трпи, страда, мре Тай добија царство, гле!
10. Блажени сте кад вас људи Руже, mrзе, гоне сад:
Кад све лажу, опадају Ваше ј' царство неба тад'.
Даће вам се милост та: Свуда плата пророчка.

11. Блажени су кој' невино Трпе овде подсмеј, руг,
Јер кад буду претрпили Плату ће им дати Бог.
За такве су приправни Венци правде, преславни.

12. Тешко вама, о богати! Сад утеху примиште.
Тешко вама, о сад сити! Тешку глад добићете.
Тешко вама, тешко ах! Јер вас чека јад и страх!

55. П Р В О С В Е Ш Т Е Н И К.

(На глас број 106. и 153.)

1. О И-су-се, сла-во на-ша, Ти
гла-во на-шег ста-да! Ти пр-во-
све-ште-ни-че благ, Ти мо-жеш спа-сти

сваг- да; Ти си што мо- ли- тву слу-

шаш, И ве- ре же- љу ис- пу- њаш, Чим

к' Те-би до- ла- зи- мо.

2. Ти вазнесењем Твојим нам Отвори врата неба ;
 Ти нам показа иправи пут, Којим нам доћи треба.
 Вера је наша стална та, Да си у рају Твом нама,
 Ти места приправио.
3. Ти уђе у светиње храм Помоћу Твојих рана,
 Милост ће Твоја кроз Тебе И нама бити дана.
 Светлост је тамо, а не мрак, И Твоје правде мили зрак
 Вечито тамо сјаје.
4. Кад глава наша у небо Дође, онда ћ' и уди ;
 Никад искључит' не ћеш нас, Већ нас сакупит' туди;
 Бићемо там' где си Ти сам, Преображеног Тебе там',
 Вечном милином гледат' !

5. Собом нас води, ић' ћемо! Нек од сад, о Господе,
У реч'ма, дел'ма и жељи Неба родимо плоде!
Срце нам води к' небу Ти, Нек живот, благо, покој ми
У небу сам' имамо:

6. Што ј' тамо горе дај, да ми Тражимо непрестано;
Што ј' ташто, нек се клонимо. Да грех свак' мрзит'
Знамо!

Лажи је овог света дост', Сјај му је одвећ ништав, прост
За духове небесне.

7. О благо, што у небу сја, За тобом хитим тамо !
Бисеру, кога нема свет, Тебе ћу купит' само !
Насљедство пуно довољства, О небо пуно блаженства
Кроз Спаса моје буди !

56. БУДУЋНОСТ ГОСПОДА.

(На глас број 55. 106. и 153.)

1. Господ ће доћи који час ! Радосно Својим доћи.
О да би скоро био ту ! Радујем с' кад ћ' Он доћи;
Јер ћу Га у Њег'вој слави Видит' ! О да с' данас јави
Од радости бих плак'о !

2. О кад би пред Њим земља већ И небо одбежали,
И кад би већ и Сина знак У облацим' видили,
У величанству Божијем! О да б' чули с' гласом трубним
Анђеле из близине !

3. Исусе, доћи чекам Те Са Твојим свим побожним!
Не касни, Спасе, доћи већ, Доласку с' Твом радујем!
И радујем се кад ћеш Ти Казати ми: Ходи к' мени!
Да вечно будем с' Тобом.

4. Амин, доћ' ! невеста зове У Духу к' Теб', Господе!
Твог' лица жели гледат' сјај, Получит' ново биће.
Небо и земља кажу реч: Доћи ће Он! Да, доћи, већ!
И невеста му кличе.

57. ХРИСТОС КАО УГЛЕД.

(На глас број 118.)

1. { „По- Ѯи- те за мном!“ Хри- стос
„Од- рец- те с' себ', о- став'-те

Спас Си- но- ве људ- ске зо- ве:
свет, Греш- нич- ке пу- те о- ве!

Крест, пат- њу на се уз- ми- те! И

мом жив- ље- њу сље- ди- те!“

2. Спасе, Твој углед светли нам Овде на живот свети;
Ко к' Теби дође, Теб' сљеди У тами неће бити.
Ти си нам пут, Ти учиш сам Како ту ваља живит' нам'.
3. К'о што си вољу Бож'ју Ти Вршио тачно вазда,
И ја с' предајем Оцу сав, Вољу Му вршит' свагда.
Ако Ти сљедим, Спасе, сад, С' Тобом код Оца бит'
ћу тад'.
4. Понизност, кротост, љубав, мир То беше живот Твој ту;
Из љуб'ве беше готов Ти Предати себ' на крсту.
И милосно срце Твоје И душмане жали своје.
5. Ти учиш како с' злости све И греси избећ' могу,
Трудиш се чисте срцем нас Привести своме Богу;
Пастир си нама добар Ти, Веран и препун милости.
6. Ако је тешко, Ти с' напред, Помажућ' идеши с' нама;
Ти с' бориш сам и крчиш пут, Сам си све у борбама.
Где вођ предњачи, бој је лак, Двоструко ј' храбар
борац свак'.
7. Ко већма љуби живот свој Нег' Тебе, тај губи га;
Ко служби Твојој живот да, У Богу наћи ће га.
Ко незна понет' краст и јад, Тај није вредан славе тад'.
8. Пођимо с' нашим Господом Кудгод Он иде, тамо,
И радо трпите патњу сву Радосни буд'мо само!
Сам' ко се бори, даће с' том Живота венац, Божиј дом.

58. УНУТРАШЊИ ЖИВОТ ХРИШЋАНА.

1. у- ну- траш-њи жи- вот Хриш-

ћа-на се сја-је, Прем'их спо-ља сун-ца о-

па-ли-о жар! О-но, што им ов-де цар

не-бес-ни да-де, Ни-ком дру-гом, њи-ма ј' тек

по-зна-та ствар. Што ни-ко не зна-де, Нит'

пој- ма и- ма- де, То је ум- љу њи-ном раз-
 го- вет- но, јас- но, То је служ-би Бож'-јој при-
 ве- ло их час- но.

2. Споља рек'о б' човек — најпростиј' су људи,
 С' презирањем на њих погледује свет;
 Ал' изнутра сви су невесте прекрасне,
 Умилнога венца Исусовог сплет,
 Чудо од времена, које су приправне,
 Да пољубе цара, кој' у својој слави
 У злато одевен, мећ' крињем борави.

3. Иначе су права Адамова чеда
 И носе обличје земаљскога ту;
 Страдају у телу, к'о други, не мање,

И једу и пију по потреби ту ;
 Од других се туди Не различе људи,
 Само што таштине светске низ тај дуги
 Презирати знају, више него други.

4. Ипак су изнутра из Бож'јег племена
 Као што их Бож'ја снажна створи реч,
 Искра и пламичак Божанског пламена
 Јерусал'мом горњим одгојени већ.
 Анђели к'о браћа Радују с' песмама,
 Што с' овде из уста свих побожних оре,
 Продирућ у небеску светињу горе.

5. Они овде ходе по земљи широкој,
 Ал' у небу живе, тамо им је стан ;
 Крај све вреве светске покој уживају,
 Прослави су, ал' ће и њин сванут' дан ;
 Живе у жалости, Трају у радости,
 И већ јесу мртви за све светске сласти,
 Јер у срцу вера крепи их и снажи.

6. Кад се Исус Христос, живот њин, појави,
 У Бож'јој сјајности кад се јави тад'
 И они ће с' Њиме у сјајности царској
 На чудо се света славно показат'.
 Они ће владати И вечно цветати,
 У крунама златним и у неба сјају,
 Та у красном своме, милом завичају.

7. Ликуј, ликуј земљо, пропојте брежуљци,
 Божанско сте семе примил' у себе !
 Јер је то Господњи печат Божанствени,
 У знак да се вами Спас приближује !
 Ви ћет' с' њима вечно зеленит' се срећно,
 Кад се скривен живот ваш појави славно,
 У чем' ваш уздисај с' њима с' слаже давно.

8. О Исусе, душа скривени животе,
 Унутрашњег 'света Ти небесни крас,
 Ти ћеш се са душом спојити духовно,

Премда муке крста тиште је данас!
 Нити их познају, Нити их признају,
 Скривени са Христом живе ту у Богу,
 Да с' у небу јавно прославити могу.

59. П О Ј А Њ Е.

(Кол. гл. 3, 3.)

(На глас број 60.)

1. { Христ-јан- ски је жи- ват још- те Скри-
 Ал' тад', кад се Он по- ка- же, Кад

вен у Хри-сту, ал' ју- тро то Бли- зу је,
 сва- ка су- за Њем' за- пла- че, Ми- ли- на ћ'

кад ће с' ja- вит' Он! } Тад' ће се
 бит' на су- ду том: }

знат' и чут' Ка-кав нам бе-ше пут. А-
 ли-лу-ja! Већ ће ско-рим Го-спод доћ'
 к' нам! И на-ше ве-ре, пла-та с' Њим.

2. Нас, кој' смо ту у слабости,
 Он ће к' слави нас узвисити,
 Кад види љубав и верност.
 Задркта ће Му злотвори,
 А ми Његови пријатељи
 Радоват' ћемо с' кроз вечност.
 Твоји смо само ми,
 Теб' драги и скучи,
 Исус — Христе!

За славу знам, Приправни там'
Ми смо кроз патњу, ругу, срам.

3. Пред нама си пош'о тамо :
Господе, ми Ти сљедујемо,
Вечно са Тобом спојени !
Царство ћеш Ти обновити,
И што му смета уништити ;
Царства смо наследници ми.
О како ј' велика,
О браћо, слава та !
Амин, Амин !
Дели л' нас смрт, Ми к' Богу тад'
Идемо, код Њега се наћ'.

60. П О Ј А Њ Е

(На глас број 59.)

1. { Сла-ва Хри-сту, кој' о-жи-
Це-лим сво-дом не-ба пла-

ви! Из рас-ки-ну-тих све-за смрт-
ва Сил-но се о-ри: Сла-ва! сла-

ни У ста по бед но Бо жиј' син.
ва! И ми ром сја је Бо жиј' трон!

Част том', кој' нас љу би, Кoj' жи ват нам пру

жи, И сус Хри сту! На шем Бо гу! Јеп

Он сна гу Смрт ну у ништи си лу сву,

2. Ти, ком' је све покорено,
Свештеник наш си и Цар само,
Од вечности до вечности !
Љупко ј' Твоја коцка пала,
И свима избранима слава
Приправна је у радости.
Ти за све на олтар Полажеш крви дар
Рад' измире:
Морамо ми Бити чисти,
Твој народ и род свештенски.
3. Ти ћеш нас у своје доба
Животном снагом дин' из гроба,
Води ћеш нас у неба сјај.
Там' ћемо Те у милини
Гледати лично, Спасе вечни,
Милости Твоје сунца сјај !
Ти ћеш нас у свој дан, За мили, нови стан
Преобразит'!
Кроз вечност сву, Ми ћемо ту
Уживат' Твоју красоту.
4. На нас гледни, Спаситељу !
Пријатеље и браћу Твоју,
Која с' налазе на земљи !
Љубазниче, дођи к' нама,
Обнови нас у радостима,
И дај нам сјај Твој видити !
Благо том', кој' с' Тобом Вајскре за Твој дом
А кроз веру :
Смртном је злу Већ отет' ту !
Син Божиј', снажи нам веру !

61. СВИ ЗА ЈЕДНОГА.

(На глас број 59. и 60.)

1. Један тек је, за ког' знамо,
У смрт је пош'o за нас само,
Искупио нас крвљу к' том.
Тела наша, срца наша

Твоја су, страдалниче, сама :
 У Твојој љуб'ви ј' блажен дом.
 Твоји смо душом свом ! Прими нас у свој дом,
 Децу Твоју !
 Од нас не криј Сјај милости,
 Од светог лица Твога Ти !

2. Нисмо ми Теб' изабрали, —
 Ти сам изабра број наш мали,
 По Твоме вечном савету ;
 Ништава је снага наша,
 Кад нама фали Твоја паша,
 Кад Ти нам' не даш снагу ту.
 За то Ти сам прегни Ум наш, нас приправи
 За небеса.
 Ко с' види слаб, Ти си му јак,
 Он радо носи страдње знак.

3. Спасе ! Твоја славна дјела
 Почињеш Ти тихо и мала, —
 Шта смо пред Тобом, слаби ми !
 Ал' Ти ћеш се за нас борит',
 И Твојим очима нас пратит' :
 У Твоју моћ уздамо с' сви.
 Зрно смо мало ми, Али ћеш из нас Ти
 Дрво створит',
 Христе, јер си Чувар му Ти,
 Ком' од Бога предано би.

62. ПЛОД ДУХА.

(На глас бр. 211.)

1. { Да-руј ми ве-ри свет-лост, сна-
 { у-чин' ме ло-зом пу-ном сна-

гу, Да мо- же до- нет' плод пра-ви; } Ти
 ге, Ко- ja с' чо- ко- ту, Теб' по- ви! } Кад

си сте- на, на ко- ју с' зи- дам, Ти
 ис- ку- ше- ъа ча- сак до- Ѯе, Нек с'

си ми Спас, у ког' се уз- дам, Ти
 Тво- ја по- моћ ме ни на- Ѯе, Сна-

си ми ве- ре те- мељ тврд.
 жи ме у за- ве- ту туд!

2. Помоз', да над мој не подлегне,
Дај, да Твој крст је сидро том.

Дај, да над сву муку победи
Кроз Тебе, који све си нам!
Свет нек се на таштину зида;
Ја ћу пак на Те само гледат',
О Спасе, моје наде сјај!
Свагда ћу Тебе ја љубити,
Који ме нећеш оставити;
Јер Твоја љубав нема крај.

3. Смерности нек ме крст Твој учи
И правом понижењу ту!
Ко Тебе тражи мрзи висост, —
Поносне очи далек' су
Од Тебе, слико понизности;
И ко позна своје слабости,
Тог' дижеш из праха горе.
Усели лик Твој у душу ми,
Да бираам благо понизности,
Да хитим у неба дворе.

4. Ако Ти хоћеш да још живим,
Живит' ћу како хоћеш Ти;
Ако л' ме овде смрт уграби,
Ипак се нећу бојати.
Сам' нек Твој живот у мен' живи,
Смрт Твоја нек ми снагу дели,
Кад се крај јави жићу мом!
Срце ми у Теби утврди,
Нека ме свагда сам' то теши:
Да сам вечно спојен с' Тобом!

63. МАГНЕТ.

1. { Го-спо-де, Тво-ја реч нас спа-ја,
 О-на нам да-је да пла-ме-ном

Te за јед- ни- цу и- ма- мо : }
 Љу- ба- ви, ве- ре го- ре- мо.

 Нас зо- ве реч та bla- го да- ти

 К'за- јед- ни- ци о- ног ста- да, Ко-

 је би с'јаг- ње- том сваг- да, У- мил- но

нас во- ли по- зва- ти.

2. Срце, које се од Господа
Одваја, греху предаје,
Које у тами колеба се,
А овамо се прав' зове,
Не може Т' пашу уживати.
Ал' који се главе држи,
И право Исусу служи,
Тaj с' може уд'ма придржити.
3. Темељ је вере на коме смо
Христос, и Њег'ва часна крв ;
И спасеније, ког' тражимо
Христос је, наше добро, жив ;
Реч Му је вођ наш, кога знамо
На сваком месту, у свак' час :
То је што ми између нас
Заједницу уда зовемо.
4. Какви л' је живот тaj небески :
С' Оцем, Сином, светим Духом
Блажену имат' заједницу,
Уживат' обећање, к' том !
Како ту плам'те љуб'ве плами,
И Бог излива у свој дом !
Целу благодати пуност, —
Ту Бог станује, љубав вечна.
5. Ту Отац љуби, грли децу,
Да' им Дух, кој' виче : „Ава !“
Синовља верност краси грешне,
Са вечном правдом спасава ;

Дух свети ступа с' уљем мира
 И радости је прави вир:
 Срце нам краси Божиј мир,
 Та снага тело, душу дира.

64. ПОСЛЕДОВАЊЕ ИСУСОВО.

(на глас бр. 63.)

1. Хвалимо Тебе душом целом
 Што си на овој земљи благ,
 Изабр'о Ти заветни народ
 На Твог имена славу, част.
 Ти збираш људска чеда к' Себи,
 У једну свету скупштину;
 Сам си глава томе збору,
 Избавитељу изгубљених!
2. Ти, Боже, из многих језика
 И народа збираш збор Твој,
 Где се разлеже слово Твоје,
 Где Ти се ори славопој.
 Ти пушташ кроз крв Твог завета
 Сада сужње из тамнице,
 И скупљаш у своје дворце,
 Кој' верују реч Твојих уста.
3. Темељ је дому Твом истина,
 Стална к'о стена Бож'ја реч;
 Сјај му је јасност Духа Твога;
 С' анђел'ма штитиш нас Ти већ;
 Љубав је живот уд'ма свима,
 Њена је моћ крепка вера,
 Која све дела, све ствара;
 Над остаје утеша нама.
4. Удови стоје у љубави,
 Спаса се држе верно сви,
 Свеза је њина братска љубав:
 Они за једног стоје сви.
 Понизности су сви одани,
 За миром свагда теже ту;

У страдању с' не боје злу:
Спасу су свагда живит' жељни.

5. Крст Господњи сви носе радо,
Мали је терет њима он;
Крст удаљује понос, висост,
Лењости неда места к' том;
Па ако кадкад тешко тишти,
Поглед вере подигну сви
Тамо к' Спасу, својој глави,
И узму опет крст носити.
6. Радосни тако, утешени
Хитимо наш продужит' пут;
Спас нас одгаја у милости,
Снажи нас реч'ју својом свуд.
Па нека још ту сузе теку,
Крста су сузе слатке, знам;
Јер из љубави раја нам
Тече утеша кроз вечност сву.

65. ЈЕДИНО ЈЕ ОД ПОТРЕБЕ.

1. { Је-ди-но је од по-тре-бе,
На-у-чи-ме то по-зна-ти,

Ах, Го- спо-де, ту и там'! }   Под
Све је дру-го те-рет сам.

ко- јим се ср- це и бо- ри и
 му- чи, За- до- воль-ства ни- кад не
 мож' да по- лу- чи. Сте- чем ли то јед-но
 сре- тан ли ћу бит', О- но ће нам

сва- ку ра- дост нак-на- дит'.

2. Душо, ако ово желиш,
Не тражи код света тог;
Изостави све земаљско,
Ишти царства небесног:
Где се Бог с' човештвом у једно сједиња,
Где се савршена сва пуност открива,
Дјел је то најбољи и најпречи там',
Ту је све и сва, мило спасење нам'.
3. Тако тежи жеља моја,
Мили Спасе, за Тобом!
Дај ми, да се Тебе држим,
Веран да Ти будем, к' том!
Колик' год их има, што Те се одричу,
Мени само с' Тобом све радости ничу;
Јер је слово Твоје и живот и Дух,
Њему ја ћу увек мој прикљањат' слух.
4. Све мудrosti цела пуност
У Теби је скривена!
Дај ми, нек је моја воља
Теби у свем' покорна;
Нек у мен' понизност и простота влада,
Небеској мудrosti нек ме воде свагда!
Кад Исуса познам, што у слави сја,
Савршено мудар назваћу се ја.

66. ШКОЛА ПАТЬЕ.

(На глас бр. 179. и 158.)

1. { у- чи ме, Спа- се, ме- сто
Нек ти- хо, вер- но крест мој

тут- жит' Ме- сто ла- ко- бы же- ли- ти,
но- сим, К'о што по- не- се и сам Ти!}

Да- руј ми ср- це ти- хо, крот- ко! У-

чи ме тр- пит', бит' ве- ран! Нек

сe у гле-дам ja на Te бe, Нек
сам у ту-ги ра-до-стан!

2. Знаш, да Те лако с' ума сметнем,
Ма да то тајим од Тебе ;
Да мерим гордо своју снагу,
Кад ме крст не притискује :
Ал' Ти да гордост моју срушиш,
Да ми покажеш, шта сам ја,
Мораш ме крстом застидити —
Тако с' тек смањи гордост та.

3. Знаш, да у тмини овог света
Често унатраг дођем ја ;
Често варљиве осећаје
Напретком вере сматрам ја :
Да ми покажеш моју штету,
И да сам далек' од Тебе,
Тегобу крста међеш мени
На новој стази, трновној.

4. Знаш, кол'ко пута к' Теб' приступам
А Твоју близост не ценим,
Речите молбе сам' доносим :
Само из дужности, знањем.

Ако ћеш молбу услишити
 Морам познати да си ту,
 Крст ме ту мора притиснути
 Тек скрушен Теби сам близу.

5. О који гледиш све дубине,
 Који све видиш, познајеш,
 Све узди саје још потајне
 Унапред Ти већ познајеш:
 Дај, да Господе, воља Твоја
 Најпреча мени буде ту;
 Затвори ме у тихост Твоју;
 Друкче грех избећ' не могу!
6. У тихости Твојој не желим
 Ништа земаљско — бежи мрак,
 У мир с' претвара сва тегоба,
 Јарам је тих а терет лак.
 У тихост' Твојој нема штете
 За душу, ма туга и јад;
 Доста је мени Твоја милост,
 Крст ми је на спасење тад'.
7. Роптати нећу, нити тужит',
 Нег' ћу Ти хвалу шиљат' још;
 Јер и притешњен и покаран
 Налазим Твоју љубав још.
 Стазе, што с' чине понајтеже
 К' блаженству воде скорим, знаш.
 Јер то све мора бит' на добро
 Том, кој' Те љуби, Спасе наш!

67. БОЖИЈА МОЋ У ОБЛАЦИМА.

(На глас бр. 66. 158 и 179.)

1. Силници, Богу хвалу дајте,
 И част Њег'вом Величанству!
 Он збори гласом грома свога:
 Падајте пред Њим у праху!
 Силни сведочи за моћ Своју,
 Гром у облаку грми сад,

Над водама се муње сјају,
Напрасно с' ломи облак тад'!

2. И глас Господњи на водама,
Реч Му се и гром ори свуд,
Освету јавља грешницима,
Тим земља, стене дркњу туд'.
Са славом, моћи, чашћу с' јавља
Глас Господњи и прети, гле!
С' пламеном, огњем, муњом, громом
Готов је већ да суди све.
3. За то се кајте, чеда људска,
Пониз'те се, не касните!
Чујте свемоћства грома гласе
Казнени суд ће доћ', чујте!
Господ претећи у времену,
Удри ће овај свет казном, (Мал. гл. 4, 6)
Зато с' обрат'те к' Спаситељу,
Који сад помоћ даје к' том !
4. Господ је Цар и моћ Његова
Узвишена је на небу,
Тамо је и заветна дуга
Која сведочи милост Му.
Зато, народи, прим'те савет,
Поштујте моћ Му овде сад:
Тад' се обраћа гњев у милост,
Даје нам вечни мир Он тад'.

68. ЖИВОТ ПРЕД БОГОМ.

1. { Бог је ме- ѯу на- ма! Нек Му с'
„Свет, свет, свет!“ ан- ѡел- ски Ње- му

по-кло-ни-мо, И у стра-ху при-сту-пи-
кли-чу хо-ри, Сла-ва Му се ваз-да о-
мо!

При-} По- чуј нас И наш глас! Бо- же!

и ми ма- ли Хва-лу би Ти да- ли.

2. Величанство Бож'је, Рад би Те славити,
У Духу Ти послужити!
Рад' би к'о анђели Свагда пред Теб' stati
И Теб' очима гледати!
Дај нам Ти Да би ми,
Велик' Боже, Твоју Све творили вољу!
3. Свију с' одричемо Света овог сласти,
Свих таштина и радости. —
Душу, тело, живот Дајемо Ти сви ми
У властитост, то нам прими.

Један Ти Нама си
Господ и Бог свима — Теб' припада сила!

4. Чини нас искрене, Простодушне, верне,
Кротке, благе, у свем' мирне!
К'о цветићи што се Развијају млади
На сунашцу, на ливади:
Да би ми Радосни,
Твој зрак ухватили, И делат' Ти дали.
5. У нама с' настани И дај, да смо Теби
Овде свети стан на земљи!
Дођи к' нама, Спасе, У нам' преобраз' се,
И у нама Ти прослав' се!
Дај Ти да Срца сва
Да се к' Теби дижу, Кроз љубав поджижу?

69. БРАТСКА ЉУБАВ.

(На глас бр. 68.)

1. Јубав нек вас спаја, о Божија чеда!
Очишћени крвљу Спаса!
Учите од Христа Браћу своју љубит'
И у том се свагда будит'
Исус сам Свима вам
Сабранима туде, Нека углед буде!
2. На својему праву Не оставте тврдо
Другим' слуге буд'те радо:
Јер искрена љубав Мноштво греха крије,
Трпи докле мере није.
Врло се љубите,
Нек вас љубав грије, Сваки дан верније!
3. Јер ће царство Сина Пуно вел'ког стада
Бит' благословено тада:
Зато нек с' љубимо, У љуб'ви горемо!
Спасе, помоз', да можемо!
Брани враг: Јер му мач
Сједињене браће Тежак удар даће.

4. Ава, мили Оче, Сине, Дух милости,
Помоз'! сваку штету чисти!
Претворност', поноса И себичне љуб'ве
Међу нама нек не буде!
Врага мој Хоће проћ',
Док у Теби само Свог Оца имамо.

70. Љ У Б А В.

1. О ка- кви је плод ве- ре Љу- бав пра-
ва, Кад с' у ми- ра за- ве- ту По- сто-
ја- ва! Без љу- ба- вис' не жи- ви;

2. Кад је љубав у срцу: Терет сваки
Нек је тежак колико, Биће т' лаки
Као перце каково —
Твоје плеће Осетит' га пеће.
3. Кад се Христу Исусу Са свим предаш,
И кад мислиш као Он Кога љубиш,
Поузданим кораком
Ти ћеш поћи, Љубав даје моћи.
4. Ту благослов прати свак Ум и тело,
Ту успева сваки рад Превесело;
Кад су браћа сложна сва
То оживи, снизи и узвиси.

71. НОВА ПЕСМА ПРИ КРШТЕЊУ.

(На глас бр. 70.)

1. Појте нову песму сад, Да славимо
Нашу срећу, Божиј дар! Да хвалимо
Творца свог' нова дела,
Ев' у груди Жеља нам се буди.
2. Бог кроз своју милост мен' Ослободи
Од мог' греха, за који с' Кајем овди.
Исус по вољи Ода,
Он казњен би, — Ја отет' од смрти.
3. Анђели, светитељи Ту и тамо
Препороду с' грешника Радујемо:
Бог отвара жића двер
За понизне! Примамо такове.

4. Чеда Бож'ја, царски род, Изабрани !
 Жив'те од сад Богу свом, Христу дани!
 Наш је Отац, Бог љубав !
 Без љубави У смрти би били.
5. Вера нек је пламен жив ! У љубави
 Једно срце, један дух Ми смо туди,
 Из једнога Духа сви,
 Кој' од Сина У свим' нам' пребива.
6. Сваки нека нов свој ум Њему преда,
 Сваки треба Господу Да угаћа !
 Од Њега смо добили, —
 Част и хвала Нек Му је не мала !
7. Кроз нову твар Богу ми Припадамо,
 И Божијој природи, Њему само.
 К'о Вавилон сљеди ту
 Не познаје Новог жића сјаје.
8. Вавилону покаж'мо, Која ј' љубав
 Христових удова крас, Кад се управ'
 Сваки учи братинству,
 Љубит' свога Брата искренога.

72. ЧИСТА ЉУБАВ.

(На глас бр. 18. и 47.)

1. Љубав' света, неба пла ме,

Зна на чистим срцима, Излив из жр-

тве јаг-ње-та, Спу-сти с' у не- дра на-ша,
Спу-сти с' у не- дра на-ша!

2. О радости, што ј' блажени Осећају, свет не зна,
Дођи, жедне нас напоји; Сједини, што с' одваја!
3. Слатки покој, мире Божиј, Даре, ког' нам даје Спас,
Укрепи нас, кад смо слаби Благом, којим крепиш нас!
4. Тихост, трпња нек се свагда Међу нас усељава,
Да кривице брату своме Сваки радо оправшта!
5. Даруј, украсе побожних, Да Ти слични будемо,
Нек пријатељ и злотвор Твој Мож' видит', шта имамо!
6. О доброто, срце благо, Које радо помоћ да,
Штитом својим покри оног, Кој' душмана љубит' зна.
7. Стено крепка, света веро, (Јуд. 20.) Снаго наша у борби,
Дај нам верност, диж' из праха Нас, помоз' нам
к' победи!
8. Кротка тпхост Духа Бож'јег, Где Јехова царује,
Кад нас злобни поругују, Каж' нам венце победе!
9. О љубави Исусова, Уби корен греха свег';
Дај нам Твоје чисте даре, Срце чисто од зла свег'!

73. ПЛАМЕН ЉУБАВИ ИСУСОВЕ.

(На глас бр. 171.)

1. О да би ско- рим раз- бук-

т'о се Љу- ба- ви пла- мен ог- ъя Твог! О

да би по- зн'о свет тај це- ли Ти

да си Го- спод, Цар и Бог!

2. Ал' већ се диже ватра жарка, Исток и запад пламти гле!
Теби јагњету закланоме Славни празник радости те.
3. И још зажижу искре неба Много срце хладно, мртво,
Жедне радошћу напајају, И лече греха, пакла зло;
4. Униште гордост и себичност, Одјеле све нечисто, да
Уминоже пламе љуб'ве чисте, Која Теб' само једног зна.
5. Ти незасушно врело жића, Свемоћни, јаки Боже наш:
Пламеног мора Твога струје Изли и у нас, кој' нас знаш!
6. Што се раздваја уједно спој, И свети храм сазидај свој!
Нек широм дома Оца Твога Светли, пресвети
пламен Твој!
7. Обасјај, разгреј и распламти Свет овај, Ти оживи сав,
Покаж' се свима народима К'о Спас, Цар мира,
Јунак прав'.
8. Тад' ће Ти појат' милиони Радосним гласом љубави;
Тад' ће се Твоја слава сјајит', Све душе светих
појат' Ти.

74 БОЖИЈЕ ПОМИЛОВАЊЕ.

1. Ja сe по- кла- њам љуб'- ви Бож'- јој,

Ко-ја с' у Хри- сту об- ја- ви: Ja сe пре-

да-јем Ње- му са- мом, Ко-ји ме, пр- ва,
 сам љу- би; Ja ћу у ме- сто се- би
 го-дит', У мо-ре љуб-ве се пре- се- лит'.

2. Како л' ме љупко Господ прима,
 Како л' ме жели спасти Он!

Љубав ме Њег'ва кротко, jako
 Привлачи к' себи, у свој дом.
 Љубави верна, благо веље,
 Ти избра мене, а ja Тебе.

3. Осећам, да си Ти једин мој;
 Да Теби живит' ја имам;
 Нит' у створењу, нит' у дару,
 Живот мој у Теби је сам';

у Теб' је мир и задовољство,
Зато Ти сљедим неуморно.

4. За Тебе ј' срде и живот мој,
О Спасе, добро моје све !
Ти си за мене пролит' дао
Крв Твоју да откупиш ме :
Ти ме избави од пропасти,
Зато Ти хвала у вечности !
5. Без Тебе док сам трај'о дане
Живот ми тежак беше вас ;
Ах, презадуго чут' не хтедох,
Љубави Твоје благи глас !
О да то знаде грешник сваки,
Покаят' би се мор'о таки !
6. Слава имену Исусовом,
Из кога извор љубави
И сви потоци потекоше,
Гдено жећ гасе блажени ;
Како Му с' поклањају вечно
И ми Га славимо радосно.
7. Исусе благи, Ти учини
Да смо Ти свагда верни ми !
Ти љубав Твоју Исусовску,
У срце свима нама лиј !
Нек нам у речи и у делу
Сам Исус буде све у свему !

75. ХВАЛИТЕ ОЦА.

(На глас број 25. 41. 145. 220. и 227.)

1. За ми-лост Тво- ју, о Го- спо- де,

Ти не изреч на љубави! Хвалимо Т'

с многим сиротним, С великим бројем

деде ми, За Твоју љубав, о Хри-

сте! Која пре света већ беше.

2. За откуп Твој нам знаменити,
За помирење свих греха,

За позив Твој на нас грешнике,
Што с' јави Твоја доброта ;
И за сву моћ речи Твоје,
Хвали Те свуд срце моје.

3. За Духа светог Твог истине
Кој' је у нашем Духу жив,
Јер је живота снага, јасност
Дело Свemoћства Божијег ;
И за утврђење у том
Хвали Те мој обновљен ум !
4. Хвала Т' на светом обећању
Да ће Ти милост вечна бит' ;
Стене и горе ако с' руше
Верност и завет Твој ћ' остат' ;
Посрне л' небо с' виса свог
Бог веру држи, — жив је Бог.
5. Уста и срце нек Те хвале !
И срцем, уст'ма молим Те :
Дај, да с' у вери не колебам,
На том темељу зидај ме ;
Одрж' ме верношћу Твојом
До самог' краја на истом !
6. Дај ми у љуб'ви свето живит',
Без мане Теб' на хвалу бит' !
Утврди срце моје у том :
Не дај ме ничим одвојит'
Од Бож'је праве љубави,
Јер сам у Христу уд прави.
7. Смрт, живот, страх, јад и страдања,
Што свет и пак'о имају,
Ништ' нек м' од љуб'ве не одвоји,
Која ј' у Христу Исусу !
У Тебе с' узダメ, Оче драг !
Приброј ме к' избранима благ !

76. БРАТСКА ЉУБАВ.

(На глас број 25. 41. 75. 145. 220. 227.)

1. Где љубав братска хладнит' почне,
Ту гледај. Спасе, тад' чим пре;
Нек Твоја милост снажно влада,
И нову љубав улије!
Кад љуб'ве огањ не горе
У гаси с' видело вере.
2. То Ти ја морам признат', Боже,
У истини се дозна сад,
Кад у љубави не горемо,
Срца су хладна, пуста тад'.
Љубав је нашег жића сок,
Њоме нам снагу даје Бог.
3. Господе, Ти нас стегни свезом
Љубави Твоје, пробуд' нас,
Да стазом напред корачамо
Снагом Твог Духа, сваки час!
Да хитимо к' савршенству,
И те љубави блаженству!
4. Господе, одрж' љубав у прву,
Јер је срдачна, верна та,
Јер квари лажну себичност сву
И срце од зла очишћа;
Она нас чини једина
Христовим ученицима.
5. Гле, где је љубав охладнила
Ту с' не нрводи живот свет,
Себичност срца тад' раздваја,
Љубав не покрива слабост,
Ту се мир Божиј' уклони,
Немарност срца охладни.
6. Љубав узајмну свезу хоће,
Тражи верно срце братско;
Она се тамо опоравља,
Где с' срца међ' собом љупко

У тесној свези спојена,
Ту љубав Спаса стан има.

7. Љубав је блага, дуготрпна,
Јер не ревнује узалуд;
И сноси радо све незгоде,
Не тражи људску милост туд';
У понизност се одева,
Ствар сваку злу избегава.

8. Љубав се не зна поносити,
Она не тражи своје ту,
Љубав не чини што не ваља:
И радује с' у виделу
Истине и правде Бож'је;
У вечности не престаје.

9. Љубав не може никда шкодит',
И тражи добро, помоћ да;
И кад јој свет тај шкодит' жели,
У Господа се уздан' зна;
Верује, нада с' озбиљно,
Не изоставља никад то.

10. Бог је љубав свагда био сам,
Где она влада, ту је Он,
И где ј' од Бога човек рођен,
Ту ј' љубав као море, к' том.
Где љубав праву нађеш сву,
Знај, да је чедо Бож'је ту. (1. Јов. гл. 3.)

77. ТЕЖЊА ЗА ИСУСОМ.

(На глас бр. 182. и 181.)

1. До- Ѯи, Спа- се, сам к' ме- ни

И код ме- не о- ста- ни! Доћ' при-ја те-
љу ми- ли, Ср- цу мом си нај- ми- лиј'!

2. Сто Те пута зажелим; У Теби се веселим;
Хиљаду ћу пута рећ: „О Исусе дођи већ!“
3. Нема свет радости те, Која ћ' задовољит' ме!
Кад с', Исусе, са мном Ти Једина је радост ми.
4. Ником другом не ћу кад, Срце моје дати рад';
Теби с' једном дајем ја, Ти си мени све и сва.
5. Ти си мени венац сам, Божиј Сине, плата там'!
Јагње за мен' заклано, Ти си женик мој само!

78. ВЕРА, ЉУБАВ, НАД.

1. { Ве-ра, љу-бав, над-је- су
Сва-ко Бож'-је че- до ту

У крас пра вим Христ ја ни ма,
Ва ља с' тру дит' да их и ма. }

Ко ји же ли Бо жиј би ти С' о вим

цве том нек се ки ти.

2. Вера ставља камен пр' У тврд темељ од спасења,
На Иисуса гледа сам', Признаје Га срцем, уст'ма.
Њег'вог Духа наук слуша И у туги не одступа.
3. Ђубав мора вере плод Богу, ближњем показати, —
Запту ј' Бож'јем покорна, Њему с' жели сам' предати;
У страдањ'ма свим се она Од Иисуса не одваја.
4. Над љубави даје моћ, Сваку нужду победити,
У поплави свакој ту Он ће тврди ленгер бити,
Над нам даје чисте сласти, За све јаде и напasti.
5. Саваоте, Господе! Сачувай веру у мени:
Ти сотону посрами, Кој' то жели отети ми.
Слаба трска нек устраје, Слаби зрачак нека сјаје!

6. Љубав моју очисти, Нек не буде лицемерна;
Твоју снагу даруј ми, Нек ми је љубав срдачна,
Нека ја срцем мојим свим Тебе и свог' брата љубим.
7. Над мој утемељи тврд, Ојачај га у нуждама,
Нек Тебе не остављам Никад, у свим' невољама,
Нек кроз стакло нада гледам, Нек се на идуће зи дам,
8. Вера и над престаће Кад дођемо до гледања, —
Али љубав остаће Там', одкуд је од посташа.
Там' љубави никло ј' цвеће, Там' јој краја бити неће.

79. С В Е З А С Р Џ А.

(На глас број 12. и 42.)

1. Кад се срце к' срцу Налази у љубави И свезом ве-ре тад' Твр-ће се још при-тер-

ди; Тад' сја- је на- де зрак У пу- ном
сја- ју свом, Зо- ве нас у- жи- ват'
Бла- же ног ми- ра дом.

2. Тад бива долина Земаљска, к'о рајски врт,
Кад сложни у Духу Дођемо с' Оцу молит':
Радосно с' носи тад Земаљска нужда, труд, —
У Богу с' тешти тад, Никад не влада јад.
3. Тад' стоји љуб'ве спој Свих срца кроз благодат ;
Радосно с' ходи тад' Куд' води живота нут :
Где с' два у један ум, Где с' Трећи зове Бог,—
Трострука ј' свеза ту (Проп. гл. 4, 1.) Која с' не
кида с' тог.
4. И овај савез тад Никад се не раздваја,
Где вера и љубав На земљи срца спаја :

Где Господ печат да, Тврди је над тамо, —
Растанак буде ту — Да с' вечно видимо.

5. О каква л' блажена Радост ће срца спојит',
Кад после растанка У небу с' нађу онет,
Који кроз земље јад Ићаху, сложно сви,
У завет спојени Кроз свезу љубави !
6. Тада ће савез тај Љубави вечан бити,
Неће се туга, јад, Нит' растанак се збити ;
С' нама ће остат' Бог Пријатељ најбољи,
Наша ће срца бит' С' Њим вечно спојени.

80. ЉУБАВ СТВАРА ЉУБАВ.

(Јев. Јован. гл. 1., ст. 14—16.)

(На глас бр. 58. и 183.)

1. { Љуб'-во, ко- ja с' ме- не
      { Љуб'-во, ко- ja с' ме- не

сли- ком Твог Бо- жан-ства ство-ри- ла ; }
бла- го По- сле па- да по- ди- гла :

Ja с· Те· би пре· да· јем, Да Твој
 веч· но о· ста· нем!

2. Љубави, која ме избра Пре, нег' бијах створени;
Љубави, Ти с' човек роди, У свем' мени раван би:
Ja се Теби предајем, Да Твој вечно останем!
3. Љубави, Ти за ме страда, И по писму умрије ;
Љубави, Ти извојева Блаженство, спасеније:
Ja се Теби предајем, Да Твој вечно останем !
4. Љубави, Ти с' победила Мој поносни ум тврди;
Љубави, Ти с' мен' свезала Да сам сасвим Твој
свугди :
Ja се Теби предајем, Да Твој вечно останем !
5. Љубави, вечно ме љубиш, За Тобом ме све водиш,
Љубави, мир Твој ми дајеш И снажно ме заступаш:
Ja се Теби предајем, Да Твој вечно останем !

81. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 53. 80. и 183.)

1. Ево часа красног, који На молитву нас скупља,
Где род из Бож'јег завета Пред Божиј' престол ступа;
Чуј нам молбу Господе, Дај Твоје благослове!

2. И ако смо слаба деца Милост Твоја даје моћ,
Јер грешнике Ти избављаш Кој' Тезову у помоћ:
Ко с' престолу клања Твом, Милост жића дајеш том.
3. Не молимо с' тек за себе Падајућ' пред престол Твој:
Многе Ти ћеш избавити. О премили Спасе мој!
Ах многи су, Спасе, знаш Под јармом сотоне још.
4. „Велика је,“ велиш, „жетва“! Жетеоце пошљи нам!
Збери, што злотвор одвоји, Спасе, опет у свој храм!
Да цела земља скорим — Твог видела буде храм!
5. Весницима царства Твога Ти милости нове дај!
Жића снагу дај мртвима, Храм Твој новим освећуј!
Велик' Пастире, скупи, Што амо, там' заблуди!

82. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 1.)

(На глас број 53. 80. и 183.)

1. Благо оном, кој' не ходи У савет безбожника,
Кој' не ради о превари, Клони с' пута грешника;
Кој' се друштва злог' клони, Срце к' мудrosti води;
2. Ком' је Господ омилио, Ком је Његов закон драг;
Ком' утеху, пашу душе Даје с' неба Господ благ;
Кој' у виделу живи, И моћ од Бога прими;
3. Он је као зелен' дрво Што га кваси поток чист,
Свој доноси род у време Нит' му икад вене лист;
Сунца зраци чине све Да му плод тек боље зре.
4. Јер у Бож'јем слову вера Тад' захвати корен јак,
Где налази сок живота; И ту расте љубав так';
Ту с' над зелени, цвета, Прима снагу живота.
5. Нису таки безбожници, Не познају видела:
Прах су они, кога ветар У далеки крај баца,
Живот им је тол'ко дуг, К'о скошеној трави струк.
6. Безбожник, кој' Богу ласка Не постоји на суду,
Ко грех чини, лицемери Не остаје брат наш ту.
Пут ће грешних пропasti, А праведних остати.

83. БОРБА КАЈАЊА.

(На глас број 50. и 154.)

1. Жи- вот је та- ко ту- жан, Ка-

ја- љеј' теш-ко, рећ', К'о да пла- ме- на

љуб'-ве На не- бу не- ма већ. Спа-

се- ље не на- ће- но, Да- лек' се чи- ни

нам; Па и пак так ви с' ча си Бла-
го слов Бо жиј сам.

2. За Њим нам срце тежи Кад нас Он осами,
Желили би Га схватит' И вечно држат' ми.
Са сузам' проси, бори с' К'о Јаков душа тад',
Па кад јој борба успје Израиљ буде тад'.

(1. Мојс. гл. 32, 25—28.)

3. Тад' с' види, да је мучан Живот ту без Спаса,
Како ј' ужасно, јадно Пустињом тог' света.
Кад се лутати мора, Кад наших суза ток
Спаситељ неб' сладио Утешом добра свог.
4. Господ избира Своје За благослов време:
И срце обрадује После туге веље,
Милости росу лије У суво срце ту,
Води нас мрачном стазом К' виделу, а к' небу.
5. Срце би кроз неверност Љуб'ве Му сит' било,
Кад Он нам неби дао Познати видело;
Кад неби осетили Шта Он ту поднесе
У Њег'вом понижењу, — Рад' наших греха све.
6. Како Т' Он води, учи Понизно разумет',
Кад буду та времена И теби наступит'.
С' неба ће изобилна Милости роса пасть,
Пустиња та ће цветат' К'о ново поље тад'.

84. ПРАВА ТЕЖЊА ЗА ПОСТОЈБИНОМ.

(На глас број 50. 83. и 154.)

1. Там' живим, где и љубим; Ниј' земља
станак мој,
Ја к' небу тежим само Јединој мети тој:
Там' ми је ум и срце, Там' благо и душа;
Из ове грешне доље Дух ми се там' пружа.
2. Одлаз'те све таштине Помор сте душам' ви;
Сјајне сте из далека, — Ал' ко с' ту ухвати,
За алем ћубре прима, За бисер песак сам;
Ваше чаробно вино Прави је отров нам'.
3. Ја љубим, што ј' небеско, Презирим земско све,
И света овог сласти Ногама газим те,
Радосно с' к' небу дижем, К' оном животу там':
Јер онај живот знати, Највећа ј' мудрост нам'.
4. Узлећи срце моје! Добро је тамо бит':
Кроз патње и опасност К' небу се упутит';
Нек други среће траже Овде, на земљи тој,
Ја љубим, где и живим: Небо је станак мој.

85. МОЛИТВА ГОСПОДЊА.

(На глас бр. 50. 83. и 154.)

1. Ево нас к' Теби, Оче, К' светом престолу Твом,
Молећ' се да примимо У Христу, Сину Твом,
Очин благослов благи, Ког' деци Ти дајеш;
Ти обилно нам пружаш, Јер децу нас љубиш.
2. Слављено Т' име буди Од деце Твоје сад,
Коју си научио, Шта им је нужно знат':
Нек Ти се име свети Кроз нас у истини,
Да се ми приправимо За живот там' вечни.
3. Нек дође царство Твоје У свако срце ту,
Да срце, ум побожних Само тежи к' небу.
Зовемо Т' деца Твоја: Господе, дођи к' нам'!
Дођи, обнови царство На вечну славу там'!
4. Нек буде воља Твоја Код нас ту на земљи,
Да сваки све разуми Шта нас Дух Твој учи;

Јер и у неба царству Воља Твоја влада,
Дај, зато да би и ми чинили то сада!

5. Потребног хлеба нама Телу и души дај,
Твоју реч за наш живот И пића извор тај!
Просимо Твоје даре, Господ Бог Саваот!
Нас може крепит' само Твој слатки неба хлеб.
6. Дугове оправди нам, Где нисмо чинили:
Дат', трпит' и творити Што смо ту дужни ми.
Слуге смо узалудне, Кад све чинимо ту,
Што Твоја Бож'ја права Од нас захтевају.
7. Живот си Твој нам дао Да будемо Твоји;
Ипак ће љубав Твоја Радо да оправди.
И к'о што Ти нам' прашташ Што смо Ти криви ми,
Дај, да би и ми тако Сваком оправстили.
8. У напаст не наведи Кад сотон' вреба нас,
Покори њега скорим, Боже, под Твоју власт!
Избав' нас од зла сваког, Наоружај нас Ти:
К'о Исус што-но беше, У ред нас постави!
9. Твоје је царство славе, Сила и снага, част,
И моћ ће Твоја трајат' Навек и у вечност'
Разруши царство злобе И tame силу сву!
Да Твоју твар искупиш Дођи нам скорим ту!
10. Ти на то велиш: „Амин“! Нек деце молба сад,
Кад Оца призывају Примљена буде тад'.
Ти си истинит', веран, Свети Бог завета:
Нек срдце наше љуби Господ' Саваота.

86. ПОМОЋИ ЉЕ БОГ.

1. Му- чи ли нас бол и

бри- га и јад, Душ-ман ли нас љут При-

тес- ни- ти рад, Буд'- мо ду- хом хра- бри, Не

бој- мо се тог, О- ста- је нам јед- но

По- мо- Ѯи Ѯе Бог!

2. Често срце нам Невоље стегну:
Туга прави јад, Сотона нужду.

Уморио с' уздише: Како л' ће нам бит'?
Ипак, кој' нас чува Бог ће избавит'!

3. Ми Господань глас (Кано Аврам там')
Чујемо свак' час Где нас зове сам:
Куд' нас Он поведе, Сретан нам је крок,
Он зна куд' управља: Помоћи ће Бог!
4. Сотона ће ту Наносит' нам зла,
Али вере мој Одолети зна.
Свето слово Бож'је — Нама ј' среће с' тог,
У њег' верујемо: Помоћи ће Бог!
5. Још нам смета он. Сумњу прави нам:
Да смо преслаби, Да је нада сјен;
Ал' кад он нас мучи Молитвом се с' тог —
Нада поткрепљује: Помоћи ће Бог!
6. Заслуге, снаге То немамо ми,
Славу, добитак Не желимо ми;
Ал' у име Бога, Постојат' ћемо,
Он је вечни Амин: Помоћи ће нам!

87. ПОУЗДАЊЕ ВЕРЕ.

(На глас бр. 86.)

1. Страх се боји сад: Да ће штогод Бог,
Овде дара кад' — Не подарит' свог!
Вера одговара: „Ти се не бој тог'!
„У највећој туги Помоћи ће Бог!“
2. Ти, неверо, беж', Близу је мој Спас;
Ја знам Његов ум, Он помаже нас.
Па нек с' борит' морам К'о у праху црв,
Господ ће свршити; — Проли за ме крв.
3. До сад веран би, Он ће промислит',
Да не морам ја У нужди пропаст',
Колик' споменика Помоћи видим',
Сведоче ми, Њег'ву Помоћ да примим.
4. Нек је мрачан пут. Којим ме зове;
Ако нисам лењ, Он ће чуват' ме.

Јер је слово Бож'је Поуздан ми воћ,
Оно просијава Кроз најгушћу ноћ.

5. Благословен јест Сваки Његов дар;
Што ми пошље Он Не служи на квар;
И ако је патња Ал' није вечна,
Ал' је за тим славна Победе песма.
6. Нашто тужба сад Од страдања тог?
Кушање је ту, Мене учи Бог:
Који прима царство Нек подноси зла,
Ваља да пострада, И да умрет' зна.
7. Како горка би — Чаша, коју Спас
За нас грешне пи — Да искупи нас?
Па зашт' и ја неби Подн'о мука број,
Кад је много горе Страд'о Исус мој?
8. Ако туга та, Мука навали,
Душман ме плаши, Друг се удаљи:
Једно ј' ипак тврдо (Ма све прошло с' тог,
Најбољи је дјел наш:) Помоћи ће Бог!
9. У савез је наш Метнут темељ јак,
Израиљске нам Сија звезде зрак!
Шта вам с' више може Казат', нег' што је:
Вером се ту живи, — А неверством мре.

88. СВЕТИ ПУТ.

1. { Нек је кол'-ко пут наш дуг
Нек нам је пу-то-ва-ње

И пун ку-ша-ња; } И пак ду-хом
 Пун по-ни-же-ња: }
 не клон'-мо, Не држ' мо се тог Што чи-
 ни-мо ов-де ми, Већ што мо- же Бог.

2. Уздамо се тврдо ми, Милостив је Бог,
 Неће Он на путу том Оставити Свог.
 И ако би снага нас Хтела издат' ту,
 Верујемо: с' нама ј' Бог — Немамо сумњу.
3. Ко из стене извор леп Избијати зна,
 Ко храну пророцима Кроз гавране да,
 Ко с' мало рибе, хлеба Хиљаде сити:
 Зар Он савет не зна дат' У свакој нужди?

4. Који свет тај држи сав У рукама сам',
Без воље Му не пада Ни влас с' главе нам',
Ком' је мало, велико Подједнако све:
Зар ће без милости бит' Он за нас слабе?
5. Кoj' отвори неба двер Из љубави те,
И који нам јасно пут Показује, гле!
Кој' нам места приправља: Зар ће дати Он,
Да на путу од јада — Пропаднемо том?
6. Не, то неће чинит' Он, Свагда ј' добар Бог,
Обећање држи Он, — Буд'те храбри, с' тог!
Снаће ли вас незгода На путу светом,
Подигните главе гор': Избављењу свом!

89. СЕДАМ РЕЧИ ИСУСОВИХ НА КРСТУ.

1. Гол- го-ти и- дем ја, Да
мо- гу чут' ре- чи, Ко- је ће Го- спод
мој На кр- сту из- ре- ћи!

2. Тешко л' Га свлада јад И велик' мука број,
Он збори: „Зашто л' ме Остави, Боже мој!“
3. Освете неће Он: — С' крста се чује јек:
„Не знају шта чине, Прости им, Боже, грех!“
4. Марију гуши плач: Тјешећ' је збори њој:
„То Ти је, мајко, син!“ — „Пази је, друже мој!“
5. Убијцу теши Он, Обећава милост:
„Још данаске ћеш ти У рају са мном бит'!“
6. „Жедан сам“, виче Он — И тако муке све
Претрпље на крсту, Спаситељ за нас зле.
7. Обори главу тад': „Свршено ј'! Оче мој!“
„У Твоје руке ја, Предајем сад дух мој!“

90. ПОЋИ ЗА МНОМ!

1. Не ху ту- жит' у не- во- ѯи
све- та, Не ху но- сит' ов- де ча- сти
вен- ца, Где Го- спо- ду тр- нов ве- нац би;

He Ѳу хо-дит' на ста-зам' ра- до- сти, Где Спа-

си- тель наш, пре-пун све- то- сти, На крест

греш-нич-ки при- ко- ван би.

2. Дај ми, Господе, на пут живота
Твој' истину, нек ми каже пута,
И Твог Духа, кој' ме њим води!
Дај ми срце, што ће с' радо дат' ту
Водит' на том правом, уском путу,
Ког' Ти светом ногом наступи.
3. Дај у вери да с' боље утврдим,
Нек плод вере, свети огањ имам,
Праву љубав даруј мени Ти!
Без љубави напред се не ходи:
И к' љубави само љубав води,
Љубав ће ме кроз свет водити.

4. Ђупко си Ти мене позво к' себи,
Ал' Господе, многи су степени,
Који к' небу Твоме воде там'.
Зато пружи слабом Твоме слуги
Са небеса десницу милости;
Потпомози, води њега сам!
5. Дај, да нада пун у Твоје плаво,
Лепо, јасно небо гледим право,
Кад од пута уморан будем:
Нек ми овде у долини јада.
Тврди мир у срцу мом завлада,
Пун радости, јасни неба ум!
6. Ја сам странац на тој земљи свуда,
Морам носит' ја сваких тегоба.
Путник сам, сиромах, непознат;
Крст је знамен мога путовања,
Док не стигнем до мог Канаана,
У жељено, мило царство тад'!

91. НЕБЕСНО ЧУВСТВО.

1. К' н е б у, к' н е б у смер-но ми, У- пра-
ви- мо п ут! Што по- бож- ни же- ле ту,

Та- мо ће стиг- нут', На зе- мљи не;
 Ту с' ме- ња ра- дост с' ja- дом. Ли- це
 Тво- је к' Бо- гу там' у- прав' го- ре!

2. К' небу нек ти лети дух Свако јутро твој!
 Кратак је наш, к'о што знаш Путнички течај.
 Мол' се свагда: Бог нас за небо створи,
 Нек нам срце отвори; Да Он влада!
3. К' небу Он је твоју циљ Поставио сам;
 Мани сваки мамљив дар Што свет пружа нам'!
 Клони се тог! Само што Богу живиш
 И Њег'ва блага примиш, Добит је мног'!
4. К' небу се подижи ти, Кад те тишити јад.
 Јер Отац твој богат, благ Гледи на те свагд'!
 Што т' мучи то? Јер у царству видела
 За бриге се ништ' не зна: Стој радосно!

5. К' небу иде с' Тобом сад Цео збор Христов,
Осећајућ' неба сласт Носи крст Његов.
Придруж' се к' том! Бор' се, к'о што ваља туд'
Јер кроз патње води пут, У неба дом!
6. К' небу пође Христос Спас Трпећ' ругу, срам.
На Њега се и ти ту Сад угледај сам;
Трпљив Он би; К'о Он, Бога држи се!
Место тужбе моли се! Побед' доби!
7. К' небу Господ води нас Кроз пустину сад,
Кроз кушање приводи Ближе к' Себи тад'.
Ум небески: — Да од света слободни
И с' Њиме сједињени, — Даје свети.
8. Алилуја! К' небу ти Хвале дижи пој!
Па ћеш негда с' верним свим Доћи мети тој,
У вечност ти. Сва ће туга тада ироћ',
Јер ће радост верним' доћ', У вечности.
9. Алилуја! певаћеш Кад Спаса видиш,
Кад с' ускликом у тај мир У небо уђеш.
Њему хвала! После креста трон доби,
Помаже ти к' победи! — Њему хвала!

92. Н А П Р Е Д!

(На глас бр. 91.)

1. Напред! Жур' се за метом, За домовином!
Ако и јест мучан пут Спас те води њим,
Сигурно знај! После многе борбе тад'
У славе ћеш ући слад: У вечни сјај!
2. Исус је сам иш'o туд' Храбро и смерно,
К'о углед је пред нам' Он, Следуј Му верно!
Уздај Му се! Он свагда помаже ти;
Бит' Му веран до смрти Потруди се!
3. Заплаши л' те дуги пут, Или терети;
Ако је што носиш ту Тежак јарам ти:
Погледај тад' — На крест, ког' понесе Спас
Кад Он клемта би за нас На жртву дат'!

4. Покрива л' те тавна ноћ, Звезда л' ти не сја;
 Јел' ти далек' у борби Помоћ Господња;
 Он је твој сјај; Као Пастир дан и ноћ
 Он те чува, Њег'ва моћ — Не спава, знај!
5. Приближи л' се теби смрт Нек те није стра'
 После смрти Спасов лик Теби ће да сја
 И Њег'ва моћ. После кратке борбе тад'
 Христјанин ће веран свак' У славу доћ'!

93. ПОВЕРЕЊЕ У БОГА.

(На глас бр. 28. и 186.)

1. { Бо- же, Ти си ми у- те- ха,
 Тво- ја по- моћ да- ће ми се

Веч- но мо- је уз- да ње! } И на
 Кроз сву пат- њу, стра-да ње!

пу- ту теш- ком, мрач- ном, Ра- дост, bla- го-

слов на- ла- зим! За То- бом ћу по- ћи ja:
Нек бу- де во- ља Тво- ja.

2. Сав се Теби поверавам — Што Ти чиниш, добро је;
Било умрет', ил' живити, Ја захвално примам све.
Кад ме тишти јаки терет Ти си кадар снажит',
крепит'.

За Тобом ћу поћи ја : Нек буде воља Твоја.

3. Води ме Ти, куда мислиш Да ми треба ходити;
Кад Ти моју судбу водиш Вавек ћу блажен бити!
Кад ме Твоја милост штити Ко ми може наудити?

(Рим. 8, 35—39.)

За Тобом ћу поћи ја : Нек буде воља Твоја.

4. Кад навале јади на ме Тад' осећам, како ј' нам
Кроз све патње овде проћи, — Бог је веран — добро
зnam.

Ти помажеш терет носит', Не треба ми очајават'!
За Тобом ћу поћи ја : Нек буде воља Твоја.

5. Теби се ја поверавам Задовољством, Очे благ!
Свршиће се свака туга, Бол ће бит' блаженства
знак.

Кад ја из висине неба Целу моју судбу згледам,
Радосно ћу казат' Ти: Блажено ме води Ти!

94. БРОДИЋ ВЕРЕ.

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. Премда нужда опкољава Често наше вере брод,
Те с' облаци тамни вију Над главом нам овде свуд,
У бури веслат' морамо И управо ми не знамо,
Да л' смо у нужди сами, Од Бога остављени.
  2. Ипак нам је Господ близу. Он управља лет броду;
Само куша Он нас радо. Даје ветру, времену
Да нам веру искушава, И чини се, да Он спава; —
Ал' кад му се род моли, Он тад' море утоли.
  3. Он, Господ, кад заповеда Бура с' стиша и море,
Талас морски с' стишат' мора, Јер сам Господ од горе
Мир нам ствара, бура кад је; Он сам своје
заштићује; —
Он нам не да пропасти: Јер Му завет постоји.
  4. Повер'те се Њему једном, У Њега је снага, моћ!
Он је близу! И ако се Чини, да ће касно доћ':
С' утехом с' на Њег' уздајте, На стену се ту зидајте!
Кад вера у Спасу јест, Не боји се буре, свег'.
  5. Хоће л' бродић да посрне У бурама света тог',
Ми имамо тврдо сидро У заштити Спаса свог;
Јер налази темељ себи У Христовим ранам', крви,
Те допире вером свом У светиње сами дом.
- (Јевр. гл. 6, 19.)
6. То је сидро привезано За љубави ланац дуг,
Кој' с' од овог света пружа Гор' у вечног дома круг;
Та нас љубав вуче свагда, Док видела зрак ми негда
С' пристаништа видимо, У град Божиј ућемо.
  7. Крст Исусов, знак је прави Учеником Њег'вим свим:
Под тим ћемо знаком части Борит' се, победит' ми.
Тамо ј' венац од победе За све борце, рад' награде,
Кад се сврши борба та Добиће се слава сва.
  8. Напред дакле, о путници, Храбро наставите пут!
Тамо ј' за путнике вере Мира место, за њин труд;
Брод ће стићи у пристање, Кад протури сво страдање;
Наш је вођа Бож'ја реч, К' животу нас води већ.

95. ПОЗИВ НА ХРИСТЈАНЕ ПО ИМЕНУ.

(На глас бр. 28. 93 и 186.)

1. Поћ'те за Мном, живот зове; Поћ'те за Мном, Ја
сам пут!
Што немате, дају вами; Уздајте се у Мен' свуд!
Поћ'те за Мном срцем целим, — Јер Ја ваше боље
носим:
Нек од Мене учи свак Бит' понизан и кротак!
  2. Ја пред вами иш'o нисам Служећ' света таштини,
Предајте се зато Мени, Ученици буд'те Ми.
И сад уз Мен' верно стојте, Насљедници царства
буд'те;
Оставите широк друм, К' небу нек вам тежи ум!
  3. Ах, какво је ту трчање За благама света тог,
Што ће морат' изгорети, Част, сласт, новац, добра тог;
За Мном, — кој' ћу живот вечни И блаженство
неба дати, —
Иде само мален број На жића стази, уској.
  4. Плачућ' зовем: Где си сада Јаковљево семе ти?
Мене и Мој јарам лаки, Када ли ћеш познати?
Јер ће негда доћи дани Кад ће побожни названи,
Што правду не верују Да утеше немају;
  5. Где ће речи пророкове К' испуњењу доћи свом:
Очи ће им заслепити Да им срце незна к' том?
(Мат. гл. 13. ст. 13—15.)
Тешко, тешко свак' ономе Кој' се Спасу неда своме;
Од грешничког пута злог Не одвраћа с' века свог!
  6. Зато чујте, чеда људска Још данас реч Исуса:
Он је дош'o, да грешнике Ослободи од греха.
Чујте, и реч Му верујте, Та је Да и Амин, знајте;
Ко верује Њему сад, Слободан је вечно тад'.
  7. Радујте се, који знате Исусовог слова моћ;
Јер у беди и невољи Он вас чува дан и ноћ,
Кад Он не допушта на вас, Неће вам паст 'ни с'
главе влас.
- Радујте с', браћо сретна: Ваше је царство неба!

8. Потеците у том' правцу, Децо Бож'ја свагда ви!
 Притеците руком, словом Где посрне брат који!
 То је воља нашег Оца, Сљедујте Му тражећ венца!
 Славу Њему дајте ви, Алилуја! појте сви!

96. У ВРЕМЕ ВЕЛИКОГ ГОЊЕЊА.

(На глас број 167)

1. { Пр- ко- се л' душ- ма- ни:
 Нек с' со- то- на гње- ви:

И- су- со- ви вер- ни Др- же
 Бо- жи- ји си- но- ви Не бо-

се Ње- га; } Бож'- ја моћ Њи- ма по-
 је с' то- га. }

моћ Да-је, да Хри-ста при-зна-ју,
„Го-спод“ на-зи-ва-ју.

2. Кад бесни Сотона, Сва војска његова
Подигне с' па нас;
Кад с' радује, прети Да нас све истреби,
Задаје ужас: —
Још ће тад' Христјанин свак,
Дати себе пре уморит', Нег' идолу дворит'.
3. Христјане убити Не ће му хаснити;
Јер крв Христјана
Више плода носи И виноград краси;
Јер моћ сотонска
Свим' ради Да му шкоди,
Да би споља изглед им'о, Али рода немо'.
4. Кад би он успио, Те нас прогонио —
Неће победит', —
Јер земље господар Милом стаду свој дар
Обећава, штит;
Бож'ја моћ Даје помоћ,
И у борби Он Својима Заштитник је свима.
5. Буд'те храбри, верни, Нек прете душмани,
Бог је нама штит!

Верни ћ' победити: Спас ће с' нама бити,
 Враг ће с' посрамит'.
 Је л' који Звер грабљиви,
 Или Нерон подиг'о се: Бог ће посрамит' све.

6. Ако с' дижу вали Да с' бродић обали,
 Ког' Исус чува :
 Нек се бура диже И ветар подиже,
 И кад све сева:
 Исус, знај, Наш пастир тај,
 У прави ће с' час подићи, У помоћ притећи.
7. Нек се душман гњеви, Овај бродић плови
 Ипак сигурно ;
 Код множине патње, Муке, огња, страдње
 Доћ' ће на место ; —
 Валови Покорни с' сви.
 Јер Спас, брат наш, тад' се јавља. Корманом
 управља.
8. Хоће л' брод да тоне, Петар да потоне,
 Јона да страда,
 Павлу брод да страда : Бог помаже свагда,
 Да с' све надвлада.
 Ноје ј' тад На Аарат',
 Кад се сав свет потопио Утеху примио.
9. Браћо ! буд'те верни, Нек нам сав свет прети :
 Не бојте се ви !
 Нек вам се све отме, Вером тврди буд'те,
 Уздајте се сви !
 Јер Бог сам Јачиј је, знам,
 Нег' хиљаде људи силних, Људске крви жедних.
10. Нек се од свих страна На наш брод напада :
 Заштитник је Бог. —
 Неће потонути, Јер Бог вале кроти,
 Брод постоји с' тог :
 Док га Бог, Кад страда мног'
 Милостиво не управи Правој неба слави.

97. Ј Е В А Н Г Е Л И Ј Е.

(На глас број 96. и 167.)

1. Реч из Божијх уста, Реч мира завета,
Јевангелије !
Изворе радости, Утехо у нужди,
За спасење !
Бож'ја моћ, Живот творећ',
Вест радосна ; за живот нам Подари је Бог сам !
2. По земљи широкој Мора с' ширит' глас твој,
Благослов и сјај,
Док Бож'је познање, И мир и спасење
Душама се да !
Видело, Јасна звездо,
Род' се у људским срцима, Кој' те траже, свима !
3. Свршено је сад све, Бог О ног посладе
Кој' обећан би ;
Исус је свој живот Дао за нас у смрт
И покоран би ;
Да, Он јест Божиј савет
Извршио, на част Њему, Чујте реч, у свему !
4. Гласници Му мира Свет тај зову свуда :
Кајте с', верујте !
Бог ће вам опростит', Већно ћете живит'
Кад верујете.
Доћ'те сви, Бит' слободни
Од греха окова љути Душе избавити !
5. Вид' с' грехом пијане, У смрт задубљене
Многе народе ;
Видиш на висини Да стоје идоли,
У долу гаде ;
Ал' сад туд' Виделом свуд
Спасење ћ' брда овенчат', Долине помирит'.
6. Кад чујеш те слепе Грешнике, да руже
Крв Спаса нашег ;
Кад видиш да Њег'ви Страдају сведоци —
Добро ћ' бити тек :

Скоро ћ' проћ' Сва врага моћ;
Кој' ту трпе и верују, Вечно ћ' да царују.

7. Видиш у сјај ташти, Велик онај општи
Број тих народа,
Христ'јани се држе, Ал' Христу не служе,
Већ руже Њега:
Веруј сад Вавилон тад,
Дубоко ће бачен бити; Далеко ће с' чути.
8. Видиш како мале Скупштине се боре
Против сотони;
Где гласници мира Зову духом мртве,
Да воскресну сви;
Мало ј' сад, Ал' стадо ћ' тад'
К'о велико да с' прослави, Кад се Пастир јави.
9. Милости с' радујте, У Њем' почивајте,
Господња децо!
Живот свој предајте Том, који вам даде
Звезду Ђаницу!
Верни сви Буд'те Му ви,
Славите Му свето име — Да и Амин Он је!

98. УСКЛИК НА ПОЧЕТНИКЕ.

(На глас број 96. и 167.)

1. Само ти не стрепи! Кад ти злотвор прети,
Пођи за Спасом!
Јер те Он привлачи И мира гласници
Зову, пођи за Њим!
Храбро стој! Патње с' не бој,
Нит' непријатеља свију, Кад ти се ругају!
2. Видиш, други иду, Спаса поругују
И неверни су,
Кој' се само труде, Да оне наруже
Кој' су у Христу:
Не бој се ти, Исус благи
Пут к' уским' вратима крчи: Веруј Њег'вој речи!

3. Оном предај себе, Који је за тебе
Живот свој дао !
Дуго не оклевај, Јер те зову, хитай :
Док није касно !
Кад једном Вел'ким падом
Вавилон се сурва страшно, Тад' ће бити касно.
4. Мораш то избећи, Што ће т' они рећи
Кој' звера слику
На земљи поштују, Бога не примају ;
Примиње муку.
Руга, срам Овде је, знам :
Ко се боји ту страдања, Там' нема надања.
5. За то напред хитай ! Дуже не оклевај !
Овде ј' Вавилон !
Ко се ту зароби Неће бит' у слави
У сјај одевен.
Време ј' сад, У бој сви рад !!
Не бојте се љутог лава — Бог ће надвладат' га!

99. БОЈ И ПОБЕДА.

(На глас број 105. и 119.)

1. { Тр- но- ван је, ми- чан пут,
Бла-жен је, ко по- ће њим,

{ Кој' нас во- ди к' са- вр- шен-ству ;
За част Спа- са бо- при се ту ; }

Бла-жен, ко те чај свр-ши И бој
стал-но из-др-жи.

2. Превелика ј' плата свим, Кој' до смрти буду верни,
Који Спасу служе свом, Света сласти избегнули.
Њина ј' тамо нада сва, Где победе венац сјај.
3. К' Теби, Боже, води нас, Сав приведи збор наш тамо!
Овде ј' бура, овде ј' ноћ, А горе је тихо само:
С' оне стране гроба, знај, Вечне зоре блиста сјај.
4. Браћо, храбро тец'те сад, Кроз пустину кратку ову!
Молите се Богу сви, Да нам даде снагу нову!
Исус вам је снажан штит, Победа ће наша бит'.

100. П О Ј А Н Љ Е.

(2. Сол. гл. 2.)

(На глас број 99. 105. и 119.)

1. Бог је с' нама! Не бој се : Жића венац Христос даје!
Буд'те верни до смрти: Са престола Христос зове.
У бој труба зове нас, Браћо, сљед'те њезин глас!
2. Напред иде вођа наш, Победа Му корак прати :
Одваж'те се, браћо, сви Смело за Њим' корачати!
Ма бој био до смрти: Тим се јунак не плаши.

3. Јуришаће на вас враг, Јунаци ће многи пасти;
Ал' ко падне вечитог Уживат' ће царства сласти.
За Иисуса ту умрет', Значи вечно блажен бит'.
4. Не бојте се бездане, Нит' человека безакоња:
Јер га чека скорим пад; Тад' ће с' јавит' наша слава,
Савладан ће бити јад, Зaborавит' с' мука тад'.
5. Пред нам блиста светих збор, Који пре
хиљаде љета,
У гоњењу опасном Мученици биш' јагњета:
Погледајмо к' небу сви, Угледајмо с' на њих ми!

101. ХВАЛИТЕ ГОСПОДА.

(На глас бр. 99. 105. и 119.)

1. Хвалимо Те, Боже наш! И славимо Твоја дела!
Пред Тобом се поклања, Чуди Ти се земља цела;
Што с' од вајкад био Ти, Остајеш у вечности.
2. Све што може хвалит' Те, Херувим и Серафими,
Теби поју славопој: Где Ти служе сви анђели;
Без престанка кличу с' тог: „Свет, свет, свет!“
велики Бог!
3. На пространој земљи тој Хвале Т' мали и велики;
Боже, Оче! Теб' на част Света скупштина поје Ти;
Једнородног Сина Твог Славимо к'о Спаса свог.
4. Царе части, појмо Ти Духом светим, кој' нас храни
Са утхом, науком Која снажно у нам' ради.
Ти нас крвљу искуни И светим Духом крсти.
5. Ти к'о Оца вечни син, Човечиј си лик примио,
С' Твог престола високог К' нама на свет дош'о био;
Милост си нам дон'о Ти, Од греха нас опрости.
6. Кој' верују, свим' су сад Неба врата отворена:
Ти пред Оца стављаш нас Кад с' детињски Теби дамо.
Суд ћеш негда држат' строг, Ми незнамо часа тог.

7. Помоз' деци, Господе, Која Тебе моле смерно,
 Ти нас крвљу искупи Кад си за нас Ти пострад'о.
 Кад свршимо течај ми У небо нас прими Ти!
8. Погледај на ъарод Твој, Милостив га благослови!
 Правим путем води нас Да нам злотвор не нашкоди!
 Помоћ нама скору дај, Послушај нам уздисај!

102. БЛАЖЕНА ВЕЧНОСТ.

1. { Ве- ра је по- кој жи- ћу
 Ах, дај ми по- сто- ја- но-

мом, О- на ме к' не- бу во- ди Твом, Го-
 сти, Да ту у- те- ху при смр-ти За

спо- де, ког' ве- ру- јем! } Дај
 ду- шу, не из- гу- бим! } Дај

2. Роду си верујућем Ти Добио право к' вечности,
Са Твојом смрћу, Спасе! Сад нисам више само пра',
Нит' друге смрти грабеж ја; Јер Ти си умр'о за ме.
Искупљеник сам сада Твој, Смрт је тог' тела добит мој.

3. Бог буди хваљен! Хришћан' сам, И Бож'ја милост,
истина
Залуд ми није дата. Реч Му к' светости помоћ да,
Благодат срце обнавља И даје моћ живота.
Освештам, да снага Духа У мен' ствара нов' човека.

4. Нек Ти је, Оче, част, слава! Јер ме моћ учи Твог' слова
Надању, вери, љуб'ви! Зашт' неби, што нам овде сад
Блаженства сласти даје рад'. Љубили и схватили?
Дај ми, у срцу осетит', Шта је спасен, искупљен бит!

103. БЛАЖЕНА ВЕЧНОСТ.

(На глас број 102.)

1. Вечности, речи радоспа, Крепиш ме свагда изнова,
О почетак без kraja! Вечности, радост без јада!
Срце ми радосно сада Незна за јаде света;
Јер јаде, што их свет тај да, Вечност ми све
засладит' зна.

2. Што сјаја има овај свет, Све ће то опаст' као цвет,
И проћи сасвим мора; Ал' вечношт никад и нема врај,
Вечно се блиста њезин сјај, Радост је њена вечна;
И Бог у слову свом вели, Да вечношт незна трулежи.
3. Шта је Христјана патња сва? Шта л' мученичка
страдња та?

Шта л' крст и муке важе? На вагу када метнеш све,
Кад узмеш све уједно, гле! Сам ти се рачун каже:
Живота вечног слава та, Она превагне све и сва.

4. Ах, видиш осуђене све, Њихове невоље вечне,
Ужасно ћ' бит' мучени, Како ћ' умират' без смрти,
Плајат' у највећој нужди, Од прва бит' грижени:
Колика ј' тада слава нам, Од свег' тог' бити слободним?
5. У небу живе блажени Код Бога љета хиљадни,
Нигда с' уморит' неће. С' анђелим' ће се радоват',
Блаженства свагда сјај гледат', Мир им наслједство
биће:
- Где Спас даје обећану Манну, свих анђела храну.
6. Ах, како жели снагом свом Срце ми овде за Тобом,
Животе неизмерни! Кад ли ћу једном доспет' там'
Куда ме вуче слаб мој ум У стан Твој, Боже вечни?!
Зaborавит ћу свет тај вас, Стараћу с' доћ' у неба крас!

104. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 14.)

1. Паз'те на реч, ево ту је! Што се по свој земљи чује,
Још ће мало време проћи, Пак ће страшни судац доћи:
Пред којим ће небо, земља дрхтат', —
А ти грешниче, где ћеш моћи стат'?
2. Буди хваљен, Оче, од нас. Што си нам посл'о овај глас,
По Исусу, сину Твоме, Са небеса посланоме,
Да кроз Њега народ свој потражиш,
Раштркано стадо к' себи вратиш.
3. Као с' неба пастир верни Он нас потражи на земљи,
И остави небо рад' нас, Постаде нам једини Спас:
Да од греха и смрти искупи
Нас, народу Својему пријужи.

4. О Исусе, молимо Те, Остај с' нама у све дане,
 Сад к'о што смо сакупљени, Обећање нам испуни;
 Твоје даре добре даруј нама,
 А за крепост Твога светог дома.
5. Да ми кроз то узрастемо, К' светом дому да с' жуrimo;
 Као што Дух и невеста Желе, зову Тебе Христа:
 „Дођи скорим, води нас из света,
 К' царству мира, где ј' вечна субота!“

105. БУДИ ВЕРА Н.

(На глас бр. 99. и 119.)

1. { Буди веран до смрти!
 Продри кроз сву нуждути,
 Ако же лиши жиha круну:
 Тражи пла ту о бе ha ну, }

Што ти Го спод од ре ди, Кад свој

свр-шиш течайти.

2. Там' овенчан неће бит' Ко ту храбро не бори се,
Ко од света презрен ту Руг, невољу сву поднесе,
Там' ће добит' венац, знај, Јасниј' него сунца сјај!
3. Ако хоћеш славе те, Не смеш у боју сустати;
Путем Христов' страдања Дође с' само мира
мети;
Сам' кроз борбу, труд и зној Тад' ћеш примит'
венац свој.
4. Кад си једном овде сад Под заставу стао Христа,
Тад' не бежи из борбе, Нек буде твоја победа,
Бор' се док враг не падне, Да носиш побед' палме!
5. Свих Хришћана дужност је: Вероват', у Бога с' уздан'
Верности не остављај, Да ју сјају можеш гледат',
Да с' за борце приправни Венци правде, сви славни!

106. ПУТИ МЕТА.

(На глас бр. 55. и 153.)

1. { Чо- ве- че, два су ме- ста ту Пред
  { Је- дан те во- ди у не- бо И

то бом и два пу та: } На дру гом
пун је мног тру да; }
је све ве се ло, Ал' ми ра не ма
ни ма ло, Јер пут тај па клу во ди.

2. Зато, човече, сад бирај, Милости не одбацуј!
Мисли, да ће доћи вечност И уске стазе бирај:
Које те к' виделу воде, Дају ти добити вечне;
О не бој се страдања!
3. Ак' останеш на широком, Па и на грешном путу,
Он ће те у смрт водит' тад, Презр'о си милост Бож'ју.
Тешко теб', кад ту останеш, И неверством се ти
предаш
Том', кој' је владар смрти!

4. Обрат' се, био макар ко, Кој' песму чујеш сада:
Данас је још милости рок, Која с' кајањем прима.
Обрат' се, већ си далеко У таштини иш'o тако:
Која т' у пропаст води.
5. Желиш ли путем жића поћ', Тражи у Бож'јој речи:
Кроз Христа смрт води те Бог К' живота вечног двери.
Гле! Христос на смрт распет би! И затим у гроб
метнут' би!
- Све твојих греха ради.
6. Да би се милост Христова И теби могла дати:
Ступи на Његов пут вере За Њиме корачати.
Разапни старог человека, И сваку земску сласт
греха
- Разапни с' Њим' заједно.
7. Кајањем умри греху свем', Вериј у Христа име,
Крштењем поћи у гроб с' Њим': Јер то заједно иде.
Ко с' Њим' мре, с' Њим ће ваксрнут' И
ући у нови живот.
- На Христов' жића путу.
8. Испрва пут је мучан, стрм', Труд ће те свуда срести;
Ал' затим води к' спасењу И најпосле к' радости.
Ко продре кроз уску врата, Налази он место мира,
Радује с' свом животу.
9. Широки пут испрва је Пут вес'о кроз пољане;
Ал' даље ј' на њем' опасност, Крај му је вечне таме.
Језеро с' огњем, сумпором, То је последњи, велик бол
За грешнике поносне. —
10. За то, човече, помишљај, Шта ће се забити тамо,
Па бирај сад бол', ил' добро У животу овамо.
Блајо теб' кад си у Христу, И кад се стараш
служит' Му!
- Грешниче, теби тешко!

107. ХРИСТОС У ТЕЛУ.

(На глас бр. 55. 106. и 153.)

1. Остав'те овај варљив свет С' његовом празном славом!
Позов'те Христа, Спаса свог Са свом искреном жељом!

Понизно пред Њег' ступите, Детињски Њему с'
предајте,

Јер вас је заљубио.

2. Сиромах дође на свет Он Са обилним дарима ;
Почива Бож'јег дара пун У тврдим Он јаслама.
Сиротно наше тело, крв Узе Он на се, Божиј Син,
Да свију нас искупи.
3. Господ у слуге облич'ју Грешнике љупко прима ;
Благослов, мир и утеху Приправио је свима.
Он на суд с' нама не иде, Оца нам лице казује
Милости, љуб'ве пуно.
4. Звезда Му обасјава ноћ, Ни од ког' далек није,
Он пази на све и сваког И радо помоћ даје ;
Згубљеној овци прати траг, За њу се даде у смрт, руг ;
За наше грехе страда.
5. Дубоко сада жал'те сви Што га нисте имали ;
И грех свак свој признајте Му, Каж'те Му шта вас боли !
Он је кротак, небесно благ, И ком ће Господ радост
дат',
Право ће с' радовати.
6. Сећајте с' једног, потребног, Држ'те се Њег'вог пута ;
Иштиће жељно Његов хлеб И извор Му живота !
С' вером к' небу погледајте, С' кајањем к' Њему дођите,
Недро Му ј' отворено.
7. И кад те сада морски вал Потера тамо, амо :
Он ти је сидро, бранич, штит, Он ће те љубит' вечно.
Он ти је сјај у ноћи ту, Мач и победа у боју,
Подлећи Он ти не да.

108. ПОЈАЊЕ.

(Јеванђеље Матејево глава 13, ст. 3—9.)

(На глас бр. 106. 55. и 153.)

1. Човече, какво ти ј' срце ? На живот свој ту пази !
Шта је плод њиве срца твог ? Трње је, ил' су лозе ?
Јер се по плоду усев зна. И ко ту семе засеја :
Бог, или непријатељ.

2. Јел' срде твоје као пут, Крај ког' су зрна пала,
   А јата птица слетив' ту Брзо их позобала:
   Испитуј се; паз' на себе! Ако ти срде такво је,
     Спасења наћи не ћеш.
3. Јер кад се семе покраде, Погази и поједе,
   Онда ти немаш моћ вере, Нит' имаш души хране.
   Ако ј' сам' уво чуло реч, А није срде: — тад' је већ
     Потрвен траг животу.
4. Ако л' је срде твоје баш К'о каменито место,
   Тад', веруј, нема плода, ту! Живот је и ту прест'o;
   Јер сока нема камен сињ, Па за то ће и семе с' њим
     Остати опет само.
5. Док ти се срде не скруши, Кроз закон не поништи,
   У правом кајању, туги, Дотле нећ' плод донети.
   Сети се тог, и кај се ти, Веруј и к' Богу припадни:
     Тад ће срде оздравит'.
6. Ако ј' срде трња пуно, С' бригама напуњено;
   И ако тежи к' богатству: Семе ј' тад' сакривено;
   Семе се тад' и удави, И не може да се јави
     К'о нови плод к' животу.
7. То буде, кад се за новац И понос само стараш,
   Кад за сластима света тог' Оком и срцем гледаш.
   Ту места нема добро ништ', Кад ниси светских
     Сласти сит,
     Семе с' угушит' мора.
8. Ал' добре земље има, знај, Још на овоме свету,
   Која ј' позната Господу У верних срда свих дну;
   Семе, које Бог усади, Стоструки плод Му доноси:
     А то су верна срца.
9. Ко има уши, нек чује, И срде нек разгледа,
   Докле се данас још зове; Нек себ' ласкања неда!
   Пролази време, крај је ту; Не падне л' на добру земљу,
     Живот насљедит' нећеш.
10. Ти моје срде, Сласе благ! Размекшај и ублажи,
   Нек добро зрно падне у њ', И нека плод доноси;
   Плод ће ме пред Твој пратит' трон, Там' ће се
     Стострук наћи Он;
     То ми је тежња цела!

109. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 124.)

(На глас бр. 55. 106. и 153.)

1. Ах, да не беше с' нама Бог. — Тако имамо казат', —
Да Бог не беше с' нама сад, Морали б' очајават',
Јер сиротно смо стадо ми, Од многих поносних људи
Гоњени и презрени.
2. Подиг'о с' на нас њихов гњев: Да би Бог допустио,
Прогут'о би нас тај зли свет Са телом и животом,
Неверство с' jako умножи, К'о река, ќоја све прели
И све још потопљава.
3. Хваљен Бог! кој' нас искупи, Робље им не постасмо;
К'о птица из замке љуте Душом се избависмо.
Раскиде с' уже, и ми сви Кроз Господа смо слободни!
Он је Бог неба, земље.

110. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 27.)

1. { Го- спо- де мој, Ти си свет-
Нек кив- ни враг О- тров-них

{ лост, Спас мој! У Те- бе с' уз- дам ја;
стре- ла број Ли- је, ја не- мам стра'.

{ Не ће ме сму- тит' враж'ја вој- ска,
{ Јер ср- ца мог' је же- ља свој- ска

Тво- ја свет- лост.

2. Једно молим, То желим себи сад,
У светилишту Твом
Да останем, Да Ти приносим свагд'
Славу, част Богу свом;
Да гледам Твоје све милине.
И овде још да приправим се За царство то.
3. Скллањаш ме Ти у време нужде зле
У закриљу Твоме.
Са сузами Радујем се овде,
Твоја моћ држи ме.
Свагда ћу Т' моју хвалу принет',
Радосно Т' Алилуја појат'; Победу даш.
4. Чуј сад молбу И моју прошњу Ти!
Реч Твоју држим рад':
У светињи Благодат дајеш Ти,
Вере си ослон тврд!
За то ћу к' Твом лицу приступит',
Духом, истином Теби с' молит': Ти ћеш свршит'!
5. Води ме Ти На путу жића Твог,
Да ја не залутам!

Тебе имам За помоћника свог,
Ком' се поверавам.
У Тебе ћу се самог уздат',
Некад ћу лепу судбу гледат' У царству Твом!

111. МОЛБА ЗА РАДНИКЕ.

1. { Пр- вих све- до- ка диж' се, ду-
Ко- ји не ћу- те да- њу, но-

ш! Нек на врх хра- ма стра-жа- ри сто-
ћу, И хра-бро с' про-тив зло- тво- ра бо-

је, } Ко- јих ће с' чу- ти глас кроз
ре,

це-о свет, К' Теби дост' bla- же- них ду-

ша при- вест'.

2. Зар се угаси прави пламен,
И прва љубав зар већ одбеже?
Зар нико крсту виш' не води,
Нит' купи за Бож'јег Сина душе?
Где је дух сведочбе и воља та?
Зар је част преча, нег' љубав Христа?
3. О да би скоро плам Твој гор'о,
Да би с' у свим' распламтила вера!
Да би сав свет још скорим позн'о,
Крв Твоја да је извор блаженства!
Чуј, Спасе, молбу, јер Ти си нам штит,
И реци: Амин! Реци: То ће бит'!
4. Ти си пастире обећ'о нам,
Које ћеш по Твом срцу нама дат';
Реч Твоју Ти си вазда држ'о,
Реч ову Ти ћеш и сад одржат':
Скоро ће врази разбегнут' се сви,
Господар свету вечно бићеш Ти!

112. П О Ј А Њ Е.

(Исаје гл. 58.)

1. О стра- жа- ри, сме- ло зов'- те,
Не ште- ди- те, зов'- те свуд! Хри- стос
хо- ће дас' све- до- чи, А кад стра- жар
то за- ћу- ти То је он- да ве- лик

суд! О стра- жа- ри, сме- ло зов'- те,
Не ште- ди- те, зов'-те свуд!

2. Камење би говорило, Кад би ћут'о свак' од вас;
Па и стене свуд по гори Сведоци би бит' морали,
Кад не б' човек диз'о глас! Камење би говорило,
Кад би ћут'о свак од вас.

3. Сложно дакле, слуге Бож'је, За Илијин мол'те дух!
Ако ј' Исус Господ вами, Ви морате и признат' Га,
Друкчије с' не слави Он. Сложно дакле, слуге Бож'је,
За Илијин мол'те дух!

4. Кад сте гласи у пустињи Упутите свет на реч!
Вод'те здраве и болане На јагњета смрт и ране,
К'о на мету милости. Кад сте гласи у пустињи
Упутите свет на реч!

113. СЛУГА ЕВАНЂЕЉА.

(На глас бр. 57. и 116.)

1. Плашећ' се људи зар да ја Угушим нагон Духа?
Треба ми већа верност тад' Кад с' вражиј бори слуга:
Зар да се стидим, реч Христа Без страха сведочит'
свагда?

2. Зар да та људска мржња ту Претегне Бож'ју милост?
 Ма да би они још већма Држали то за лудост:
 Реч та од Бога свагда ј' тек Премудрих руг, — си-
 ротних лек!
3. Једни се мрште, Господе, А други презиру Те;
 Зар за то ја да узмакнем; И манем Твоје путе?
 Како пред Бога да станем, Кад Му се Сина одрекнем?
4. Зар грешном свету за љубав Истину да сакријем?
 И за провести време ту, Нек с' чује, — да је јавим?
 Да избејавам крста срам, На ком пострада Христос сам?
5. Шта је тај, од чије мржње, Гњева, руга да с' бојим?
 Човек је он! — и није Бог, Роб греха, сав у смрти!
 Ах! лаган ти је човек свак, К'о што је вод'ни међур лак!
6. Па нека људи бесне сад! Бог ће на супрот стати,
 Штитом ће мене покрит' Он, И награду ми дати;
 Љубав је Бож'ја ослон мој, У невољи и беди злој.
7. Љубав к' Исусу гони ме Да изгубљене тражим,
 Да заблудиле овце све К' јединородном вратим;
 Да их молењем, сузама Опрости пакленог дима.
8. Па нек ми зато од сваког Презрено буде име,
 К'о злобног и одбаченог, Нек ме свет и прокуне: —
 Страх ће ме Божиј' научит' Крстових мука с' не
 плашиш'.

114. УСКЛИК ПРИ РАСТАНКУ.

1. { Ов-де смо са-да у ти-хой дру-
 { Брат с'бра-том ов-де да се о-про-

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano C-clef, common time. The piano part is in bass F-clef, common time. The score consists of five systems of music. The lyrics are written below the notes. The first system starts with "жи- ни," followed by a repeat sign and "стисти- мо." The second system starts with "Рас-тан-ка" and "Час о- вая." The third system starts with "част. }" and "нас." The fourth system starts with "Ср- ца нам би- ју" and "јед- но;" The fifth system starts with "љу- баз- ни," followed by a repeat sign and "с' Бо- гом у и- ме Хри-сто- во!" The piano part includes bass notes and harmonic chords.

жи- ни,   Рас-тан-ка   е- во с' при-бли- жу- је
 стисти- мо   Час о- ваяj   на- ће са- ку- пље-не

част. }   Ср- ца нам би- ју   још јед- ном за-
 нас. }

јед- но;   љу- баз- ни,   с' Бо- гом у и-

ме Хри-сто- во!

2. Слогом се красном ми здружисмо овде,
Блажене часе памти овај дом;
Срце се к' срцу приљубило беше,
Дуси лењаху Оцу небесном;
Појасмо овде удруженом снагом,
У славу Спаса, Цару части славном.
3. За то у груд'ма нашим љубав влада,
Коју нам Христос заповеди Спас,
Да сваки међ' нам истинито љуби —
Ма крст, јад, руга и смрт снашла нас!
Он кој' је с' крстом напред иш'о овде,
С' љубављу некад примиће нас онде.
4. Па сада с' Богом, о премила браћо,
Искрено с' вами праштамо се сад!
Ако л' и опет нама дато буде
Очима тела видити се кад,
Срце ће наше сласт осећат' силну,
Нашавши опет ту љубав обилну.
5. Ако л' је друкче за нас одређено,
И више овде не видимо с' ми;
Ако нам живот хитрије протече,
Нег' што сад овде помишљамо сви;
Тад' нек нас Господ у град' мира здружи,
Где месец, сунце не треба да служи.
6. Пруж'те нам дакле сад братинске руке,
Прим'те опроштај од нас, љубазни!
О да би Господ сваком подарио,
Љубезна децо, конац блажени;
У оне пределе гледамо ми там',
Где ћемо бити здружени с' јагњетом.
7. Ми полазимо, — ви здрави оставите!
И држ'те с' тврдо Спаса свог, Христа!
И реч Му никад не изостављајте,
Реч Тога, кој' је нама све и сва, —
Нек се душману не врати ни једно!
Држите тврдо, сви слово Христово!

115. ПОЈАЊЕ.

(Ефесц. гл. 6, ст. 10. до 19.)

(На глас бр. 114.)

1. Обуците се у оружје Божје,
Силом одозго, да с' браните ви:
Јер лако с' људско срде забуњује
И вас напада злотор љукави;
И рат наш није тек с' телом и крви,
Са злим духов'ма имамо с' борит' ми.
2. За то узмите све оружје Божје,
Да се одбранит' мож'те у дан зли
Када насрне управитељ таме,
Да би ви њега тад' победили,
Опаште бедра са истином правом,
Нек вас Дух Христов обасјава јасном.
3. Штит вере, браћо, узмите сврх свега,
Добар је против љукавштине зле;
На вас ће летит' све пламене стреле,
Ал' штит ће тај их погасити све;
И спасенија каџигу узмите
И мач духовни да пре победите.
4. И без престанка молите се Богу,
И издржите у мољењу свом!
Јер чврсто сада држати се ваља,
А ко се Христа држи, благо том!
Хиљада стрела нек на њега падне,
К'о победитељ он увек остане.
5. Пут вам је познат, ког' вам Он показа,
Он, кој' предњачи собом кроз крст нам;
Љубите Њега све већма и већма,
За вас је страд'о у тешким мукам';
Чујте Га, како са престола зове,
У Духу зборећ' нама речи ове:
6. „Ја сам пут, ја сам истина и живот,
Веруј ме: никад не ћеш за смрт знат'!
Тубите добро Њег'ве речи, браћо,
Јер те су речи права благодат:

Лију нам мелем у срчане ране,
За други живот да нам све одлане.

7. Па сада: с' Богом! пружимо си руке, —
Последњи пут зар састасмо се ми!
Нек сви на Спаса, Господа гледамо,
Јер Он је пут наш, кој' к' небу води!
Тад' завапимо срцем и устима:
Благодат Христа нек буде са свима!

116. ДОБРИ ПАСТИР ИСУС ХРИСТОС.

(На глас бр. 57.)

1. { Го- спод је ве- ран па- стир мој, Та-
До- бру ми па- шу да- је Он, Сва-

ко- вог ниг- де не- ма. } На из- вор жи- ћа
ку ми ра- дост спре- ма.

во- ди ме, Ду- шу ми с' тим пот-креп-љу- је.

2. Света и жива Њег'ва реч Души је мојој храна;
Она је лек мој кад ме јад Окупи са свих страна.
Својом ме руком води Спас У небескога царства крас.
3. Име је Њег'во град ми јак Где ћу наћи склоништа; —
Кад с' морам овде борит' ја Против греха и света,
Кад ће ме сотон' нападат' Ја одмах бежим у тај град.
4. Јер с' крвљу и с' телом само Рат се не води овди;
Већ против врага моћи зле Ваља нам се борити.
Ипак с' не бојим, јер Христос Наш Пастир, нам је
помоћ, Спас.
5. Палица ј' Њег'ва потпор мој На мога жића стази,
Реч Њег'ва ј' моја утеша; И да ме још оснажи,
Трпезу мени Он стави Пред душманом ми, у борби.
6. Снагом ме Духа снажи Он, Главу ми уљем маже!
Он је кој' у мен' све ствара, Јачина тела душе,
Да снажан, крепак будем ја Пуну ми чашу налива.
7. Радујте се Пастиру свом, Овчице Њег'ве паше!
Благослов, радост, милост, мир Насљедство биће ваше;
Јер милост Спаса, Господа Близу је код Њег'ва стада.
8. Пођте за добрым Пастиром Кој' Своје све познаје,
На добре паше њих води И именом их зове.
Вођа је добар стаду свом, Верно га дома прати Он.

117. П О Ј А Ђ Е.

(Јов. глава 21., стих 15 – 19.)

1. „Љу- би-ши-ли-Ме?“ пи- та- ше Спас-Не-

кад Пе- тра вер- но- га, Хо- те- ю
га ста- ре-ши- ном По- ставит' ста- да
Сво- га; О- по- ме- ну га юш та-
да Да Ѳе га сре- тат' руг сваг- да, Смрт,

2. У добри дан није тешко Тад' љубав показати,
Кад све по вољи бива ту, Кад вуци не шкоде ти.
Ал' кад наступи зао дан, Наступи страдња, мука, срам,
Тад' се тек показује, Та права љубав шта је.

3. Кад страдамо Спас гледи нас И пита срда наша:
Љубиш ли Ме, славиш ли Ме, О Петре, у мукама?
Кад те тад' на смрт поведу, Појасом невоље свежу:
Мож' ли Ме и тад' љубит', Духом и срцем славит'?

4. Одговор тад' је обичан, И често још пун туге:
„Знаш, да Те љубим, Господе, Не тражим славе друге.
Ал' Господ пита трећи пут: „Мож' ли Ме љубит' у
час љут,
Кад љубав обећану У ватри кушат' стану?“

5. „Симоне Јонин, хајд' за Мном, И паси овце Моје,
Господа свог' не остављај. Издржи муке своје.“
Пастир предњачит' мора свуд' На Исусовог крста пут',
Из љубави радо тад' Свој живот за стадо дат'.

6. Прави пастири не беже, Кад с' вуци приближују:
Јер озбиљна је дужност им К'о угледи да стоју;

Овце тад' иду за њима, Кад они најпре крста срам
На своја леђа узму И тога се не стиду.

7. Ту има и дост' жалости Јер ваља с' Њиме мрети,
Пре, него се царство славе С' Христом мож' наследити:
Јер у животу овде сад За нас је многи бој и јад,
Где у тужноме часу Спас куша љубав нашу.

118. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 8.)

(На глас бр. 114)

1. Господе силни, славно ј' име Твоје!
Свуда се ори славопој Теби,
Неба војска и Аврамово семе
Приноси вечно част и славу Ти.
Ти си узвишен у слави и части,
И вечно ћ' Твоја власт постојати.
2. Из уста деце, и која сисају,
Господе, хвалу себи чинит' знаш,
На супрот својим непријатељима.
Који Те гоне, Спаситељу наш!
Тим истребљујеш своје свеколике
Непријатеље па и немирнике.
3. Господе, Твоје моћи и благости
Од увек Ти нам дајеш пример леп,
Горећом, правом Божанском љубављу
Покриваш људску кривицу и грех!
Чистоту срда Ти милујеш јако,
За то су Т' деца омилила тако.
4. Ти си у крви Твог завета вечног
Свагда се деци показив'о благ —
„Деци ће царство дати се небеско!“
Уста је Твојих био изказ драг.
Ти понижаваш велике грешнике,
Чинећи од њих дечице прилике.
5. О кад погледам Твоју моћ, јачину,
Велики Боже, Господе неба,

Месец и звезде, дела Твојих прста,
Твоју моћ и част казују она.

Ах, кол'ка ј' Твоја снага и јачина!
Клањамо Ти се, чудимо с' делима.

6. Шта је човек, да га се опоменеш
И син човечиј' да га се примиш,
Да га упутиш на пут Твог спасења,
И сам њег'ву крв и тело узмеш?
Ти си сам Себе, Твоју крв и живот,
На жртву за грешнике, дао у смрт.

7. За мало Ти си оставио њега,
Славом и чашћу венч'о си га сад;
Ко може љубав постигнут' Божанску?
Ти си га опет подигао рад'.
Правда, и милост Твоја на њег' слази,
Вечног живота Ти га водиш стази.

8. Ти ћеш га опет у свој дом привести,
Ако он сврши вере добри бој;
Радост ћеш опет у њему имати,
Кад га приведеш к' слави вечитој.
Господе силни, вечној част и хвалу
Прими Ти — и нас Твоју децу малу!

119. С П Р Е М И С Е!

(Исаје гл. 60.)

(На глас број 99. и 105.)

1. Јед-но ста-до и па-стир!

Ка-ко ће ти, зе-мљо, би-ти, Кад се
 ја-ви дан Ње-гов? Ма-ло ста-до,
 ра-дуј се ти! Спрем' се, буд' ви-
 де-ло већ: И-сус др-жи Сво-ју

2. Стражару, јел' далек дан? Ев' већ свити зора плава,
Јасна звезда Даница Мрачна места обасјава;
Светлост ишту слепи већ: Исус држи Своју реч!;:
3. О Пастире верни Ти, Дођи, да нам сване сада,
Многа л' лута овчица И без Тебе и без стада!
Стадо мало, спрем' се већ: Исус држи Своју реч!;:
4. Гле, како бежи мрачност Пред светлином зоре рујне;
Странци клечећ траже Га, За извором жића жедне;
Ал' им зора сијну већ: Исус држи Своју реч!;:
5. Отворени с' гробови: Подиж'те се, трошне кости!
Пут направ'те анђелу: Дођи, велик' дан Господњи!
Исус зове: Светлост већ! Исус држи Своју реч!;:
6. О лепог дана славе! Исус Христос сунце ј' нама;
И на земљи свуда је Сјај, истина, мир, милина!
Спрем' се, буди светлост већ! Исус држи Своју реч!;:

120. ВАСКРСЕЊЕ.

(На глас број 99. 105. и 119.)

1. Исус живи, и ја с' Њим! Смрти, где су т' жалци љути?
Он је жив и мене ће И из мртвих вакрспути;
У сјај ћ' преобразит ме: То је моје уздање. :;:
2. Исус живи! Њему ј' тек Над свим светом царство дано,
С' Њим ћу и ја тамо тад' Живит', и цароват' вечно.
Бог држи обећање: То је моје уздање. ;;:
3. Исус живи: ко сумња Не познаје Оца, Сина;
Обећ'о је милост дат' Обраћеним грешницима.
Бог у Христу прашта све: То је моје уздање. ;;:

4. Исус живи: живот мој Нек сав Његов буде само,
Он у нама живи рад', Кад Га радо ми примамо,
Не оставља нас слабе: То је моје уздање. ;:
5. Исус живи: сад ме ништ' Раставит' од Њега неће,
Нити tame силна моћ, Нити патње понајвеће;
Он је сјај вере моје: То је моје уздање. ;:
6. Исус живи: сад је смрт Мен' у живот улаз прави;
На самртном часу мом Утеху ће души дати,
Кад к' Њем' с' вером вапије: Господ моје уздање! ;:
7. Исус, Спаситељ живи: И ја ћу живот гледати,
Бит' ћу где ј' искупитељ; За што ћу се још бојати?
Глава сваки тела уд За собом ће водит' свуд. ;:
8. Свезом нада ја сам с' Њим Скопчан, не мож' тврђе
бити;
Јака снага вере ту У Њем' ће ме одржати,
Ни смрт нема снаге те Да м' раставит' с' Њиме сме. ;:
9. Ко болује, тужи ту, Здрав ће там' и вес'о бити;
Земаљски се сејем сад, Небески ћу васкрснути.
Овде телом пропадам, Там' ћу бити духован. ;:
10. Храбри буд'те, радујте с', Исус носи вас, удови!
Жалости се не дајте; Кад умрете — Он вас зове,
Кад последње трубе глас Из гробова дигне вас. ;:

121. ХРИСТОС, УСКРСИТЕЉ.

(На глас број 134. 135. 138.)

1. Ju- на- че, до- бро до- ш'о Ус-

хрс- нув ка- о Спас! По- бе- ду сад сла-
ви- мо Крај праз-ног гро- ба Твог.

2. Свлад'о си сада ево Сву противника моћ,
Утеху ми нађосмо, Бог нам је у помоћ.
3. Мир си нам извојев'о И бежи страх, бол, јад:
Сенице праведничке Разлежу с' песмом сад.
4. Утеху обилну нам Дај Твојом победом;
Спасење дај још данас У срце и у дом!
5. У гроба Твога праху Скривен је сав наш грех,
Вера се тиме теши, Злотвор нам није страх.
6. Спасење Ти придоби — Хвалу нам прими рад',
Ако смо мрли с' Тобом, С' Тобом смо живи сад.
7. Гроб хладни сад већ није Ни страх нам, ни ужас,
Јер Ти ћеш тамо бити, Те ускрснути нас.
8. И над нам' развиј барјак, Покажи своју моћ,
Учи нас како треба Из смрти к' небу поћ'.
9. Смрти је стрела тупа, Ранити неће нас:
„Исусу нек је слава!“ Чује се од свуд' глас.

122. МОЛИТВЕНО ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 110.)

1. Светлило с' Ти! Од Тебе, Боже, ум
Имаду деца Ти;
Извор си Ти, Из ког' мудрост тече
Што к' виделу води.
Врело живота јест у Теби!
У Твом виделу видимо ми: Светлило с' Ти!
2. Твоја је моћ! И учитеља нам
Дајеш и снажиш га,
Ти дајеш му Познање спасења,
И дјелаш кроз њега;
Учитељ сади и залива; —
Благослов Твој се на нас слива; Твоја је моћ!
3. Ти дајеш Дух! Смућен је ум наш сав
Кад нас не пробудиш;
Често срце У лењост спусти се
Док нас не оживиш;
Твој Дух нас учит', будит' мора,
Да срда увом ми чујемо: Ти дајеш Дух!
4. Узрастит' даш! Што у нас посејеш,
Тајно пробуђујеш;
Зрна семе Ти ветром развијаш
И плод оживљујеш;
Кад с' у нам' реч жића настани,
У нашем срцу уписани: Узрастит' даш!
5. Ти дајеш плод! Многи ту класак слаб
Увен'о б' преко ноћ;
Ал' што нам плод Спасења сазрет' мож',
То је кроз Твоју моћ;
Кад с' у пролеће учи добра,
У јесен благослов се збира, Ти дајеш плод!
6. Слава ј' Твоја, О Господе славе,
Спасење ј' од Тебе!
У нам' дјелај, Док је још милост ту,
Нек тежимо к' томе,
Да једро снопље принесемо,
Са светим' некад запојимо: Алилуја!

123. ГЛАВА И УДОВИ.

(На глас броја 124. и 164.)

1. И- су- се Хри- сте, сла- ва Ти,

Ко- ји си у- ст'о из мрт- ви! Па-

кла си моћ раз- о- ри- о, И жи- вот

с' тим об- ja- ви- o.

2. Хвали Те моја душа сва!
Јер сам искупањен Тобом ја,
Доле си с' неба Свог сиш'о,
Свој живот дао, ускрсн'о!
3. С' Богом помири мене Ти,
Милост, спасење даде ми;
Живиш, царујеш с' Богом Ти,
Спас и пријатељ мој си Ти.
4. Ко ме осудит' може сад,
Тебе верујем, славим рад'!
Ти живиш, ја сам Твој вечно,
Вечно ћу живит' блажено.
5. Кад дођеш, кнезже живота,
Славом овенчан некада;
Ти ћеш ми мртвом живот дат',
Теби ћу с' десне стране стат';
6. Пред Твојим престолом царства
Неумрл' бит' ћу с' анђел'ма,
Вечно ћу блажен бити ја,
Господе! која ј' то слава!
7. О Христе, живи у мени,
И дај да живим ја Теби;
Нек будем веран у вери,
У Твом ме лицу обнови!
8. Снагом ћу васкрсења Твог
Стићи до мете пута мог;
Дај, да к'о прави Христјанин,
Да Спасе, Теби ја живим.
9. Буд' ми видело, утеша,
Мој живот, вечно спасење!
Прими душу моју к' Себи,
Да свршим течај на земљи!
10. Знам, искупитељ мој живи.
О откупљени људи сви,
Узвис'те славу Христову!
Он живи и кроз вечност сву!

124. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 123. и 164.)

1. Спа- се, кој' ле- жа у гро-

бу, Нек нам је свет дан о- вай ту! у

о- вай дан вас- кре- ну Ти Пре- о- бра-

же- но из смр-ти.

2. Обрадоваше с' браћа сва,
Видећ' Те жива у тај ма'!
О да би, Христе, и ми сви,
Радосни били, к'о они!
3. Ти живиш за нас, за свој род,
Ти си наш Исус и Господ,
Ти чујеш и наш славопој,
Што се пред престол диже Твој.
4. И с' неба Духом Ти зовеш
И нашим срдцима збориш:
„Мир, децо! нек је међу вам!
И Своје царство да ћу вам!“
5. Кад Те у срцу носимо,
Радосно Т' срцем служимо,
За нас живиш, верујемо —
Теб' живимо, умиремо.
6. За то нам множи Твог Духа,
Помазање ученика,
Управљај срце и ум нам'
К' виделу, к' небу Твоме там'!
7. Дај нам Духа нагон прави,
И Твоје свете љубави;
Чини нас равне Твом лику,
Да Те видимо у небу!
8. Христе, Твоја љубав сама
Мож' сачуват' срда нама.
Ти си обличје Оца Твог:
Чини нас чисте, благе с' тог!

125. ИСУС, ПРЕТЕЧА.

(На глас бр. 147.)

1. Во-ди нас Ти, па-ће-мо сви

2. Се-ди на-ши-ти, па-ће-мо сви

Те- жи- ти к' не- бу Тво- ме, Куд'
 си пре нас, К'о Хри-стос Спас Уз- и- ш'o
 к' Бо- гу го- ре.

2. Води нас Ти, па ћемо сви, Од земског страха прости,
Кроз Твоју моћ, Теби сљедећ', Верни у Теби бити.
3. Води нас Ти, па ћемо сви Ходити путем Твојим,
Пут осветли, Нек се види Ходити спасенијем.
4. Води нас Ти, слаби смо ми, Злотвор нас свуда прати;
Господе наш: Ти један знаш Од зла нас сачувати.
5. Води нас Ти, тад' мож'мо ми Достојно с' приправити,
Ти дајеш нам Спасења дар, Сам ћеш нас оправдати.
6. Води нас Ти, наћ' ћемо ми К' престолу Твоме пута,
Красит' ће нас, Кад с' јави Спас, Тамо круна живота.
7. Води нас Ти, па ћемо сви, Господе, наша славо!
У царству Твом, Са анђел'ма, Вечно Те славит' тамо!

126. ЗА СКУПШТИНУ.

1. До- бро до- ш'о, дан ра- до- сни, Дан од-
мо- ра свих по- бож- ни! Дан ми- ра, bla-
го- сло- ва Ср- цу, ду- ши кре- пост да.

2. Сад очинско Бож'је слово, Браћо, тихо саслушајмо!
Браћо, осећајмо сви, Како нас Господ љуби!
3. Откупљени, избављени, Слав'те Оца, појте Му сви,
Који на нас гледи благ, — Бог је Отац нама драг!
4. Хвалите Га, што ј' Свог Сина Послао нам са висина,
Који грехе скиде с' нас, Све учини Он за нас.
5. Нек нам је то дан милине! Исус Христос, сунце наше,
Нек нас кротко разгреје, Нек се сваки радује!

6. Научи нас, Оче, Твоју Радо вршит' свету вољу;
Далек' буд' од свију нас Поноситост, млакост, лаж!
7. Истином нас Ти пробуди, Узвишеном руком води;
Нек зна сваки Христјанин, Да Твој вечно живи Син!
8. Мудрост, љубав даруј нама, Да се од нас свако спрема,
С' веселим се радоват', Страдајуће тешит' тад!
9. Учитељу наш највећи, Ти не престај нас учећи,
Докле неба Твога крас Не угледа свак' од нас!

127. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 126.)

1. Испитујте све духове — Наш учитељ тако зове —
Да л' су к'о што учи Бог, Ил' се држе света злог.
2. Кушајте их по плодима, И по њним наукама;
И кушајте њихов ум, Који иде за светом.
3. Тако ће се показати, Кој' се споља граде свети,
А изнутра су вуци, Злотвори Бож'јој деци.
4. Ко у правој вери стоји, И искрено у том ходи,
Тај познаје духове, Кој' су слуге сотоне.
5. Исусе, вуке разгони! Твоме стаду Ти помогни,
Да с' од Теб' не одвоји, Ког' познаје у вери!
6. Ах, приведи што залута, И обрати што још лута,
Да се стадо множи сад, Нам' на радост, Теб' на част!

128. КРШТЕЊЕ И СВЕТА ВЕЧЕРА.

(На глас бр. 18. 47. 72. 125. и 147.)

1. Бог за спасење избра нас, Бог од нас хваљен буди!
Он кроз Исуса, Сина Свог, За живот нас прероди.
2. Он нам опрости грехе све, Он одећом спасења
Нас одену, напоји нас Са Духом Свог весеља.
3. Грехе је наше збрис'о Он Христовом крви драгом,
С' Господом ми смо здружени Вечнога споја снагом.
4. Свадбену Своју одећу Даде нам у крштењу,
Краси нас правдом спасења У новоме живљењу.

5. На вечеру нас позва тад', У тој одећи сјајној,
Даје нам свети украс Свој По милости Му новој.
6. Радујте с' Бож'ја чеда сва, Што вас сам Господ позва,
Уживат' свету вечеру Пред престолом Му сада.
7. Он вам је у свој слави там' И места приправио,
И са спасења правдом к' том На ново оденуо.
8. Радуј се, света скупштина. Цар ће Твој доћи скорим,
И Он ћ' одвести невесту Са свим Својим побожним!
9. Свадбену чувај одећу, Греха се свег' клонећи;
Тада ћеш Њега у слави К'о женика затећи.
10. О блажени су позвани На вечеру Му свадбену,
Који издрже до kraja Сву тугу, јад, невољу!
11. Они ће после патње све Кроз коју овде иду,
У слави там' се радоват', Кад с' у венцим' засјаду.
12. За то, Сионе, скупштина, Држи, шта си примио!
Веран буди, добро ћ' бити, Венац биће Твој дио.

129. ПОЈАЊЕ.

(Псал. 84.)

1. Го- спо- де, ка- кој' ми- о

стан, Где и- ме Тво- је пре- све- то на-

sta- ва; Кад у груд људ ску у се-
лиш се Ти, И кад Твој Дух у ср цу
о- би- та- ва. Ко с' Те- би пре- да
bla- го то- ме сад, Па и сва- кад!

2. Чезне у мени душа сва,
Желећи, Боже, там' у Твоје дворе;

Тело и душа радује се сад
 У Теби, Боже, ког' анђели дворе;
 Она с' поклања пред Твојом славом
 С' части, хвалом!

3. Душа ми беше збуњена,
 Али је опет нашла мир свој благи,
 К'о птица, која нађе себи дом,
 Ил' ластавица, кад гњиздо налази;
 Где и остаје, свој мир ужива,
 Не боји с' зла.
4. Господе, то је олтар Твој,
 С' ранам' и крвљу Твојом нас помири,
 Ту душа моја — изгубљена пре —
 Мир, утеху, и спасење налази
 У Твоме дому, вечни Господе,
 Царе, Боже!
5. О благо сваком, кој' у Твом
 Остане дому, слави Те с' радости,
 Ко Твој' љубавно карање прима,
 Тога ћеш у мир блажени привести.
 Ко Тебе држи за крепост и над
 Не зна за пад;
6. Тај смело иде долином земље,
 Која ј' пуждом и јадом испуњена,
 Не боји с' нужде, ни муке сваке,
 Оружја с' само из Твојих пунина.
 Ти красиш тога свим благословом
 И победом.
7. Молитву, Боже, чуј нам сад:
 Који си наш штит и обрана јака,
 Пред Тобом ми се молимо свагда,
 Погледај царство Твог помазаника,
 Јер Ти си, Боже, наше сунце, — јак
 Кад прети враг.

130. СЛАВОПОЈ ЗА ИЗБАВЉЕЊЕ У КРШТЕЊУ.

1. О Ти Пре-све-ти, Пре-ми- ло-срд-ни!

Ду-шо, дај хва-лу Бо-гу! { Ти сад пре
Не- бес-ки

све- га Про-слав-љај Ње- га! Хва- ли,
ли- ци, Ви сви- ко- ли- ци Хвал- те,

хва- ли Го- спо- да!
хвал-те Го- спо- да!

2. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Твоја ј' мудрост и крепост !
 Победу, живот Изволи нам дат' !
 Хвал'те (:,:) ту љубав !
 Славите Творца, Небесног Оца !
 Бог је (:,:) та љубав !
3. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Спасе наш и Пастире !
 Блудеће само Тамо и амо
 Овце (:,:) Ти нађе ;
 Ни једна здрава, — Истина ј' права —
 Ту се (:,:) не нађе .
4. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Слава имену Твоме !
 Роб 'слобођење, Овца спасење
 Од Теб' (:,:) сад има !
 Све Ти се може — Хвала Ти, Боже ! —
 Моћ си (:,:) Својима .
5. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Највиши Царе славе !
 Ти грехе чистиш Дој све уништиш, —
 Адам (:,:) већ прође !
 С милости саме, Ти лечиш ране —
 Мојсеј (:,:) већ прође !
6. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Ти ми остајеш један !
 Твој Дух моћ даје За спасеније ;
 Живот (:,:) ми даје ;
 Слободан дишем, Ал' тим се више
 Теби (:,:) предајем !
7. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Свете празнике дајеш .
 Блажену радост Дајеш нам Ти дост'
 К'о и (:,:) там' горе .
 У Твоме вису Блажени сви су ,
 Теби (:,:) сви дворе .
8. О Ти Пресвети, Премилосрдни !
 Боже, Оче, штите наш !

Там' ћу становат', Где ћ' ко сунце сјат'
 Слуге (:,:) Ти верне!
 Кoj' Ти служиш; Кад с' помирише —
 Там' су (:,:) праведне.

131. ПОЈАЊЕ.

(На глаe бр. 130.)

1. О Ти Пресвети, Премилосрдни!
 Господ и Творац света!
 Дај нам с' приближит', Благослов примит';
 Помоз' (:,:) Јехова!
2. О Ти Пресвети, Премилосрдни!
 И ми смо чеда Твоја; —
 Пошљи нам зраке Милости жарке!
 Оче, (:,:) помози!
3. О Ти Пресвети, Премилосрдни!
 Христе, човечиј Спасе!
 Деци пријатељ, Грешним' Спаситељ,
 Помоз', (:,:) Исусе!
4. О Ти Пресвети, Премилосрдни!
 Дух љубави, истине!
 Ти у нам' ради, К' Оцу нас води;
 Помоз', (:,:) Тешитељ!
5. О Ти Пресвети, Премилосрдни!
 Оче, Сине и Душе!
 Милост нам пружи И нас одржи; —
 Мир нам (:,:) даруј Ти!

132. ПОЈАЊЕ.

(На глас броја 77. и 181.)

1. Спа-си-те-љу, с'хва-лом ми

Сту- па- мо пред Те- бе сви, Де- чи-
ју нам мол- бу чуј, Шта мо- ли- мо,
то да- руј!

2. Света овог сјај и шум, Што га цени људски ум,
И та слава светска сва Пред оком је нашим пра'.
3. Царство ј' Твоје славније; Шта л' му. Спасе, равно је?
Твоја милост може сам' Обрадоват' срца нам.
4. У нам', Христе, стан' се Ти, Да будемо Твоји ми!
Духа Твога пошљи већ, Ког' обећа Твоја реч!
5. Нек се Твоје речи глас Ори кроз свет овај вас,
Нек народи чују сви Завет мира, милости.
6. Отвор' људ'ма срца сва, Да Твом царству не смета
Преварљивост, врага моћ; Светлост стварај, где је ноћ!

7. Дај гласником љубав, моћ, храброст, мудрост, понизност!
Тад' племенит, богат род Донеће Ти Твој народ.
8. Сион', хвали Господа! Што ти молиш, радо т' да;
Њег'ве милости слава Далеко се открива.
9. Славојој Му радостан Појте, браћо, сваки дан:
Овде и там' нека сам' Исус радост буде нам'.

133. БОЖИЈ ГРАД.

(На глас бр. 77. 132. и 181.)

1. Ликуј Божиј граде Ти, Ког' сагради Син Божиј!
О скупштино, радуј се: Јер Бог с' неба брани те!
2. Злотвори ти бесне сви — Мали збор', ти с' не плаши!
Јер ће Господ славе свуд Границе ти размакнут'.
3. Кад народи бесне сви — Нека бесне трпи.ти!
Јер кад трпиш до смрти, Доброг плода носиш ти.
4. Твом душману сваки траг С' неба прати Господ благ,
Свемогућно јунак Спас Подјармиће свет зли вас.
5. Сваки, кој' ти с' руга ту, Не верује, сљеди злу,
Ужасно ће пропаст' тај, Неће видит' Божиј' сјај.
6. Хвали, запој: Исус Спас Жив је! који креши нас,
Нек се пакла диже бес, Обрана нам Исус јест.
7. Клањајмо се Њему ми, Цару нашем пој'мо сви!
Кад се диже јак талас, Мир нам ствара, брани нас.

134. МИЛОСТ.

(На глас број 121. 135. и 138.)

1. Нек на све ми лост ли- је Го-

спод наш И- сус сам, Го- спод наш ког че-
ка- мо,
Го- спод! Да о- пет
до- ће к' нам.

2. На тако уској стази Спречен је корак свак',
Ако нам милост Своју (своју) Не пошље Исус благ.
3. У милост сви с' уздамо : Ослопац то је нам,
Ако нас плаши штогод (штогод) Господ је веран, знам.
4. Дође л' нам нужда већа Зовемо с' вером ми:
Доћи ћеш, снажни Спасе, (Спасе) Ах! дођи што пре Ти!
5. Да духом не паднемо Милост је нужна нам ;
Кроз њу побеђујемо (вером) Вером, трпљењем, знам.
6. За Господа и Спаса Ваља нам' све поднет':
У Господа је милост, (милост) Која је преко свег'.

7. Господе, уво Твоје Ти пригни гласу мом:
Са свима нек је милост (милост), Па нек је и са мном!

135. О СТАНИ КОД НАС

(На глас број 121. 134. и 138.)

1. С'ми-лош-ћу о-стај ваз-

да Код нас, о Спа-се Ти! Да

ви-ше не шко-ди нам С'пре-ва-ром

душ-ман зли.

2. Ах, остан' с' реч'ма Твојим, Искупитељ', код нас!
Да би нам овд' и тамо Добротом био Спас.
3. С' јасношћу остан' код нас, Видело важно Ти!
Истином опаши нас Да не лутамо ми!
4. И с' благословом Твојим Ти код нас остани!
Благодат, изобиље Умножи у нами!
5. Са штитом Твојим остан' Код нас, јуначе јак!
Свет да нам не науди Пакостан и опак.
6. С' верношћу Твојом остан' Код нас, Господ и Бог!
Постојаност нам даруј, Из нужде избав' Свог!

136. ПУТНИЧКА ПЕСМА.

(На глас бр. 121. 134. 135. и 138.

1. Ходите децо, појте Господу хвалу, част;
Нек Му се песме оре, Он благослови нас.
2. Он је наш Пастир добри, Он стена верна нам,
Који нас љупко води, Своју реч даде нам.
3. Та реч је храна наша, чиста и добра сва,
Путем нас та оснажит' И утешити зна;
4. Она нам каже даре, Што нам приправи Бог,
Крепи нам дух и срце, Улива радост, моћ;
5. Она захвалност сади У слабо срце нам,
Даје нам свете мисли, И гони сумњу тад'.
6. Она је наша радост Овде, на земљи сад,
И сваку тугу блажи Утехом неба рад'.
7. Тишти л' нас штогод, мучи, Спаса зовемо ми,
Он чује тугу нашу; — С' помоћи Он с' јави.
8. Милосно нас Он гледи, Пут нам отвара свуд':
Тако идемо смело, Узмемо к' небу пут.
9. Тим путем к' небу ближе Радосно поћмо сви,
Јер после борбе, труда, Стић' ћемо к' миру ми.

137. ЖИВОТ У ЉУБАВИ.
 (На глас број 121. 134. 135. и 138.)

1. Љубав нек не престаје, Нек јој не тавни зрак,
 Нека нас верно споји И преко гроба чак.
2. Љубав нек не престаје, Господ је рек'о сам;
 Она нас не оставља, Већ води к' Богу там'.
3. Кад овде све престане, Љубави ипак плам
 Остаје; кад свршимо, Дођемо у дом там'.
4. Љубав ће бит' све већа, И тек савршена,
 Кад дођу с' ове земље Чеда избављена.
5. Ту бива патње време Где с' љубав одржи;
 Ал' там' су вечне славе Где с' љубав не губи.
6. Љубав усавршује, Она је душам' лек;
 Украас је побожнима, И срећа за навек.

138. ИСУС ЕМАНУИЛО.

(На глас број 121. 134. 135.)

1. Е- во смо чу- ли са- вет, Ког'
 Го-спод да- де нам: Он, кој' ће код нас

o- стат', Он је већ до- ш'о к' нам!

2. Сироте нисмо више: Обрана Он пам сва;
Он се показат' жели К'о Исус Јехова.
3. Он ће нас водит' радо У Оца Свога дом,
Жели нас приправити, И помоћи нам к' том;
4. Зато Му реч примимо У срца наша сви;
И делом покажимо Да смо ми Његови!
5. Свак' своје нек бојиште Тихо издржи сад,
Небесног Оца вољи, Свак' нек се преда рад'!
6. Јуначки напред само! Јер Пастир иде с' нам',
Који нас верно води, Помаже у свем' нам'.
7. Кајат' се нико неће, Изабрав' уски пут, —
Ми знамо Спаса верног, Који нас позва туд'!
8. Ми затим сам' идемо, Што на мир служи нам;
И тог се одричемо, Што с' не пристоји нам.
9. Сачувай, Боже, Своје У злом времену том,
Док се сви не скупимо У вечност, пред Тобом;
10. Где ћемо Т' хвалит', славит', Нећемо с' уморит',
Већ са новим песмама Вечно Ти с' поклонит'.

139. ЖИВОТ ВЕРЕ

(На глас број 121. 134. 135. и 138.)

1. Може л' што лепше бити И блаженије кад,
Већ живот Богу дати, У вери живит' сад?
2. Сви смо ми близу Њега, Живимо тако сви,
К'о да Га оком напним Гледамо, радосни.

3. Ако и ћуте уста, Срце се молит' зна,
Мисли нам све узлећу До трона небесна.
4. Благошћу Њег'вом светом Крепи се свак' од нас;
Који Га имат' жели, Има Га сваки час.
5. К'о деца ми се Њега Држимо свуд' само;
И кад нам сузе теку Бежимо к' Њем' тамо.
6. А кад се уморимо Мир вечни даће нам',
И покрит' ладном земљом Уморно тело нам.
7. Ту почивамо мирно, Скривени за дан тај,
Кад ће Он позват' свију: „Устајте! ево сјај!“
8. А шта ће даље бити Сад једва схваћамо,
Биће нам као у сну, Кад славу видимо.

140. МОЛИТВА ЗА ПОЗНУ КИШУ.

1. { Ду-ше сла-ве, Ду-ше свет, Љу-ба-
Сад и сва-кад дај нам Ти Тво-је

{ ви и сна- ге, } Вред-ни ни- смо, то зна-
да ре бла- ге!

мо, Да их ми при- ма- мо; Твог ви- де-ла
до-би-ће, Ко-ји мо-ли са- мо.

2. Разпламти нас снажно Ти, Благослов даруј нам,
Нека сваки осети, Да си међ' нам' Ти сам!
Говор, тихост, молитва, И духа мишљење
Твојом снагом нек буде, Нама на спасење!
3. Јагњета је светог крв За све се пролила;
Снага Твоја зато се Обилно излива.
Кад је скупљен парод Твој на молитви био,
Снагу Твоју на сав збор Ти си тад' излио.

141. ПОЈАЊЕ.

1. Хва-ла Т' за у- век, Бо- же, Ду-ше

свет', Што м' на- у- чи   Ти, Ка- ко Спас греш-
ни- ком Зна о- про- сти- ти!

2. Тежња моја сва Нек је једна та:
Да сам свагда Твој, да Теби угодим
Спаситељу мој!
3. Ах сваки ће труд Бити узалуд.
Не иде л' на то У Христа вероват'
И у Њему бит'.
4. На ново се рад' Даје дух мој сад:
У Њем' владај Ти По савету Твоме
И по вољи Ти!
5. О блажен је тај, И богат је, знај,
Кој' блаженство сво Тражи и налази
У Исусу свом!

142. ПОКОРНОСТ РЕЧИ.

(На глас бр. 163. 169. и 216.)

1. Бра- Ѯо и се- стре, Бож'- Ѵа реч

О гле- да- ло је нам'   Где сво-ју дуж-ност,
 и- ли грех, Свак мо- же ви- дит' сам.

2. Је л' право видит' се слабог', А не стидит' се тог?
Је л' добро занемарит' реч, Коју нам даде Бог?
3. Покорни буд'мо речи тој Нас ће умудрит' то,
Јер нашто служи, знати је, А не живит' тако?
4. Вера спасава кроз милост, Без дјела закона;
Ал' ко и крштен греши још, Тај нема надања!
5. Свет је под клетвом Божијом И свак' ко љуби грех;
Ал' ко крштењем умре том', Он има блага свег'!

143. ОПОМИЊИ СЕ ТОГ!

(Открив. Јов. гл. 3, 3.)

(На глас бр. 142. 163. 169. и 216.)

1. Растанка, браћо, приспе час, Ваља нам' даље поћ';
Господ, кој' Духом здружи нас, Он нек нам буде вођ.
2. Господ нам даде Своју реч, Милост нам даде Он;
Он теши сваког, кој' плаче Саветом, науком.
3. Нек сваки пође тихо сад, Носећи Њег'ву реч;
Кад Сотон' тражи отет' то, Молитвом гон'те њег'.

4. Стражите, браћо љубазна, На путу вашем свуд!
Реч Божја нек је правац наш, Каже нам жића пут.
5. Ви сестре драге, пођ'мо сви На своје боиште;
Стражите, мол'те се Богу, То добит' велик је!
6. Весело пођ'мо тамо сви На нашем путу сад;
Пут води к' вечној миру нас У рај небесни тад'.

144. НЕЗАБОРАВНИ СЛУШАОЦИ.

1. { На молитву, Господе, Скупина
Твоја воља не-ка ту Мечу

смо се сада; } Твоје речи
на- ма вла- да!

јасни плам, Нек разгреје срца нам,

у ста-ра и мла-да!

2. О Исусе, дођи к' нам! Учитељ нам буди!
Почуј наше молбе глас! Новим' нас пробуди!
Твоје речи тиха моћ, Што нов народ ствара већ.
Нека нас упути!
3. Ти си нама пример леп Тишине и мира,
Угледат' се желимо На Тебе, Пастира;
Љубав Твоја теши нас, А смерности Твоје крас
У срце нас дира.
4. Снагу светог слова Твог На нама покажи;
Улиј у све живот нов, Болане оспажи!
Свемогућа реч Твоја, Нек победи у нама!
Нек нам веру снажи!
5. Ах, како је блажено, У Тебе се уздат'
Поуздано с' можемо На Теб', степу, зидат'.
Верујући овде ми, Тамо ћемо Тебе сви
Са очима гледат'.

145. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 25. 41. 75. 220. 227.)

1. { На- ма је љуп- ка сре- ћа да- та,
Го- спо- ду хва- лу нек по- ји- мо,

Ле- по ј' на- съед-ство да- то нам;
Хва- ле је на- ше Он вре- дан!

Ми- лош- ьу нас је из-бр'о Он И
к' на- ро- ду нас при- в'о свом.

2. У Њему стадо наше има Пастира свога предоброг:
Кад к' Њему горе не могосмо, Он к' нама сиће с'
неба Свог;
Љубав Га к' нама прати, гле! Те да пострада за нас све.
3. На нама добра наш'о није, Свуд' зло отело беше ма':
Грех, болест, јад и срам и руга, И још остало многа зла;
Никога није наш'о Он, Ко б' лека знао свему том.
4. Тад' Он сам, Господ, сажалив' се Помоћи руку
пружи нам;
За спасеније нас пропалих Науми и крст понет' сам:
Посинаштво нам даде, гле! У вечном жићу спасење.

5. Господе, нисмо ми достојни Доброте, коју чиниш нам;
Дела, којима с' ми дивимо Свршио си Ти Христе сам.
Љубав, милости Твоје крас, Вечно помири с' Богом нас.
6. Из подашне Ти, Спасе, руке Добру се надат' можно тек;
Зато идемо добре воље Кроз овај тужни земље век:
К'о деца ту, наследни там', Кад Ти нас с' Тобом
спојиш сам.
7. Та љупка срећа нам је дата, Насљедство лепо дато нам!
Радо би' каз'ли свим људима Шта Твоја милост
даде нам.
Свим' то желимо радо ми, Јер то имати могу сви.
8. Тешко нам пада, кад немају, Још теже кад не примају,
И без богатих ових дара Јадни тај живот проводу.
Ко дара тражи том' ће с' дат', Христов је извор
пребогат!

146. КАКО ЋЕ НАМ БИТИ?

(На глас број 180.)

1. { Ка-ко ћ' нам би-ти, кад свр-ши-мо
  { Кад из ту-ћи-не у дом свој до-

теш-ку, Ал' и по-след-њу бор-бу ве-ре
ће-мо, И у-ће-мо на вра-та веч-но-

ми;
сти! Кад зној по- след-њи о- та- ре- мо

с' ли- ца, С' но-гу по- след-њи о- тре- се- мо

прах, И кад из бли- за у- гле-да- мо о- но,

Што је сад пу- тем кре-пи-ло нам дух!

2. Како ћ' нам бити, чујући анђелски
Где нам на сусрет љупко ори глас;

Кад с' златне харфе кроз небеса чују,
 Јагњету појућ', кој' помири нас ;
 Кад алилуја свих искупљеника
 Одјекне небом у најдаљни крај,
 Молитве свете кад Творцу потеку
 Пред Свевишњега Престола Му сјај !

3. Како ћ' нам бити, кад Иисус у који
 Отвори небо и помири свет.
 Ослобођена душа нам од тела
 Узмогне дићи жеље жарке лет :
 Кад с' ока вере светла љуска спадне,
 К'о што с' пред сунцем губи магла сва,
 И ми тад' Сина, угледамо Божјег',
 Где ј' на престолу Господар света !
4. Како ћ' нам бити, када са престола
 Чујемо Његов умиљати глас,
 Кој' вели : „Од'те ви благословени !“
 Кад у виделу засја пред нам Спас, —
 Кад сагледамо умилне Му очи,
 Што сузе лише за зла људска сва,
 И ране, што су часну крв пролиле,
 Која од вечне смрти нас опра'.
5. Како ћ' нам' бити, када широм неба
 Пођемо шетат' с' блаженима свим,
 Реком живота, где жића дрвеће
 Весело цвета красом небесним ;
 Где вечна младост сјаје од свих страна,
 Током времена не застари кад ;
 Гдено се за смрт и не чује никда,
 И блаженима није никад јад !
6. Како ћ' нам бити ? Што не вид'ло око,
 Нит' чуло уво, нит' постиг'о ум,
 То нас у земљи обећаној чека,
 Кад све свршимо и дођемо там'.
 Де сложно дакле ! Пођ'те уском стазом,
 Вредно је за то сав положит' труд. —
 Ко тамо доспе, за навек је блажен ;
 Где Господ даје мир, утеху свуд !

147. ЖУДЊА ЗА ПОСТОЈБИНОМ.

1. Кад до- ће смрт, Што к' Бо-гу нас
 И на- шем ми- лом Спа-су во- ди, у
 о- нај сјај, Где у без-крај Бла- же- ни
 збор пред пре-сто- лом Му по- ји.

2. Беж'те сласти, Светске части!
Срце ми к' небу чезне само,
Где тугу, знам, У радост нам'
Претвара Господ у вечности тамо.
3. О блажен град, Кој' има вид
И врата од драгог' камења, —
А граду том Бог с' Јагњетом
Сву светлост вечној даје безпрестана.
4. Блажени ми Там' ћемо сви
Обући с' у хаљине беле; —
Где ће наш глас Пред Божиј' крас,
Одјекнут' песмом од радости веље.
5. Кад дође смрт Што из свег' туд,
Из патње тамо нас доводи,
Где радост сва И блаженства
Нас кроз сву вечност обузима ћ' свугди.

148. И БОГ ЈЕ ТУ!

(На глас бр. 165.)

1. Но-јев ков-чег љу-ља с', А на
пли-ми тој! Ал' не кло-ну Но-је

С'пли- мом во- дећ' бој.   Кад бу- ра на-

ва- ли   У мом жи- во- ту,   У- те-

ха же мо- ја: Што је и Бог ту!

2. Мојсије кроз море Одважно проће
Вођаше заветне Војске Божије.
Тако ћу покорно Њ' пустињом ту;
Христос је мој живот: Та и Бог је ту!
3. Јона у утроби Морској звера злог
Није очајав'о, Па га спас'о Бог:
За то ја у нужди Предајем с' Њему,
Само ме то крепи: Што је и Бог ту!
4. Данило у јами Међ' лавов'ма злим
Неповређен оста, Јер Бог беше с' њим:

Па и ја призивам Бож'ју доброту,
У страху мислећи: Та и Бог је ту!

5. У жареној пећи Кад тројица њи
Свог' славише Творца, Тад' душмани зли
Застидише с' љуто У свог' срда дну —
У то с' и ја уздам: Кад је и Бог ту!
6. Ах, крст онај страшни И гроб Спаса мог
Учи ме да чиним Што захтева Бог,
Он је штит мој јаки И мој добит ту; —
Нађе ли страва, Велим: Бог је ту!
7. Петру скида ланце, Павлу ствара пут, —
Све, који Му с' моле Он избавља свуд.
Вес'о ћу ја поћи У постојбину,
До Сиона доћи, — Та и Бог је ту!

149. НАЈБОЉИ ДЕО.

(На глас бр. 125. и 148.)

1. Јели радост каква Човек рођен бит'?
Могу л' се животу Моме радоват', —
Кад толике грехе, Невољу и стра',
И смрт саму морам Осетити ја?
2. Да Исуса не би — Тешко б' било нам!
Он је нам' спасења Отворио храм.
Ко Му с' моли: „Боже И Господе мој!“
Никад нек не тужи, — Кроз сав живот свој.
3. Из љуб'ве бих плак'о, Спасе, за Тобом:
И за ме си страд'о Љубављу вечном;
Срце моје Теби Дадох одма рад',
Верно ме приведе, Тебе имам сад.
4. Мног' блажене часе Имам код Тебе,
Кад је срцу тешко Снажиш, Господе!
Праштао си мени К'о детету злом,
Милост нову дао Лошем слуги Твом.
5. Није л' тако добро Ту Христ'јанин бит'?
Похитајте, други, Христу послужит'!
Кад би знали људи Шта ј' Спаситељ мој, —
Христ'јана би данас Био већи број.

6. Ал' Христјан још има Уз радост и јад;
 Ал' он у свом јаду К' небу гледи тад': —
 И тад' доле Господ С' неба гледи на њ'
 Да може радосно Даље путоват'.
7. На послетку Господ Руком милосном,
 С' пута нас одведе Тамо у свој дом,
 Где вечног живота Уживамо крас,
 Где се одсвуд ори Алилуј глас!

150. ПОЈАЊЕ.

(Јеванђеље Матејево глава 6, 24.)

1. Туж- но ср- це, што се та-

ко Да- нас дан, Су- тра дан Бри- неш

све јед- на- ко? На што ту- га та све

ве- ха, Кад се Бог С' не- ба Свог
Те- бе ра- до се- ха?

2. Бог је теби живот дао, Тело, дух: Остај свуд
Њему одан само! Он ће т' и све друго дати;
Веруј ти! Бог благи Не ће т' оставити.
3. Не брини се ти за јело — Бог ће дат', — Он
је знат'
Храну ти за тело; Хљебом, што га Отац даде
Сваки сит Хоће бит' Ко веру имаде.
4. Прече ј' тело, него јело: Веруј да Бог доста
Даће ти за цело; Јело, пиће сваком пружи,
Ко Му рад За свакад У животу служи.
5. За одело бринеш ли се? Спас вели: Не брини!
То безбожни чине. Гледај цвеће по пољима!
Лепо све Строји гле! У Божиј'м рукама!
6. Који Бож'јег царства правду Иште сад,
И јест рад
Служити Господу: Тај свуд нађе за се хљеба,
Том' се нов Благослов Увек лије с' неба.

7. Хоће л' кушат' веру моју, И тај дар Узет' зар
К'о некада Јову: Тад' све иде мен' на добро,
Кад Бог све Одузме, Што ми је даров'о.
8. Опет Он ми све може дат', Кад узме: Он дадне
Своју реч за живот; Кол'ко душа тако живе
Побожни, Радосни, Без муке и бриге!
9. Оニс' препоруче Богу, — К а к о Б о г — Хоће благ
Радо примит' могу. У Њега се сви уздају,
Јер су сви Готови Њега да слушају.
10. Бог их чује, Хљеба даје У нужди Свуд туди,
Кад се Њему моле. Кад је терет понајтежи,
С' неба Свог Високог Одозго их теши.
11. Све нек Ти је поверено Шта немам, Шта трпим,
Велик' Боже, верно! Ти се брини, Ја ћу с' надат'.
Пред Тобом, Боже мој, На колена падат'.
12. Шиљају Ти са радости Хвале знак За увек,
Боже од благости! Хвала Твом имену светом!
Буди нам Помоћ сам', Мили Христе, Амин!

151. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 150.)

1. Зашто ће ме јад морити? Христа мог Премилог
Ко ми мож' отети? Благо, што м' у вери даде
Божиј Син, Милостив, Ко ћ' одузет' саде?
2. Го' сам га ту земљу пао, Први пут Кад сам туд'
Душом дисат' стао; Голи ћемо сви опета
Смрти час Зовне л' нас Поћи с' овог света.
3. Сво имање, дух и тело, И сав век: Дар је тек
Од Бога зацело; Усхте л' ми Он то одрећи,
Све ћу тај Дати рад', Опет Га славећи.
4. Шта су доира тог живота? Сен и пра', То је сва
Слава овог света! У небу су благодати,
Пастир blaј Исус драг Што ће мени дати.

5. О изворе блага свега, Ти си мој, Ја сам Твој
Од сад па до века! Твој сам, јер си крв пролио
За Твој род, И народ, Те га искупио.
6. Мој си, јер Те душом љубим, Нити сад, Нит' икад
Из мог' срца губим. Дај ми, дај ми там' приспети,
Где ћеш ме, Ја Тебе Вечно загрлiti!

152. ДЕЧИЈА МОЛИТВА.

1. Чуј ми глас, О И- сү- се, чуј ми глас!
Приг-ни у- во к' мом мо-ле- њу! Чуј ме у Твом
сми- ло- ва- њу! Твог де- те- та сла- би глас

Ти у- сли-ши. ка- о Спас!

2. Благослов, Твој ми даруј благослов,
Помажи ме даром новим Да на жића стази ходим;
Учини ме, Спасе благ, Теб' на радост и на част !
3. Љуби ме, Љуб'во Бож'ја, љуби ме !
Дај да и ја жаром слатким Тебе целим срцем љубим:
Да детињски служим Ти, Моћ и верност даруј ми !
4. Одрж' ме, О Исусе, одрж' ме!
Ти знаш, да смо пуни мана, Па и слаба и немоћна
Твоја деца, овде ми; Држи мене слабог Ти !
5. Тепитељ, О Исусе, буд' ми благ !
Кад к' ногама Твојим светим Са сузама слаб приступим;
Кад за Тобом жедним рад Утеху ми пошљи тад' !
6. Лечи ме, где сам болан лечи ме!
У часима бола улиј Мелема из рана Твоји
У рањено срце тад'; Олакшај ми тела јад !
7. Као благ, Као Пастир мили, драг
Овчицу ме Твоју носи У наручју од милости !
Кад животу дође крај, Донеси ме у Твој сјај !

153. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 23.)

1. { Го- спод је до- бри Пас-тир
    | Тай чу- вар вер- ни, сваг-да

мој, Ништ' ми не- до- стат' не- he; }
 благ, Спа- се ње ме- ни да- he; }

 По- ља- ном ме- не па- се Он, И

 хра- ну жи- ћа да- је к' том, Од Ду- ха

 Свог ми- лос- ног.

2. Бистром ме врелу води Он
Које ми жеђ'цу блажи; Напитак с' врела Његовог

Мој слаби дух оснажи; Спас показује прави пут,
Он мени не да посрнут' Имена Свога ради.

3. Ако и мраком поћем ја,
Ипак ми ништ' не шкоди: Твоје ме око прати свуд,
Са мном си пун милости; Палица Твоја теши ме,
У Твоју верност узダメ се, И моћ ме Твоја штити,

4. Трпезу мени приправљаш
Злотвору на видику, Свог пријатеља Ти крепиш,
Разгониш жалост, муку; Главу ми уљем мажеш Ти;
Точиш ми чашу милости, Казујућ' пут ми к' небу.

5. Доброту, милост, даћеш ми
Докле год живим, Спасе! У Твом ћу дому остати
Док овде трајем дане; А кад се жића сврши пут,
Љубави Њег'ве свети скут У дом свој пренет' ћ' мене.

154. ПРОБУДИ СЕ!

(На глас бр. 50. и 83.)

1. Про- буд' се, ср- це мо- је, И

Твор-цу сво- ме пој; Он је у тав- ној

но ћи Ми ло стив чу вар мој; Сун
 це сад о пет сја је у славу Је хо
 ви, Пож те Му и ви, бра ћо, Хва
 лу Му дај те сви!

2. Од крај до на крај неба Твоја је верност свуд';
 Свима нам дајеш милост, Коју обнављаш туд'.

О дај нам Ти и данас, Господе благост ту,
И разгреј срца наша На љубав и хвалу !

3. Хвала Ти од свег' срца, Што сам искупљен сад,
За муке, што си подн'о Дај, да Те хвалим рад !
И све, што си ми дао, Нек Ти посветим, дај !
Живот мој Ти управљај Там', до у неба сјај !

155. ПОЈАЊЕ ПРИ РАСТАНКУ.

(На глас бр. 50. 83. и 154.)

1. Немојте плакат' тако, Нит' цепат' срце ми,
Ми свагда остајемо У Богу здружени ;
Свеза, која нас веже Не кида с'ничим сад,
И што с' у Њему споји, Остаје за свакад.
2. Пружио с' руку брату, К'о да је растанак,
Ал' опет свагда ми смо У чврстој свези так'.
Погледамо с' к'о да је Последњи пут тада,
Али Господу близу Остајемо свуда.
3. Он оде, ти останде, Оп тамо, овде ти !
Ал' знајте: уд сте један, На једном телу сви ;
Говор је о растанку, Поздравља с' још једном,
Ал' с' иде једним путем У истом правцу том
4. Нашто нам дакле сузе? Нашто нам жалост сва ?
За Једног само знамо. Кој' иде са нама,
Једна нас рука води, Под једном заштитом,
Једним сигурним путем, И то у један дом !
5. Час овај дакле, браћо, Не буд' нам туге знак,
Већ нек се сад обнови С' Господом савез јак !
К'о Њега себ' избере, Њиме ће спасен бит',
Растанак премда тежак, Тако ће с' прешалит'.

156. ТРПИ РАДО.

(На глас бр. 89.)

1. О трпи, трпи рад ! Бож'ја је волја сад
Да овде мног' трпиш, Да с' тамо радујеш.

2. Подноси бола свог, Јер тако хоће Бог:
То царству води нас, Где влада Христос Спас.
3. Патња те чисти, гле! И тешке муке све
Чине те детињским, Понизним и малим.
4. Ко ј' смеран, ко је благ, Тад је тек Богу драг,
Ако је код теб' то, Благо теби вечно!
5. Кад с' молиш детињски, — Бог чује гласа ти,
Неће од тебе Бог, Одвратит' лица Свог.

157. ПОЈАНЬЕ.

(Псал. 42.)

(На глас број 28. 93. 186.)

1. К'о што јелен за извором, Так' за Тобом чезнем ја,
Благи Боже, радост моја У Теби се нађе сва; —
Код Тебе је извор жића, За Тобом ми жедни душа:
Ах, кад ли ће доћи час, Да Твог лица видим крас!
2. За Тобом ми душа жедни, Здружен с' Тобом желим
бит',
Вичућ' овде тужним гласом, Не престајем сузе лит'.
И дан и ноћ јад ме гони, Јер ми злотвор често збори:
Ти се држиш Бога свог — Па кажи ми где т' је Бог.
3. Ах, како се од стра' стресам, Како дркће дух мој сад,
Вашећ': Боже, докле ли ћу Подносити муке, јад?
На светлост ме Ти изведи, Ти ми туге ноћ разведри,
Из мог срца тамнине Вод' ме к' виделу славе.
4. У Твој дом бих радо иш'о, Боже, с' хвалом и части;
С' Твојом децом рад' бих и ја Славопој Ти принети,
Кад скупштине деце Твоје Част и хвалу Теби поје,
Твој благослов, снага та, Њиним срцам' радост да.
5. Ал' се ипак тешит' морам, У Бога се уздат' свог,
Јер Он то све к' добру води: Помоћ мени даће Бог.
Кад се буре хука чује, Кад вал морски запљускује,
То знам једно: Бож'ја моћ Притећи ће у помоћ.

6. Бог је милост обећао, — Он је веран, јаки штит;
Од Њег' ме ништ' отет' не ће, Реч ће Њег'ва моћ
ми бит'.

Душа моја брижна, тужи, Ал' знам, да ме Господ љуби;
Он је снага жиљу мом, Помоћ мени даје Он.

158. П О Ј А Њ Е.

(Псал. 45.)

(На глас бр. 66. и 179.)

1. { Ве-ли-ки Ца-ре у Си-о-
Те-би по-ја-ти Пре-све-то-
ну, Ра-ду-је с' ср-це у ме-ни, }
ме, И и-ме Тво-је слави-ти!
Ми-лош-ћу кап-љу ус-не Тво-је, А

Твој не- бес- ни све-ти лик,   Нај- леп-ши
 си- не чо- ве- чи- ји,   Ју- бав-љу
 свет-ли вас-ко- лик.

2. Припаш', војниче, мач уз бедру,
Господе, Твоју силну реч!
Изиђи у бој, пљен учини,
У снази Својој јав' се већ!
С' кротошћу, чашћу, величанством (Псал. 45., 5.)
Истину на видик носиш;
Заробљеним' слободу дајеш, —
Сотонин јарам так' ломиш.
3. Јака ј' десница Твог могућства,
Чудно с' откриваш славан Ти,

Ошtre су стреле лука Твога,
 Злотворе Ти ћеш згодити ;
 Морају с' Теби поклонити,
 Кад с' јави Свemoћство Твоје,
 И кад се мач Твој блистат' почне,
 Сва моћ злотвора престаје.

4. Вечан ће бит' Твој престол, Боже,
 Царство Ти правде пуно је ;
 Твој ће се скитар узвисити,
 Безбожност Теби мрзост је ;
 Уљем радости помазан си
 Виш, нег' други Твоји сви,
 Бог Ти је царство одредио
 Без kraja, с' миром, радости.
5. Хаљине с' Твоје драгоцене,
 Оне миришу смирном све,
 Кад Ти из царских двора сјајно
 Царским украсом јавиш се.
 Страшан си одвећ, Војсковођо,
 У пуном сјају краса Твог,
 Војниче, па и Победниче,
 Ког вечном славом венча Бог.
6. Царске Те кћери одсвуд дворе,
 Царска је Твоја свита сва,
 С' десне Ти стране гле ! невеста
 У свом' накиту дивно сја.
 Пази Му гласа, мила кћери,
 Кога у часу чујеш том,
 Сад сав твој народ заборави
 И заборави очин дом.
7. Царска је ћерка украшена,
 Са свим у царској слави сја,
 Хаљине с' златом извезене,
 У вечној правди блиста с' сва.
 У том внутрашњем красу славе
 Водиш невесту у свој дом,

Славој с' милином, радости
Ори се тад' у слави, к' том.

8. Место отаца имаш децу,
И постављаш их у свет сав
За кнезове, к'о победнике,
Теби сљеде, Јуначе прав'!
Радосно Теби хвалу поју
Из свих народа верни сви;
У свим' блаженим вечностима
Хвала ће с' Твоја орити!

159. П О Ј А Њ Е.

(Гал. глава 6, стих 8.)

(На глас бр. 27.)

1. Богоу и Исусу цели
Живот ваш жртвујте сви!
Јер ни један, ко' My с' преда
Не ће с' кајат', том' сљеди
Радост сва Без јада, После боја мир свагда.
2. Који овде много сеје,
Пожњети ће много там'!
Кад би многи то чинили
К'о што Господ јавља нам:
Сеј'о б' тад' Многи рад' К'о што Господ хоће благ.
3. К'о што звезде там' на небу
Сјају нашој земљи сад:
Тако, који у том свету
На част Богу сеје рад',
Лепо ће Светлิต' се Као звезде, јасне све.
4. Како ј' важно да тежимо
Тамо, децо Бож'ја сви!
Да тај позив разгледимо
Зашто смо на земљи ми:
Не да би Овде ми Част и новац текли сви;
5. Спасење нам да градимо,
Зато смо ми овде сви,

Да таштини не сљедимо,
Жеље да презремо ми:

Јер свет сав, Новац, част Напосљетку ће с' распаet'.

6. Кад би Христу ми живили
Свако време, сваки дан
Тело Њем' у жртву дали (Римљ. гл. 12., 1.)
И сносили муке, срам,

Тад' сав страх Није јак; — С' нам' је Господ, бранич благ.

7. Зато, моја мила браћо,
За Исуса све дајте;
Љуб'те уде све сиротне,
Детињски се предајте:

Љуб'те се, Све више! Спасу је то најдражје!

8. Љубав нек се јако множи,
Љубав дела нек чини;
Љубав уде нека краси,
Да с' у нам' Спас настани!

Добро ј' тад', Љубве жар Даје вери мој свагдар.

9. Блажен ли је живот, браћо,
Кад нас љуб'ве крепи слад!
Љубав носи слабе уде
К' савршенству тежи рад';

Радује с' Искренј Сада овде и вечно.

10. Где се љубав изоставља
Ту је мртво, празно све;
Ту се Господ заборавља
И све тешко тад' иде:

Напредак Губи с' тад, Спотиче се онај свак'.

11. Зато нам се борит' ваља, —
Њаво љубав квари рад',
Жели љуб'ве жар погасит'
И радост у Христу сад,

Да не би Овде ми Теб', Господе, живили!

12. К'о сад Спаса њежно љуби,
Не радује с' таштинам',
Радује се Њег'вом дару,
Тај је блажен, радостан.

Благо том, Јер ће он У блажених доспет' дом!

160. ВЕРНА ПОРОДИЦА.

(На глас бр. 1. и 210.)

1. Готов сам и ја и мој дом,
 Теби, Господу, служит' мом'
 Телом и душом жељно,
 Ти буди дому Господар,
 Дај нам благослов Твој и дар,
 Да ти служимо вољно.

Ти домаћу, Малу, свету Скупштину, ту
 Из нас створи, Нек смо Теби сви по вољи.

2. Дај да добри Дух Твој ради
 Кроз Твоју реч, снажно свагди,
 На нашим свим' душама;
 Реч Твоја нек' к'о сунчан зрак
 Дом наш обасја, нек' је свак'
 Радосно к' себи прима.

Кроз живот нам Овде свима Путницима
 Твоју храну Пружи свагда изабрану!

3. Изли мир Твој у дом наш ту,
 На све кој' живе у њему;
 У љубави нас здружи:
 Нек је припрањан свак' од нас
 Трпити, носит' сваки час,
 Понизно, кротко служит'!

Љубав Праву Свака душа Нека пружа,
 Да се позна Да нас Господ Својим назва.

4. Дому нам нек је темељjak
 Истине Твоје свети зрак,
 Ои нек нам увек сјаје,
 Да би у мраку могли ми
 За Твојим трагом ходит' сви,
 Који спасење даје,

Да с' радосно Теби дамо, Да с' предамо
 У страдању; Ти нам радост дај небесну!

5. Још Ти с' молимо за свагда
 Да у дому Дух Твој влада,
 Да други дух не дође;
 Нек Дух Твој дом наш управља,

И добри ред и запт спрвља
По Твојој вољи, Боже!
Амин! Амин! Дођи брже Сунце наше!
Сјај, истина Нек у дому сјаји свима!

161. ПОГЛЕДАЈ НА ИСУСА!

(На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. О како се ту радују Уди Твоји, Спасе, сад,
Што си дош'o к' нам' на земљу, За нас подн'o крест и јад!
На Себ' уз'o боље свију, На Се свих грешника јад,
За нас јадне ту на земљи Поднео си и смрт тад.
2. Владај у милости Својој Над свим стадом Твојим сад!
Изли на наш пут живота Твој благослов свуда рад.
Нека благост Духа Твога У нам' ствара нов живот,
Да ходимо поуздано Уском стазом носећ' крест!
3. Кад нас боле ту на земљи Учини нас радосним',
У срца нам Ти сам збори: „Мир нека је с' вама свим!“
Кад кушање нас ту снађе Нек гледамо на Те ми;
Кад у борби душа с' боји, Дај победу, штит буди!
4. Откри нама сваки корен Покривених греха сви,
Нек нађемо пут к' Твом крсту Где си змију сатр'o Ти!
Помоз' верност Теби држат', Одржи нас до краја,
Док стигнемо к' Теби горе, Где је радост без краја.
5. О како ће стадо Твоје Захвално Ти појат' тад,
Кад га тамо горе скупиш, Ти Пастире добри наш!
А кад сиђеш опет к' нама, И зовнеш нас пред Твој трон!
Радовање с' уди Твоји, Појат' Теби, Спасу свом!

162. КРИШТЕЊЕ У ХРИСТА.

1. { Во-ду на-ма bla-го- си-ља
  { С'реч-ју је то сје-ди- ње-но

Све- тих Њег'-вих ра- на млауз; } { Он је
 Сна- гом, ко- ју да- је Спас. } { К' ве- ри

ре- к'о: Свет у- чи- те, } { Он, кој'
 ње- га о- бра- ти- те } { Греш-ни-

за све стра-да тад', } „Кр- сти- те их!“
 ка се при- ма рад'.

ре- че он- да, „А у и- ме Бо- га

O-ца, У и- ме Си- нов- љих му-
ка, И у и- ме мо- ћи Ду- ха!"

2. К'о што потоп водом носи
Нојев дом на живот тад,
Тако тече милост с' неба
И спасење овде сад;

Грех и сумњу потопљава, И од смрти нас спасава,
Нама спрavlја мира крас И блаженством поји нас.
Веровати Богу треба К'о што гласе речи с' неба:
С' вером скупа јест крштење, А с' неверством
осуђење.

3. Очи вере виде извор
Што из речи тече там',
И да јагње Бож'је проли
Крвцу Своју за грех нам',

Милост, снага ту је свака: Тако Отац нас спасава,
Кој' обилно после тог, Он излива Духа Свог;
Греха нашег оправшени, На ново смо тад' рођени,
Божији смо мили синци И живота наслеђници.

4. Ал' Адама стари уди
Тад' морају угинут',

И нов човек мора опет
 Чист, освећен ускрснут':
 У кајању онај умрет', А у вери овај живет',
 Служба греху и зла сласт Нек ми ј' одсад непознат'
 Кад сам већ сарањен с' Христом Морам живет у Њем'
 чисто,
 С' новом снагом да за праву Спремим се за Бож'ју славу.

163. ЗАВЕТ МИЛОСТИ.

(На глас број 142. 169. и 216.)

1. Теби ја овде, Бог же
 мој, Сад мое је срце сво При-
 но- сим е во сад на дар, Јер

2. „Срце ми, сине, твоје дај!“ Благ си ми рек’о Ти ;
Тим показујеш к’ миру пут На небу и земљи.
3. Па сад га, Спасе, прими Ти, Радо га дајем сад ;
Прим’ ме за ученика свог, Теби ћу слједит’ рад.
4. У Тебе обуци ме Ти, У Твоју невиност,
Да ја од сваког греха чист, Пред Богом будем прост.
5. У заједницу прим’ ме Ти, Боже, Душе свети ;
Исуса ради изли се У моје срце Ти !
6. Изли на ме светлост Божју И Бож’је љуб’ве жар ;
Угаси мрзост, лаж и мрак, Твој мени даруј дар !
7. Дај, да с’ вером веран будем У Христу, Спасу мом,
И да Га призnam без страха На супрот духу злом !
8. Дај, да у наду будем чврст, Понизан и трпљив,
Да и кад све ме остави Тобом се тјешим жив.
9. Срце ми прими за Твој храм, О Боже, овде Ти,
Нека Ти оно буде стан У бескрай вечности !
10. Теби га по све дајем ја, По вољи владај с’ њим !
Јер знадем, да сам само Твој, Не овог света син.
11. Не ћу да знадем ја за свет, Ни за грех његов ту :
Срце је моје Спасу дар Сад, и кроз вечност сву.

164. СЛИКА ИСУСОВА.

(На глас бр. 123, 124.)

1. О кад бих слабо дете ја

И ма о својства Твоја сва! О

дај, да Те би сљедим сад, Спа се, к'о

син и слуга рад'!

2. Како с' проводи живот свет',
 Ти си ми у том пример леп,
 Ах, Спасе, далеко сам ја:
 Од подобности Твог лика!
3. Твоје уздање чврсто би,
 Да ће Те Отац чувати;
 Ах, даруј, Спасе и мени,
 Да тако веран будем Ти!
4. На горам' често си ноћи
 Усамљен пров'о стражећи;
 Све у молитви беше Ти:
 О такву радост даруј ми!
5. Нађе л' се какав болник гди.
 Ил' сиромашак, — тад' му Ти
 Притичеш радо у помоћ, —
 И ја бих рад тим трагом поћ!
6. Страдајућ' беше к'о јагње,
 Мирно поднесе све патње;
 А кад се дирну Ода част
 Ти тад' показа и ревност!
7. Даруј ми јуначку храброст,
 И кад је нужно и ревност;
 Али још и праву скромност
 И свагда свету пажљивост!
8. Твоји су ученици сви
 Кроз нужду за Тобом ишли;
 А сад су на Сиону сви,
 Око Твог трона радосни.
9. Помоз' и мени, чеду Твом,
 К' небу корачат' стазом том,
 Да после патње века тог
 Хвалим Те вечно, Спаса свог!

165. Х В А Л А Д Е Ч И ЈА.

(На глас бр. 148.)

1. { За- хвал- но- сти на- ше по-
Де- чи- је по- ја- ње ра-

диг- ни- мо глас, } Он, прем-да Га сла- ви сав
до чу- је Спас;

ан- ћел- ски збор, И на- ма ће у- во приг-

нут' од- оз- гор.

2. Ни знали Га нисмо, а Преблаги Он
Очинском је бригом љубио нас свом;
Даје родитеље, к'о одране скут,
Даје учитеље за небесни пут.
3. Он нам школе даје да у њима ми
Божију премудрост сабирајмо сви;
Он нас зове: децо, ко ме слушат' зна,
Том' Сам блажен покој приправио Ја.
4. Зато Он и жели да дечица сад
Радо удвоструче учење и рад;
Приближује с' лето, па ће жетва доћ',
Ко ј' сеј'о, учио с', блаженство ће наћ'!

166. ЈУТРЕЊЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас број 38. и 197.)

1. Кад се с' ми- лим Богом поч- не,

Сре- тан ли је ју- трење час: Ср- цем ра- дост,

уст'-ма хва- лу Нек из- ja- vi свак' од нас,

Што му Бож-ја да- де моћ, Да про- ве- де

ти- хо ноћ, Да без бри- ге са- да о- во

Мож' по- здра-вит' ју- тро но- во.

2. Подигнимо к' небу очи, Како сунце сјајे там',
И на горе, доље, њиве Светлост, живот пружа нам!

Ал' већма нег' сунца сјај Христов лик нам сјаје, знај!
Ту нам сјаји мир, тишина, Милост, благост и истина.

3. К'о пролетње цвеће када Цвета, кад сунце грије,
Тако Спас за венац цвећа Одгајава нас свије;
Благословом зове Он Сву дечицу к' Себи, к' том:
Да сви Њега припознаду, За Спаса и брата знаду.

4. Па и данас исто тако Пратити нас жели Он,
К' мудrostи нам срце водит' И приводит' к' Оцу Свом,
Да нам цео овај дан Буде драг и радостан,
И у вече Његов мили Да благослов нас закрили.

5. О како је кроз ту милост Сво учење лако нам,
Кад Спас на стази доброте Пружа помоћ Своју нам!
О како је блажен син, Кoj' почиње данак с' Њим,
Ког' је разум, савест чиста, Освећена љуб'вом Христа!

6. Господе вечног живота, Дођи у наш круг сада,
Дај, да залуд не будемо Ученици Твог слова;
Учитељу нашем дај Твој благослов — свим' пружај:
Тако ће све напредоват', И Ти ћеш се том' радоват'.

167. ИСУС, ПРИЈАТЕЉ ДЕЦЕ.

(На глас број 96.)

Твор-че мог жи- во-та, Не дај
 Љу- бав Тво-ју ми-лу И Твог
 ми без пло-да Бит' ту на зем-љи,
 Ду-ха си-лу У ср-це ми лиј;

Да Твој лик Чист свет и тих Леп-ше свагда
за-си-ја се, Тво-јом не-гом, Спа-се.

2. Там' у Твоме небу Многи ће да буду
К'о небески зрак, Кој' ту деца бише
И рано с' предаше Теби, Спасе благ!
Зато су Сви у царству,
Дошли к' блаженоме збору К' Теби, у Твом двору.
3. Дечиј пријатељу, Благи Спаситељу,
О како си благ Све поднео кротко,
Да б' нама помог'о К'о пријатељ драг' ;
На и ми Требамо сви
На Тебе се угледати, О Исусе свети!
4. Блажен ко Те љуби, Ко се својски труди
Божијм чедом бит'! Улиј' љубав ову
У груд нам синовљу, Спасе вековит'!
Да Твој лик Чист, свет и тих,
Там' на небу пун милине На нама засијне!

168. Н Е О К Л Е В А Ј !

(На глас број 5.)

1. Младежи витка, ти наде будућих нам дана,
Послушај речи пријатеља твога ваљана:
Исусу твом Сљедуј увек хваљеном,
Сачувай срце од мана!
2. Младости твоје цвет жртвуј и све снаге твоје
Исусу Спасу, кој' те прима под крило Своје ;
Душом се свом Ти повери Христу твом,
Великом цару доброте !
3. Радосно Он грли јагањце на земљи, к'о Спас ;
Младежи, нек се Њег'во срце весели за вас!
Благослов тад За те приправит' је рад,
Јер ти си Њег'вог стада крас.
4. Исуса уживат' то је права сласт младости !
Окусивши вечну љубав Бож'ју разгледати,
То нам' је дост'! Ал' преварљива сладост
Она душу упропасти.
5. Дрвеће младежи, светим иснуњено соком;
Расте мудрошћу и милошћу и светом снагом ;
За кратко сад Приправља с' за дјело, рад'
Домаћину постат' слугом.
6. Богу и јагњету служит' за оруђе славе,
С' тим се све славе земаљске не могу да сравне !
Младежи ти Времена не пропусти :
Предај Њему своје снаге !
7. Тражиш ли Га срцем анђели тебе ће дворит',
Поверљиво ти ћеш с' њима заједницу имат' !
Ак' останеш И вечно се Њем' предаш,
Царством ће те Он обдарит' !
8. Помисли, колика ће радост и дика бити
Оном, кој' од детињства и до kraja старости,
У Христа свог Узда се до kraja тог' —
Красиће га лик младости.
9. Заиста, тај ће умират' радосно и мирно,
Кој' страдања Христа Спаса познаје одавно ;
О благо том, Јер ће њему бити дом
Царство Бож'је вековечно !

169. БЛАЖЕНИ ЧОВЕК.

(На глас број 142. 163. и 216.)

1. Naj- по- сле ни- је теш- ко
сад Бла- жен чо- век би-ти, Го- спо- ду с'
ва- ља пре- да-ти И Ње- му жи- ви-ти.

2. Господар ниси, ниси роб: Радосно с' дете ти;
Љубиш ли Њега, Он је тад Благ и пун милости.
3. Тихо и кротко радиш ти К'о сваки смеран брат,
К'о дрво, што ће плода свог' У своје време дат'.
4. Не гледаш пос'о као труд Од ког' се бојиш ти;
Господ у нама ради све Што нам заповеди.
5. Радосно чиниш оно све Што заповеда Он,
Уз Њега ти си за увек Вес'о у срцу свом.
6. Тако је веран Христјанин Богат и плодовит'; —
Ко тако није блажен сад, Никада неће бит'!

170. ДОМА ЈЕ ДОБРО!

1. До- ма ј' до- бро! Ту ће већ
 пут- ник сва- ки Од теш- ког тру- да
 по- чи- ну- ти свог, Ту по- сле пу- та
 муч- ног, те- гоб- ног, По- кој ће мо- ћи

2. Дома ј' добро ! Тамо на Оца недри'
Син заборавља претриљени јад,
Радује с' спасењу у слави тад',
Пошто све победи, вечно је сретни.
3. Дома ј' добро ! Тамо нам мира палме
Сладак од свуда распостиру хлад ;
Свака је туга побеђена тад :
Свуда се чују тек победне псалме.
4. Дома ј' добро ! Тамо венцем победе
Господ краси верног борца главу,
Ко ј' им'о љубав, веру и наду
Там' ће ликоват' вечно Богу правде.
5. Дома ј' добро ! Ајде кораком смелим
Кроз нужду и смрт у вечити дом !
Скори свршетак биће путу том,
Који ће цветат' цвећем неувелим.

171. КРСТ.

(На глас број 73.)

1. Сил- но се др- во кр- сташи-

ри По кра-је- ви- ма све- та свим;

Јер ку- да чо- век но- гом кро- чи,

Од- мах је ту и крст пред њим.

2. Прилике кобне јављају се,
Свуда те прати бол и плач,
Јер нужда, патња и прогонство
Трзају на те крста мач.
3. Бежи на коју хоћеш страну,
Ал' побећ' ти се не уздај:
Што више крсту уклањаш се
Он све те више гони, знај!
4. Зато се крста, страдње не бој,
И сам је на њем' страд'о Спас, —
Он ти отвара врата царства,
Где лица Бож'јег сјајे крас.

5. Да ти се смањи терет крста
 Од вида њег'вог учи се;
 Исти те учи јад умалит',
 Утеша кроз то даље т' се:
6. Унакрст стоје два дрвета,
 Дугачко, — кратко преко њег'; —
 Ал' вид се крста одмах губи,
 Одузми кратко дрво тек.
7. Тај начин крста теби каже,
 За што је тежак терет свак,
 И кад се туга сва навали,
 Како ти може постат' лак.
8. Дугачко ј' дрво воља Бож'ја,
 У накрст стоји отпор твој; —
 Тим муке крста буду веће
 И предан биваш судби тој.
9. Бож'јој се вољи не противи,
 Ма да те јако казни Бог,
 Стрпљењем ће се отпор стишат',
 Нестаће крста претешког.
10. Па тако себе кад победиш,
 Кад Бож'ју вољу чиниш рад;
 Спасова милост биће т' плата,
 Мир ћеш у страдњи наћи тад.
11. За то с' Исусом муке трипи,
 Крста се плашиш' немој ти:
 Када са света овог пођеш
 Тад' ћеш у небо доспети.

172. САМО ВЕРНО, ВЕРНО!

1. Сам' вер-но, вер-но! Го-спод ће по-

мо Ѯи, Ње- го- ва бла- гост не Ѯе нас ми-
мо Ѯи! Ма ка- ко да је теш-ка бор-ба с' тог
Што ве- Ѯа вер-ност ви- ше с' сла- ви Бог.

2. Сам' верно, верно! Верност чека круна,
Коју Бог тада за награду пружа, —
Ал' само онда кад у свој нужди
Остао будеш веран до смрти.
3. Сам' верно, верно! Не држећ' оружје, —
Злотвор не спава, — зло Ѯеш проћи друже;
И добитке ми би изгубили,
Кад не би будни били, стражили.
4. Сам' верно, верно! Ко у искушењу
Изтраје, тaj Ѯе с' радоват' спасењу;

Без искушења не може се знат',
Еда л' си веран, снажан или слаб?

5. Господе верни, Твоја љубав мила
Извона нас је сада оживила,
Дај, да изнова сваким даном ми
Вернији мож'мо Теби бити сви!

173. СРДАЧНА ЖЕЉА.

(На глас бр. 57. и 116.)

1. Ви пута мога блаженог Садрузи драги, мили,
На које с' Спаса нашег Дух Излио у свој сили:
Поздравље прим'те, браћо сва, У име Христа Исуса!
2. Нека се стадо малено Милошћу Њег'вом множи,
Нека у Његов уђе мир, Јер то је налог Божиј!
Ко је поносит, дете буд! Да би нашао к' небу пут!
3. Нека се теши путник свак Кад плач и туга преће;
И ко ј' кроз Христа искупљен Остављен бити неће:
Нек свако дете срцем свим Пође по стопам' Његовим!
4. Нека се сваки на Њега, На стену нашу зида;
Од Њег'вог Духа и слова Нек срце даре прима;
Сви се предајмо Њему сам', Јер он је сјај и звезда нам!
5. Срдачна то је жеља сад За другаре миле све, —
Спас нек у нашем збору сам' Снажно, осећан буде!
Он спаја нас кроз креста моћ, Да братски мож'мо к'
небу доћ'!

174. МОЛИТВА.

1. { Мол' се   Бо- гу, скуп- шти- но,
Дух И-   су- сов не- ка сад

Ње- му по- све- ћуј. се! } Нек с' од
 На све из- ли- ва се! }
 нас Сва- ки час, Мо- ли- тва, про- ше-
 ње, К' Бо-гу го- ре пе- ље!

2. Ти посвети огањ свет, Искање твог духа
Том, кој' за те проли крв Да му будеш слуга!
Свети кад Нек се сад Тамо у висине
К' вечном Богу вине!
3. Свих побожних молитва Што ишту и просе,
Та на олтар пред Бога Вечног, излива се,
Ту ј' за нас Христос Спас, Помиритељ верни
Својих слугу смерни.
4. Бог ће много-милостив То радосно примит',
Нити треба анђелу Пред Њим се застидит':
И наш дар На олтар, Поред дара свога
Метнути пред Бога.

5. Свију светих тамјан тад Има снаге веље!
Сваки од нас нек метне Зрнце на угљевље!
Нек се сад Слију рад' Пламеном љубави
Свију нас умови!
6. Кад једина молитва, Која с' вером диже
К' Богу иде, и кад там' Своју цељ постиже:
Шта ли још Бити мож', Када све се душе
У молитви здруже!
7. Када свети там' и ту, С' величима мали,
Кад анђели и људи Буду с' сјединили;
Једна та Молитва Од свих сједињени:
Биће глас умилни!
8. Ах без свете молитве, И њене јачине
Ништ' се неће свршити, Што Христјани чине:
Тек корак По корак Молитвом се ствара,
Злотвор се обара.
9. Духом к' небу летите, Мол'те с' непрестано!
Свете руке подиж'те, Посвет'те се право!
Молитва Света сва До Бога ћ' допрети, —
Благослов донети.
10. Молитве, што шиљете У свог срда жару,
Нека буду огањ свет Богу на олтару:
Ал свој сам Немој плам Помешати, брате,
С' пламом свете ватре!
11. Молите се да прођу Последња времена,
Да нам слава Христова Буде откривена!
Запој тад Стар и млад, Са анђелском чезњом,
Том дану жељеном!
12. Христу ј' мила молитва, Кад од срца иде, —
Молит' к'о што жели Он, Свих светих дужност је;
Нека Спас Међу нас Славно сиђе с' неба —
Том' се молит' треба!
13. Кад у нама противља Пламен жеље ове,
Из молитве ћ' створит' Он Муње и громове,
Који с' ту Подижу Да затвори друкћу,
Богу славу даду.

175. ДУХ ОТАЦА.

(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Душе вере и јачине, Покорности, запта свег',
Носиоче неба плода, Творче дела Божијег !
Душе светих апостола, Пророка и царева,
Којим снага, сведочанство Кроз Тебе се дарова :
2. Наоружај даром Твојим И нас слабу децу сад,
Да имамо вере снагу, Ревност за дом Божиј рад' ;
Да презремо срцем целим Света овог благо све,
Да предамо тело, живот У том боју светоме.
3. Дај нам веру Аврамову, И уздање њег'во Ти,
Која кроз све сметње продре, Сваку сумњу победи;
Кој' не само у тај завет Узд'о с' стално, радосно,
Већ је своје најмилије Богу на жртву при'но.
4. Дај чистоту Јосифову, Кад безсрдни овај свет
Претњом или молбом тражи, Увући нас у свој сплет!
Научи нас избегават' Жеље и све грехе ту,
Светску мржњу претрпiti, Верним бити свом Богу.
5. Дај нам храброст Давидову, Да се храбро боримо
С' душманима Израиља, Да с' у Бога уздамо ;
Његову нам верност даруј Па и његов царски дух,
К' том' и срце, што ћ' изнова Бож'ју милост славит'
свуд.
6. Дај Илијну свету строгост, Кад свет овај слеп и глуп,
Идолима сјајне храме И олтаре гради свуд;
Да се томе не клањамо Ни на који начин ми,
Већ к'о Твоји ту сведоци Да стојимо, с' Тобом сви.
7. Дај нам храброст апостолску Да можемо сведочит'
Целом свету супрот претњи, Крв Христову свуд'јавит'.
Нек истину признајемо, Која нас ослободи ;
Да у том не сустанемо, Ти нас слабе укрепи !
8. Мир нам даруј, к'о Стефану, Кад навали беда ту,
Кад судба нам одређена Доведе нас у борбу !
Кад се јако све подигне, Дај нам вере јасност Ти,
Отвор' небо, Христа славу Покажи нам при смрти!

9. Душе вере и јачине, Покорности, запта свег'.
 Носиоче неба плода, Творче дела Божијег!
 Душе светих апостола, Џарева, пророка сви,
 Па и свију верних браће — И код нас се покажи!

176. РЕЧ ЖИВОТА.

(На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Речи жића, чист изворе, Кој' се с' неба излива,
 Моћ живота дајеш сваком, Кој' ти срце, дух преда,
 Који као на припеци Увенули цветак млад,
 Жедан иза дуге суше На извора клоне хлад.
2. Шта је земља сад без тебе? Само тамна долина.
 Шта је небо сад без тебе? Већ затворен храм царства.
 Без тебе нам шта је живот? Истом смрти жалац јак.
 Без тебе нам шта ј' умрће? Вечни ужас, вечни мрак.
3. Речи жића, зрак твој сјаје, Ал' уједно згрева све:
 Пак'о јављаш, ал' уједно И небесног царства дне;
 Ти грешника љуто плашиш, Да остави грешни свет;
 И с' љубављу ти покриваш Покажника сваког грех.
4. Судије се учиш бојат', Који право мери све!
 Учиш љубит' Оца, који Дуготрпњом носи зле;
 Јубит' учиш једног' Бога, Кој' јединог Сина Свог
 Он жртвова, за нас казни, Да с' избаве грешни с' тог.
5. Речи жића, ко те слуша Том обричеш спасење;
 Ал' тек оном, кој' те храни Даће се благо веље.
 Ја те желим сачувати, Мачу Духа, Бож'ја реч,
 Помози ми, ту се борит', А там' венац добит' већ!

177. ПОУЗДАЊЕ.

1. { У Го- спод- њој сам ру- ћи
       Ни ту- га, ни- ти зем- ски

ja И ту ю о стат' сваг да;
 яд О туд ме не и заг на!
 И кад се тай Свет сруши, знај, И
 ко се Ње га др жи, тай О ста ће
 ста лан сваг да.

2. Стена је стална Господ, свим' Кој' Му се поуздају,
Кој' држе Њег'во слово, тим Чуда ће да гледају.
Рек'о је Он, Верујем том Радосно срцем, душом свом,
Туге ме не сметају.
3. И шта Он са мном науми, Мени ће добро бити,—
Вером ћу с' у Њег' уздати, И благослов чекати;
Што чини Бог Добро је с' тог, И ко се Њега дражи, свог,
Свагда ћ' сигуран бити.
4. И кад ме стигне удар љут, Његова ј' мила нега ;
Пут овај којим ходи Он Чудан је преко свега.
Ако се што И чини зло, Ипак на добро иде то,
И свуд' ме добро чека.
5. И моје вере залог јест, Што Господ сам обећа :
Да ништ' из руке Његове Отргнут' мене неће.
Обећа л' Бог Ђржи Он то ! Уздање моје Он је сво,
Њега ћу славит' вечно.

178. ЖИВОТ И ЗАДОВОЉСТВО У ИСУСУ.

(На глас бр. 50. 83. и 154.)

1. Исусе, сунце моје, Испред ког' мрак бежи,
Исусе, снаго моја Што м' у нужди теши!
У срцу моме свагда Јасан се јавља глас,
Како си, Сине Божиј Љубио њежно нас!
2. Небеско осећање Мене обузима,
К'о да ми нетко кличе: Ту ти је мета сва!
Кад ништа више немам, Радосним срцем тад
Христове љуб'ве ради Даћу и живот рад',
3. На спрам бисера тога Што тако дивно сја,
Ништа су част и новац И друга блага сва ;
Радо ћу избегават' Радосним срцем све,
Што мене од Господа Одвојити може.
4. Живота не познајем, Кад нисам у Теби :
Ти си ми једин живот, Живот ми дајеш Ти.
Ја смрти не познајем, Већ живим у Теби ;
Јер грех, који ми шкоди, Скин'о си с' мене Ти.

5. Па ни за патње не знам, Јер сваки бол, туга
Од Теб' ме не одваја, Изворе блаженства!
Кад Тебе имам само Све ми је друго пра':
Цар тако богат није, К'о што сам богат ја.
6. Ја овде већ на земљи Блажене трајем дне,
Да шта л' ће тамо бити, Кад слабост исчезне?
Тако с' блажено умре Кад плата чека там',
Да царство ја наследим, Што Господ даје сам!
7. Господе драги Ти ми Усели у памет,
Дубоко у срце ми Урежи закон свет:
Да б' ја без љуб'ве Твоје Изгубљен мор'о бит',
Без нада на том мору Моро би с' таласат';
8. Ал' да си к' пристаништу Извео мене Ти,
Да си ме обрадов'о Благ и пун милости;
Да за страх и не знадем, К'о што га други зна:
Јер видим, да си Спас мој, — Утеша моја сва.

179. ВЕРНОСТ У МАЛЕНУ.

(На глас бр. 66. и 158.)

1. То је љубави верност
пра ва, Ко ја се Спа са др жи

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano range, and the piano part is in basso continuo style. The score consists of four systems of music, each with two staves. The top staff of each system is for the voice, and the bottom staff is for the piano. The vocal parts have lyrics in Russian. The piano parts provide harmonic support with sustained notes and chords. The music is written in common time with various note values including eighth and sixteenth notes.

свог, И ко- ja ра- до без пре- стан-ка
 Слу- жит' Mu ми- сли у свем' с' тог; Ко-
 ю и у ма- лом точ- но уз- ме, й
 оз- биль- но се др- жи свег', Тe

зна-њем не ће ни у је-дан, Ни
у нај- ма-њи при- стат' грех.

2. Јер, душо, ваља знат': најмању
Покорност туби с' неба Бог,
Уз малу службу очишћа се
Срде од плама себичног.
Почни у малом учити се,
Презири и најмањи грех,
Јер с' покорношћу расте љубав,
С' верношћу расте верност тек.
3. Ако се клониш греха смртних
Бојех' се, јер је срамота,
А још на себи мане трпиш,
Није то љуб'ве верност та!
То још не значи Бога љубит',
Свој Му посветит' живот тих,
То значи: пола господар сам,
А пола Христов ученик.
4. Јер ко се сасвим Његов зове,
Тај слуша што му рекне Он,
Тај избегава и најмањи
Грех, у животу чистом свом.
У свему иде правим путем,

Христову у свем' тражи част
Да се у Спасов лик обуче,
Ученик Његов стара с' свак'.

5. У сваком дјелу, сваком часу
Старање му је главно то,
Да реч Господњу верно, чисто
Не смеће с' ума нипошто:
За Њега поднет' муке горке
Неће се нигда устрашић';
Доста је њему рећи само:
Мој Господ жели, мора бит'!
6. О срце, такву верност љуб'ве
Ишти и тражи задобит',
На ново дневно да б' учио
Кроз послушност Га поштоват'.
У малом к'о и у великом
Старај се Њему служити,
Озбиљним трудом постићи ћеш
Што лењост смета, неда ти.
7. Не реци: Кад кущање дође
Веран ћу Њему бити рад'!
Тако је некад Петар рек'о
Ал' је и горко плак'о тад'.
За то у малом веран буди,
Учи с' у малом водит бој,
Да не заплачеш као Петар
У неверности великој.

180. ОТАЦ, СИН И ДУХ.

(На глас број 146)

1. { O Oče dra-gi, što me ču-vash
O sr-de bla-go, što mi mol-bu

вер- но; О Са- ва- о- те, што ме
 слу- шаш, Же- лим Те хва- лит' сваг-да

пра-тиш свуд! } Ти и од- я- ко
 ов-де свуд!

ме- не ру- ко- во- ди, Да и- дем

пра- во пу- тем к' не- бу Твом, И да за

живот при-пра- вим се веч- ни, Би-

ло кроз љу- бав, ту- гом ил' ja- dom.

2. О Спаситељу, кој' си умр'о за ме,
Крвљу ме Богу искупио Ти,
Који ми даде опроштај грехова,
Те срце моје има мир Божиј!

Ти ме и од сад све више очишћај,
Од свију свеза ослободи ме,
Јуначе силни, кад сотон' напада,
Кроз Тебе нека ја победим све!

3. О свети Душе, што нагоном тихим
Караш ме, тешиш, учиш молит' се,
Ти мени делиш мир Божиј и љубав,
Веру и наду, дајеш мени све!
Ти владај мноме, у душу ми печат
Ти посинашства Бож'јег даруј сам',
Дај пун тишине, молитве и мира
Да мога Бога будем свети храм!

181. ЈЕДИНСТВО У ЉУБАВИ.

(Псал. 133.)

(На глас бр. 77. и 132.)

1. Гле, ка- ко је у- мил- но у Го-
споду бит' јед- но, И у брат- ском
кру- гу том При- не- ти Му част с'хва- лом !

2. К'о што ј' тек'о мелем сам С' Аронове косе там'
Падајући дол' на скут, Разносећи мирис свуд:
3. Е тако је љупко, кад По Христовој вољи сад
Браћа живе сложно ту, К' Спасу поглед подижу.
4. К'о Јермонске росе кап Кад на Сион падне драг:
Тече милост, благослов Сложној браћи одозгор.

5. Вера, љубав па и над То ј' јединства снага тад:
Један Господ, глава свим, Једна вера с' крштењем.
6. Заједнице то је крас, Так' управља Господ нас.
Браћо, у том стању сви К' небу поглед диж'те ви!
7. Истинито с' љубите, И без страха признајте
Божју милост у Христу, Која вам се даде ту.
8. К'о што с' Отац, Син и Дух „Троје“ али једно свуд,
Тако једно буд'те ви, У братинској љубави.
9. К'о што вода, крв и Дух У крштењу теку туд,
Том', кој' милост Бож'ју сад Вером прими овде рад':
10. Тако спаја свеза та И у вери срца сва:
Сви смо једно тело свуд, Многе душе — један дух;
11. Један Господ, па је тим И невеста једна с' Њим,
У Духу Му диже глас: Дођи мога срца сласт'!
12. По невесту Твоју Ти Доћ', Исусе љубљени, —
Скорим лице Т' покажи У неба вечној слави !

182. ИСКУПИТЕЉУ.

The musical score consists of two staves of music. The top staff is in treble clef (G) and the bottom staff is in bass clef (F). The lyrics are written below the notes in a two-line system. The first line of lyrics is: "Се- њам Те се, ра- до- сти без-". The second line of lyrics is: "крај-на, у ср- цу ме са- да бу- диш". The music features various note values including eighth and sixteenth notes, and rests. The tempo is indicated as C.F. (Cantabile Facile).

mom, To je јед-но од о-них тре- ну- Ѯа,
Што их да- јеш вер-ном ста- ду Твом.

2. Мутни часи младост ми кружише
Успомене при се свија мрак; —
Откад Тебе нађох, Спаситељу,
Тренутак је мени блажен свак.
3. Пре нег' Тебе, Твој живот познадох
Срце моје мира немаше,
Сваком страшњу беше распаљено,
Пуно јада и бола беше.
4. Узбуњен са ватром од младости
Сљедих лажи, преваре жељи:
За сенком сам ја летио само,
Истина ми непозната би.
5. Пун поноса, себичности саме,
Без видела без понизности,
У заблуду дадох се занети,
И у свему греху роб бити.
6. Мислио сам, ако стечем славе
Стишат' ће се тежња моја та,
И то нађох, — ал' ипак празнина
Срца мога осталде ми сва.

7. Блудећ' кано овца без пастира
 У пустињи, очај'о сам већ,
 Да заситим глад не нађох паше,
 Нит' извора да загасим жећ.
8. У беди бих ја пропао тада,
 Јад и мука притисли би ме, —
 Да ја не чух Твој умилни позив,
 О Пастире, Ти крепиш мене!
9. Како сам се мећ' таласи љуљ'о,
 Како ј' бурно тек'о живот мој!
 Док најпосле не прибегох к' Теби,
 Душе моје не открих Ти бол!
10. Често ме је нападала туга —
 Срце и ум Ти разведри мој;
 Све мир сами и само блаженство
 Сад уживам, од како сам Твој.
11. Од онога дана избављења
 Победу ми радо дајеш Ти,
 Над свом тугом и пад свим јадима, —
 Ти ми дајеш блаженства сласти.
12. Нема мени више туговања,
 У верности требам бити чврст, —
 Спаситеља желим љубит' само,
 Презирати понос и обест.
13. Тешко свету, кој' ту љубав мрзи,
 И блаженство помућује то,
 Јер вредности тога свет не схваћа,
 У греха је жељам' огрез'о.
14. Не остав' ме, о Искупитељу!
 Ак' и кријеш Твој Божанствен лик,
 Претопи ме, к'о у ватри злато,
 Те да Т' будем прави ученик.
15. Када после тих патњи чишћења
 Нестане ме са света овог,

И кад тамо у земљи радости —
О Господе, — видим лица Твог: —

16. Тада ћу Те, о Помиритељу!
Очишћеним срцем славит' ја,
Тада ће ми место земске туге,
Мира Твога красота да сја.

183. ХРИСТОС ВАСКРСНУВШИ.

(На глас број 53. и 80.)

1. У- стај, ср- це, дре- ши све- зе
Сад од сва- ке таш-ти- не, Хи- тај
к' не-ба до- мо- ви- ни, Бе- жи из те

пу-сти-ње: У том свет-ском вре- ме- ну
Сам' на-ла-зиш таш-ти-ну!

2. Ти управљај тежњу целу Ка Сиону тихом там',
Не остани у таштини, Хитња ј' за те добит' сам'!
У тој хитњи к' небу сад Не задрж' се ничим рад'!
3. Хитај, срце, к' гробу Оном, Где погребен Исус би,
И с' палицом Бож'јег жића Он устаде из мртви.
Он отвори к' жићу пут, Живот даде свој у смрт.
4. Сву множину греха твојих Понео је на крст Спас:
Трпио је и ћутао, И поднео крст за нас,
Он спасење једини За нас свију задоби.
5. Смрт је прва савладана Сломљена јој снага, моћ,
Палицу јој Христос преби Кад изволи кроз смрт проћ',
Тамница се отвара, Слобода се свим јавља.
6. И он ај је жалац скрушен Ког' наоштри друга смрт,
Ајдаја је прободена, — Нов живота цвати врт;
Да л' јед змије може лош Христа пету ујест' још?
7. О како нам ту гроб Христов У красоти трепти вас:
„Исус живи!“ то су речи Што к'о магнет вуку нас:
„Исус живи!“ и ми с' Њим, „Ко верује с' Њим је жив!“

8. Зато мене од умрћа Сад нимало није стра —
Нек утроба ове земље Прогута ме данас сва:
Жив ћу с' Христом опет бит', Царство Бож'је наслједит'.
9. Ја сад с' Јовом могу знати: Жив је Господ мој и Спас!
И мој прах ће оживити, Чим Он само дигне глас:
Јер осветник мој је јак, Разгониће гроба мрак.
10. Останем ли веран Њему, Ја у д. Његов, глава Он,
Тада ће ме Он пригрлит' И привести к' Оцу Свом;
Он ће напред, за Њим ја Там', где вечна слава сја.
11. У мени је Адам умр'о, Од сад у мен' живи Ти!
Што је смрт ми Твоја стекла, Нек донесе плод Теби;
Нек победи свагда Дух, Нек подлегне тело свуд!
- 12 О живота велик' кнеже, За смрт Твоју хвала Т' буд'!
Сад узалуд није вера, Утеха је моја туд:
Да оставит' нећеш нас, Кад нам смртни куцне час.
13. О како ће глас се орит', Што ћемо га чути сви,
Кад зајечи света труба, И отворе с' гробови;
Глас: „Устајте мртви сад!“ Зазвониће свуда тад'.
14. Свак ће прах се покренути, Зазеленит' кост свака;
Нов ћу облик ја добити, Да не умрем никада;
Бит' ћу к'о Твој негда лик Преображен васколик.
15. Ту утеху мени, Спасе, Ускршај је дао Твој,
Јер Твој живот — мој је живот, Твој је покој —
покој мој,
Ти си Господ мој и Цар, Све што имам, Твој је дар!

184. ГЛЕ, ЈАГЊЕ БОЖИЈЕ!

(На глас бр. 16.)

1. { За- кла- но јаг- ње, пе- чат
      По- глед мој та- мо на го-

mom спа- се- ъу На у- тје- ху ми
ру Си- он- ску У ве- ри к' Теби

Ти рас- ки- ну тад, } Слав- но с' уз-
ја у- прав-љам рад!

ви си, јаг- ње Ти, Је л' чу- до што мој

дух сад там' к' Теби те- жи?

2. Злог духа војску Ти победи славно:
И мени дајеш тим' победе моћ!
Окова смртних опростио с' мене,

Знам добро сада куд' ми ваља поћ', —
Кроз крест у радост уђе Ти. —
Неће л' се дакле уд са главом здружити?

3. О драго јагње, Ти си обећао,
Истине вечне препун је Твој глас:
„Овчицу моју вук истргнут' неће“,
Мом роду неће с' главе пасти влас;
И ја се ево бројим с' тог
У прободену Т' груд, у знаке клина Твог!
4. Још рек'о с': „Кад се узвисим са земље,
Верне ћу Моје узет' са собом!“ —
Одлаз'те дакле, све бриге и јади,
К'о не би хит'о у покоја дом?
Љубави Твојој следим ја,
Превару света тог остављам другима.
5. О јагње Бож'је, штоно смрт претрпи
За моје грехе, а па крсту том!
Ко би се томе икад надат' мог'о?
Има л' где равна милосрђу Твом?
Докле ј' у мени живот сад,
Свој живот и све ја ћу Теби жртвоват'!
6. Ал' смен ли срцу веровати моме?
Сувише можда рекао сам ја? —
Ако на своју ништавост погледим:
Не бих се смео том' усудит' ја:
Ал' вера моја схваћа то,
Држи се Свемоћства, што дело ствара сво!
7. Ти верно јагње! Само ћеш извршић
У Твом народу, што Ти жели Дух!
Зато ће борба изравнат' се лако —
Ја сам тек ништа, а Ти све си свуд.
Па ме научи верним бит',
Жарком се љубављу згреват' — и запламтит'.
8. Цело је моје од Тебе спасење,
Син си човечиј, уједно и Бог;
Заслуга Твоя за утеху м' оста, —

Бадава примам венца стечеоног.
Једино вавек знадем ја :
Заклано јагње тек биће ми све и сва.

185. НА ПУТ У СИОН.

The musical score consists of three staves of music. The top staff uses a treble clef, the middle staff an alto clef, and the bottom staff a bass clef. The key signature is G major (one sharp). The time signature varies between common time and 2/4. The lyrics are written below the notes in a vertical column:

1. На- пред по- ћи- мо, де- цо, Ве-
че се при-бли- жи, О- пас- но ту је
сто- јат' у о- вој пу- сти- њи. Доћ'-
те се пот- кре- пит' К' веч- но- сти по- ћи-

ду- гој, Од јед- не сна- ге дру- гој, Ко-
нац ће до- бар бит'!

2. Узацак пут је збиља, Ал' ћемо к' мети доћ',
Онај, који нас зове, Он нам је веран вођ;
Сви сложно за Њим сад! Куд' који ногом крочи,
Нек правце свраћа очи На Јерусалим град!
3. Што смо свет оставили Није то жао нам;
Још већма одлучније Требамо поћи там'
Маните, децо, страх! Лажњиве и опаке
Клон'те се светске замке, Пут свој нек гледи свак!
4. Против нарави наше Борит' се ваља, знај!
Ко по телу живи свом Хрђав је путник тај.
Остав'те сласт одсвуд, И шта вас везат' жели!
Чин'те што Господ вели! — Јер кроз смрт води пут!
5. К'о путник ваља ходит', Слободан од свега;
Кад много сабирајамо, То ход наш спречава.
Ко збира себи слад, Ми ћемо бит' слободни,
Са малим задовољни: Што нам је нужно сад!
6. Украс'те срце своје! Не тело, нити стан, —
Страни смо гости овде, Поћ'ћемо скорим ван;

Други нас чека дом; — А путник мора трпит',
На свашто се одважит', На кратком путу том.

7. Ман'мо се путем шале, Штетан је исход њен,
Честим се застајањем Постаје спор и лењ; —
Сачував срце ти! — Сам' напред кроз све сметње, —
Јер кад ти срце сврне, Лако ћеш пропасти!
8. Ако и јесте пут наш Усамљен и уски;
Ако је и пун трња, Немој се плашиш' ти;
Једини то је пут! Пођимо даље само!
Наш воћ' нас води тамо, И руши сметње свуд.
9. Што видиш ту и чујеш, Невешт се чини том,
Нека те ништ' не збуни На светом путу твом;
У вечношт пут је нам; К' Богу ми похитимо,
Нек у небу живимо; Нек срце тежи там'!
10. Чистог јагњета биће Тако се нама да:
На животу с' познају Сва својства јагњета,
К'о што су јагњад к' том Кротка, блага и тиха,
И без испитивања Сљедују воћи свом.
11. Ходимо у тишини Презрени, незнани;
Једва нас виде, чују У туђој земљи сви;
И ко нас чује кад Тай наше песме чује,
Које појимо овде Чезнућ' за домом сад.
12. Па сада ајте, децо, Отац је с' нама благ,
У сваком тешком часу Он ће с' нам' бити драг;
Он ће нам дати моћ, Својим ће Он очима
Пратит' нас милоснима, И бит' нам у помоћ.
13. Пођимо, децо, напред! У слоги буд'мо ми
Једно другом на радост, У тој дивљој земљи;
Нека смо детињски, И на путу без сваће,
Јер анђели нас прате К'о наша браћа сви.
14. Ако где слабиј' падне, Нек јачи прихвати!
Носит', помоћи свима, За мир се старати!
Јаче се слож'те ви! Свак нек је најсмернији,
Ал' радо и најчистиј' На путу љубави!

15. Весело сад путујмо! Пут краћи бива све!
 Пролази дан за даном, Тело ће у гроб, где!
 Још напред мало сад! Сам' већма буд'мо верни,
 Од свега слободнији, И Богу служит' рад'!
16. На то ћемо с' одважит', Вредно је труда тог',
 Одрећи ћемо с' свега Што смета овде ког'
 Мален си, свете, нам! Нас Исус Господ води
 У вечност у дом к' Себи; — У Њем' је снага нам'
17. О Спасе, кој' нас избра, Ти си нам један драг!
 О добро наше вечно, Како нас крепиш благ!
 У Теби с' радујемо, Живот' наш и снаго!
 У Теби живит' вечно Наше је сво благо!

186. ПОНИЗНОСТ.

(Сравни појање 78.)

(На глас бр. 28. и 98.)

1. По- низ- ност је дар нај- леп- ши.

Свих Христ-ја- на част и крас, О- на кра- си

мла- дост на- шу И ста- ро- сти се- ду влас.
 Баш а- ко је и не сла- ве, Ко- ји
 тра- же свет-ске сла- ве, — О- нај' ви- ше
 не- го све, Што тај свет у- ва- жу- је.

2. Гле, и Исус би понизан, Не узвиси с' никад Он:
Он би љубак, добар, кротак, Необузет таштином;
Никада Му у животу Не наћоше славу ташту;
За то Он говори к' нам: Да нам је Он углед сам!
3. Ко понизност задобије Тад постаје сваком драг;
Ко се ништи, не поноси Тог поштује Господ благ;
Понизност је Богу мила, Допада се оним' свима,
Кој' пред Богом ходе сви У Христовој љубави.
4. Понизним' се да благослов И Божија милост сва;
До тога је много стало, Јер ко има дјела та,
У свом дјелу сретан тад је, И на души украшен је:
Вера, љубав, кротост, над У таквом је срцу тад'.
5. Ове даре понизности, Кој' су Бож'јег Духа плод,
Може наћи свак' у Христу, Кој' их срцем тражи рад';
Јербо вера где с' оснива, И понизност ту почива;
У томе се јавља сам Христовога Духа плам.
6. Понизан ћу за то бити, Свагда више низак сад,
И то најпре нек с' у срцу, Па на лицу види тад':
Нек с' на моме понашању, И на дјел'ма и живљењу
Позна снага Духа тог, Шта у мени ствара Бог.
7. Понизношћу добија се Благост, милост Бож'ја сад,
А у вечном неба царству Покој, сјај и слава тад'.
Понизност ће там' се сјати, Венац части задобити:
Што с' за мало држи сад Сијат' ће с' у слави тад'.

187. НОВО РОЂЕЊЕ ИЗ ВОДЕ И ДУХА.

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Ко с' на ново сад не роди Из воде и Духа већ,
Вечито ће тад пропасти, К'о што јавља Бож'ја реч:
Јер на земљи мора тако Нови човек постат' свако,
Кој' кад сврши век овај Жели ућу неба сјај.
2. То рођење мора с' збити Кроз крштење, Бож'ју реч;
Ко се томе не противи, И благодат прима већ:
Тад ће скорим осетити, Да га Господ од зла штити:
Где Дух Божиј дође, гле! Он изгони грешно све.

3. При том нам се јоште даје Бог, Дух свети у срца;
Он почиње нови живот, И нас од свег' очишћа:
Он обнавља нам умове, Речи, дјела и духове,
На добро нас води сад, Да служимо Богу рад'.
4. За тим мора с' човек трудит' Свакад Бога љубити,
Мора свет и грех презрети, К' савршенству растити;
Он све мора оставити, Из темеља све мрзити,
Што је од пре љубио, И с' радошћу чинио.
5. Појат', Богу молити се, — Човек нови чини сад';
Свет оставит', Богу с' предат', Нове снаге добит' тад',
Код свег' дјела и старања Бож'ју вољу он испуња:
Тако бива сасвим нов, Прима Божиј благослов.
6. Так' у теби најпре мора Постат' друго срце сад;
На теби се мора видит' И нов свети живот тад';
Срце и ум и владање Мора добит' обновљење,
Вера, љубав том је крас, Где Дух Божиј има власт. —
7. О Боже, Теби се клањам, У мен' стварај дјела та!
Освет' срце, ум и уде, Дај ми снагу Твог Духа,
Да се ни ја не изгубим, Да с' на ново из Теб' родим:
Да Те као син славим, Да Те све више љубим!
8. Дај, да у том стању свагда Ја останем, Боже, сад!
Док земаљског жића свезе Не раскину с' кроз смрт тад';
Да с' од Тебе не одвојим, Већ да с' с Тобом верно спојим:
Тако вес'о доћ' ћу ја Там', где ј' вечност блажена!

188. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 123. 124. и 164.)

1. Пролази време, смрт ће доћ',
Нас вечно с' Тобом спојит' моћ',
О Боже! спрем' нас овде Ти,
За вес'о данак вечности!
2. Ти стада Твога нужду знаш,
За то се смилуј, Боже наш!
Ти с' једин', кој' помажеш рад',
Прими се Твоје деце сад.

3. Истине Твоје јасни зрак,
Господе, не ускрат' нам благ,
Реч жића, која учит' зна,
И нашим душам' храну да.
4. Верно Ти стадо осветли
И благослов му даруј Ти,
Што нама служи на светост,
И што је нужно са крепост !
5. Благослов нек је свуда Твој !
Народу Твом нек с' множи број !
Од Тебе, Спасе Христе благ,
Дар добри дође нама свак'.
6. Учитеље нам обасај
Духом мудрости, њима дај
Да добро семе свуд' сеју,
И вечно с' плоду радују !
7. Ђубави чисте свети плам
Ти у нам', деци, чувај сам,
Невиност нек' у нам' буде !
Сачувај свију, Господе !
8. Нек за чистоћу момак зна,
Смерношћу нек му образ сја ;
Девојци нек је украс леп
Светост, страх Божиј, као цвет !
9. Словом и делом, Спасе мој,
Нек Те поштује народ Твој,
Нек је наш живот свет и чист,
Живи сведоци дај нам бит' !
10. Тако освети ум наш Ти,
И нас откупљене сам води
Из овог света к' Оцу Свом !
Ка правој мети — у Свој дом !

189. ЗАСТУПНА МОЛБА.

(На глас бр. 39.)

1. О И- су- се, Ти си је- дан Цар и
гла- вар цр- кве вре- дан, Бла- го- слов' ме,
у- да Твог! Дај ми Ду- ха из- лив
но- ви, Да ja, Спа- се, жи- вим Те- би;

2. Милост, благослов и снагу Дај свакоме Твоме уду !
Твог животног Духа дај ! Где их расијаних има
Међу свима народима, Ти их знаш на сваки крај.
3. О како ја љубим Твоје, Кој' Те траже, о Господе !
Како л' су ми мили сви ! Ти знаш кака ј' крепост мени,
Кад њих видим, који Теби Служе, предају се сви !
4. Кој' Ти служе, оне љубим, И с' њима се радо дружим,
И пред лицем Твојим ту Благослов желим Сиону :
(Дјела апост. гл. 3, 19.)
Снажи их на Твоме путу, Води их у видјелу !
5. У злом свету њих избави, И сотону сам покори
Њим' под ноге скорим Ти ! Сатри духом внутрености
Људску нарав, тела сласти ! Својим буди мио Ти !
6. Који пате и страдају Укрепи их, нек предају
Теби душе своје тад' ! Дај, да кроз то буду мањи,
Од свих мана очишћени, Да у Теби живе рад' !
7. Дај на земљи Твом народу, Да по Твоме срцу буду,
Децу Твоју улепшај ! Нек су мали, тихи, благи,
Чисти, прости, Теби драги, — Спагу на то свима дај !
8. О Господе, Боже свети, Нек су Т' они на памети,
Кој' од мене желе сви, — Да се за њих молим Теби, —
Свима даруј по потреби Твој благослов и дар Ти !
9. У час овај Ти посећуј Срца њина и обрадуј
У дубини, Спасе, њи ! Са љубави Твоје пламом
Зажежи их, нек свом душом У Тебе с' уселе сви !
10. Скупо си л' нас искупио Кад си за нас крв пролио,
Ми смо Твоји Спасе наш ! Држ' нас тврдо док смо живи,
Док смо овде у пустињи, — Не остав' нас Христе наш !

11. Док са свима избранима Састанемо с' горе с њима.
Од свих мана чисти сви, Пред престолом Твојим тамо,
Видимо се с' Тобом једно, Вечно једно у Теби!

190. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 39. и 189.)

1. Исус Христос, к'о Цар влада, Све се Њему покорава
Сва је Њему дата власт: Сваки језик признат' има,
Да је Исус Господ свима, Ком' се мора дати част.
2. Та у Њему — о дарова! — Испуљење за нас има,
Крв Његова проли се; Појавио с' живот прави,
Помирење вечно с' јави У Исусу за нас све
3. Уч'те људи из те песме: Милост и мир сад је овде,
Исус за нас сврши рат! Дух је Божиј написао:
Смрти! где т' је жалац осто? Пакле! где ј' победа сад?
4. Није само једно ово, Већ је многе помилов'о,
Скупштини је Он глава: Он је крвљу испушио,
За невесту је крстио, Кроз веру је сад жива.
5. Грешни, срца Њему дајте! И болесни, Њему с' жал'те!
Сиротни Му каж'те све! Јер ће ране лечит' ране,
Мелем дати Он сам знаде, Живот вечни Он даје.
6. Већ је време, похитите! Кој' тражите милост, прим'те!
За живот Га молите! Грешне чини праведнима,
Своје слуге све позива, Даје вечне добитке.
7. Испуљеним тим душама Изобиља даје свима;
Кој' верују Богу све. Часне речи, Бож'је слово!
Кад би цео свет те чуо, Слатко јеванђелије!
8. Христа уде ту крст тишки, Ал' за мало то ће бити,
Најпре с' мора страдати. Трп'те! том ће радост
слједит';
Од Њег' вас ништ' нећ' одвојит'! Свих ће глава
држати.
9. Ако част, имање губиш, Ако и смрт при том видиш —
Добитак је руг и смрт! Ако прете патњом тешком,
Кој' се журе за том метом, Они правце слједе пут!

10. Њима ј' небо отворено, Које ј' преко свега славно,
Где царује вечни Бог. Очишћена та скупштина
Очекује сад радосна, Да целује Цара свог.
11. Свете слуге Њему појте! Сви праведни покликните!
И ти палмоносни збор, Ти народе с' венцим' славе,
Пред престолом појућ' псалме, Харфом појте одозгор!
12. И ја у мојој слабости; Вероват' ћу и казати,
И ако сам путник сад: Исус Христос к'о Цар влада;
Све се Њему покорава, Њега љуби, поштуј рад'!

191. САД И НЕКАД.

(На глас бр. 146. и 180.)

1. Хвалите Бога, кој' љубите Христа,
Слав'те Му дела, јер је веран Он!
Господа слав'те, кој' нас жарко љуби
И свагда срета новом добротом!
Он љубав, милост Својим указује,
Спасење даје, задовољство с' тим;
С' њима се жели здружити за свагда,
Блаженство неба Свога даје свим.
2. О љубите Га ви, заветна чеда.
Кој' сте умрли греху, свету том,
У смрт Његову, тог Победитеља
И крштењем сте погребени с Њим'.
Он из љубави принесе крв, живот
За помирење греха наших ту,
Он пробуђује нас на живот нови,
Пружа нам Своју љубав, милост сву.
3. Ти си, Господе, оставило нама
Леп пример, коме сљедујемо ми:
Љубављу Твојом посве нас обузми,
Да крст Твој радо поднесемо сви!
Сладост је права страдати за Тебе,
Ти у нам' живиш, ми смо Твоји сви:
Ти ћеш кроз патњу сам нас приправити
За славу; — О како смо блажени!

4. За то сви скупа, Христа ученици,
На ново с' Спасу предајте сасвим!
Здруж'те се верно, нек љубави пламен
На ново пламти у срцима свим;
У Њему љуб'те и члане скупштине,
Што за невесту Себи избра Он!
Он и нас љуби и браћом нас зове,
И нас приведе сад народу Свом.
5. Он за Свој народ и нас ће признати
У оном' дану суда великог,
Пред Оцем Својим Он ће нас признати;
Од Њег'ве љуб'ве ништ' не двоји ког'!
Дивна л' ће тада радост за нас бити,
Кад се у слави женик јави тај,
И нас скупштину, кад са Собом споји
У вечности: тад' биће туги крај!
6. Вечна ћ' милина нас тад' овенчати,
Венац живота невестин је крас,
Црнину, подсмеј и тугу и сузе
Претворит' ће у вечну славу Спас.
Збиће се оно, што с' надамо вером,
Вид' ћемо Оног, ког нам љуби груд;
Живота извор отвориће с' тада,
Бистро и јасно противчући туд.
7. Исуса Цара гледаћемо нашег',
Од ког' ће бежат' земља и небо,
Пред ким' с' поклања сва војска небеска
Са поштовањем и страхом смерно.
Свако колено мора ће с' поклонит',
Кад се Он јави за тај страшни суд,
Где ће се Он ај к'о судија јавит',
О ком' с' презрењем свет говори худ.
8. Тешко тад' свима, кој' Му реч презиру,
И сад безбрежно ругају се том,
Тежећ' за новцем, за чашћу, за слашћу,
И Христјанина држе будалом.

Како л' ће с' тада осветник појавит',
 И њима платит' за сва дела зла!
 Тада ће видит' да безумни бишеш,
 Ходећи путем, где је пропаст сва.

9. Тада ће смеј им у плач се претворит',
 Радости њиној учиниће с' крај,
 И шкргут зуба тамо престат' не ће,
 Вечно кајање биће мука, вај.
 Њин црв, зла савест, не ће изумрети,
 Вечита ватра мучиће им дух,
 Сејат' у тело то пропаст доноси,
 Тешко том, који не сеје у дух!
10. О благо нама, ак' у сузам' овде
 Сејемо сeme за вечност тиху,
 Ако не пазећ' на подсмеј злотвора
 Патњу, крст, ругу поднесемо ту;
 Тад' вере усев зеленит' ће с' вечно,
 Штоно га некад посејасмо ми,
 Радости неба некад ћемо пожњет',
 Влатови тада биће пуни сви.
11. Радости пуна биће жетва наша,
 Семе нам својски ваља сејат' сад;
 Награда ћ' бити у Очином дому,
 Мирно подносит' ваља бол и јад:
 Небесна радост там' ће трајат' вечно,
 Земаљски бол ће там' уминути,
 Овде сејемо с' плачем и сузама,
 Там' ћемо жњети с' вечној радости.
12. Путници мили, другари у вери,
 Настав'те дјелат' за Бож'је царство!
 Мол'те се, бор'те с', и делајте сложно,
 Жетве ће наше доћи дан скоро!
 Гледните само — поље нам се бели,
 Смоковно дрво пупке тера већ.
 Устајте збират'! ко је лењ на жетву,
 Тај не ће венац код Господа наћ'.

192. П О ЈА Ђ Е.

(На глас бр. 111.)

1. Пробуд' се сад, о Дух сведока!
Плам ирве љуб'ве нек нам греје груд,
Нека над нама сад к'о некад
Језици пламни буکте веће свуд;
Дижућ' се к' небу нека њихов плам
У једно стопи срда верним' нам'.
2. Зар се угаси љуб'ве пламен?
О није, већ нек буде у нама
Снага и Бож'је семе оно,
Што плода носи, зре и успева.
Љубави пламен донесе нам тад'
Чист зрак небесни и победу рад'.
3. Ти си, Пастире, нас учио,
Да с' трудом дело Твоје градимо:
Да у нам' љубав не охладни,
Већ да нас веже, да Ти служимо!
Нека нас крепи у свој страхоти,
И нек нас учи у Те с' уздати.
4. Твој крст је, Спасе, школа наша,
Да Теби срце предадемо сви,
Покоја да нам има душа,
Да се у паклу не мучимо ми.
Нек Ти с' пастирски крепко ори глас
У нашим срцам', нек обнови нас!
5. Неба нам врата с' отворена,
Вечно стојимо у завету Твом;
Кад Ти служимо и надамо с' —
Оденућеш нас светим украсом;
Када земља и небо пропадне
У мира завету Твом с' остане.
6. Тешка ј' борба на смрт и живот; —
Страшљивац бежи, јер се он боји;
Само који у Христу живи,
Он је к'о оклон и тај постоји.
На дјело, браћо! штит је нама Спас, —
Кад победите, венац чека вас!

193. СВЕТКОВАЊЕ НЕДЕЉЕ.

1. Дан о- вај, Бо- же, буд' по- све- ћен
Теби! Јер га свет-ку- је ко с' ра- ду- је
Теби, О дај и на- ма, да с' ра- до- шћу
Теби По- мо- ли- мо с' сви!

2. Небеске војске Теби хвалу поју;
И уста наша нека Ти запоју,

И наша хвала и срца молење
Нек Ти се пење!

3. Бадава ћ' на сласти свет мене **мамит'**,
Дух ће мој Твојом науком се сладит';
Реч Твоју гласници јављају свугди,
Радо ћу чути!
4. Дај нам понизно пред Тебе ступити!
Знам, да Ти, Оче, волеш децу чути;
Што деци Твојој ту за живот треба
Дајеш им с' неба!
5. Дух Твој и данас нек нас учи свети,
Да Теби једном знамо уговорети,
И да ни један од нас не залута
С' праведна пута!
6. То је дан благослова и радости,
Блаженом пашом нас ћеш Ти сад пасти,
И тај студенац вечног жића, чисти
Дајеш нам бистри.
7. И тог' се овде ми сећамо данас,
Да си некада у дан овај, к'о Спас,
Ти ускрсн'о на радост ученика
Из гроба Твога.
8. Хвала Ти, Ти си смрти победитељ,
Ти си нашег спасења основатељ!
За нас, Јуначе, Ти с' победу стеко' —
К'о вечно благо!
9. Нек Ти се ори по свој земљи слава,
Од Твога малог, али верног стада!
О искупљени, слав'те Њег'во име
На вавек! Амин!

194. БОЖИЈ ГРАД.

(Псалам 87.)

(На глас бр. 59. и 60.)

1. Град је Божиј зграђен крепко
На горам' светим, ал' се стеко

Противу њега цео свет.
Ал' град стоји и стојаће,
Ко га посмотри, одма знаће
Да му је чувар Господ свет.
Чувар Израиљев Стена је јака њем',
Алилуја! Сретан је род,
Ком' град тог Житељство даде с' неба Бог!

2. Бог пре свега врата пази,
На која с' у град тај улази,
Браве му чврсто држи Он;
Благосиља становнике,
Дајући даре превелике
Свакоме верном слузи Свом.
Господ је моћан, драг, Милостив, трпљив, благ
Свом народу! О граде ти,
Сав Божији, Богат си с' твојим Царем ти!

3. Велика и света дела
У теби с' чују, ту се јавља
Што нигде више на земљи.
Божја реч истина ј' твоја,
У теби Божиј Дух почива,
И сјај твој таму разгони.
Реч милости Божје Ту се само чује.
Помирење с' Објављује;
Царство Божје И живот вечни с' там' даје!

4. И који те нису знали,
Доћ' ће к' теби народи даљни,
На врата Сионска ући.
Оним, који су у тами
Господ ће им све објавити,
Божију реч ће сви чути.
„Где с' Божиј Сине Ти?“ — „Где ј' престо
милости?“
Свак ће питат'. Тад ће доћ' час
Да Христос Спас У слави с' јави за све нас.

5. Свој устав'те глас тужећи,
Сиону ћемо негда рећи:

Грађана с' твојих множи број !
 Зачућен ће гледат' сваки,
 Где Бог вечити и Бог јаки
 Све већма шири Сион Свој.
 Свак стресај с' ока сан ! Спасења ту је дан
(2. Кор. 6, 2.)

За народе, Господњи дан
 Доћи ће тад, Кога прободе Јуда ћ' знат'!
(Откр. Јов. 1, 7.)

6. Граде Божиј, овде свима
 Ти ћеш бит' мати народима,
 Кој' живот вечни нађоше.
 Какови ће усклик свети,
 Из тебе к' небу да полети !
 Извор жића у теби је.
 Из тебе ћ' вода тећ, Што жедним гаси жећ.
 Алилуја ! Од греха злог,
 Од зла сваког Нас ће Сионов спasti Бог !

195. ПРИ РАСТАНКУ.

1. У ми- ру жив'те! ре- кој' Спас Сво-
 ји- ма из- бра- ни- ма; На- у- ку о- ву'

да- је нам' Од Бо- га ро- Ѣе- ни- ма. Рас-

тан- ка час При- спе за нас: Ал' Спа- са

по- слу- шај- мо! Ср- цем ћу ja О- стат' с' ва-

ма, Док у ра- дост у- Ѣе- мо!

2. Срде ми тужи, што вас сад Остављам, браћо, овди,
Ал' тако Господ жели то, Кој' за нас то одреди.
Ипак ће т' ви, О љубезни! Остат' ми у памети;
С' вами се, да! Раствајем ја, Ал' ћу вас све љубити.
3. Духа, ког' вама даде Бог Ви свагда послушајте;
Остан'те на том темељу, Његовим путем ход'те!
Тај наук свак' Нек пази брат, Тако се свак' одржи;
С вами се, да! Раствајем ја, Ал' сте ми сви у души.
4. Сваки ће с' добро сећат' још, Како смо сложни били,
У миру наш проводећи век, Ко' верни други, мили;
Христјаним' свим' Били ма гдје Нек слога буде украс;
С' вами се, да! Раствајем ја, Радосно ћ' мислит' на вас.
5. Више сам суза пролио За вас, о други мили;
Љубећи вас то сам чинио, Јер сте ми дан, ноћ мили
У срцу ви Остали сви, Господ све нек' вас чува!
С' вами се, да! Раствајем ја, Али сам срцем с' вами.
6. Ви слуге Бож'је, храбро сви Настав'те Бож'је дело.
Скупштину, коју вам Господ Повери, хран'те верно,
Тако ће тек Вас за навек Да венац славе кити; —
С' вами се, да! Раствајем ја, Али ћу вас љубити.
7. Деци Бож'ја, штујте слуге, Покорни буд'те њима;
Старајте с' љубав и слогу Да сваки од вас има.
К'о што вас Бог Учи сваког И мир имајте тако; —
С' вами се, да! Раствајем ја, Али вас љубим жарко.
8. Милосном Богу хвалу сад, Љубезна браћо, дајте!
Пођите сад на молитву И мене с' ту сећајте!
Молитве жар Нек вам је дар Најлепши и најслађи!
С вами се, да! Раствајем ја, Ал' ћемо с' опет наћи!

196. ПРЕДАЊЕ.

(На глас бр. 96. и 167.)

1. Нећу се ја бринут'! Незнам да л' ћу живит'
И до сутра ја. Кој' ме верно води,
И свагда са мном би, И не оставља;
Кад Он пут Прокрчи свуд,
И ако је мени тама: С' Њим је светлост сама!

2. Не ћу ни тужити, Ни суморан бити!
 Отац с' неба благ Свач'је сузе гледа
 Очајати не да, Шиљућ' наде зрак!
 Нестрпљив Значи: бит' крив,
 Ком' Бог терет ту налаже, Носити помаже!
3. Не ћу ни бирати! Мого б' погрешити
 Кад изберем зло; Јер видим почетак,
 Ал' не знам свршетак, Па куд' води то?
 Божиј дар Најбоља ј' ствар,
 Из руке ћу Бож'је саме Примит' што је за ме.
4. У Њега ћу с' уздат', Вера ће ме водит',
 Над је срцу моћ. Нек је свуда тамно
 Бог је љубав само, Љубав лечи бол.
 Тишти л' што Бог шаље то;
 Ал' да само тим кушањем Веран свагда с' нађем.
5. Чини л' ми се да сам Од Бога остављен,
 Те се зла бојим: И у бољи тада
 Све подносит' ваља, Бит' Му покорним'.
 Што да Бог Добро је с' тог; —
 Свака туга ове земље Биће м' на спасење.
6. Ако ј' борба сама За ме одређена
 У мир води бој; Смрти победитељ,
 Исус искупитељ, Он је вођа мој.
 Јунак Он Слузи ће Свом
 Борбу тешку олакшати И помоћ му дати.

197. ЉУБАВ К' ИСУСУ.

(На глас бр. 38. и 166.)

1. О И- су- се, Ти је- ди- ни

у- сла- да си ср- цу мом, Те- би же- лим

 ве- ран би- ти, Јер ме љу- бав во- ди к' том;

 љу- бав, ко- ја Те- бе тек Јед- ног љу- би

 за у- век, љу- бав, ко- ја с' Те- бе др- жи

2. У животу једно ј' нужно Да угодим Теби ја,
Да у Теби срце моје Себи нађе блага сва.
Ко Те има — благо том! Никад не ће пропаст' Он,
Радосно ће тај Те хвалит', Сотона му нећ' наудит'.
3. Ти си мени у невољи Утеша и јаки штит,
Нек ми прете живот узет' Ипак ћу Ти веран бит',
Тебе имам, — то је дост', Ти си моја сва радост;
Све презирим земско што је, Само с' држим љубве Твоје.
4. По Твојој ме 'води волји, Твој ми даруј ум и Дух;
То ће мени срце блажит', Тако ћ' беда престат' свуд'
Јер времена овог јад Није вредан за никад
Оне славе неизмерне, Коју ћ' наћи душе верне.
5. За свет овај ја не марим, Нит' за лажан његов сјај;
Ко га воле јесте празан Од свакога добра тај.
К'о Христјанин, неба син Желим овде да живим,
И да с' Тебе, Спасе, држим,— Свету овом да не служим.
6. Срце, живот на небу је, Тамо тежи дух мој рад'
Из све вреве овог света, Што ј' Вавилон прави сад.
Тек на небу дом је нам', Љубав мене вуче там'
За Господом, кога љубим, Кој ме чини искуплјеним.
7. О Исусе, помози ми Да победим свет и грех,
Дај, да с' над мој на Те зида Помоћника највећег,
Нек се ум мој управи К' Теби, Спасе, најмилиј;
Да ја натраг не погледам, Већ да с' само у Теб' узdam!
8. Досад си ми веран био, — Па ћеш остат' за свагдар,
Сваког јутра обнавља се Од љубави Твоје жар;
Па и вечером сваким Тебе, Спасе, налазим:
Нужде моје тада смем Ти Отворено показати.

9. У душу ми ти урежи Од љубави Твоје лик!
 Да у ничем не ногрешим, Дај да будем будан, тих;
 Срце моје, језик мој К' Теб' управљај, Спасе мој!
 Да Те свагда узвишујем, Част и хвалу да Ти дајем.

198. НАШЕ ЈЕ ЖИВЉЕЊЕ НА НЕБЕСИМА.

(На глас бр. 15. 33. 36. 51 и 205.)

1. Наш је живот на небеси! К'о замишљен човек, кој'
 У највећој света вреви Дом небесни смишља свој;
 Кад кораци тамо хите, Куд га срца зове глас:
 Тако и ми на небу смо, Прем на земљи видиш нас.
2. Исус нас је изабрао, Кој' љубављу гори сав;
 Који к' срцу нас пригрља И казује пут нам прав;
 Он је наше задовољство, Њега ћемо љубит' ми,
 За све друго не маримо, Само с' Њиме остати.
3. Христа љубав срце к' небу Привлачи к'о магнет јак,
 У молитви к'о на крили Срце с' диже к' небу так';
 А наш живот и живљење Пред Његовим лицем јест;
 Наше мисли, говор, дјела И не схваћа овај свет.
4. Нек злотвори ругају се — Али Господ учи нас
 Да душмане ми љубимо, Опраштамо сваки час.
 Кој се за нас сам предао, Нама небо даров'о,
 Он сад жели, да небесним Жivotом Га славимо.
5. Би л' ми могли небом ходит', Срцем бити там' горе,
 А при том земаљски чинит' Не опрштат' никоме?
 Само љубит', кој' нас љубе, А мрзити злотворе,
 Не носит' по Духу Христа И свих других терете?
6. Који може мрзит', викат', Опадати, завидит',
 Тога срце већ не може Код Бога на небу бит'.
 Љубав нас у подобљава Спасу нашем, нас учи
 Да с' старамо од свег' срца Облик Спаса имат' ми.
7. Не дај да ме ништа сврати С' пута Твога, Спасе мој!
 Небесном ме учи жићу, И уз мене свагда стој;
 Не дај да земаљска врева Срцем мојим овлада,
 Док не будем у Твом небу Код Тебе блажен свагда!

199. ЗАХВАЛНОСТ И МОЛИТВА.

(На глас бр. 7.)

1. Сла- во- пој чуј нам, Хри-сте, Ти!

Ко- јим хва- ли- мо Те- бе ми, По-

гле- дај с'не-ба од- оз- гор' На наш са-

куп-љен ов-де збор — Сла- во- пој чуј!

2. Хвалимо Те, јагње Бож'је! Што сам Ти за нас спасење
И милост на крсту доби, Насљедство неба придоби.
Хвалимо Те!
3. Радост је нама, Спасе, свим Што си Ти уст'о из мртвих!
Ти живиш — с' Тобом и ми сви, И нас ћеш к' Себи
примити.
- Радост је нам'!
4. Твоји смо, кнеже живота! Твој народ, стадо, ми свагда;
Теби с' дајемо са свим ми, Са свиме, што имамо сви. —
Твоји смо ми!
5. Води нас Ти сад за собом! Пружи нам руку с' неба Твог,
Да за Тобом хитимо ми Кроз патњу и невољу сви. —
Води нас Ти!
6. Остан' с' нам', Емануил благ! Израиљев си јунак јак,
Обрана моћна буд' нам Ти, И до на крај нас пропрати!
Остан' с' нама!

200. ПОЈАЊЕ О ВЕЧЕРИ.

(На глас бр. 7. и 199.)

1. О Душе снаге, Дух Христов, Кој' ју нам' ствара живот нов,
Дај, да у једномуму ми Ступамо к' Бож'јем трону сви,
У сјају Твом!
2. Ти држи нас сједињене У свези свете скупштине,
К'о уде тела Христовог! Јер овде свију води с' тог
Дух један свуд.
3. Дај, да смо пуни љубави Кад приступамо к' вечери,
Да дух, тело свето буде, Да Бог свој благослов даде
На објед тај!
4. Дођи, Господе к' нама рад' Сприобшти Себе Духом сад
У хлебу, вину, знацима — Завета, ког Ти основа
Твојом крви!
-
5. Вечером овом, Спасе, ми С' нова смо с' Тобом здружени,
Пак једним срцем и умом Можемо даље у Сион
Путоват' сад!

6. Твојом нас руком води рад' Кроз непознату земљу сад!
Злотвора наших много ј' ту, Који нас гоне у свету,
Ал' смо Твоји!
7. Хвала Ти Отац, Син и Дух! Кој' нас проводиш
верно туд';
Дајеш нам снаге небесне; Одрж' нас Теби избране
За народ Твој!
8. С' хвалом падамо радосни Пред Тобом, Господе
славни!
Кроз Исус-Христа Теби ми Желимо хвалу принети
Пред престол Твој!

201. ПРЕПУНОСТ БЛАГОДАТИ БОЖИЈЕ.

1. О Хри-сте Го- спо- де! Ко- јом ми-
лош-ћу је Да- то ми сад Да ме- ћу
све-ти- ма Тво-јим из- бра-ни-ма Ви- дим се

се-ди-њен, И по-ми-рен! И по-ми-рен!

2. Препуну ту милост
Не може схватит' дост' Разум ми мој,
Нити сад може ко Достојно ценит' то,
Што сврши као благ, За народ Свој! :,:;
3. К'о Исус што умре,
За свет у гроб дође, Ja ћу себе
ГРЕХУ разапети, И свету умрети;
Смрт ме не плаши сад, Хвалим Тебе! :,:;
4. Син Твој сад глава је
Тела, што верује — Једно смо сви!
Ja, кој' сам био худ, И ја сам сада уд
Костију Његови! Из милости! :,:;
5. Милости Твоје да!
Сведочба јесам ја Најбоља ту;
Ти један кадар би Окове срушити,
С' пакла ме отргнут', Међ' децу сву! :,:;
6. За то Те глас мој сад
Славити жели рад', Докле сам ту,
И некад у небу Принећу Теб' хвалу;
Господе, прими то Кроз вечност сву! :,:;

202. ХРИСТОС МОЈЕ СВЕ.

(На глас број 201.)

1. Праизвор љубави!
Избавитељу Ти, Ти љубиш нас!
О Јемануиле, Кој' љуб'вом нас греје,
У море љубави Премести нас! :,:;

2. Господе Христе, сам'
Ти јеси љубав, знам', Јагње Бож'је!
Из вреле љубави Искуши мене Ти
Са часном Ти крви, На крсту, где!
3. Бож'ја је правда сва
Часна нам хаљина Пред Богом сад;
Крвљу и Духом Спас Опрости греха нас;
За лик свој ствара нас, Он је наш над.:,:
4. Може л' ме судит' ко,
А да и Спаса мог Не презре с' тог?
Јер нисам више ја, Кој' живим ту сада,
Већ Христос у мени Живи, мој Бог! :,:;
5. Јемануиле благ,
Овде ме гони враг И прети сад, —
Ал' ниси далек Ти Од мене у борби
Против Сотоне, тад Помоћ' си рад! :,:;
6. Ти си ми светлост, моћ,
Спас и живота сок, Помиритељ!
На путу моме сад Погледам к' Теби свагд'.
Вере с' почетник Ти И свршитељ. :,:;
7. Вере је реч ми то
Кад на ме дође зло: „Веран је Бог!“
У Христу, Сину свом Своје све љуби Он,
Које је изабр'о Пре света тог. :,:;
8. Част, хвалу, славу сад
Приносим Теби рад, У слабости!
Ал' некад моћ' ћу то У снаги принет' сво
Пред Твојим престолом, У вечности! :,:;

203. ТИ ИМАШ РЕЧИ ВЕЧНОГА ЖИВОТА.

(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. О како се радујемо Часу томе, Спасе наш,
Кад из Твојих светих уста Живота нам речи даш!

Дај, да залуд не чујемо Речи Твоје данас ми,
Сам' упиши реч живота У срда нам, Христе, Ти!

2. Ево нас код ногу Твојих, Учитељу велик' Ти!
Проговори, мисмо жељни К'о деца Те слушати.
Учи нас бит' равним Теби, И да кратко време ту
Овог века сад на земљи Служи нам за вечност сву.
3. Научи нас како ћемо У свету се владат' злом,
Како ћемо свему умрет' Што не годи срцу Твом,
И по воли Твојој мислит', Зборит', чинит' овде сад,
К'о што си нам пут показ'о, Да хитимо к' небу рад'.
4. На то разум отвори нам К'о и апостолима;
Светли на живо познање Буктињом Твог разума!
Јер видело света Ти си Кој' разгониш таму сву, —
За то срда нам обасјај, Да видимо правду сву.
5. Ал' и огњем од љубави Зажежи нам срда сад,
У радости и жалости Да смо Теби верни тад'.
Што Ти понет' заповедаш То нек нам је терет лак —
У Твој пример нека радо Угледа се брат наш свак'.
6. Светлост, љубав, моћ и огањ Сад на Твоју метни реч;
Нек у нама реч та ради, Нек нам срца гаси жећ;
Помози нам верно чуват', Што смо к' срцу примили,
Да имадеш речи жића, Дај и другим' нознати!

204. НЕЋУ ВАС ОСТАВИТИ СИРОТНЕ.

1. { Хва- ли- мо Те- бе, Спа- се
  | Ка- о си- ро- те ов- де

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano C-clef, common time. The piano part is in bass F-clef, common time. The score consists of four systems of music. The lyrics are in Russian, with some words in Cyrillic and others in Latin script. The first system starts with "благ! Кoj' нас не о- ста- ви ту." The second system starts with "сад, На не- по- зна- том пу- ту; }". The third system starts with "у ту- ю зем- ли, на- ро- ду, Где нам је-". The fourth system starts with "зи- ка не зна- ду; Др- же нас без- ум-". The fifth system starts with "ни ма. Ни- смо ми к'o си- ро- те ту, Јеп-".

Ти си свагда нам' бли- зу, И жи- виш
ме- ѡу на- ма.

2. Код нас си Ти Духом Твојим: О блажена близино!
Међ' нам' се живо осећа, К'о да Те већ видимо !
Светлост у мраку дајеш нам, Твојом нас љуб'вом
грејеш сам',
Душама храну дајеш; Помажеш овде сада нам',
И пратиш нас на путу сам, У борби нам помажеш.
3. С' Твојом си речју код нас Ти, То се осећа снажно,
С' тим срца наша будиш Ти, Учиш нас што је нужно.
Како л' нам умилно збориш, Опомињеш нас и тешиш
На разни начин, важно! Тим се утиша скорим бол,
Како л' нам срце горе с' тог; Како л' говориш сиљно!
4. Ти с' и на Твојој вечери Љубављу Твојом с' нама;
Теби се може свак' од нас На срце спустит' тада.
Пролио с' Своју крв за нас, Одкуд извора тече сласт,
Који нас жедне поји; Он нама живот даје нов;
Спасење, снага, благослов Душу нам и дух поји.
5. Код нас си Ти, где два и три Скупљени сада овде,
У вери и без сумње све Богу се, Оцу, моле.
Блажени су нам часи сви У којима се јављаш Ти,

У нашем кругу братском; То је знак оног блаженства,
Које ће бити некада, Кад нађемо Очин дом.

6. С' нама с' у света невољи, Тад' нама мир Твој дајеш;—
Што си нам смрћу стек'о то Све на дар нама справљаш;
Па нек Сотона, свет и грех Напада на нас, даје страх,
И жели нас свладати; У Теби мир наш почива,
И ко се у Теб' сам узда, Тог' благост Твоја штити.
7. С' нама си Ти, — па уздисат' Нећемо залуд сада,
Несреће не бојимо с' ми На нашем путу нигда;
Ни патња ни претња врага, Нит' сама паклена врата
Неће нас надвладати: Господ ће, наш Цар и наш Бог
Који нас штити, сваког Свог, Код нас ће свуда бити.
8. Код нас си Ти сад невидим, Ал' неће дуго проћи,
Па ћемо смети у радост И царство славе доћи.
Ми ћемо с Тобом бити тад', И славу Твоју там' гледат',
И славит' Твоје име. О остан' код нас, прати нас,
На путу Твом одржи нас Там' до у небо! Амин!

205. КОД ТЕБЕ ЋУ ОСТАТИ.

(На глас бр. 15. 33. 36. и 51.)

1. { Код Те- бе ћу, Спа-се, о- стат',
    { Од Теб'ме ништ' не ће од- бит',

Te би ћу сваг-да слу- жит'; }   { На Твом ћу пу- ту хо- дит'. }   Ти си

жи- вот мог жи- во- та, Мо- је ду- ше
 сјај и моћ: К'о што чо- кот сво- јим
 ло- зам' Да- је жи- ха сок и моћ.

2. Где ми може боље бити, Нег' код Тебе, кој' мени
Мноштво благодатних дара Сиромашном приправи?
Где бих мог'о бит' утјешен, Нег' код Тебе, Спасе наш!
Ком на небу и на земљи Свака Ти је дата власт?
3. Где је наћи господара, Кој' што Исус учини,
Откупи нас од свих греха Са својом часном крви?
Оном сам ја рад служити, Који за ме распет би;
У љубави и верности Веран бити до смрти.
4. Да, Господе, Твој остајем У радости, жалости;
Твој остајем, Теби с' дајем За сад и у вечности.

На Твој позив ја сам справан Отићи из света тог,
Јер умрети свак' је готов Кој' се Спаса држи свог.

5. Буд' ми близу сад на земљи! Док не нагне дана ток,
Док се вече не приближи, Не спусти се тавна ноћ!
Благословом тад' мет' руке На уморну главу ми,
Рекав: „Сине ту је већ крај, Кој' верује там' живи!“
6. Буди са мном и тад' Спасе, Кад с' приближи хладна смрт,
К'о год хладни ваздух жесток Пред небесном зором туд'.
Кад побледи око моје, Тад' обасјај духа мог',
Да радосно могу поћи У постојбу Оца свог!

206. ОТАЦ ВАС ЉУБИ.

1. О bla го на ма, О тац наш Љу
би нас сви- ју сваг- да, Сва- ко- га од нас
ра- до Он На- не- дра при- ма Сво- ja. Па

шта се мож', И- ка-ти још, Шта ли по-
же-лит' са- мо, Кад Ње- га ми и- ма- мо!

2. Кад би без блага и злата Ми прошли светом целим,
Ипак је богат Отац наш Ђубављу и имањем.
Па не да Он Народу свом
Глад и наготу љуту Трпит' на жића путу.
3. Он, који тол'ко учини За свију нас спасење,
Који нам Сина посла Свог За наше избављење, —
Грешничка зла Оп праштат' зна;
Како ли не б' Он сада Брин'о с' за децу свагда?
4. Слободно ј' нама у свак' час Пред Њег'во лице стати,
Утеху у невољи свој Од Њега заискати;
Чуће Он наш Вапај и плач,
Даће нам што желимо, Кад Му се ми молимо.
5. Он је у Христу Отац наш Милостив на небеси,
К' Њему течемо кад нас бол, Ил' туга каква здеси;
Крај Њега тад' Умине јад,
Код Њега с' ми склонимо, И бриге с' опростило.
6. Па зар мислите, да м' је страх Од смрти и од гроба?
Зовне л' ме Отац радо ћу Поћи у свако доба;

Боље је там' Нег' овде нам',
Често вожелим радо: О кад би Отац звао!

7. Он љуби нас, то је доста, Да с' вечно радујемо;
Он љуби нас, то је доста, Ми Њега верног знамо!
Ко' деца сад, Па и свакад
Ми ћемо с' овде трудит': Свим срцем Њега љубит'!

207. СКУПШТИНСКО ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 215.)

1. Скуп-ље-ни ов-де збо-ре, у-

пра-ви ср-це го-ре Пред ли-це Бо-гу

твом; Сла-ви Га-и при-зоз-ви, Бла-

2. О нек пазимо мирно! Господ ће снажит' сильно
Нас речју живота. Ми ћемо пред Њег' ступит',
Истином Му се молит'; Он не оставља никад нас.

3. Његово слово вели Како ће и анђели
Светим' на служби бит', Које Он још на земљи
Приуготовит' жели За царство славе вечите.
4. Дај, Боже, да нам душа Науке Твоје слуша.
Јачином Духа Твог! Међ' собом да с' слажемо,
Срдачно да с' љубимо И помажемо носит' све.
5. Реч Твоја може само Разјаснит' нама право
Што још не знамо ми, Да кроз то још разумниј
И у вери још живљиј, Победимо сву враж'ју лаж.
6. И сваки уд на телу Нек снагу своју целу
Од Духа прима Твог; Нек путем вере ходи,
И здравом с' храном крепи, Тежећи савршенству свом.
7. Гласнике мира шаљеш, И кроз њих нама дајеш
Живота, Спасе, хлеб; Дај, да се сви пренемо,
Да с' ума не сметнемо Милости и спасења дар!

8. Дај свагда слуге верне Што ћ' права и законе
У Еванђељу Твом Учити, и свом снагом
Борит' се против врагом, За Твог имена славу, част.
9. Бог Отац, љубав Твоју, Чистоту Исусову
Дај деци у срца; Внутрени живот Духа
Све више даруј свима, Који Те моле од срца!
10. Тако спој, о Господе! Пламеном љубве нове,
Скупштину Твоју Ти, Коју Ти сам искупи,
Кад крста смрт претрпи; Освећуј и чувај је Ти!

208. ХВАЛА ГОСПОДЊА.

(Псалам 103.)

1. Го- спо- ду пој, Го- спо- ду
пој! Ду- шо мо- ја, диж' Му ти Јас- ни
глас за- хвал-но- сти! Све- то Му и- ме уз-

ви- шуј, Све, што ј' у мен' хва- лу My
пој! А- ли- лу- ja! А- ли- лу- ja!

2. Господу пој!,: Душо не заборављај, —
Славити Га не престај, —
Какво добро Он ти дели,
Грех и болест теб' исцели! Алилуја!,:
3. Господу пој!,: Кој' избавља живот ти;
Не да теби пропасти,
Кој' добротом и милошћу
Венчава те на том путу. Алилуја!,:
4. Господу пој!,: Кој ти срце весели,
И радост ти свуд дели;
Он ће т' живот обновити,
Моћ младости теби дати. Алилуја!,:
5. Господу пој!,: Милостив је, трпљив Он,
Теши нас милошћу свом,
Казује нам путе Своје,
Стазе наше осветљује. Алилуја!,:
6. Господу пој!,: Ко' Отац смилује с' Он,
Децу грли љубом свом,
Удаљује грех, кривицу,
Отвара нам пут к' Свом срцу. Алилуја!,:

7. Господу пој!,: Он праведан, веран, благ !
Свима ј' својој деци, драг —
Знаде људске све слабости,
Смилује се и опости. Алилуја!,:.
8. Господу ној!,: Ништа смо ти људи ми,
Он је извор светлости !
Њег'ва добра и милости
Остају нам у вечности ! Алилуја!,:.
9. Господу пој!,: Који мира завет зна,
И Господа призива !
Он реч Своју даде нама
За правило, овде свима. Алилуја!,:.
10. Господу пој!,: На престолу седи Свом
У видјелу великом ,
Ком' се не мож' приступити ;
Он златворе Своје ништи. Алилуја!,:.
11. Богу појте!,: Анђели Му дан и ноћ !
Узвишујте част и моћ,
Кој' сте силни у крепости ,
Вршите Му заповести ! Алилуја!,:.
12. Богу појте!,: Слуге еванђеља сви,
Реч трубите свагда ви,
Нек је земља пуна поја ! —
Пој Господу ! душо моја ! Алилуја!,:.

209. САД ЈЕ СВРШЕНО.

(На глас бр. 148. и 165.)

1. Свршено је сада ! — Нисам више свој !
Господњи ћу бити, а Он свагда мој ! —
Он је, кој' ме створи, кој' ме искупи.
Он је, кој' ме Духом и огњем крсти !
2. Свршено је сада ! — Прошла ј' слобода.
Роб Јемануила пост'о сам сада ,

- Ал' каква слобода? — Роб сам био тад'
 Сотони и свету; — опроштен сам сад!
3. Свршено је сада! — Сад сам слободан,
 Очишћен од греха и сав обновљен!
 Светски дух управља светом овим злим, —
 Христјанин тек Христом, бива слободним!
4. Свршено је сада! — Беж'те сласти ван!
 Срде моје сад је светог Духа стан;
 О небески госте, с' Тобом покој благ
 Даје ми се сада, пада терет свак'.
5. Свршено је сада! — Господ је Спас мој,
 Вођ ми је на земљи, на небу дјел мој.
 Нек' са мном управља у беди, добру —
 С' тим сам задовољан, и слједим Њему.
6. Свршено је сада! — Блажен' завет мој!
 Спасу ја предајем срце и ум свој!
 Зборићу и ћутат' — Како жели Он —
 Молити се, појат' Оцу небесном.
7. Свршено је сада! — Живим у Теби,
 Мој сјај' и животе; — Код мен' остани!
 К'о ученик Теби следоваћу сад,
 Кроз част и срамоту, кроз радост и јад.
8. Свршено је сада! — И умрећу рад' —
 Код Христа ј' удаљен и ужас и страх:
 Утруђено тело нађе покој свој;
 А дух отаџбини лети небесној.
9. Свршено је сада! — Дост' ми фали, знам,
 Слаб сам јоште често и посрћем сам;
 Ал' због тог' не сумњам, — добар је мој Спас:
 Он ће све учинит'! И Он крепи нас.
10. Свршено је сада! — Спаситељу мој,
 Теби се предајем, верно уз мен' стој!
 Теби мрем и живим, Теб' ћу веран бит';
 Ни Ти мене, Спасе, не ћеш оставит'!

210. ГОСПОД ЈЕ ВАША НАГРАДА!

(На глас бр. 1.)

1. { Ко- ји љу- би- те Хри- ста
 Бог вам је мно- го пре- да-

свог И сна- гом Ду- ха пре- све- тог Тра-
 о Да ра- ди- те за цар- ство то, Па-

жи- те спа- сти ду- ше, } За то, За то,
 сти- ри, мно- го ви- ше!

Рад'-те вер- но! То ј' ра- до- сно! Бог ће

да-ти Вам ве-нац за жи-вот веч-ни.

2. Гласници мира, који већ Преславну јеванђеља реч,
Јављате људма верно; Велика плата чека вас,
Кад Исус Христос нађе вас К'о сачуване верно!
И брат наш свак' Ком је дато Да се за то
Може трудит', Нек се стара Христу служит'!
3. Сион'-строжари, спрем'те се! Скоро ће доћ' Господ
славе
Да вама даде плату. Међу блажене ви ћет' стат'
И тада ће се показат' Шта сте привели к' Спасу
Душа сада, Том' кој' страда Да би свака
Душа така Дошла у број избраника.
4. Сваком се слузи каже сад Како да пази на то рад'',
Што му ј' од Бога дано; Како ће дар тај сачуват',
И Бож'је семе не штедит', Које ј' за живот дано
Свим душама Које чују, Сачувају
У срцима, Кроз Христа очишћенима.
5. Господњи слуга храбар је Кад Божју вољу свршује,
Из љуб'ве и с радости; Радост у томе налази,
Кад на добра дела пази, И многе Христу води.
Прославиће с' Слуге верне Па и смерне
Све слушкиње, Бог ће платит' труде њине.
6. О Спаситељу наш верни, Изнова слуге просветли,
Светлошћу Духа Твога, Дај, да с радошћу они сви
На служби Т' буду готови Да носе добра плода;
Благослови Сваког' који Ту добива
С талантима, Што их дајеш свим вернима!
7. Срце, што вером Бога зна, И кроз реч Вишњега с' зида
Утеху свагда прими; Од дана на дан долази

Там' где се за њ' све налази; Остаје у тишини.
 Ко у вери Бога гледа, Том Бог неда
 Да пропада, Да Сотона њег' надвлада.

8. И кад већ деца верна су И већ не живе у греху,
 Ипак је нужно учит', Они у школу дођу тад'
 Где Христос к'о учитељ сад, Учи их за Њим ходит'.
 Њег'ва Чиста Љубав Христа, Даје снагу
 Која у нам' Ствара веру, љубав, наду.

211. ИМА ЈОШ ЈЕДАН ПОКОЈ.

(На глас бр. 62.)

1. И ма још је- дан по кој bla-
 жен За на- род Бо- жиј' из- бра- ни, Ра- дуј се!
 јер ће т' од тог роп- ства, И од све про- пад-

љи- во- сти, Го- спод доћ' и о- сло- бо- ди-
 ти, Плач ће се у смеј пре- тво- ри- ти, А
 јад у ра-дост; тад' ћешти По- сле све нуж-де
 и те- ре- та Код тво- га Спа-са и Го- спо-

2. Ал' само ако с' веран био,
Ако с' крест и руг подн'о ти,
Тако ѩе с' само оног света
Тај покој вечни дат' теби.
За то нек будни и с' молитвом
Пазимо на се целим путом,
Нек сваки положи труда:
Да нико време не преспава, —
Там' поћ' и доспет', где је слава —
У земљу мира, покоја !
3. Ти Божиј' нов' народ завета
Погледај на Израиља !
Нека те његов пример учи ! —
Душом се целом држ' Христа,
Без тужбе, па и без роптања
Пустињом сноси сва страдања,
Сигурна ј' рука вође твог !
Радосне ти ћеш појат' псалме;
Од Мере у Елиmsке палме (2. Moj. 15, 20.—27.)
Пут је — до мира вечитог !
4. Радости там' ће с' спонђе жети,
Плачевна жетва проћ' ће нам,
О каква ѩ' радост тамо с' чути
И славопој код Оца сам' !
Там' туге, смрти неће бити,
Ми ћемо нашу мету стићи,
И видит' Цара Христа, свог.
Сузе ће наше Он утрти,

Срца нам чезњу заситити,
Даће нам доста преко свег'.

5. На недру милог Оца нашег
Отпочинак ће бити драг;
За патњу и труд као овде
Не ће се тамо никад знат'!
За то се жур'те к' небу брзо,
Не смемо с' овде бавит' дugo,
Там' нас блажених чека збор;
Душе мој, к' небу диж' се поћи,
Там' ћеш победу негда наћи;
Узлећи там' у неба двор!

212. П О Ј А Њ Е.

(Псалам 23.)

The musical score consists of two staves of music. The top staff is in G major, treble clef, and 3/4 time. The bottom staff is in C major, bass clef, and 3/4 time. Both staves begin with a dynamic of *mf*. The lyrics are as follows:

Го- спод је мој Па- стир, и- ма ћу
све- га! Он па- се ме- не на зе- ле- ној

A musical score for voice and piano. The vocal part is in soprano C-clef, and the piano part is in bass F-clef. The music consists of four systems of five-line staves each. The vocal line has lyrics in Russian, with some words in italics. The piano accompaniment provides harmonic support with sustained notes and chords. Measure numbers 1 through 16 are indicated above the staves. The vocal line begins with "паши и во-ди ме на ти-ху" and continues through various phrases, including "во-ду. Ду-шу мо-жу о-по-рав-ља; во-", "ди ме ста-за-ма пра-вед-ним и-ме-на", and "ра-ди Сво- га. Да по-ћем и". The piano part features sustained bass notes and chords throughout.

до ли ном се на смерт ног, не бы
 се зла бо ат', яр си Ти са
 мном, яр си Ти са мном. Штап Твой, па ли
 ца тје ши ме. Ти по ста ви пре да

мном Твој стол вра- гу мом на ви-
 дик; на ма- за ми гла- ву у- лем,
 ча ша ми с' пре- су. До- бро- та и
 ми- лост пра-ти Ѳе ме у жи- во-

та да- не, а ja hy u до- му Го-

спод- ъем сваг- да на- ста- ват', у

до му Го- спод ъем, до- ма сваг-

да, у до- му Го- спод- ъем.

213. ЗАВРШНО ПОЈАЊЕ.

Mi- лост Го- спо- да нам И- сус
 Хри- ста, Љу- бав Бо- га О- ца И
 за- јед- ни- ца све- то- га Ду- ха Нек
 је са сви- ма, сви- ма па- ма! А- мин.

ДОДАТAK.

214. ПРЕД СКУПШТИНУ.

(На глас бр. 15. 33. 36. 51. и 205.)

1. Приправите Сион-харфе, Срца ваша слож'те сад,
Смрт се жури, не оклева, Њој подлеже стар и млад,
Хвалу Богу приносите И појте Му сложно сви,
Премда с' вера овде куша, Не клоните духом ви.
2. На небеси свагда поју, Бог их учи песми тој,
И нас овде Он на земљи Учи појат' славопој..
Он је нама срце дао, Да љубимо Њега ми;
Он је нама и глас дао, Да хвалимо Њега сви.
3. Што о врбе харфе своје Обесише они там' (Псал. 136.)
Презревши у тузи својој Прослављати Сион сам;
Ми нећемо тако чинит' Избегнувши Вавилон
И његово ропство тешко, — Слободан је наш Сион.

215. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 207.)

1. Пр во све ште ник bla ги, Mo ћ

Ду- ха на- ма дај Ти, На мо- ли- тву к' Те-
би! Де- ти- ња ср- ца сви- ма Дај
бра- ћи и се- стра- ма, И Тво- је
јас- не све- тло- сти!

2. Дај уво, што Те слуша, Дај око, које гледа
Там' ка престолу Твом; И усне свештеничке,
Нек ноге наше ходе, По Твојој воли тим путом.

3. Руке нек с' дижу наше К' Теб', пријатељу душе,
 Тело нек буде храм; Нек дух у нам' оживи,
 Ког' нико не разуми, Осим кој' га осећа сам.
4. Ти Сине Вишњег Бога, Духа и огња Твога
 Сад излиј на све нас, У нашим молитвама
 Помоћи даруј нама, Дигни нам руке наше сам !

216. ДЕЧИЈЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 142. 163. и 169.)

1. К'о де-ца о-ко све-тло-сти

Ску-пи-смо с'ов-де ми, Реч смо Ти,

Спа-се, жељ-ни чут', Ко-ју нам збо-риш Ти.

2. Отвори, као Лидији Срце и уво нам;
Кроз затворена врата ту Уђи нам' сада сам!
3. Ми ћемо слушат', збори Ти Кроз Твоју реч нам' сад!
Ти не затвараш реч Твоју Том', кој' се зида рад'!
4. Исусе, остан' Ти код нас У мрачном добу том,
Док не засвiti јасни дан Вечношћу блаженом!

217. ДЕЧИЈЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Да слу- ша- мо, да ћу- ти- мо,
Бог сад на- ма об- јав- љу- је

Јер го- во- ри Бож'-ја реч, } Слат-ке ре- чи,
Свој свет за- вет ми- ра већ, }

на- ук све- ти, Сме-мо и ми де- ца

чу-ти, Ка-ко Ти, о Бо-же наш, У Хри-

сту нам по-ста Спас!

2. Отвори нам срце, Спасе, Слову Твоме дан и ноћ!
Учини нас достојнима Царства, што ће негда доћ?
Нека Дух нас учи свети, Слово Твоје разумети!
Ти обнови срда нам' И управљај с' нама сам!

218. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 28. 93. 186. и 217.)

- Блажен и свет час је нама, Кад Те с' Спасе сећамо,
И кад реч из Твојих уста Чујућ', к' срцу примамо.
Срца наша сад на ново Отвори за Твоје слово,
Да ми, к'о Марија там' Твој слушамо говор сам.
- Реч у нама укорени Да донесе богат плод;
Сав сазрео и обасјан Росом светог Духа Твог!
Да би на нам' Ти све бољи, Плод видио, Теб' по вољи,
Теб' на славу, Господе! Амин, тако нек буде!

219. П О Ј А Њ Е.

1. По- гле- дај до- ле на нас,
Спа-се, Де-ца су Тво-ја ску-пи-ла се,
И bla- го- слов сад про- се Твој! По-
ди- гни ру- ке, bla- го- сло- ви, Мо-

ли- мо Те, Твој Дух нам по- шљи, Не- ка смо
ма- ли ср- цем свим!

2. С' поздравом мира Ти се јави,
Нек Тебе вером сваки слави,
Кад смо скупљени с' Тобом ми.
Сабрасмо с' овде двоје-троје,
Ал' смо у име збрани Твоје,
Знак Твога мира дај нам Ти!

220. ПОМИЛОВАЊЕ.

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. и 227.)

1. { По- ми- ло- ван сам од Го-
Нит' ми за- же- ли ср- це

спо- да,   То- га до- сто- јан не бих, знам,
да ме   Љу- ба ви Њег'ве гре- је плам.

А сад се то- ме ра- ду- јем,

Ми- лост Бож'- ју уз- ви- шу- јем;

Ми- лост Бож'- ју уз- ви- шу- јем.

2. Гњев сам ја само заслужио,
А милост мени даде Бог,
Он ме ј' са Собом помирио,
Опрао крвљу Сина Свог;
Како то дође? зашто би?
Милост ми, Боже, даде Ти!:::
3. То Ти ја морам признат', Боже:
То сваком морам казат' ја,
Поносно срце моје беше,
Ал' с' јави Твоја доброта.
Благослов то је и милост,
Ја Ти захвалит' не знам дост'!:::
4. Помилован сам, па ћу за то
Вечну Ти, Боже, хвалу слат',
У то ћу Ти се име молит',
У то Ти име вероват',
На то ћу трпит', у нужди;
И на то с' надат' при смрти!:::
5. Богат си, Боже, Ти милошћу,
Милост ми не одузми Ти,
Кроз смрт Господа, Спаса мога
Води ме слабог к' Себи Ти:
Вечно ћу с' тог' се радоват'
И ја и са мном сваки брат!:::
6. Даруј и мени срце благо,
Да с' бедном умем сажалит', —
Ти ме научи, о Исусе,
И душманина мог' љубит'.
Крв и смрт Твоја приправи:
За све грешнике милости!:::

221. ПОЈАЊЕ.

(На глас бр. 25. 41. 75. 145. 220. и 227.)

1. Темељ, што сидро моје држи,
Наш'о сам сада сретан ја,

Темељ тај, то су ране Христа,
У њима ми је нада сва;
Темељ тај чврст је за навек,
Трајаће ма пропао свет.:,:

2. О бездно, што си смрћу Спаса
Примила у се сваки грех,
Тим су ми ране залечене,
Тим сам опроштен од зла свег';
Исусе, Твоје крви ток
Вечни је знак спасења мог!,:,:
3. За то ћу Теби поверит' се,
Управит' к' Теби поглед мој,
Кад ме затиште моји греси,
Заступник Ти си тада мој.
Помоћ' ми можеш у свак час,
Као милостив Христос Спас.:,:
4. И кад на мојим ту делима
Несавршенства нађем кад,
Губи се тада сва похвала,
И видим себе, да сам слаб,
Утеша ми је једна та,
Да је у Теби милост сва.:,:
5. Ти са мном владај и управљај,
Нек буде како хоћеш Ти!
Поткрепи мене, Спасе благи,
Извором Твоје милости,
У љубави и јаду, свуд,
Кроз милост идем к' Теби туд':,:
6. Темеља тог' ћу ја се држат',
Докле живота трајем дне:
Живити Теби и умрети,
Биће старање моје све;
С' хвалом ћу Т' вечно појати:
О бездно јарке милости!,:,:.

222. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 207. и 215.)

1. Блажен је час ми онај, Кад ступих у завет тај
К' Богу, кроз Христа крв! Тад сам код Бога примљен,
Од сотоне избављен, У оној светој бањи там'!
2. По Бож'јој вољи таде Христос ми, Господ, даде
Шуност милости те, Дар даде тај заветни,
И велики и важни, У Христа ја се обукох.
3. Ту часна крвца Христа Учини мене чиста,
Опра ми сваки грех, Ту сам прибројан стаду,
И утеку и наду Наш'о сам код Господа свог.
4. С' Њиме сам тада спојен, К' избранима прибројен,
К' Израиљу правом, Ту Христа смрт и ране
Свезе су поуздане. Зидаћу с' на темељу том.

223. ЗВЕЗДА ДАНИЦА.

(2. Петр. 1, 19. Откр. 2, 28. и гл. 22, ст. 16. и 19.)

(На глас бр. 1. и 210.)

1. Даница нама дивно с'ја С' истином сад од Господа
Родила с' она славно! Пастире, сине Давидов,
Ти мени дајеш живот нов, Цар си на небу стално:
Благ и Кротак И умилан, Велик, сilan,
Дајеш даре Пребогате, славни Царе!
2. О благо, врху блага свег', Ништ' нема драгоценостијег'
Од Тебе, Божиј Сине! Хвалећ' Те топи с' срце нам,
И Твојим јеванђељем нам Сам Дух и живот сијне!
Ја ћу Тебе Вечно схватит' И не пустит';
Хлеб живота, Тебе желит' јест дивота.
3. У срце мени уливај Љубави Твоје пламен тај,
Небесни сјају Божиј! Јачај ме да останем ја,
Господе, уд Твога тела У новој жића снази!
К, Теби Тежи Без престана Душа моја,
Јер налази Да си живот мојој снази.
4. С' неба ми вес'о слази зрак, Кад спустиши на ме
поглед благ,
Права ми радост сијне. Реч Твоја, Твој Дух, тело, крв

Крепи ме, чини да сам жив, О Христе, Божиј Сине!
 Сад Те Молим: Поглед свети Џун милости
 На ме спусти! На реч Твоју дођох к' Теби!

5. Ти Боже Оче, од века, Љубио си ме пре света,
 У Сину Твоме свагда, Са мном се Твој удружи Син,
 Радосно ј' срце моје с' Њим, Њему с' предајем сада.
 Он ће Препун Благодати Мени дати
 Живот нови, Там' горе у вечној слави.
6. Нек вам се ори харфе глас, Нек се појања ори сласт
 Из ваших срда сложни! И нек ми с' Христом Спасом тек
 Ходимо данас и навек, У љубави Му верни!
 Појат' Њему Не престајте, Хвалу дајте
 Славе Цару! Захвал'те Му сви на дару!
7. Радујемо се, Спасе, ми: Ти си Први и Последњи,
 Почетак и свршетак; Свој живот за нас даде Ти,
 У рај ћеш Твој нас довести, Јер Ти си нам' вођа благ.
 Амин, Амин! Сунце сјајно, Доћ' милино!
 Не закасни: Твој указат' лик ми јасни!

224. ЈЕМАЦ.

(На глас бр. 12. 42. и 79.)

1. Муке си горке Ти Трпио за нас, Спасе,
 И грехе наше све Тиме си уз'о на се;
 За то Ти хвала буд' За страдњу Твој' тешку,
 За подсмеј и за руг Па и за смрт горку!
2. Бој Твој је победа, Смрт Твоја живот нама,
 У Твојим оков'ма Слобода ј' нама дана;
 Крст је Твој утеша, А ране нама лек;
 Крв Твоја откуп је За наш претешки грех.
3. Помоз' нам, нек радо Боримо с' и страдамо,
 И нек под теретом Свог крста истрајемо!
 Помоз' нам трпити! — К'о трња венац Ти —
 Да поругу и срам Поднесемо и ми!
4. На Тебе нек се ми У мукам' угледамо,
 Смртну борбу к'о Ти Нек и ми победимо;
 Оковом Твојим Ти К' Себи привежи нас;
 Дај, да разапнемо Кроз крст Твој тела власт!

225. РАСПЕТИ И ПРОСЛАВЉЕНИ.

1. { Зна- тел' ко је у- крас мој?
Ком ја по- јем сла- во- пој?

{ Зна- тел' ко је мо- је све? } И- сус
С' ким се хва-лим у све дне?

на крст ра- за- пет.

2. Ко је вере стуб ми јак? Ко ме крепи у час свак?
Ко ли с' мене опра грех? Очисти ме од зла свег?
Исус на крст разапет.
3. Ко је вере моје моћ? Ко је мог живота моћ?
Ко ми каже правде пут? Чини, да сам његов уд?
Исус на крст разапет.

4. Ко ј' утеша жића благ'? Од злотвора чувар драг?
 Ко ме слабог крепи јак? Јаду даје мелем благ?
 Иисус на крст разапет.
5. Ко је смрти моје смрт? Ко ми сузе зна утрт'?
 Ко м' у царство премешта? С' анђел'ма ме увршта?
 Иисус на крст разапет.
6. Ко отвара гроб смртни? Реч'ју Својом тад' Силни?
 Ко ћ' ме дигнут' на живот? У небоме тад' примит'?
 Иисус славом васкрснут'.
7. Који Својом снагом ту Живот даде, победу?
 Ко ме с' Богом помири? Милост мени подари?
 Иисус Преузвишени.
8. Ко је мени вођа благ, Моје љуб'ве залог драг?
 Ко ми, к'о Свом уду зна Указиват' добра сва?
 Иисус живи за навек.
9. Па сад знate, што ја знам, Знате, да је Господ сам
 Награда и украс мој. Ко ми венац пружа Свој?
 Иисус Прослављени наш.
10. Сад радосно хитим там': Знам, ком' живим, Његов сам.
 Смрт ли дође, дух ће мој Доћ' у вечност, у сјај Твој,
 Иисусе, Боже славе!

226. ГОЛГОТА.

1. { А мој душе, стани ма-ло,
 Гле! на крсту го, наг ви-си

Гле-дај чу- да ве- ли- ког !} Љу- бав вел'- ка
 Цар нај-ви- ши, и твој Бог !}

До- ве- де Га У смрт, рад' на- ро- да Свог !

2. Да те Исус срцем љуби Можеш видит' на крсту,
Где најдубље пакла муке Проћоше Му кроз душу,
Страх и клетва Покрива Га — Чуј Му само тугу сву!
3. Бог Га беше оставио, Мучио Га горки јад,
Цело тело у ранама Огрезло му беше тад';
Сви сокови У болови Испрпљени беху тад'.
4. То су плоди греха наших, Што Те муче, Спасе знам!
Јер сав тешки тај суд гњева И пак'о заслужих сам'!
Те све муке, Што Те муче Мор'о б' трпит' вечно ја.
5. Ал' си тиме победио Смрт, Сотону, пакла моћ,
Вољу с' Оца испунио, Нама с' пост'o сва помоћ;
Кроз смрт Твоју Ми у Божју Вечну ћемо славу доћ'.
6. Ах, ја слаб прв ове земље ! Спасе, за ме с' умр'o Ти!
Да душмана Твог искупиш, Крвцу Твоју проли Ти!
Немам речи Да славећи Могу Т' добро признати!
7. Душу, живот, тело, уде, То све за ме даде Ти,
И ја за то требам сада Теби с' са свим предати!
Твој сам сада За свакада, Са мном владај свагда Ти!

8. У Твоју ме смрт уведи, Снагом Твоје смрти сад,
 Нек је тело са сластима С' Тобом разапето свагд' —
 Нек ја вољу Чиним Твоју, Нек Те чисто љубим рад'!

227. ИСКУПИТЕЉУ.

(На глас број 25. 41. 75. 145. и 220.)

1. Те- бе ћу љу-бит', љуб'- во веч- на,

Свој жи-вот за ме да- де Ти ; Слаб сам, си- ро- мах,

ал' свим ср- цем Те бе ћу са- мо љу-би-

ти. Тебе ћу љубит' сјају мој! Док се не
 сврши живот мој, Док се не сврши
 живот мој!

2. Тебе ћу љубит, мој животе! К'о пријатеља првог мог';
 Тебе ћу љубит' и величат' За целога живота свог;
 Поднео с' за ме муке све: Љубим Те, јагње Божије! :,:;
3. Ах, жао ми је, љуб'во вечна! Што тако касно познах Те!
 Што пре не назвах Тебе својим, Покоју мој и благо све!
 У души бол ми лежи јак, Што Тебе познадох касно так':,:;
4. Трчах заблуђен и заслепљен, Тражих Те, наћ' Те не
 многох,
 Од Тебе с' бијах одвратио, И љубљах сјај света овог;
 И то је било кроз Тебе, Што сам Тебе позн'о, Господе! :,:;

5. О хвала Теби, сунце правде! Видела Твог ме греје зрак;
Хвала Ти, небесна милино, Слободу што ми посла благ;
Дух Те у мени хвали сав, Што си ми рек'о: „Буди
здрав!“ :,:;
6. Одрж' ме на стазама Твојим, Не дај ми више губит' пут,
Не дај, о Спасе, нога моја Да може stati и склизнут'.
Просветли тело, душу ми, Небесни сјају вечити! :,:;
7. Очима дај ми свете сузе, И срцу моме чисти жар,
Дај, да с' навикне душа моја Љубит' Те верно на
свагдар;
Нек ми се срде, ум и дух Обраћа к' Теби, Спасе, свуд!:,:;
8. Тебе ћу, Боже, љубит' свагда, Тебе ћу љубит', венче мој!
Ма на том свету среће нем'о, И у највећој нужди свој!
Тебе ћу љубит', сјају мој, Док се не сврши живот мој! :,:;

228. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 99. 105. и 119.)

1. Мог' се Спаса држим ја; Он је за ме Себе дао,
Дужност моја иште то Да ја живим Њему само:
Он је сјај живота мог, Ја се Спаса држим свог!
2. Душа ми сад не тежи Нит' за светом, ни за земљом;
Жели Спаса, Његов сјај, Који ме помири с' Богом,
Он ме чини слободним, Мог' се Спаса ја држим!
3. Мог се Спаса држим ја, Ах, какве ми даре даје!
Мир, радост, утеша, сјај, Све што имам од Њега је;
Све што живот ствара ми, Спас ми даје с' љубави.
4. Он је мој, а Његов ја, Њег'ва ј' љубав дата нама;
Спасење је дато ми Њег'вом крвљу и ранама;
У Њега је сав ми над, Он је мени крепки град.
5. Час један кад тражиш Ти Да Га к' срцу своме примаш,
Даје т' блажен добитак, Милост и мир да уживаш;
Погледиш ли К' Њему там' Благослов Ти стиже сам.
6. Исуса ћу с' држат' ја, Вечно ћ' с' Њиме спојен бити;
Исус ће ме вечно тад' К' извору жића водити.
Блажен, који зборит' зна: Мог' се Спаса држим ја!

229. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 1. и 210.)

1. То мене боле и тишти, Што Те не могу љубити,
К'о што бих хтео, Боже ! Сваким ми даном дајеш Ти:
Да желим Тебе љубити, Све већма, много више.
Твоју Благост Ти у мени Укорени,
Тад' чим прије Љубав ће се да разлије.
2. Усладе мени јесте дост', Највећа мени јест радост,
Љубит' Те срцем целим ; Да све, што Ти је угодно,
Што ме учи Твоје слово Из љуб'ве, да то чиним.
Док не Стигнем, У сјај-дворе Тамо горе,
Са радости К' Теби, Спасе, пун благости !

230. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 123. 124. и 164.)

1. Ко милог нашег Цара зна : Зна, да ј' Он веран
на свагда ;
Што реч Његова обећа, То Господ радо испуња.
2. Истина јесте вечна то, Ко зна, да ј' Спас што обећ'o,
Тај види, к'о да је већ ту, Верује Христу Господу.
3. Да б' тешке грехе спрао с' нас, На крсту распет
беше Спас ;
Ко Њему уме веран бит' Царство ћ' небесно
насљедит'.

231. ПОЈАЊЕ.

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. Нит' за небо, нит' за земљу, Већ за Христа питам ја,
Желим, да Он мени буде Жеља моја једина ;
Кад у срцу имам Њега, Тада имам блага свега:
Јер све и сва за све нас Нам је Христос, Господ, Спас !
2. Кад ми гине тело, душа, Кад навали ужас, стра',
Исусова љубав мила Крепост мени онда да ;
Он је моја сва утјеха, Код Њега ме радост чека:
Јер све и сва за све нас Нам је Христос, Господ, Спас !

3. У слабоћи Он је снага, А у тами светлост Он,
Ако чиним добра дела, То је снагом Његовом.
Што-год добра ту зажелим, Ја од Њега свагда примим;
Радост је то за све нас, Све је мени Христос Спас!
4. Зато с' блажен може звати Ко-год љуби Иисуса,
Ко познаје и признаје Које даре Иисус да!
Сavrшene даре само Од Иисуса ми имамо; —
Јер Он, прави Христос, Спас, Све је нама за све нас!

232. П О Ј А Њ Е.

(На глас бр. 193.)

1. Мог' Спаса љубит' душа ми је рада,
Нит' Га жалостит' мислим, к'о до сада,
Јер то ми рану задаје дубоку
И тугу горку.
2. Ал' како почет'? научи ме, Христе!
Да плод Ти донет' могу љуб'ве чисте;
Љубави пламен у мом срцу створи,
Да Теби гори!
3. С' престола Твога сишао си доле,
Да на Се узмеш грехе нам и боле;
За нас, Иисусе, хтео си умрети,
Нас избавити.
4. Ти то учини, о Господе, за ме;
И дај, да љубав Твоја упути ме:
Да си Ти Господ Бог, кој' ме избави
Већ од зала сви!
5. У срце моје Ти љубав усади!
Дај ми, да тече к'о извор водени,
Који ће у сам вечни живот тећи,
Тебе славећи!
6. Некад ће престат' и вера и нада;
Ал' љубав ће се вратит' с' нама, тада
У град Божиј, нов Јерусалим горе (1. Кор. гл. 13.)
Да Богу дворе.

233. СЛАВО ПОЈ.

(Псалам 147.)

(На глас бр. 59· и 60.)

1. Хвалу Богу нашем појте!
 Смерно се пред Њим поклоните!
 Дужност, блаженство ј' наше то.
 Кад Му песме наше поју,
 Он благосиља децу Своју,
 Милост им даје одозго.

Божија света моћ Слази нам у помоћ!
 Јерусалим Овде стоји, Кога створи
 Кој' се славом преобрази!

2. Браћу некад растерану
 Приводи Он к' нам', Свом народу,
 А страх и ужас бежи сад.
 Он превија боље њине,
 И лек даје у срца ране,
 Из јада радост ствара тад'.

Добро је, мудро то Божије дело сво.
 Благо роду, Кој' Га слави, И искуси
 Да га Бог с' љубављу носи!

3. Наш је Господ велик', снажан,
 И Он све створи Свемогућан:
 Ко схватит' може Њег'ву моћ?
 Он пун моћи и јачине,
 За цела дела ту се брине,
 Што их год створи Њег'ва моћ.

Ко ј' с' молбом дош'o кад, Он Му је скин'o рад'
 Сваки терет; Ал' клетва је Плата томе
 Ко с' против Њега подигне.

4. Ништава су људска дела,
 Ништава ј' њина снага цела, —
 Таштина је све земљано.
 Господу је то угодно,
 Кад на Њег'вом путу ходимо,
 И помоћ Њег'ву чекамо.

Добро је, мудро то Божије дело сво.
Благо роду Кој' Га слави, И искуси
Да га Бог с' љубављу носи!

5. Сион'! устај, Бога хвали!
Јерусалиме, ти покажи
Да је твој народ Божиј род!
Он, кој' те је искупио, —
Врата је твоја утврдио, —
Благослов ти даде Господ.

Границам' ствара мир, Јер је он твој пастир, —
Благо роду Кој' Га слави И искуси
Да га Бог с' љубављу носи!

6. Реч Он Своју даје теби,
О Израиљу, Своме слузи.
Колика ј' љубав Божја, гле!
Он ни један народ земље
До те радости не подиже;
Сви с' правог' пута зађоше.

Јакове, један ти Благослов наслједи!
Алилуја! Пој Господу! И служи Му!
Служит' Му, то је блаженство!

234. У СИНОВЉЕЊЕ.

(1. Петр. гл. 5, ст. 7. „Све своје бриге баците нањ!“)

(На глас бр. 207. и 215.)

1. Бог, који све управља Љубављу нам се јавља,
Који је до сад нас Водио путем чистим,
Он ће и од сад истим Водит' нас, браћо, као Спас!
2. Сада је неба Творац Кроз Христа нама Отац,
Није нас више страх; Чује л' да дете проси,
Помоћ му тад' приноси Његова благост у тај мах!
3. Види л' да ј' вера слаба, Видил' ме к'о голуба
Да лутам, ал' Он благ: Никад нам далек' није,
К'о Отац радо чује Кад деца зову, помоћ да!

4. Често Му рекнем: „Боже! Помози, јер Ти с' може:
На коју страну знам? У мојој свакој нужди
К' Теби ћу приступити, Ти ме утешит' умеш сам!
5. К'о мога благог Оца Славићу Те до конда,
Ал' Ти ми снагу дај! С' небесних там' висина
Погледај на ме, сина, Почуј ми, Оче, уздисај!
6. И Јаков морао је За дуго просит' Твоје,
Милости, Оче мој! И ја ћу с' тако молит',
Ти ћеш се молби склонит', Благослов мени даћеш Свој!
7. Бежите dakле бриге И тuge свеколике,
Које ми даје свет; Идите к' Оцу моме
На трону небесноме! Душа мој, к' Њему дижи лет!

235. ПОЈАНЬЕ.

(На глас бр. 193.)

1. Слатко л' је нама к' Оцу с' приближити,
Он ће нам радо молбу услишити,
Он с' неба Свога радо гледа доле
Где с' деца моле.
2. Бог радо чује молбу деце Своје
Он радо види када теку сузе;
Тад' деци шаље с' неба Свога дар нов',
Очин благослов.
3. Молитва к' Богу, славно дело то је,
А за молење Господ снагу даје,
Само с' молитвом дар велики прима —
Бог даје свима:
4. За то на сваком месту молите се, —
Ако л' достојних речи не нађете,
Тад уздишући пред престол ступајте,
Бог чује, знајте! —
5. А кад нам прођу тог' живота дани,
И кад наступе ти часи последњи:
Тад ће уздишући молбу заступати
У нам' Дух свети!

236. ЗАХВАЛ'ТЕ БОГУ САД !

(На глас бр. 12. 42. и 79.)

1. Захвал'те Богу сад Срцем, рукам' и усти,
Он дела велика Чини на нам' и свугди;
Који од постања И од детињства нам',
Много добра чини, И чинио је, знам !
2. Пребогат Отац наш Нека нам у животу
Радосно срце да, И мир Свој и чистоту ;
У Својој милости Нек нас одржи Он,
Док не стигнемо сви Пред Његов свети трон.
3. Част, хвала и слава Богу, Оцу и Сину,
И светоме Духу На високоме трону !
Троједноме Богу, Који је с' почетка,
И јест и остаје Некад, сад, довека !

237. ЈЕДИНСТВО.

(На глав бр. 18. 47. и 72.)

1. Браћо, сложно, једнодушно Да живимо овде ми,
Нек смо сиљно у љубави Једно с' другим спојени.
2. Тако жели наш Спаситељ, Чинио је и Он то ;
Љубав, најбољи дар Духа, Нек нам буде благо сво.
3. Онај тек се братом зове, Ког' љубави греје плам,
Који брату своме мисли, Што тек себи мисли сам.
4. Кад је срце љуб'ве пуно, Овдје је већ блаженство ;
Тад је љубав права, чиста Даје нам задовољство.

238. ЖУДЊА ЗА ИСУСОМ.

(На глас бр. 174.)

1. Спаситељу, приближ' се, Моје срце дирни,
И у свему снажно ме Са Тобом сједини :
Да Те ја Сад свагда У љубави схватим,
Све друго оставим.
2. Сабери ми расут ум, Верни Пастир душа ;
Јер кад нисам у Теби, Мора с' мучит' душа :

Земско све Мучи ме; Ти сам можеш дати
Мир, живот с' радости.

3. Ослобод' ме од свега, Што се светско зове,
Те да могу ући чист У Твоје дворове;
Кротак, чист, Мали, тих — На Те да с' угледим, —
Да у Теби живим!
4. О Јемануиле драг, Са Тобом ме здружи!
О љубави извор благ, Душу ми оснажи!
Да ја сад Срцем рад' С' кротошћу, тишином
Теби да се предам!
5. Све што смета, земско све Нек бежи од мене!
О Исусе, ја ћу рад' Слушат' само Тебе!
Стварај Ти Мир прави, Како ј' волја Твоја
Биће радост моја!
6. Што с' разбегло, сабери, Скруши поносито,
Што је зашло, доведи; И умекшај тврдо:
Да сав ја На свагда У Исусу живим,
И да Њега славим!

239. С А Б Р А Н О С Т У Б О Г А .

(На глас број 53. 80. и 183.)

1. Ходи, Спасе, и узми ме К' Себи из жубора тог?
С' Маријом ме Ти посади, Да ја слушам гласа Твог:
Самоћа и покој — крас — Води ближе К' Богу нас.
2. Благо томе, кој' слободан Од све вреве света тог,
Срцем, духом на небу је. Тражи места где је Бог.
И обавља свети рад, Што је вечно чинит' рад.
3. Палме, цвате крај потока: Ми кад с' Богу ближимо,
Служимо Mu духом сада, Љубимо Га, молимо!
Гле! кад ниси сабран ти Не мож' Бож'је примати.
4. Усамљено срце прима Снаге оног света ту,
Кад се од земског одвоји И преда се свом Богу:
Ту поклања нама Бог У страдању мира Свог.
5. Пре векова, Боже, свију У Себи си био сам!
Блажен, ко се с' Тобом здружи, Живи у вечности там'
У тишину нас прими, Нек смо вечно с' Тобом ми!

240. ЖУДЊА ЗА СЛИКОМ ИСУСОВОМ.

(Јев. Мат. гл. 5, ст. 6.; гл. 11. ст. 29. Филиб. 2, 9.)

1. Јаг-ње Бож'-је, кнез мир-ни! За То-
бом ми дух жед-ни, Кад ће ах! Спа-се благ!
Ср-це мо-је бит' у Те-би ве-ром јак'!

2. Дај ми Теби веран бит' Детињски се покорит',

Да ја сад Будем рад

Тебе љубит' и Теби се једном дат'!

3. Поклони ми кротак дух, Да ја кротак будем свуд,

Дух ће тај Украшај

Бит' у мени, кој' Ти служи, има сјај.

4. Дај, да верно могнем ја Тебе љубити свагда:

И кад јад Прети сад,

Да пред Тобом јагње будем, ал' и лав.

5. Нек сам невин пред Тобом, Па и будан свагда
Е' том.

Куд' Ти сам И ја там'
Да за Тобом, о Исусе, поћи знам!

6. Јагње, које победи, Дај ми Твој зрак милости,
Да сад ја И свагда
Твојом крвљу окрепљен, победим зла!

7. Води ме, кад једном већ Морам кроз дол смрти поћи,
У смрти, О свети!
Крепи ме и штити онда Једин Ти!

8. Кад на Сион станеш град, Крај Тебе ћу бити тад'
Мука прост, Бео, чист, —
Ти, о Јагње, мој храм бићеш — и мој блест!

241. ТРПИ МИРНО СВЕ!

1. { Не туж' ду-шо мо-ја Већ из-др-жи,
Уз- дај се у Спа-са, У- те-ши-ћет'
б-ол, } Трп' мир- но све! ;: И ве- руј, да
Он.

2. Живиш ли у беди, Мучи ли те јад,
Не дај се занети, Немој тужит' тад!
Трип' мирно све!,:
И веруј, да Спас то иште од тебе!,:
3. Ако л' никог немаш, Да с' њим делиш бол,
У Спаса се уздај, Он је ослон твој;
Трип' мирно све,:,:
И веруј, да Спас то иште од тебе!,:
4. Презиру л' те људи У сред јада твог,
А ти добро туби, Шта ти вели Бог.
Трип' мирно све,:,:
И веруј, да Спас то иште од тебе!,:
5. Ако л' смрти грозне Облеће те сен,
Веруј, да је Господ Победитељ њен,
Трип' мирно све,:,:
И кажи: Шта хоћеш, Боже, нек буде!,:
6. Ако т' искушења Огањ пали љут,
Моли се Исусу, Бол ће уминут'.
Трип' мирно све,:,:
Који трпи, том' ће с' и помоћи пре.:,:
7. Кад ватрене стреле Сипа на те враг,
Тада узми на се Вере оклоп јак.
Трип' мирно све,:,:
Који трпи, том' ће с' и помоћи пре.:,:.

242. У НЕВОЉИ У СВЕТУ.

(Јев. Јов. гл. 16, ст. 33.)

(На глас број 121, 134. и 135.)

1. О како сам у страху! Погледај, Господе!
Досадно већ је мени, Не желим бит' овде!
2. У Кедра сеницама Са јадом станујем,
Злотвор ме згњечит' жели, — У срцу страхујем!
3. Терет је овде бити, Где на мир mrзе сви,
Сотона где царује, Ту није станак ми. (Ефес, 2, 2.)
4. Станак је мој на небу. Дошљај ја овде сам,
Хвалићу Тебе, Боже. Кад дођем к' Теби там'!

243. У СТРАДАЊУ.

(Откр. Јов. гл. 5, 19. Јевр. 12, 5—7.)

(На глас бр. 99. 105. и 119.)

1. Једина је љубав тек, Што се строгост чини нама,
То је истом јарам благ, Ког' Спас даје сад Својима.
Понес'те га за Њим сви, Не уздиш'те сада ви!
2. Спас претрпи за нас смрт, Текла ј' за нас крвица
Њег'ва!
Не тужите, — јер смо ми Насљедници Њег'вог царства!
Он нас к' виделу води, „Не брин'те се!“ беседи.
3. Тишти ли нас тешко прут — Љубав Бож'ју ми славимо.
Тиште ли нас страдања — Љубав чисту с' тим видимо;
Реч истине збори к' нам': „Не брин'те се! Бог је с' вам!“
4. Ако мислиш да нас Бог Рад је саме оставити,
Ти на Очин куцни дом — Па ће ти се отворити;
Јер Он вели: „Куцајте, И отвориће вам се!“
5. Шта је време страдања, Спрама царства и радости,
Које је Бог обећао Свима, кој' ће претрпiti!
Гле, како Спас за нас све: Невин страда, к'о јагње!
6. Помислите, дасмо ми За то све скривили сами;
Ал' се ипак радујте, Што Спас за нас страда прави;
Помири нас с' Богом Он, Њег'вом смрћу и патњом!

7. Кад би ми разумели На што Бог страдање шаље,
Божијм путем радо би Ишли, куд' нас води даље;
Видили би плод што пре, Што из страдање извире.

244. У ВРЕМЕ ЧЕКАЊА.

(Пр. Сол. гл. 10, 28. Чекање праведника претвориће се у радост.)
(На глас бр. 182.)

1. Чекање је школа, што се овде
Започиње, чим дођеш на свет,
А свршује тада, кад у миру
Дух наш пође, к' небу узме лет.
2. Чекати су морали на земљи.
Што их Господ избра за смер Свој:
Аврам, Јосиф и Давид и други,
Многих јоште избраника број.
3. И Спас исти, круна човечанства,
Чекао је у животу Свом :
Кроз ноћ само иш'о је к' престолу,
Кроз страдање у очински дом.
4. Гледај : тежак у надању своме
Семе баца у земљице груд,
И он чека тад' у име Божје,
Док пролећем не никне му туд.
5. Пролетњим ће сунцем мало узрет',
Истом јесен богат носи род,
Без чекања не ће бит' милине,
Да се зbere изобилни плод.
6. Бог је често изненада дао,
Што се срце не надаше пре, —
Па нека нас то оживи свагда
Да чекамо, што обећа све !
7. Ни једна се Њег'ва реч не губи :
Ма да с' чини да ј' далеко то, —
Племенито лагано се роди,
А најлепше, код Господа ј' то.
8. Храбро пођи напред к' својој мети,
Кад чекање тешко ти буде ;

Јер тамо ћеш наћи браћу своју,
Кој' с' борише — победише све.

9. Победићеш кроз патње чишћења,
Чист, подобан Спасу бићеш ти,
И способан уживат' радости;
Зато радо чекај и трпи!
10. Чекат', трпит' у тишини свакој,
Блаженства је вечитога знак,
И навештај новога живота,
Где свесветли славе сија зрак.

245. ПЛОД СТРАДАЊА.

(Јевр. гл. 12, 11. 1. Петр. 4, 12. 13. Римљ. 8, 17. 18. 2 Кр. 4, 17.)

(На глас бр. 39. и 189.)

1. После врелог претапања — К'о што с' злато огњем проба —
Вера прима печат свој; Тако тек кроз патње тешке,
Бог приправља избранике Свој радости небесној.
2. Учитељ ће благи теби Слику Своју да ужљеби,
Кад страдаш кроз овај век! К'о што ј' Творац тела тога,
Он ће бити и другога На страдања путу тек.
3. Страдања уде непокорне У послушност ту доведе,
Да с' покоре Христу сви! Да Он снаге малаксане
На светиње дело могне Благ и тих обновити.
4. Страдања збира нам умове, Да нам душа не пропадне
У сликама света тог; Она ј' к'о анђелска стражा,
У савести нашој сада Одржава реда свог.
5. Страдања наше срце учи Појат псалме за вечности,
С' чезњом тамо хитити, — Где ћ' блажени палмоносци,
И са харфом славопојци Пред. престолом стојати.
6. Страдањем се напредује, Њим се тело освећује
За спавање у гробу; Оно ј' к'о радостан весник
Животних снага прољетних, Зове мртве к' животу.
7. Страдања чини вером крепке, И понизне, благе, кротке
Ученике Христове. Овде с' страдања терет зове,
Достојанство тамо ј' горе, Које с' сваком не даје.

8. Браћо, та милост страдања У многом с' степену јавља Христовим учеником: Кад јад многи они трпе,
И смрт многу ту осете С' уздисањем и стражњом.
9. Ако су и здраве силе Божјем дјелу послужиле
Срцем вољно чинећ' то: Ипак штете за њих нема,
Божја милост њих очишћа У кушања време сво.
10. Осећајућ' јаке боље Срце тежи к' Њему горе,
Њега већма љубећ' сад; И за једно само моли:
„Твојој смрти мен' сподоби, Да ја с' Тобом живим тад!“
11. Кад с' уздисај већ умножи Дух продире кроз све туди,
И завјес се раствори; Ко тад' измерити може
Од Божјега мира море, Које нам Бог приправи !
- 12 О Исусе, дај да тамо К' Теби горе корачамо,
Док последњи купне час, Да нас после борбе верне
На крилима к' Теби носе, Збор анђела у Твој крас!

246. П Р О С Т О Т А .

(Јев. Мат. гл. 6, 22.)

(На глас бр. 18. 47. и 72.)

1. О простото, невиности, Света љуб'во, Божја моћ !
Пред тобом ће висост пасти, Остати што створи Бог.
- 2 О простото, о кротости, Понизност си, милина,
Ти нас лечиш од пропasti, Од греха Адамова !
3. Бог је твоја сва услада, Твога срца милина:
Он ти даје изобиља, И жељу ти испуња.
4. Срцу таквом безазленом Дарује се Божја моћ :
Бог га избра те му чудом Свуд притиче у помоћ.
5. Простота је Богом снажна, А греху је мртва сва,
Нечастив је не надвлада, Јер у Богу почива.
6. Уз њу стоји Божја милост, С' неба прима сваки дар,
Бог је, као своје дете, К' добру води на свагдар.
7. Простота је огледало Јасно, без лицемерства;
Она ј' печат светог Духа: Кој' у њојзи чист влада.
8. Од нас самих нас избавља И од греха баш сваког:
Њу је једну Бог избрао, Па зато је чува Бог.

*

9. Тако она чисто ходи Уским путем пред Богом;
И с' трпњом у Богу носи На тој земљи крст с' јадом.
10. Весело у Богу живи, К' Њем' погледа сваки час:
И без страха и без бриге Гледи Бож'јег лица крас.
11. У Божије она руке Поверава сав свој век, —
Жељно гледа да крај дође, Да Бог Своје прими већ.
12. Та за сваког има љубав, Не поноси с', нит' врећа;
Утешити жалоснога Милина је њојзи сва.
13. Нит' је хвала занет' може, Нит' покуда нанет' вред;
Зло презире, а за добро Захвална је унапред.
14. Има л' лепше што на земљи, Него дете с' љубави?
„Такових је царство неба“, — Даће им се мир вечни.
15. О премили неба цвете, Ког' задоби нама Спас,
Ти на земљи још уживаш Божијега мира сласт!
16. Невиности, ти детиња, Како желим тебе рад!
О Исусе, сунце наше Усели се у ме сад!
17. Сине Божиј, у тишини Ти покоран Оцу би,
Дај, да и ја целом вољом Будем свагда у Теби!

247. УМРЋЕ У ИСУСУ.

(Откр. гл. 14, 13.)

(На глас број 25. 41. 75. 145. 220. и 227.)

1. У Исусу ћу умрет' моме Спокојно и још радосно,
Ранама Њег'вим наслједићу Најлепше рухо свадбено.
У Христа ја се уздат' смем,
У Њему живим, у Њем' мрем.
2. У Исусу ћу умрет' моме Његове ране леп су гроб,
У крв Његову ја се спуштам Јер Он у пропаст неда Свог.
У Христа ја се уздат' смем,
У Њему живим, у Њем' мрем.
3. У Исусу ћу умрет' моме, Његов ћу слуга остат' рад';
Тако ћу небо наслједити, Где с' заборавља сваки јад.
У Христа ја се уздат' смем,
У Њему живим, у Њем' мрем.

4. У Исусу ћу умрет' моме, Пријатељ ми је једин' Он,
Који ме крвљу искупио, Приводећ' мене к' Оцу Свом.
У Христа ја се уздат' смем,
У Њему живим, у Њем' мрем.
5. У Исусу ћу умрет' моме, Кад ми потавни овај свет,
Када ми усне буду модре, Кад к' небу душа узме лет.
У Христа ја се уздат' смем,
У Њему живим, у Њем' мрем.

249. КО СУ ОНО ПРЕД БОЖИЈМ ПРЕСТОЛОМ?

(Октр. Јов. глава 7, стих 9 – 17.)

(На глас бр. 53. 80. и 183.)

1. Ко л' су пред Божијм престолом — Онај, небројени
збор,
Сваки има круну части, Сјају се к'о звезда број?
Бело рухо њих краси, Са палмама у руци.
2. Гласно с' оре песме њине: Слава Том' на престолу!
Част Спасавцу браће своје Великом Исус-Христу!
Сви анђели ту стоје, И Алилуја поје!
3. Ко л' су што у таквој части Стоје пред лицем Божијм?
Даде им се таква плата, Сравњени су с' анђелим?
Која борба, који рат Ту победу доби, кад?
4. Они с' победом дођоше Из невоље велике,
Који крст на се узеше, И без њине заслуге.
Хаљина им бела та Зове с' правда Јагњета
5. То су они, што с' борише За великог Бога част,
Свет, Сотону надвладаше, Избегоше греха власт:
Снагом Бож'јом у боју Задобише победу.
6. То су гране оног стабла, Што спасење даде нам;
Што Јагњету следујући Поднесоше терет сам;
Сад јад, туга мину њих, Рухо части краси их.
7. То су они, што ту бише Свештеници Богу свом,
Дан и ноћ приправни служит', Телом, душом бит'
жртвом.
Сад около стоје сви Пред троном у светињи.

8. То су они победници, Што се Богу предаше,
Кроз Иисуса спасоше се, Њега верно љубише.
Сад у вечној милини, Сјају с' у жића круни.
9. Као јелен што у подне Жедан тражи воде хлад:
Живота је тако извор Тражила им душа тад';
Загасише сада жећ, Јер су код свог Христа већ!
10. Зато они пред престолом Служе Богу дан и ноћ,
И полажу круне своје Пред престола славе моћ,
Где посредник њин седи, Прославља се, њих гледи.
11. Каква ће то бит' милина, Кад ме примиш у збор
Твој?
- Кад обасјан сунцем чистим, Засјам се к' о звезда број?
Амин, Христе, част Теби, И слава у вечности!
12. О Господе! ја подижем Срце, руке к' Теби сад:
Помози ми, да за Тобом Хитим овим путем рад',
И у жестокој борби Кroz Тебе ме приправи!

250. ВЕЛИЧАНСТВО БОЖИЈЕ.

1. { О Ви-шњи Бо- же, ми па- да-
На Тво-ју смо сла- ву ро- ће-

мо, Пред То- бом ми се по- кла- ња-
ни, И от- ку- пље- ни и из- бра-

мо, на ма с' при-сто- ю хва-лит' Те :}
 ни; Ти си bla-жен-ство, хва-лим' Те ;}

На Тво- ју хва- лу све Ство-ре-ној' од Те-

бе, Бо- же веч- ни! Моли- мос' к' том Ми-

пред То- бом: Нек бу- де ду- хом, ис-ти- ном!

2. Херувими и Серафими

Са страхом дан и ноћ служе Ти,
 Анђелски хори без броја,
 Највиши дуси, кој' Те знају,
 Тебе: Свет! свет! свет! називају;
 Теби с' припоси слава сва.

Блаженство с' њино Ти, За то Те хвале сви,
 Амин! Амин! С' њима и ми Слажемо с' сви,
 Боже, Ти с' Бог наш Једини!

3. Пред Твојим троном старешине

Смерно полажу своје круне,
 И првенаца избран лик,
 Са небројено многим светим,
 Кoj' у хаљинам' снежно-белим
 Клањајућ' с' кличе васколик:

Твоја је мудрост, власт, Слава, моћ, снага, част:
 Амин! Амин! С' њима и ми Слажемо с' сви,
 Боже, Ти с' Бог наш Једини!

4. Дела Ти Твоја дично хвале,

Што си достојан сваке славе;
 И велик', блажен, силан Бог;
 Да ј' мудрост, верност, љубав сама
 У свима Твојим путовима:

Њин: „Амин!“ вели више мног'

Мала ј' та хвала, знам, Хвала си Себи сам;
 Амин! Амин! С' њима и ми Слажемо с' сви,
 Боже, Ти с' Бог наш Једини!

5. По Твојој вољи све постоји,

Што си створио Ти једини;
 Велика с', чудна дјела та.
 Од свега мораш хваљен бити,
 У небу, мору и на земљи:
 Хвалу Ти то све представља;

Твоја је хвала та У свем' ужљебљена:

Амин! Амин! С' њима и ми Слажемо с' сви,
 Боже, Ти с' Бог наш Једини!

6. Што их сад Твоје деце има

Овде, међ' свима народима,

Узвишују Те, велик' Бог'!
 Они Те верно сви признају,
 За свог Господа, Спаса знају,
 Кој' за њих даде Сина Свог;
 Утеша њина с' Ти, Спасење једини:
 Амин! Амин! С' њима и ми Слажемо с' сви,
 Боже, Ти с' Бог наш Једини!

7. Преобрази се у нам' славно,
 Да Те достојно прослављамо;
 Да срце наше буде Т' стан,
 Са Твојом славом испуњено,
 Близином Твојом подкрепљено,
 Нек Те прославља сваки дан!
 Нек Тебе благо, свуд Прославља дух и ум,
 Амин! Амин! Алилуја! Алилуја!
 Господ је близу, велик, благ!

251. J E X O V A!

The musical score consists of two staves of music in common time, with a key signature of one flat. The top staff begins with a treble clef and the bottom staff with a bass clef. The lyrics are written below the notes.

Je- хо- ва! Je- хо- ва! Je- хо- ва! Твом
 и- ме- ну Бу- ди сла- ва и част! А- мин!

A- мин! Док све-та о- вог красност сва, На реч

Ти не бу- де пра': Нек с' у на- ши дво- ри

Глас: „Све-ти! Све-ти! Све-ти!“ о- ри.

А- ли- лу- ja! А- ли- лу- ja!

252. П О Ј А Њ Е.

1. Ми и-де-мо, с'ва-ма Бог, У дом свој ве-ко-

вит'! Он-де ће-мо вер-ни сви, Је-

дан дру-гог ви-дит', Је- дан дру-гог ви-

дит', Је- дан дру-гог ви-дит'!

2. Ту ћемо вас оставит' Брда и долине,
Ал' на небу наследит' Лепше домовине!,:

3. Који смо у завету С' тим надом у Бога:
Њега ћемо видит' ми, И један другога !:::

253. НЕБЕСНА ДОМОВИНА.

(У новом додатку бр. 10.)

1. Где на-ла-зи ду-ша мир, по-стој-би-

ну? Ко је чу-ва и при-ма под од-бра-

ну? Свет на-ма не пру-жа ме-ста ни-ка-

ква Где-но гре-ха не- ма, ил' не на-па-

да. Ни- је, ни- је! ов-де ни- је, По-
стој-би-на ду-ше там' на не-бу је! :,:
2. Славно је, блажено код Иисуса, знам!
Смрт, грех и Сотона не владају там'!
Умиљати звуци харфе небесне,
Там' сретају душу — песме радосне!
Мир, мир, мир, мир, Мир небесни!
У наручју Спаса; ја хитим к' теби !,:,
3. Остављајте земљу и хитајте тој
Постојбини душе, славној, небесној!
Јерусалим горе, од злата зидан,
Он је постојбина за душе један!
Да, да, да, да, на небу там'
Постојбина и мир за душе је, нам' !,:,

254. С В Е Т А З Е М Ј А.

(у новом додатку бр. 6.)

1. И- ма- де све- та зе- мља, знам, Гдєј'

чи- ста ра- дост нам', Где не- ма мрж-ње,
з- ви-сти, Јер љу- бав вла-да там'! :,:
з- ви-сти, Јер љу- бав вла-да там'! :,:

2. Никакве бриге там' нема, Нит' јади срце там'
Ноћ бежи испред видела, Весеље ј' вечно, знам! :,:
3. Славопој тамо с' чује свуд, Не чује с' тужбе јек;
Там' лепа слога, красни мир Владају за навек. :,:
4. Заједничком се добру там' Радују браћа сва;
Там' сваки љубав ужива, За увреду с' не зна. :,:
5. Господња слава простор сву Тамо обузима;
Пролеће вечно цвета там'. Све хвали Господа! :,:
6. Уморни путник нађе там' Божијег' покоја;
Губи се земље туга сва, Поји с' Алилуја! :,:
7. О красно царство Бож'је ти, Кад ћу т' задобит' ја!
Хоћу ли скоро тамо доћ', Где чиста радост сја? :,:
8. Рад' бих скинути терет свак И свет оставити,
У теби тражим одмор благ, О земљо Бож'ја ти! :,:

255. НЕДЕЉНО ЈУТРО.

(У новом додатку бр. 15.)

1. { А- ли- лу- ја, крас- но
Ja за бри- ге да- нас

ју- тро, Да крас- ни- је не мож' бит'!
не знам, Дан је о- вай зна- ме- нит'!!

Ко- ји сво- јом ми- ли- ном Ра- дост

да- је ср- цу мом.

2. Свети дан' за одмор душа, Ти недељо с' видјелом
Јасни дане благослова, Обасјаваш сав наш дом.
Дајеш часе блаженства, Од ког' бежи туга сва!
3. Ах, осећам благост Бож'ју, К'о јутрењу росу сад,
Из сенице што ме води На очинску пашу тад'!
Ту јутрењи часак, знам, Пружа веље благо нам!
4. Почивајте сви радови. — Данас мене други рад
У Божијем дому чека: У Богу је одмор драг.
Не пристоји с' данас рад, Осим Богу хвалу дат'!
5. У тишини Сиона ћу Данас рада имат' ja,
Ту сабирам изобиље Од свих блага Божијх ja,
Кад мој Исус духа мог Храни речју жића Свог!
6. Слуге Твоје благослови, Отвори им уста Ти!
И са свима, што их чују Стварај завет милости!
Кад појимо, молимо, Нек Твој Амин примимо!
7. Дај, да могу дан завршиш! Као што је започет'
Ти засађуј, Ти заливај, Ти благослов пошљи свет!
Док не стигнем к' Теби ja, Где ј' субота вечита!

ПОПРАВКЕ ШТАМПАРСКИХ ПОГРЕШАКА
У „ХАРФИ СИОНА“
КОЈЕ СУ НАКНАДНО ИЗНАЋЕНЕ.

— ◊ —
I. Н О Т А М А :

У појању	Реду нота	Гласу	Код слова	Сада стоји:	А треба да стоји:
53.	1.	1. и 2.	-ни		
227.	4.	3. и 4.	-не		

II. У СЛОВИМА И РЕЧИМА :

У појању	стиху	реду	Сада стоји:	А треба да стоји:
194.	1.	9.	град тог	града тог
149.	Под насловом		на гл. бр. 125.	на глас бр. 165.
244.	Испод наслова		праведника	праведника

Појање 125. и 128. не може се појати на глас бр. 147.

